

ਪੰਨ ਪੰਨ ਸ੍ਰੀ ਨਾਭ ਕੰਵਲ ਰਾਜਾ ਸਾਹਿਬ ਜੀ
ਦਾ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਗ੍ਰੰਥ

ਭਗਵਾਨ ਬਲਾਸ

ਸੁਖਨਲ ਸਾਰ

ਕ੍ਰਿਤ ਬਾਵਾ ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ ਜੀ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਅਥ ਭਗਵਾਨ ਬਲਾਸ
 ਸੁਖ ਨ ਲਸਾਰਿ ਤਿਥਾ ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ ਮੰਜ ਦਿਲ
 ਵੇਸ ਨਿਰਪੱਖ ਲਿਖ ਜਤੇ॥ ॥ ਵੇਹਰਾ॥ ॥ ਆਦਿ
 ਅੰਤਿ ਮੱਧ ਪੂਰਨ ਓਕਾਂਗ ਮਮ ਰੂਪਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿ ਸੇ ਜਾਨਿਯੋ ਰੂਪ ਅਨੂਪਾ॥ ॥ ਵੇਹਰਾ॥ ॥ ਓਅੰਕਾ
 ਰ ਉਰਧਾਰ ਕੇ ਬਰਨਨ ਕਰਾਂ ਬਲਾਸਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੈ ਅਨਭਵ ਹੋ ਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ॥ ਸੇਧਾ॥ ॥ ਹੋ ਪ੍ਰ
 ਨਾਮ ਕਰੂੰ ਗੁਰ ਕੇ ਗੁਰ ਬਾਝ ਨ ਮਾਨਤ ਅੰਰਨ ਕੋ॥
 ॥ ਗੁਰ ਦਾਤਾ ਭਇਓ ਜਗ ਅੰਤਰ ਹੋ ਗੁਰ ਦਾਨ ਦੀਓ
 ਮਨ ਸੋਰਿ ਨ ਕੋ॥ ਛਬ ਦੇਵ ਤ ਹੋ ਸਭ ਹੀ ਸੁਰ ਕੇ ਉਰ

ਚਾਹਤ ਹੈ ਗੁਰ ਜੋ ਰਨ ਕੋ ॥ ਦਾਸ ਭਗਵਾਨ ਜਹਿ ਪਾ
ਦਧਰੇ ਗੁਰ ਸੀਸ ਨ ਮਾਤ ਹਠੈ ਰਨ ਕੋ ॥ ੧ ॥ ਸੈਯਾ ॥
ਅਨ ਦਿਨ ਪੂਜ ਤ ਹੋਂ ਗੁਰ ਕੋ ਗੁਰ ਪੂਜ ਸੇ ਪੂਜ ਹੈ
ਦੇਵ ਨ ਕੋ ॥ ਦੋ ਪਰਵਾਹਿ ਵਲੀ ਵਰਦਾਇ ਕਲਾਇ
ਕਹੈ ਗੁਰ ਸੇਵ ਨ ਕੋ ॥ ਵਾਰਹੀ ਵਾਰਨ ਮੇ ਗੁਰ ਕੋ ਗੁ
ਰ ਜਾਨੁ ਫਹਾਰ ਹੈ ਭੇਵ ਨ ਕੋ ॥ ਦਾਸ ਭਗਵਾਨ ਹਿਧਿ
ਆਨ ਧਰੇ ਤਹ ਗਿਆਨ ਦਿਗਿਆਨ ਕੇ ਲੇਵ ਨ ਕੋ ॥
੨ ॥ ਸੈਯਾ ॥ ॥ ਆਦਿ ਅਨਾਦਿ ਅਕਾਲ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਬ
ਹਮਾ ਮਹੇਸਰਾਨੇ ਸਮੁਗਰੀ ॥ ਆਨ ਨਾਹੀ ਗੁਰ ਜੇਵਡ
ਜਾਨ ਤਹੈ ਪ੍ਰਬੀਨ ਗੁਰੂ ਬਿਧ ਸਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆ
ਤ ਸੇਰਿ ਆਤਮੇ ਗਾਤਨ ਕੀ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਸੇਭਾਨ

ਬ੍ਰਹਮਬਚਾਰੀ॥ ਦਾਸਭਗਵਾਨਤ੍ਰਿਸਟਕਰੇ
 ਗੁਰਸਿਸਟਤਰੇਭਵਸਿੰਧਨਭਾਰੀ॥ ੩॥ ਸ੍ਰੇਯਾ॥
 ॥ ਪ੍ਰਲੋਕਕੀਵਾਤਸੁਫੀਜਬਤੇਤਬਤੇਮੁਹੇਮੰਜ
 ਨਹੀਕਛੁਭਾਵੇ॥ ਮਾਰਗਬੀਚਬੇਤਰਨੀਨਦੀਓ
 ਹਤਰਨੀਹੈਮੁਸਕਲਲੋਕਸੁਫਾਵੇ॥ ਯਦਕਰਾ
 ਜਬਵਾਂਦਿਨਕੋਨੈਨੀਨੀਰਅਸਾਰਅਸਾਰਹੀ
 ਜਾਵੇ॥ ਖਾਵਨਸੇਵਨਭੂਲਿਗਿਓਹੁਫਦਾਸਭਗ
 ਵਾਂਨਕਿਉਰੇਫਬਿਹਾਵੇ॥ ੪॥ ਸ੍ਰੇਯਾ॥ ਖਾਇ
 ਤ੍ਰਾਸਨਰਾਸਹੂਏਜਬਸਤਿਗੁਰਆਨਮਿਲੇਤਿਸ
 ਵੇਲੇ॥ ਸਮਸ਼ਸਿਧਾਤਮਤਾਂਤਸਹੀਇਹੁਸਿਖਿਆ
 ਦੀਨੀਉਨੇਬੇਠਅਕੇਲੇ॥ ਬੇਤਨੀਤਿਸੈਪ੍ਰਜੇਜ

ਕੀਕਹੁਤ੍ਰਿਸਨਾਨਦੀਤਰਪਾਰਜੇਖੇਲੇ॥ ਦਾਸਭਗ
ਵਨਨਚਿਤਰਹੇਅਬਸੁਖਮਜਾਨਪਛਾਂਨਸੁਵੇਲੇ॥
੫॥ ਸ੍ਰੋਯਾ॥ ॥ ਐਨਉਜਾਗਰਹੇਗੁਣਸਾਗਰਹੋਇਅਕ
ਗਰਬਾਤਬਚਾਰੇ॥ ਕੈਸਾਹੈਰੂਪੁਓਹੁਦੇਖਸਰੂਪਨਾਜੂਪ
ਕੀਖੇਡਮੇਬਾਜੀਕੋਹਾਰੇ॥ ਹੋਸੁਬੰਡੁਜੋਤਕੰਡੁਮਿਤ੍ਰਸੰਤ੍ਰ
ਏਕਸਸਾਰੇ॥ ਦਾਸਭਗਵਨਨਾਗਾਫਲਹੋਕਰਸੁਪਸ
ਰੂਪਕੋਪਲਕਬਸਾਰੇ॥ ੬॥ ਸ੍ਰੋਯਾ॥ ॥ ਜਾਂਗੁਨਕੋਗੁਨੀ
ਖੋਜਤਹੈਨਿਤਸੋਗੁਨੁਸਤਗੁਰੁਸੇਵਸੋਪਾਯੋ॥ ਨਦਰੀ
ਹੀਨਦਰਨਿਹਾਲਕਰੇਖਿਨਭੀਤਰਭੇਦਐਭਰਮਚੁ
ਕਾਯੋ॥ ਜਾਂਪਦਕਾਰਨਕਸਟਹੈਪਾਵਤਸੋਗੁਰਨੇਪ
ਦੁਸਹਜਲਖਾਯੋ॥ ਦਾਸਭਗਵਨਨਮੋਗੁਰਕੋਜਿਨ

ਆਤਮਤੀਰਥਹੈਪਰਸਾਯੋ॥ ੧॥ ਸੇਯਾ॥ ॥ ਸਤਗੁਰ
 ਕੋਮਿਲਬਿਗਸਰਹੇਰਿਦਕਮਲਖਿੜੇਜੈਸੇਭਾਂਨਉ
 ਦੇ॥ ਮਨੋਰਾਜਨਿਲਾਜਦਾਪਾਜਰਿਓਜਬਤਾਜਰਿ
 ਓਹੂਈਸਾਨਉਦੇ॥ ਪ੍ਰਮਪਦਅਟਲਸਮਾਜਲਹਿਓਭ
 ਏਗਾਜਅਵਾਜਰਿਆਂਨਉਦੇ॥ ਨਿਜਾਨਿਦਕੇਰਾਜ
 ਖਰਾਜਨਹੀਇਉਂਦਾਸਭਗਵਾਂਨਬਿਰਿਆਨਉਦੇ॥
 ੮॥ ਸੇਯਾ॥ ॥ ਸੂਰਜਚੰਦਜਹਾਏਕਜਗਾਤਹਾਂਕਾਮ
 ਲਪੀਰਪਵਾਦਈਝਾਕੀ॥ ਹੋਉਨਮਤਬਿਰਾਜਰਿਹਾ
 ਤਹਸਮਝਸਹੀਇਹੁਠਾਹਰਆਕੀ॥ ਛੋਡਿਸਤਾਬ
 ਇਹਾਦਿਲਮੁਕਾਮਕਹੇਗੁਰਮਨੰਜਲਹੈਅਜੇਬਾਕੀ
 ਉਪਰਜਾਬਿਸਰਾਂਮਕੋਰੇਅਬਦਾਸਭਗਵਾਂਨਓਹੁ

ਤੇੜਕੇਤਾਕੀ॥੮॥ਸੈਯਾ॥॥ਜਹਏਕਬ੍ਰਹਮਨਹੀ
ਕੋਊਦੂਸਰਆਪਹੀਆਪਅਜਾਪਮਕਾਂਨੇ॥ਜਹ
ਨਾਦਿਨਰਾਤਨਹੀਪ੍ਰਭਾਤਿਤਹਸਿਧਅਸਿਧਕਹੁ
ਕੋਦਬਖਾਨੇ॥ਰੂਪਨਾਰੇਖਨਹੀਜਹਭੇਖਤਹਲੇਖ
ਅਲੇਖਕਹੁਕੋਦਲਖਾਨੇ॥ਗਿਆਨਅਗਿਆਨਜ
ਹਨਾਸਭਏਤਹਦਾਸਭਗਵਾਂਨਕਹੁਕਰਮਕੀਮਾ
ਨੇ॥੧੦॥ਸੈਯਾ॥॥ਜਹਆਪਦਾਆਪਨਹੀਪੁਨਿ
ਪਾਪਤਹਬਰਸਰਾਪਕਾਰਿਉਅਭਿਮਾਨੀ॥ਜਹ
ਧੂਪਨਾਛਾਂਮਨਾਕਾਮਹੈਖਾਮਤਹਚਾਮਐਦਾਂਮਕੀ
ਕੋਦਕਹਾਂਨੀ॥ਜਹਏਕਅਗਾਧਨਾਂਆਧਬਿਆ
ਧਉਪਾਧਅਸਾਧਤਿਹਕੋਦਪ੍ਰਾਂਨੀ॥ਅਮਰਅਜਰ

ਨਹੀਂ ਜਹ ਜਰਤ ਹਵਾ ਸਭ ਗਫਾਨ ਬਕਾਨ ਹੀ ਫਾਨੀ ॥
 ੧੧॥ ਸੈਯਾ ॥ ॥ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਹ ਮਾਨ ਸਭ ਉਪਰ
 ਸੋ ਨਹੀਂ ਬਾਹਰ ਢੂੰਡ ਲਯਾਏ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪ ਬਿਚਾਰ
 ਰਲੀਓ ਜਬ ਨਾ ਬਦ ਕੀਤਾ ਅਵਿਧਾਏ ॥ ਪ੍ਰਤਮ ਪੂਜ
 ਨਾ ਪਾਠ ਕਰੇ ਨਹੀਂ ਮੰਦ੍ਰਿਅ ਘਟਿ ਬਯਾਏ ॥ ਵਾਸਤੁ
 ਗਫਾਨ ਬਿਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥ ਨਿਰਮਿਲਿ ਜੋਤ ਆਬੀ
 ਚ ਜਗਾਏ ॥ ੧੨॥ ਸੈਯਾ ॥ ॥ ਮਾਰਗ ਪਾਇਲੀਓ ਜਬ
 ਹੇਤ ਬਦੇਸ ਦਿਸਾਨ ਨਾ ਢੂੰਡ ਲਯਾਏ ॥ ਤੀਰਥ ਬਰਤ
 ਨਾਨੇ ਮਕਰੇ ਨਹੀਂ ਪੂਜ ਪਖਾਨ ਧਿਆਨ ਲਗਾਏ ॥
 ਸ਼ੁਲਾਸ਼ੁਲਾਇਨਾਂ ਠਾਂਡ ਭਇਓ ਹਠ ਕਰ ਮਕੀਏ ਨਹੀਂ
 ਕਰ ਮਕਮਾਏ ॥ ਵਾਸਤੁ ਗਫਾਨ ਨਾਨਾ ਉਰਨ ਪੂ

ਰਨਗਿਆਨਹੈਜੋਤਜਗਾਏ॥ ੧੩ ॥ ਸੇਯਾ॥ ॥ ਧੀਨ
ਧੀਨਮਾਨਸਤੇਜਗਮੇਜਿਨੀਕਰਮਸੁਕ੍ਰਿਤਅਕ੍ਰਿ
ਤਕਮਾਏ॥ ਸਫਲਸਰੀਰਭਇਓਤਿਨਕਾਜਿਨੀਏ
ਕਅਵੈਪਦਚਿਤਤ੍ਵਿਝਾਏ॥ ਆਤਮਰਸਲੀਓਤਿ
ਨਨੇਜਿਨੀਅਤਿਰਿਬ੍ਰਿਤਧਿਆਨਲਗਾਏ॥ ਨਿਰ
ਮਲਜੋਤਜਗੀਘਟਭੀਤਰਦਾਸਭਗਵਾਨਹੈਝ
ਸਨਪਾਏ॥ ੧੪ ॥ ਸੇਯਾ॥ ॥ ਮਾਨਸਜਨਮਓਹੁਸਫ
ਲਭਏਜੋਈਆਪਦੇਆਪਕੇਖੋਜਮੇਆਏ॥ ਭੈਰੋਂਭੂ
ਤਮਸਾਲਮਨਾਵਤਨਾਂਗੁਗਾਰੋਰਮੜੀਨਹੀਥਾਨ
ਮਨਾਏ॥ ਢਾਈਆਚੁਰਾਈਆਨਾਚੀਤਧਰੇਨਹੀ
ਸਾਢਸਤੀਗ੍ਰਹਪੂਜਕਰਾਏ॥ ਦਾਸਭਗਵਾਨਆ

ਅਤਿਰਮੇਇਉਂਨਿਰਮਲਜੇਤਹੈਪੁਬਜਗਾਏ॥੧੫॥ਸੈ
 ਯਾ॥॥ਆਪਲੇਆਪਿਕੋਸੇਧਰਹੇਜਬਬੇਧਬਰਾਗ
 ਦਮਾਂਗਮੇਆਏ॥ਪੀਅਪ੍ਰੇਮਮੇਮਗਨਭਏਭਇਆ
 ਗਗਨਗਿਆਨਨਾਸਗਨਮਨਾਏ॥ਲਿਵਲੀਨਹੇਬੀ
 ਨਪ੍ਰਬੀਨਸੁਫੇਰਰੇਭੀਨਭਿਆਨਕਭਰਮੁਚੁਕਾਏ॥ਦਾ
 ਸਭਗਫੁੰਨਬਿਗਿਆਨਪਛਾਨਤੋਨਿਰਮਲਜੇਤਹੈ
 ਜਗਮਗਪਾਏ॥੧੬॥ਸੈਯਾ॥॥ਏਕਅਰਾਧਲੇਖਾਲ
 ਕਬਾਲਕਮਾਲਕਹੈਜੇਈਅਪਰਅਪਾਰੇ॥ਨਹੀਕਰ
 ਆਲਕਹੈਸਭਪਾਲਕਤਾਲਕਹੈਜਹਕੁਲਬਿਹਾਰੇ॥
 ਹੇਸਭਪੂਰਨਨਾਕਹੀਉਰਨਚੂਰਨਕੀਜੀਏਚਿਤਹੀ
 ਕਾਰੇ॥ਦਾਸਭਗਫੁੰਨਨਦਾਨਕਹੈਅਬਜਾਨਕੇਬੀ
 ਚਹੈਜਾਨਸੀਭਾਰੇ॥੧੭॥ਸੈਯਾ॥॥ਜੇਗਤਚਾਹਤਹੈ

ਮਨਮੂਰਖਤਉਨਿਰਬਾਂਦਕੀਬਾਂਦਕੋਪਾਯੋ।ਸੀਘਰ
ਕਾਜਸਫਾਰਲੇਹੁਤਮਸੁਰਤਔਸਬਦਕੀਸਾਰੋਕੋਪਾਯੋ
॥ਨਾਮਾਜਿਸੇਪੁਰਬੇਗਮਸੇਹਰਸੇਲਕਰੇਤਾਹਿਕਦਮ
ਟਕਾਯੋ।ਵਾਸਭਗਵਾਨਇਹਖੇਜਲਵੇਫਿਰਮਹਲ
ਖਮੇਸਕੇਬੀਚਸਮਾਯੋ॥੧੮॥ਸਵੈਯਾ॥॥ਯਮਨੇਮ
ਤੇਆਸਫਔਪ੍ਰਤਹਾਰਤੇਸਮਦਮਧਿਆਨਔਜੋਗ
ਕਮਾਯੋ।ਏਹਅਠਅੰਗਹੀਜੋਗਕੇਸਾਦਕਸਾਧਜੋਗੀ
ਸਰਨਾਮਕਹਾਯੋ।ਸੁਰਤਔਨਿਰਤਕੀਖੇਡਰਚਾਕ
ਰਬੇਨਅਨਾਹਦਾਕਿਗਬਜਾਯੋ।ਵਾਸਭਗਵਾਨਇ
ਉਸੁਨਕੋਮੇਹਲਰੀਬਕਾਚਾਨਦਅਜਬਹੀਪਾਯੋ॥
੧੯॥ਸਵੈਯਾ॥॥ਵੁਧਬਿਖੇਜੈਸੇਪ੍ਰਤਰਿਹਾਰਚਬੀਚ
ਅਨਤਮਆਂਤਮਤੈਸੇ॥ਬਾਬਲੇਬਨਹੈਰਹਜਾਵ

ਤਹੇਤ ਸਰੂਪ ਨਾਂ ਸਾਬਤ ਅੇਸੇ ॥ ਗਿਆਨ ਮਧਾਂ ਲਫਿਰੇ
 ਅਤ ਸੁੰਦਰ ਨੇਤ ਨ ਨਾਮ ਕਰੇ ਜਬ ਭੈਸੇ ॥ ਵਾਸ ਭਗਵਾਂ ਨ
 ਜੇਬ ਹਮ ਮਥੇ ਨ ਹੀ ਹੋਇ ਅਖੀਰ ਅਨੰਦ ਤਾਂ ਕੇਸੇ ॥ ੨੦
 ॥ ਸੇਯਾ ॥ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਹੈ ਸਹੀ ਆਤਮਾ ਬਿਨ ਸਤ ਨਾਮਿ
 ਨਹੈ ਆਬਿਨਾਸੀ ॥ ਅਭਿਸਮਨਾ ਸਕਾਧਿਆਨ ਧਰੇ
 ਮਨ ਵਿਸਧ ਦਾਰਥ ਹੈ ਸਭ ਨਾਸੀ ॥ ਅਸਟ ਦਸ ਖਟ
 ਚਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤਨਾਮ ਐਰੂਪ ਹੈ ਕਾਲ ਰਾਸੀ ॥ ਵਾਸ ਭ
 ਗਵਾਂ ਨ ਅਨਾਤਮ ਕੇਤ ਜ ਆਤਮ ਲੀਨ ਸਦਾ ਸੁਖ ਰਾ
 ਸੀ ॥ ੨੧ ॥ ਸੇਯਾ ॥ ॥ ਹੈ ਪ੍ਰਭ ਅਤਿ ਰਸ ਰਬ ਨਿਰੰਤਰ
 ਹੋਇ ਇਕੰਤ ਬਾਤ ਬਚਾਰੀ ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਬਾਝ ਨ ਹੀ ਹਥ
 ਆਵਤ ਮਿਲ ਕਰ ਉਨ ਹਨ ਕਾਜ ਸਦਾਰੀ ॥ ਸਬਦ ਕੀ
 ਕੁੰਜੀ ਕੋ ਲੇਕਰ ਬਾਲ ਕ ਤੋ ਗੜਕਾਂ ਇਆਂ ਕੇ ਕੁਲ ਫਉ

ਤਾਰੀ। ਦਾਸਭਗਵਾਂਨਖੁਲੇਖਟਚੱਕ੍ਰਜਾਗਗਨੰਤ
ਸਰਤਿਸਿਧਾਰੀ। ੨੨। ਸੈਯਾ।। ਜਾਗ੍ਰਤਸਪਨ
ਸੋਕੋਪਦਸੇਉਠਤੁਰੀਆਕੇਬੀਚਮੇਜਾਇਸਮਾਯੋਨਿ
ਦਰਵਾਜੇਕੋਰੋਕਕੇਸਾਦਕਦਸਮੇਹੇਕਾਮਲਕਦਮ
ਟਕਾਯੋ। ਛੋਡਿਕੇਸਿਗਸਮੂਹਨਕਾਫਿਰਹੋਇਨਿਹੀਗ
ਨਅੰਗਹਟਾਯੋ। ਦਾਸਭਗਵਾਂਨਨਦਾਂਨਸਹੀਅਬ
ਗੋਬਲਗੋਬਹੋਗੋਬਕੋਪਾਯੋ। ੨੩। ਸੈਯਾ।। ਫੂਲ
ਕੀਰੀਧਸਮਾਂਨਸਰੀਰਮੇਨੂਰਬਿਆਪਾਰਿਹਾਸਭੁਅੰ
ਦਰ। ਪਾਟਿਪਾਟਿਅੰਤਟਤੀਰਬਜਲਥਲਹੈਇਕਆ
ਤਮਜੀਗਲਮੰਦਰ। ਸਾਖਾਛੋਡਿਕੇਸਾਖੀਦੀਸਾਰਿ
ਲਹੋਇਉਂਗੋਸਾਗਹੇਮੁੜਕਾਇਆਂਕੀਕੰਦਰ। ਸੁਖ
ਮਸਾਰਸਰੂਪਲਹੈਜਬਦਾਸਭਗਵਾਂਨਹੋਬੁਧਬਿਘ

ਬਰ॥੨੪॥ਸੈਯਾ॥ਸਿਤਜਦਾਵਤਸਾਚੁਤੁਝੇਨਹੀ
ਮਾਨਤਹੈਮੰਨਮੂਰਖਜੀਆ॥ਨਿਤਾਪਰਤਹੀਏਹ
ਉਪਦੇਸਕਰੇਂਤੋਰੈਹੈਪਟਅੰਤਿਰਪੁਰਨਪੀਆ॥ਸਿ
ਖਆਸਹੀਨਹੀਗਹੀਗੁਫਾਰਤੋਹੈਉਨਮਾਦਤੁਝੇ
ਕੇਈਥੀਆ॥ਨਾਦਰਿਆਫਤਕੁਝਸਨਾਖਤਦਾਸਭ
ਗਵਾਨਨਾਨਿਸਚਾਹੈਕੀਆ॥੨੫॥ਸੈਯਾ॥ਪਾਣੀ
ਪੇਬੂਰਜਿਉਖਾਂਈਬਿਖੇਮਿਗਕੂਦਪਿਆ॥ਬਿਚਜਾ
ਦਅੰਗੂਰੀ॥ਗੋਤੇਖਾਇਆਪਾਂਰਹੈਕਸਟਲਹੇਤਬ
ਸਮਝੀਹਕੀਕਤਨਾਜਬਪੂਰੀ॥ਭੋਗਾਰਹੱਸਰਮ
ਦੀਪਛਾਦਲਹੇਮੇਰੇਰੂਪਏਹਕਸਟਕਰੂਰੀ॥ਦਾਸ
ਭਗਵਾਂਨਤਾਂਕਰਮਕੋਰੇਜਬੰਮਰਮਲਹੋਪਹਲੇ

ਤਿਸਜਰੂਰੀ॥ ੨੬॥ ਸ੍ਰੈਯਾ॥ ॥ ਪ੍ਰਮਾਰਥਮਾਰਗਚਲ
ਸਕੇਕਿਉਂਜਾਵਨਪੰਜਨਾਵੇਬਟਵਾਰੇ॥ ਪ੍ਰਾਇਆਅੰ
ਧੇਰਬਗੇਰਅਧੇਰਇਹੁਹੈਨਦੁਲੇਰਲੁਟੇਰਕਰਾਰੇ॥
ਕਾਫਲਾਪਾਇਲੀਆਜਬਸਿਤਨਸੀਗਹੋਤਿਨਹਨ
ਪੰਧਪਧਾਰੇ॥ ਦਾਸਭਗਵਾਂਨਇਉਂਸਹੀਸਲਾਮਤੁਪੈ
ਹੁਚਰਾਏਜਾਇਪਹੁਚਨਹਾਰੇ॥ ੨੭॥ ਸ੍ਰੈਯਾ॥ ॥ ਜਾਂਤ
ਨਪੈਕਰਗਰਬਰਹੇਹਮਤਾਂਤਨਬੀਚਹੈਕੋਦਬਡਾ
ਈ॥ ਹਾਡਤੇਮਾਸਮੈਨਾੜੀਕੋਪਿਜਿਰੂਪੀਖੀਹੂਆਬਿ
ਚਦਾਖਲਆਈ॥ ਅਰਥਾਇਨਾਸਰਮੇਲਭਾਇਆਜ
ਬਆਤਮਮੱਧਭਈਰੁਸਨਾਂਈ॥ ਦਾਸਭਗਵਾਂਨਨ
ਮਾਫਕਰੇਥਿਰਰਹਣਾਨਹੀਕਲਬੂਤਇਹੁਭਾਈ॥

੨੯॥ ਸੈਯਾ॥ ॥ ਮਾਲਸਦੇਹ ਬਣੀ ਅਤ ਸੁੰਦਰ ਦੇਖ ਪਦਾ
ਰਬ ਕੀ ਹੈ॥ ਦੇਹ ਹੰਤ ਮਾਸ ਕੀ ਹੈ ਮਲ ਮੂਤ ਕੇ ਨਵ ਦੁ
ਆਰੇ ਸੁਚ ਨਾ ਦੀ ਹੈ॥ ਸੁੰਦਰ ਬਸਤਾ ਵਿਸਟ ਨ ਆਵ
ਤ ਸੁੰਦਰ ਜਾਲ ਕਹ ਕਾਰ ਨ ਲੀ ਹੈ॥ ਬਾਤ ਜ ਬਾਰ ਬਹੈ ਪ
ਰ ਮਾਰ ਬਦਾਸ ਭਗਵਾਂ ਨ ਏਹੁ ਸੁੰਦਰੀ ਹੈ॥ ੩੦॥ ਸੈਯਾ
ਐਧ ਪਟੇ ਨ ਰੇ ਜ ਬਰੇ ਜ ਹੀ ਚੋਜ ਕਰੇ ਮਨ ਭਾਵਤ
ਕੈ ਸੇ॥ ਸੁਫਨ ਸਿਸਟ ਬਿਖੇ ਪੜ ਮੂਰਖ ਭੋਗੇ ਕੈ ਬਛ
ਤ ਹੈਂ ਅਬ ਐਸੇ॥ ਸੁਪ ਕੇ ਮੂਹ ਬਿਖੇ ਪਿਆ ਦਾਦਰ ਮ
ਛਰ ਖਾਣ ਕੇ ਚਾਹਤ ਜੈ ਸੇ॥ ਦਾਸ ਭਗਵਾਂ ਨ ਏਹ ਅਜ
ਬਹੀ ਐਹ ਮਕ ਜਾਲ ਕੇ ਸਤ ਜੈ ਸਿਚ ਤਪੇ ਸੇ॥ ੩੧॥ ਸੈ
ਯਾ॥ ॥ ਸੈ ਸਰੂਪ ਸਿਮਰ ਲਕਰੇ ਅਤੇ ਬਿਸੇ ਬਿਸਰ

ਦਕੀਜੀਏਭਾਈ॥ ਬਿਸੇਬਿਸਮਰਦਬੇਧੋਹੇਜਾਇਸ
ਰੂਪਬਿਸਮਰਦਸਾਰਗੁਵਾਈ॥ ਸਿਮਰਦਸਰੂਪਅ
ਨੰਦਅਤੀਕਰਬਿਸੇਬਿਸਮਰਦਿਕਲਹਅਧਕਾ
ਈ॥ ਦਾਸਭਗਵਾਨਬਿਰਿਆਨਲਹੇਜਹਨਾਹਿਸਿ
ਮਰਦਬਿਸਮਰਦਕਾਈ॥ ੩੨॥ ਸ੍ਰੋਯਾ॥ ॥ ਪਾਇਅ
ਟਲਅਚੋਲਸੋਊਜੇਊਦੇਸਅਛਲਅਮਲਅਨੂਪ
ਆਪਦਾਆਪਨਹੀਤਿਨਤਾਪਨਾਜਾਪਅਜਾਪ
ਹੈਭੂਪਨਭੂਪਾ॥ ਐਨਅਪਾਰਨਾਪਾਰਉਰਾਰਨਸਾ
ਰਅੰਸਾਰਹੈਸਾਰਸਰੂਪਾ॥ ਅਦੈਅਭੈਸੈਸੋਇਸਿਮ
ਕਦਾਸਭਗਵਾਨਹੈਰੂਪਅਰੂਪਾ॥ ੩੩॥ ਸ੍ਰੋਯਾ॥ ॥
ਐਸੋਦੇਸਲਹਿਓਮਿਲਸਿਤਨਕੇਜਹਜਗਅਜੋ

ਗਹੈਜਗਮਗਸਾਰਾ॥ਹਿਜਰਕੇਬਾਬਹਿਸਾਬਨਹੀ॥੨
ਨਹੀਖੂਬਅਜਾਬਨਬੈਨਬਕਾਰਾ॥ਮਲਕਲੋਮੋਤ
ਕਾਰੀਮਨਹੀਨਹੀਤੁਮਐਹਮਨਾਹਮਪਸਾਰਾ॥ਹਕ
ਰਫੀਕਹਕੀਕਤਹੈਇਹਦਾਸਭਗਵਾਂਨਜੁਜਲਵਾ
ਨਿਆਰਾ॥੩੪॥ਸੈਯਾ॥॥ਹੈਪ੍ਰਕਾਸਕਆਪਇਹਲਾ
ਸਕਹੈਕਰਆਸਕਕਹੁਖੁਦਨੂਰੀ॥ਮਾਲੇਹੇਮਾਲ
ਲਖੇਖੁਦਗਾਲਅਨਲਹੱਕਕਹੁਹੋਕਾਦੇਮਨਸੂਰੀ
ਥਾਤਹੈਐਰੁਕਰੇਕੁਝਰੀਰਫਿਰਐਰਨਕੇਤੋਰਨਭਾ
ਖਗਾਰੂਰੀ॥ਕਰਈਮਾਂਨਇਹਦੇਖਲੈਜਾਨਹੈਦਾਸ
ਭਗਵਾਂਨਜੇਜਲਵਾਜਰੂਰੀ॥੩੫॥ਸੈਯਾ॥॥ਸਦਾ
ਸਚਦਾਨੰਦਸਰੂਪਸਹੀਪ੍ਰੀਪੂਰਨਆਤਮਏਕ

ਛਾਨੋ॥ ਸਮਸਟੀ ਬਿਅਸਟੀ ਕਾ ਭੇਦ ਲਖੇ ਨਹੀ ਬੂਦ
ਸਰੇ ਵਰਤ ਰਮ ਕੇ ਮਾਨੋ॥ ਸੁਦਗ ਅਲਪੰਗ ਉਡਾਇ
ਦੇਉ ਤਤਪਦ ਬਹਮਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਬਖਾਨੋ॥ ਦਾਸ ਭਗ
ਵਾਂ ਨਾਚਿ ਦਾਘ ਨਹੈ ਸੇਉ ਸਤ ਅਨੰਦ ਸਰੂਪ ਸਿਆਨੇ
੩੬॥ ਸ੍ਰੈਯਾ॥॥ ਗੋਸਪੰਦ ਅੰਗੁਰ ਗਤੇ ਗੁਰ ਬਾਐ ਮੁ
ਰਗ ਮੇ ਮੋਜਾ ਦਿਲਾ ਦਿਲ ਮਾਲ ਕਏ ਕਾ॥ ਗੋਰ ਖਰ
ਗ ਜਗਾ ਓਜੁ ਗੋਨ ਨ ਸੂਕਰ ਸੁਆਨ ਨ ਏਕ ਹੀ ਟੇਕ
ਗੀ ਗਾਗੋ ਦਾ ਵਰੀ ਗੋ ਮਤੀ ਗੋ ਕਲਗਾਇਆ ਗੁਫਾ
ਗੀਰ ਗਾਹੇ ਬਬੇ ਕਾ॥ ਘਟਾ ਮਟਾ ਅਕਾਸ ਸਭੀ ਮਹਾਂ
ਕਾਸੁ ਮੇ ਦਾਸ ਭਗਵਾਨ ਹੋਏ ਕਾ ਅਨੇ ਕਾ॥ ੩੭॥ ਸ੍ਰੈਯਾ॥
ਓ ਕਾਰ ਅਕਾਰ ਉਕਾਰ ਮਕਾਰ ਅਰਧ ਬਿੰਦੂ ਬਿਅ

ਪਕਏਕਅਨੂਪਾ॥ ਸਤਿਚਿਤਅਨੰਦਸਰੂਪਸਹੀਐ
 ਸੋਹੈਪ੍ਰੀਪੂਰਨਰੂਪਅਰੂਪਾ॥ ਸਰਬਕਾਲਹੈਸਰਬਸ
 ਥਾਨਨਮੋਸੋਊਹੈਇਕਰਸਸਮੂਹਮਮਰੂਪਾ॥ ਟਾਸਤ
 ਗਵਨਪਛਾਨਤਿਸੇਇਕਹੈਸਰਬੰਗਜੇਭੂਪਨਭੂਪਾ॥
 ॥੩੮॥ ਸੋਯਾ॥ ॥ ਮਲਬਿਖੇਪਆਵਰਨਏਹਤੀਨਪਿ
 ਤਬਿਧਅਤਿਹਕਰਨਮੇਜਾਨੋ॥ ਮਲਨਵਿਰਤਹੈਨਿ
 ਰਮਲਕਰਮਾਬਿਖੇਪਨਵਿਰਤਉਪਾਸਨਾਮਾਨੋ॥ ਆਵਰ
 ਨਨਿਵਿਰਤਾਰਿਆਨਭਇਆਸਹੀਹੋਇਸੁਤੀਤ੍ਰਸਾਰੁ
 ਸਿਆਨੋ॥ ਜੀਵਬ੍ਰਹਮਕੀਏਕਤਾਮੇਹੁਦਵਾਸਭਗ
 ਵਾਨਕੀਭੇਦਪਛੋਨੋ॥ ੩੯॥ ਸੋਯਾ॥ ॥ ਮਿਥਿਆਸਿਸਾ
 ਰਜੇਸੰਤਹੈਭਾਸਤਤਾਹਿਨਵਿਰਤੀਕੋਸਾਧਨਚਾਰੇ
 ਸਰਵਦਮਨਿਨਨਿਧਿਆਸਨਸੇਸਾਖਿਆਤਹੈ

ਕਾਰਸਰੂਪਪਿਆਰੇ॥ ਸੰਤਅਸੰਤਕੇਜਾਦਲੀਆ
ਜਬਾਤਿਆਰੀਰੇਹਦਹੈਇਕਸਾਰੇ॥ ਸਿਧਾਬਿਦਸ
ਬਾਮੇਜੀਦਨਮੁਕਤਹੋਦਾਸਭਗਵਾਂਨਹੈਬਚਨਨਿ
ਆਰੇ॥ ੪੦॥ ਸ੍ਰੋਯਾ॥ ॥ ਮਾਲਕਮੇਜਮਹੰਬਤਹੈਜੋਊ
ਹੈਸੁਬੜਮਮਸਰੂਪਾ॥ ਬੇਦਪੁਰਾਂਨਕਤੇਬਕੁਰਾਨ
ਏਹੁਕਰਰਹੈਹੈਸਭਮੇਰੀਹੀਊਪਾ॥ ਹਰਹਰਹਾਲਮੇ
ਹੰਕਜਮਾਲਹੈਖਾਸਖਿਆਲਮੇਰੂਪਅਰੂਪਾ॥ ਦਾਸ
ਭਗਵਾਂਨਇਹੁਰਮਜਪਛਾਂਨਬਿਦਸਬਾਬਿਰੀਆਂ
ਨਹੈਭੂਪਨਭੂਪਾ॥ ੪੧॥ ਸ੍ਰੋਯਾ॥ ॥ ਹੇਮੇਰੇਰੂਪਦੇਓਤੁ
ਝੇਕੀਉਪਮਾਨਹੀਤੇਬਿਨਦੁਸਰਾਐਰਕੋਥੀਆ॥
ਬਿਓਮਸਮੀਰਐਨਾਰਹੈਅਭਿਰੀਧਪੰਚਨਮੇਨਹੀ
ਚੇਤਨਬੀਆ॥ ਸਬਜੀਸੁਫੇਦੀਐਸੁਰਖੀਸਿਆਹੀ

ਹੋਜਰਵੀਕੇਬੀਚਨਹੀਹੋਰੁਜੀਆ॥ ਤੇਰੇਹੀਆਸਰੇ
 ਦਮਕਾਂਅਨੇਕਹੈਂਦਾਸਭਗਵਾਂਨਸਿਧਾਂਤਇਹਉਲਿ
 ਆ॥੪੨॥ ਸ੍ਰੇਯਾ॥ ਆਬਤੇਬਾਦਮੋਆਤਸਖਾਕ
 ਅਕਾਸਮਿਲੇਬਿਚਆਪਿਹੋਇਸੀਰੀ॥ ਪ੍ਰਾਂਨਉਪਾ
 ਨਬਿਆਂਨਉਦਾਂਨਸਮਾਂਨਹੂਈਪੰਜਪੌਦਕੀਧੀਰੀ
 ॥ ਆਪਸਬੀਚਬਜੇਗਹੂਆਜਬਖੁਲਗਈਤਬ
 ਪ੍ਰਾਂਨਜੀਜੀਰੀ॥ ਦਾਸਭਗਵਾਂਨਅਖੰਡਹੈਆਤਮ
 ਰੰਚਕਮਾਨੁਨਹੀਂਦਿਲਗੀਰੀ॥੪੩॥ ਸ੍ਰੇਯਾ॥ ॥ ਏਕਅ
 ਕਾਲਅਜਾਲਗੋਪਾਲਇਹਹਰਹਰਹਾਲਸਿਭਾਲ
 ਫਕੀਰਾ॥ ਹੈਸੋਤਿਚਿਤਅਨਿਤਨਾਨਿਤਇਹੁਆਤ
 ਮਬਿਤਲੇਪਾਇਜਖੀਰਾ॥ ਸਚਅਨੰਦਇਹਹੈਨਿਰ

ਵ੍ਹੰਦਨਹੀਜਹਵ੍ਹੰਦਨਅਟਕਜੀਜੀਰਾ॥ਦਾਸਭਗ
ਵਾਂਨਬਿਵਸਥਾਬਿਰਿਆਨਨਾਰਿਆਂਨਅਰਿਆਂ
ਨਨਹੀਗੁਰਪੀਰਾ॥੪੪॥ਸ੍ਰੇਯਾ॥॥ਹੈਸਿਸਾਰਬਿਖੇ
ਵੇਉਮਾਰਗਨਾਮਾਰਿਹਸਤਅਤੀਤਅਲਾਯੋ॥ਧਰ
ਮਾਇਨਾਬੇਬੇਬਖਕਹੇਪ੍ਰਗਵਿਰਤਨਾਵਿਰਤਕਾਭੇ
ਦਲਖਾਯੋ॥ਜਿਸਮਾਹਿਸਾਮਲਤਿਸਕੇਹੀਆਮ
ਲਹੇਕਰਕਾਮਲਖੁਬਕਮਾਯੋ॥ਦਾਸਭਗਵਾਂਨਪ
ਛਾਂਦਕੇਆਪਕੇਦਾਨਸਮੰਦਤਾਂਫੇਰਕਹਾਯੋ॥੪੫॥
॥ਸ੍ਰੇਯਾ॥॥ਸੂਰਤਵੇਖਕਿਉਂਫੂਲਰਿਹੋਏਹੁਬਾਇਆਂ
ਨਦਾਂਨਹੈਕਾਲਚਬੀਲਾ॥ਜਿਸਨੁਆਨੀਕਾਮਾਂਦਕਰੇ
ਸਠਭੀਤਰਮਾਜਕਿਕਾਲਕੇਖੀਲਾ॥ਚਾਮਤਕਾਰ

ਜਿਉਦਾਂ ਮਨ ਕਾ ਤਿਉ ਹੋਵਦੁ ਹਾਰ ਸਰੀਰ ਹੋਈ ਲੀਛਾ ॥
 ਾਦਾ ਸਭ ਗਵਾਂਨ ਹੋਖਾ ਕਸਭੀ ਅਜੇ ਮੂਰਖ ਦੇਖਾਨਾ
 ਕਪਤੀਛਾ ॥ ੪੬ ॥ ਸੈਯਾ ॥ ॥ ਕਾਲ ਕਲਵਤੁ ਸੀਸ ਪੇ
 ਖੜਕਤ ਕੜਕਤ ਬੀਰ ਨਾਂ ਜਾਵਤ ਪੇਸੋ ॥ ਬਾਲਕ
 ਬਿਰਧ ਜੁਆਨ ਪਾਨ ਨਸਾਂ ਨਗਵਾਵਤ ਕਾਰਹ ਮੇਸੋ ॥
 ਹੋਇ ਭਿਆਨ ਕਆਦ ਅਚਾਨ ਕਵੇਤ ਦਖਾਲੀ ਜਾਂ
 ਹੋਤ ਅੰਦੇਸੋ ॥ ਾਦਾ ਸਭ ਗਵਾਂਨ ਨਹੀ ਬਸ ਜਾਵਤ ਪਾ
 ਸਤ ਮਾਮਰ ਹਜਾਵਤ ਖੇਸੋ ॥ ੪੭ ॥ ਸੈਯਾ ॥ ਆਲਿ
 ਉਲਾਹਿ ਸਭੀ ਬ੍ਰਬਾਹਿ ਨਹੀ ਕਰਯਾਇ ਹਖਾਂ ਨਕ
 ਲੇਸਾ ॥ ਔਰਤ ਪੁਤ੍ਰ ਔਰ ਕਲਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਜਾਵਨਾ ਪੁਛਸੀ
 ਦੇਸਾ ॥ ਬਾਪ ਬਰਾਦ੍ਰ ਹੋਜੇਈ ਮਾਦਰ ਭੇਬਦੁ ਹਾਰਇ

ਹਪੂਰਕੁਦੇਸਾ॥ ਦਾਸਭਗਵਾਂਨਚਲੇਅਬਸਿਭਲਸੇ
ਸਸਿਆਦਕਰੇਪ੍ਰਦੇਸਾ॥ ੪੮॥ ਸੈਯਾ॥ ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਾ
ਤੇਲੋਭਐਮੇਹਿਰੀਕਾਰਏਹਪ੍ਰਬਲਪੰਜਹੀਛਾਇਓ
ਜੇਜਬਆਵਤਹੁਕਮਚਲਾਵਤਈਨਮਨਾਵਤ
ਹੈਅਧਕਾਇਓ॥ ਜੇਇਨਤਾਲਬਤਿਨਪ੍ਰਗਾਲਬ
ਨਾਹਿਮੁਤਾਲਬਤਹਿਸੁਖੁਪਾਇਓ॥ ਦਾਸਭਗਵਾਂਨ
ਅਜਾਦਰਹੇਦਿਲਸਾਦਕੁਸਾਦਅਨਾਦਸਮਾਇਓ
੪੯॥ ਸੈਯਾ॥ ॥ ਕਾਮਕਮਾਂਦਕੇਤੀਰਹੈਂਤੀਛਨਕਾਮ
ਕਰੀੜਕੇਬੀਚਨਾਂਜਾਯੋ॥ ਦੀਨਹੂਆਗਜਅੰਕਿਸ
ਖਾਵਤਪਾਵਤਕਸਟਜੈਭੇਦਨਾਪਾਯੋ॥ ਸਹੀਸਭਗ
ਹੋਈਇਵਕੇਜਬਗੋਤਮਕੇਬਿਭਚਾਰਕਮਾਯੋ॥ ਕ

ਮਕੇਬਾਦਲਗੋਭਸਮੰਤ੍ਰਦਾਸਭਗਵਾਂਨਨਹੰਮਿਮੁੜਆ
 ਯੋ॥੫੦॥ਸ੍ਰੋਯਾ॥॥ਹੈਮਦਿਰੀਤਕਰੋਧਕੀਬਾਲਕ
 ਸਚੀਡਾਲਕੇਬੀਚਨਾਆਯੋ॥ਕਾਲੀਕਰੋਧਕੀਓਜ
 ਬਹੈਤਬਸਾਦਲਰੂਪਸੇਨਕਛਿਦਾਯੋ॥ਨਖਹਬਿਦਾ
 ਰਹੂਆਹਰਨਾਖਸਹੈਜਬਕੋਧਕੀਤੇਗਉਠਾਯੋ॥ਦਾ
 ਸਭਗਵਾਂਨਕੋਧਕੀਓਜਿਨਿਆਖਰਬਾਰਸੋਹੈਪਛਤਾ
 ਯੋ॥੫੧॥ਸ੍ਰੋਯਾ॥॥ਲੇਹਰਲੇਭਕੀਕੋਹਰਹੈਨਰਜੇਹਰ
 ਜਾਣਨਾਂਚਿਤੁਲੁਭਾਯੋ॥ਜੇਊਪਿਆਬਿਚਲੇਭਕੇਬੈ
 ਹਰਗਾਰਕਹੂਆਨਹੀਬਾਹਰਿਆਯੋ॥ਕਾਰੂਪੀਤਕ
 ਰੀਜਬਲਾਲਚਧਰਨੀਕੇਬੀਚਓਹੁਕੇਸਗਡਾਯੋ॥
 ਉਡਦਹਾਰਜਨਾਦਰਕੋਹੁਦਦਾਸਭਗਵਾਂਨਹੈਲੇ

ਪਸਾਯੋ॥ ੫੨॥ ਸ੍ਰੋਯਾ॥॥ ਮੋਹਿਕਾਜਾਲੁ ਅਤੀ ਦੁਖ
ਦਾਇਕ ਲਾਇਕ ਹੋਨ ਹੀ ਨੇਹੁ ਲਗਾਯੋ॥ ਮੋਹਿਬਰਾ
ਨ ਕੀਓਨਿ ਦੇ ਮੋਹਰ ਕਾਂਨ ਹੀ ਜਬ ਲੋਟ ਕੇ ਆਯੋ॥ ੮
ਸਰਬ ਪਾਦ ਤਜੇ ਇਸ ਕਾਰਣ ਲਛਮਣ ਰਾਮ ਜਾਂ ਬੁਨ
ਸਧਾਯੋ॥ ੮॥ ਸਭ ਗਵਨ ਸੀ ਆਛ ਲੀਰਾ ਵਣ ਰਾਮ
ਸਰੀਖੇ ਭੀ ਮੋਹਿ ਰੁਆਯੋ॥ ੫੩॥ ਸ੍ਰੋਯਾ॥॥ ਬਹੁ ਬਿਕਾ
ਰਹੀ ਕਾਰ ਬਿਖੇ ਇਸ ਬੀਚ ਅਧੇਰੀ ਕੇਨਾ ਉਰਸਾਇਓ
॥ ਕੀਸਹੀ ਕਾਰ ਭਈ ਦਸਾ ਕੇ ਸੀ ਕੁਸਿਅਮ ਜਬੇ ਧਰ
ਪੇ ਪਟ ਕਾਯੋ॥ ਅਹੀ ਕਾਰ ਕੀਓ ਦਰਜੇ ਧਨ ਨੇਜ ਬਕੇ
ਰਬ ਕੁਲ ਤਬੀ ਪਬਰਾਯੋ॥ ੮॥ ਸਭ ਗਵਨ ਨਾ ਤੁਖਮ
ਰਿਹੋ ਫਿਰਿਆ ਪਕੇ ਆਪ ਹੀ ਆਪ ਬਿਧਾਯੋ॥ ੫੪॥

॥ ਸ੍ਰੋਯਾ ॥ ॥ ਇਹ ਕਰਤੂਤ ਹੋ ਪਚਿਨ ਕੀਜੋਈ ਪੀ
 ਛੇ ਮੁਸਨਫ ਆਖ ਸੁਲਾਯੋ ॥ ਗੁਣ ਦੇਖ ਬਿਚਾਰ ਕੇ
 ਇਨ ਹਨ ਕੇ ਪ੍ਰਵਿਰਤ ਕਹੀ ਨਿਰਲੇਪ ਰਹਾਯੋ ॥ ਮ
 ਰ ਕਟਵਾਂਗ ਨਹੀ ਬਲ ਮੂਰਖ ਲੀਪਟ ਹੋ ਕਰ ਜਨਮ
 ਗਵਾਯੋ ॥ ਏਸ ਭਗਵਾਂਨ ਫੜੇ ਅਬ ਇਸ ਬਿਤਿ
 ਜਾਲ ਸਰੂਪ ਬਿਲਿ ਬਨਾ ਲਾਯੋ ॥ ੫੫ ॥ ਸ੍ਰੋਯਾ ॥ ਸਾਂ
 ਝ ਸਵੇਰ ਬਿਸਾਰ ਨਹੀ ਖਿਨ ਨਾ ਮੁਜ ਪੋ ਨ ਰਬਿਨ ਕੇ
 ਪਰੀਆ ॥ ਸਾਸ ਹੀ ਸਾਸ ਨਿਵਾਸ ਕਰੇ ਮਨ ਅੰਧੀ ਮਿ
 ਲੇ ਨਹੀ ਬਹੁੜ ਬਰੀਆ ॥ ਜਾਗ ਅਭਾਗ ਇਹ ਨਿਹ
 ਫਲ ਜਾਵਤ ਦੁਰਲਭ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ਸਜਰੀਆ ॥ ਏ
 ਸ ਭਗਵਾਂਨ ਨਾਜੇ ਬਨ ਆਵਤ ਤਉ ਭਜ ਸਾਹਿਬ

ਏਕਹੀਘਰੀਆ॥੫੬॥ਸੈਯਾ॥॥ਹਸਤੀਤੇਚੀ
ਟੀਐਂਡਿਲੋਲੇਆਦਕੋਹੋਇਰਿਹਾਪ੍ਰਫੁਲਤਏਕੋ॥
ਬਰਨਨਾਚੇਹਨਹੈਪ੍ਰਪੂਰਨਸਾਰਸਿਧਾਨਦਸੇਨ
ਰਨੇਕੋ॥ਧੁਨਅਨਾਹਦਸੁਣੀਏਜੇਜਾਹਦਤੇਫਿਰ
ਹੋਵਤਠੀਕਬਥੇਕੋ॥ਦਾਸਭਗਵਾਂਨਨਾਭੇਦਕ
ਛੂਪ੍ਰਭਬਿਆਪਰਿਹਾਸਹੀਏਕਅਨੇਕੋ॥੫੭॥ਸੈ
ਯਾ॥॥ਜਗਤੁਸਭੀਜਗਦੀਸਰਮੇਜਗਦੀਸਰ
ਹੈਜਗਮਾਹਿਸਮਾਯੋ॥ਗੁਪਤਐਪ੍ਰਗਟਬਿਆਪ
ਕਘਟਘਟਬਾਤਨਜਾਹਰਭੇਦਰਖਾਯੋ॥ਹੈਸ੍ਰਵ
ਗਨਹੀਅਲਪੰਗਜਾਂਹੋਇਤਾਤਗਤਾਂਮਗਕੋਪਾਯੋ
॥ਦਾਸਭਗਵਾਂਨਹੈਸੀਝਰਿਓਜਬਮੀਨਐਮੇਖ

ਨਰੇਖਰਹਾਯੋ॥ ੫੮॥ ਸ੍ਰੋਯਾ॥ ॥ ਹੋਦਰਵੇਸਕਲੇਸਕਿੰ
 ਉਂਪਾਵਤਸਮਸ਼ਕੇਦੇਖਕੀਬਾਤਫਕੀਰੀ॥ ਅੀਰ
 ਜੀਰਕੇਬੀਚਸੋਮਲਸਪਤਹੀਦੀਪਨੋਖੰਡਜਗੀ
 ਰੀ॥ ਸਾਹਿਨਸਾਹਿਹੋਪੋਟਉਠਾਵਤਖਾਵਤਸਮਨਾ
 ਹਿਦਿਲਗੀਰੀ॥ ਦਾਸਭਗਵੰਨਅਜਾਲਕਿਉਹੋ
 ਵਤਪਾਇਆਪਛਾਣਨਹੀਕਰੁਕੀਰੀ॥ ੫੯॥ ਸ੍ਰੋਯਾ
 ਹੈਕਬਬੀਚਓਹਬੀਧਨਆਵਤਜੋਨਿਰਬੀਧਫਕੀ
 ਰਸਨਾਸੀ॥ ਹਾਥਉਠਾਇਸਿਧਉਗਲੀਓਜਬਫੇਰਕਿ
 ਉਲੇਟਤਹੈਸਤੀਖਾਸੀ॥ ਜਾਲਬਿਰਸਤਿਆਗਪ
 ਦਾਰਥਪਾਵਤਹਾਥਕਰੇਜਗੁਹਾਸੀ॥ ਦਾਸਭਗ
 ਵਾਨਨਹੀਫਸਬੈਠਤਬੇਪਰਵਾਹਿਜੋਬਿਤਅਕਾਸੀ॥

੬੦॥ ਸ੍ਰੈਯਾ॥॥॥ ਭੇਖਕੀਰੇਖਨਾਂਰਿਜਮਰਹੀਜਬਉ
ਠਗਈਦਿਲੇਂਸਾਬਤਹਸਤੀ ਨਾਹਿਫਕੀਰਕਾਦੇ
ਸੁਰਿਹਾਅਰੁਨਾਹਿਫਕੀਰਕੀਹੈਰਹੀਬਸਤੀ॥ ਜਾ
ਤਸਫਾਤਮੇਂਧਿਆਨੁਪਰੇਜਬਨਾਹਿਫਕੀਰਤਉਹੈ
ਗ੍ਰਿਹਸਤੀ॥ ਦਾਸਭਗਵਾਂਨਜੇਸ਼ਾਕਕਰੇਤਬਨਾਹਿ
ਸਨਾਸਉਦਾਸਹੈਫਸਤੀ॥ ੬੧॥ ਸ੍ਰੈਯਾ॥॥॥ ਵਰਨ
ਆਸਰਮਕੇਕੂਕਰਜੇਕਦੇਭੁਲਨਿਦਾਨਨਾਤਿਨਪ
ਹਿਜਾਯੋ॥ ਹੋਇਇਤਫਾਕਨਮੇਲੁਕਭੀਤਬਉਨਕੀ
ਸੁਣੇਨਾਹਿਆਪਸੁਦਾਯੋ॥ ਸਤਹੀਸਤਕਾਵਫਜੁ
ਕਰੇਨਹੀਬਿਧਗਿਆਨੀਸੇਮਗਜਖਪਾਯੋ॥ ਦਾਸ
ਭਗਵਾਂਨਨਾਬੇਧਜਿਸੇਤਿਸੇਜੁਤਕਰਦੂਰਸੇਸੀਸ

ਨਿਦਾਯੋ॥ ੬੨॥ ਸ੍ਰੈਯਾ॥॥ ਬਾਝਬਗਗਰਿਆਨ ੧੬
ਹੋਵਤਬਾਝਬਬੇਕਮਮੋਖਨਾਂਜਾਨੀ॥ ਸਮਬਾਝਨਾਂ
ਹੀਮਨਸੀਝਤਹੈਦਮਬਾਝਨਹੀਨਰਹੋਵਤਗਿਆ
ਨੀ॥ ਬਾਝਸੀਤੋਖਨਹੀਸੁਖਪਾਵਤਸੁਹਬਤਬਾਝਨਾਂ
ਸੇਭਤਬਾਂਨੀ॥ ਟਾਸਭਗਵਨੰਨਾਂਧਰਮੁਦਇਆਬਿ
ਨੁਬਾਝਖਿਮਾਨਾਹਿਤਪਬਖਾਂਨੀ॥ ੬੩॥ ਸ੍ਰੈਯਾ॥ ਨਿ
ਰਬਿਨਾਂਨਾਹਿਸੇਭਸਰੇਵਰਰੀਗਬਿਨਾਂਨਾਹਿਅੰਗ
ਸੁਖਾਨੀ॥ ਪ੍ਰੇਮਬਿਨਾਨਾਹਿਮਾਨਸਸੇਭਤਤਰਕਸ
ਨਾਬਿਨਤੀਰਸੁਹਾਨੀ॥ ਪੁਸਪੇਂਕੀਪੰਕਤਕਹੁਕਬਸੇ
ਭਤੇਜੈਬਿਚਰੀਧਨਹੀਮਧਰਾਨੀ॥ ਟਾਸਭਗਵਨੰਨ
ਨਦਾਨਸਹੀਅੇਸੇਬੇਧਬਿਨਾਨਾਹਿਸੇਭਪ੍ਰਾਨੀ॥ ੬੪॥

॥ਸ੍ਰੈਯਾ॥॥ਸ੍ਰੀਫਲਾਦਿਭਿਨਾਂਡਲਾਨਿਉਂਤਰਵਰਸੀਰ
ਬਿਨਾਂਜੈਸੇਖੀਰਰਧਾਨੀ॥ਚੰਦਬਿਨਾਂਜੈਸੇਸ੍ਰੀਫ
ਲਾਦਿਭਿਨਾਂਜੈਸੇਸ੍ਰੀਫਲਾਦਿਭਿਨਾਂਜੈਸੇਸ੍ਰੀਫਲਾਦਿ
ਭਾਨਾਂਜੈਸੇਸ੍ਰੀਫਲਾਦਿਭਿਨਾਂਜੈਸੇਸ੍ਰੀਫਲਾਦਿਭਿਨਾਂ
ਜੈਸੇਸ੍ਰੀਫਲਾਦਿਭਿਨਾਂਜੈਸੇਸ੍ਰੀਫਲਾਦਿਭਿਨਾਂ
ਨੀ॥ਦਾਸਭਗਵਾਨਨਾਂਮੁਖਪੇਨਰਇਹਸਹੀ
ਜਾਣਲੇਸ੍ਰੀਫਲਾਦਿਭਿਨਾਂ॥ ੬੫॥ਸ੍ਰੈਯਾ॥॥ਬਾਝਹੀਰ
ਗਰੀਗਰੇਜਨਹੀਅਰਬਾਝਦੁਲਹਨਹੀਜੀਵਸੁ
ਹਾਏ॥ਬਾਝਜਲਾਨਹੀਕਟਲਜੇਹੋਵਤਬਾਝਸੁਰੀ
ਧਨਾਭੋਰਬਸਾਏ॥ਬਾਝਪੜੇਨਹੀਪ੍ਰਿਤਹੋਜਿਉ
ਬਾਝਰਸਾਨਹੀਫਲਸੁਖਾਏ॥ਦਾਸਭਗਵਾਨਬਖਾਂ
ਨਕਹੇਅੰਸੇਬਾਝਬਰਾਗਨਾਂਸਾਧਜਸਾਏ॥ ੬੬॥ਸ੍ਰੈ

ਯਾ॥॥ਏਕਅਲੇਖਨਹੀਜਹਰੇਖਓਹੁਪੇਖਹਮੇਸਪ੍ਰੇ
 ਮਪਿਆਰੇ॥ਏਖਬਬੇਕਬਸੇਖਰਹੇਜੋਊਸੇਖਅਸੇ
 ਖਸੇਊਦਿਲਾਰੇ॥ਤੀਨਤਬਾਦਸਪੋਦਇਕਾਗਾਰ
 ਪ੍ਰਾਨਉਪ੍ਰਾਨਕੀਗਤਬਿਚਾਰੇ॥ਦਾਸਭਗਵੰਨਨਾ
 ਫਰਕੁਰਹੇਜਬਸੈਪ੍ਰਕਾਸਕਹੈਨਿਰਕਾਰੇ॥੬੧॥
 ॥ਸੈਯਾ॥॥ਗਾਫਲਸੇਇਰਹਿਓਨਹੀਜਾਗਤਲਾਗ
 ਤਪਜਿਤੇਹਿਬਟਵਾਰੇ॥ਲੂਟਤਮੂਠਤਠੈਰਮਚਾਵ
 ਤਭਾਗਤਹੈਰਤੀਨੈਨਉਘਾਰੇ॥ਸਾਰਲਵੇਂਕਰਹਿਮ
 ਤਜੇਅਭੀਰਾਖਤਹੈਂਸਭਹੀਘਰਬਾਰੇ॥ਦਾਸਭਗ
 ਵੰਨਨਾਬਖਤਮਿਲੇਇਹੁਪ੍ਰਾਵਪਸਾਰਕੇਬਾਜੀਨਾ
 ਹਾਰੇ॥੬੨॥ਸੈਯਾ॥ਭਾਗਕੁਸੀਗਸੇਦੂਰਜਾਓਸ

ਠਸਾਕਤਸਿਗਨਾਠੀਕਸਹੀ॥ ਦੂਧਪਲਾਵਤਰਹੁ
ਨਿਸਬਾਸਰਹੋਫਤਨਾਹਿਸੁਹਿਰਦਅਹੀ॥ ਬੇਰੀ
ਕੁਸਿਗਭਇਆਕਦਲੀਉਸਕੈਸੀਮੁਰਾਦਹੈਆ
ਦਲਹੀ॥ ਦਾਸਭਗਵਾਂਨਓਹੁਸੁਲਤਹੈਓਹੁਦੇਖ
ਨਦਾਨਹੈਛੇਦਰਹੀ॥ ੬੯॥ ਸ੍ਰੇਯਾ॥ ॥ ਨਾਮੁਬਿਨਾਂਕਿ
ਸੇਕਾਮਨਾਂਹੀਨਰਮਾਦਕਰੇਸਠਜੇਬਨਦਾ॥ ਜੇਰਜੁ
ਆਨੀਇਹਖੇਹਵਿਚਰੁਲਕਰਜੀਵਚੁਰਾਸੀਦੋਹੇ
ਵਨਦਾ॥ ਹੀਸਤਹੀਸਤਫੀਸਤਹੈਨਹੀਂਚੀਤਧਰੇਸ
ਮਾਰੇਵਨਦਾ॥ ਦਾਸਭਗਵਾਂਨਨਾਫੇਰਮਿਲੇਬੇਲਾ
ਨਾਮਨਰੰਜਨਬੇਵਨਦਾ॥ ੭੦॥ ਸ੍ਰੇਯਾ॥ ॥ ਸੂਰਤਦੇਖ
ਗਹੂਰਤਨਾਂਕਰੇਜਬਰੇਜਇਹਹੈਤਪੁਰਾਨੀ॥

॥ ਤਿਗਯਰ ਅੰਗ ਤਬ ਦਲ ਉਪਰ ਹਾਲ ਤਏ ਕਪੇ ਨਾ
 ਹਿਨ ਦਾਨੀ ॥ ਨਹੀਂ ਰਖ ਜਰੂਰ ਤਮੂਰਤ ਕੀ ਇਹੁ ਸ
 ਮਝ ਜਰੂਰ ਹੋ ਪੂਰਨ ਸਾਨੀ ॥ ਦਾਸ ਭਗਵਾਨ ਹੋਤਾ
 ਲਬਕਾਲ ਬਤਰ ਕਸਤਾ ਬਲ ਜਾਤ ਜੁਫਾਨੀ ॥
 ੧੧ ॥ ਸ੍ਰੋਯਾ ॥ ਅੰਗ ਕੇ ਦੇਖ ਉਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਚ
 ਨਾਜਾਣ ਇਹ ਰੰਗ ਪਤੀਗੀ ॥ ਦੇਖ ਹਿਸਾਬ ਸੇਆ
 ਬਹ ਬਾਬ ਕੋਨਾ ਹਿਬਕਾ ਕੀਏ ਕੋਟ ਬਦੀਗੀ ॥ ਮਲ
 ਕਲ ਸੇਤ ਕੀ ਗਸਤ ਤਲੇ ਗਏ ਖਾਇ ਸਿਕਸਤ ਹੋਖ
 ਸਤ ਫਰੀਗੀ ॥ ਦਾਸ ਭਗਵਾਨ ਅਜਾਦ ਹੁਏ ਦਿਲ
 ਸੋਕ ਸੇਫੋ ਕੋ ਕੋਲੇ ਯਕਰੀਗੀ ॥ ੧੨ ॥ ਸ੍ਰੋਯਾ ॥ ਦੇਖ ਵ
 ਲਾਇ ਤੋਛੋ ਰਸਕਾਇਤ ਸਮਾਇ ਹਿਵਾਇਤ ਆਕਲ

ਭਾਈ॥ ਦਾਖਲ ਬੀਚ ਜਮਾਇਤ ਆਰਫ ਹੋ ਕਰ ਆ
ਸਕ ਲੈ ਰੁਸ ਨਾਈ॥ ਹੋਇ ਸਰੂਰ ਜਰੂਰ ਸਹੀ ਜਬ ਨੂ
ਰਗ ਫੂਰ ਸੇ ਹੋਤ ਬੀਨਾਈ॥ ਦਾਸ ਭਗਵਾਨ ਤਾਂਚ ਸ
ਮਖੁ ਲੇ ਕਰੇ ਸਾਥ ਪਨਾਹਿ ਜੇਇ ਹੁ ਅਸ ਨਾਈ॥ ੧੩॥
॥ ਸੈਯਾ॥ ॥ ਏਵਿਲ ਦਾਰ ਸੁਦੇ ਗੁਫ ਤਾਰ ਦਾਤਾਰ ਸ
ਤਾਰ ਕੋਨਾਹਿ ਭੁਲਾਵੋ॥ ਸਬ ਰੇਜ ਪਰਸਤ ਸਕਰਤਰ
ਹੋਨ ਹੀ ਬੀਚ ਸੇਤਾਨ ਕੀ ਗਰਦ ਸਆਵੋ॥ ਹੋਵਤ ਜਾ
ਤਗੁ ਜਸ ਤਜੇ ਵਕਤ ਨਾਂਦ ਸਤ ਮੇਂ ਆਵਤ ਹਸਤ ਠ
ਗਾਵੋ॥ ਦਾਸ ਭਗਵਾਨ ਰੇਹੋ ਸਕੇ ਗੋਸਸੇ ਸੁਖ ਨ ਸੁਦੇ
ਪਸਪੇ ਸਗੁਫਾਵੋ॥ ੧੪॥ ਸੈਯਾ॥ ਸਬਦ ਸਰੋਤ ਕਰੋ
ਨਿਸਬਾ ਸਰਸਬਦ ਸਮਾਂ ਨਾਹੋਰ ਅਚਾਰਾ॥ ਕੇਤਕ

ਭਾਖਕੋਰੋਉਪਮਾਂਗੁਲਸਕਤਹੈਂਸਬਦਕੇਅਪਰਅਪਾ
 ਰਾ॥ਤਮਸੀਲਕਹੂਕੁਸੁਸਮਸੁਨਕਾਰਨਕੀਟਨੇਕਿੰ
 ਗਕਾਸਬਦਬੀਚਾਰਾ॥ਵਾਸਭਗਵਾਂਨਕਿੰਗਭਾਇ
 ਆਸੁਲਸਬਦਹੈਜੀਵਸੇਬ੍ਰਹਮਬੀਗਾਰਾ॥੧੫॥ਸੈ
 ਯਾ॥॥ਗਰੀਬਕੋਗੀਰਬਗੀਰਕੋਰੇਅਰਪੰਚਨਮਾਰ
 ਕੇਧਿਆਨਧੋਰੇ॥ਤ੍ਰਿਪਟੀਮੰਧਜਾਇਨਿਵਾਸਕੋਰੇਤਹਾਂ
 ਨੀਰਪਯੁਖਕੋਪਾਂਨਕੋਰੇ॥ਗਹੁਇਸਥਿਤਭੇਦਬਹਿ
 ਸਤਹਰੇਤਬੈਭੈਸੀਸਾਰਿਆਸਾਨਤੋਰੇ॥ਵਾਸਭਗਵਾਂ
 ਨਅਰਾਮਕੋਰੇਸਹੀਸਾਂਤਇਕਾਂਤਨਦਾਂਨਨੋਰੇ॥੧੬
 ॥ਸੈਯਾ॥॥ਮਾਲਕਾਮਰਮਮਲੂਮਕੋਰੇਕਿਹਕਾਰਨਧਾ
 ਰਨਕਰਨੀਬਲੀ॥ਕਿਸਥਿਧਕਹਢੰਗਮਲਕੇਕਹੇ

ਤਹਕਹਪ੍ਰਕਾਰਹੈਡੋਰਭੁਲੀ। ਪ੍ਰੇਮਕੀਤਾਰਤਿਆ
ਗਕੋਰਫੁਨਸਾਧਨਚਾਰਪ੍ਰੇਮਿਮਲੀ। ਸਹਜਅੰਸੁ
ਨਕੇਪਾਟਮੇਜਾਕਰਦਾਸਭਗਵਾਂਨਬਚਾਰਪੁਲੀ।
॥੭੭॥ ਸ੍ਰੇਯਾ॥। ਗਿਆਨਅਗਿਆਨਕੀਖੇਲਲਖੋਇ
ਹਚਾਲਾਅਜਾਇਬਬਾਤਨਿਰਾਲੀ। ਨਾਂਮਜਿਸੇਸ
ਤਰੀਜਕਹੇਏਹਹੈਸਚਰੀਗਜਬਾਰਥਚਾਲੀ। ਗਾ
ਫਲਹੇਨਹੀਖੇਲਕੋਰੇਏਹਮੁਸਕਲਬਾਤਨਾਜਾਣ
ਸੁਖਾਲੀ। ਦਾਸਭਗਵਾਨਜੇਹੈਪਰਚਾਹਤੋਤੋਕੁ
ਸੋਚਾਹੀਏਹੈਮਗਜਭੀਆਲੀ॥੭੮॥ ਸ੍ਰੇਯਾ॥। ਹੋ
ਇਰਹੀਖਲਾਰਹੈਅੰਨਅਪਾਰਏਹਅਸਲਬਚਾਰ
ਹੈਸਾਰਲਖਾਯੋ। ਹਰਦੋਤਰਫਸੇਮੁਹਰੇਲਗੋਫੁਨ

ਮੁਹਰੇ ਮੁਕਾਬਲ ਮੁਹਰੇ ਲਗਾਯੋ। ਆਖ ਕੀਤਾ ਤੁਸੇ ਤਾ
 ਤੁਕਰੇ ਹਰਿ ਓਰ ਸੇ ਓਰ ਵਲੀ ਲਲੇ ਆਯੋ। ਬਾਤ ਬ
 ਰੀ ਕਬ ਖਾਨ ਨਵਾਂ ਨਤ ਹਵਾ ਸਭ ਗਵਾਂ ਨਹ ਕੀ ਕਤ
 ਪਾਯੋ॥੧੯॥ ਸੈਯਾ॥॥ ਸਨ ਮੁਖ ਮਾਥ ਜੁਰੇ ਜਬ ਹੈਤ
 ਬਲ ਰਜਾਨਾ ਖਾਵੀ ਏਥੀ ਕਰ ਗਾਜੀ॥ ੧੫ ਬਗ ਉਨ
 ਹੀਂ ਰਖ ਸੇ ਕਸਨਾ ਖਤ ਤੁਹ ਫਾਹੈ ਆਰਫ ਨਜਰ ਵਰਾ
 ਜੀ॥ ਜਗ ਚਾਲ ਕੁਚਾਲ ਸਿਭਾਲ ਚਲੇ ਫੇਰ ਤੇਰੇ ਇਹ
 ਆਗੇ ਹੈ ਕੀ ਕਹੁ ਪਾਜੀ॥ ਬੇਖਟ ਕਹੇ ਅਟੰਕ ਚੁਕਾਇ
 ਵਈ ਲਈ ਦਾਸ ਭਗਵਾਨ ਹਕੀ ਕਤ ਬਾਜੀ॥੨੦
 ॥ ਸੈਯਾ॥॥ ਮਨ ਬਜੀ ਰਭੁ ਇਆ ਅਰਕਾਜੇ ਉਖਰਾਬ
 ਰਾਬਰ ਕਰ ਕਰਤ ਖੁਦਾਰੀ॥ ਆਵਿ ਦਿਆਸ ਮੁਹਨ ਹੀਂ

ਦਲਜਾਇਗਨਾਕੈਸੇਭਾਖਕਰੂਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤਏਹਸਾਰੀ।
ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਤੇਲੋਭਐਮੋਹਿਅਹਿਫੀਲੇਘੋੜੇਹੈਂਰੁਖਸਿ
ਕਦਾਰੀ।ਲਪੁਮਤਏਹਕੈਸੇਲਖੇਪ੍ਰਮਾਰਥਦਾਸਭ
ਗਵਾਨਹਕੀਕਤਭਾਰੀ॥੮੧॥ਸ੍ਰੈਯਾ॥ਸਾਹਿਰਿ।
ਆਨਕੀਸੈਨਹੈਸਾਬਤਕੈਸੇਬਲੀਦੇਖੋਹੋਇਅਗਾ
ਰੀ।ਅਨਭਵਏਹਬਜੀਰਖਲਾਸੁਚਸਿਜਮਸਾਫਸਿ
ਜੇਇਸਵਾਰੀ।ਸਤਸੰਤੋਖਦੋਫੀਲਬਦੇਅਸ੍ਰਭਏਬੈ
ਰਾਗਬਬੇਕਹੈਂਭਾਰੀ।ਸਮਦਮਦੋਰੁਖਪਟੀਪੜੇਏ
ਹਦਾਸਭਗਵਾਨਹਕੀਕਤਸਾਰੀ॥੮੨॥ਸ੍ਰੈਯਾ॥ਅ
ਸਟਾਂਗਹੀਜੇਗਕੇਪਿਅਦੇਖੜੇਹਥਲੈਪਰਧਾਂਨਪ੍ਰੇ
ਮਕਟਾਰੀ।ਲਾਇਹਸਾਬਕਰੋਐਸੀਚਾਲਕਿਸਾਹ

ਆਰਿਅਾਨਸਹਖਾਏਕਰਾਰੀ॥ਪਹਿਲੇਬਿਨਕਿਲਾਸ २੧
ਭਨਰਦਨਕਾਪਸਪੇਸਪਨਾਹਿਕਰੋਰਫਤਾਰੀ॥
ਆਪਮਰੇਨਹੀਮਾਰਅਰੀਐਸੇਦਾਸਭਗਵਾਂਨਨ
ਦਾਂਨਖਲਾਰੀ॥੮੩॥ਸੈਯਾ॥ਦੋਫੀਲੇਕੀਚਾਲਸਮਾ
ਰਕਰੋਗੇਸੇਮਲਅਮਲਹੈਂਮਲਮੁਕਾਏ॥ਘੋੜੇਕੀ
ਹਿੰਮਤਹਦਸੇਬਾਹਰਤੀਸਰੇਜਾਘਰਹਸਤੀਉਡਾਏ॥
ਪਟੀਪਾਧਰਪਾਇਚਲੇਰੁਖਹੈਂਜੇਊਨਰਦਮਿਲੇਰੁ
ਕਖੇਲਖਪਾਏ॥ਇਉਂਦਲਾਰਿਪਕੇਹਾਰਪੜੀਜਿਉਂ
ਦਾਸਭਗਵਾਨਹਕੀਕਤਪਾਏ॥੮੪॥ਸੈਯਾ॥ਸੀ
ਲਕੀਸੇਫਬਜੀਰਫੜੀਚਾਰੇਤਰਫਵਿਤੀਐਸੀ
ਆਦਤੜੀ॥ਮਲਨਬਜੀਰਮੁਕਾਇਘੜੀਖਾਧੀਸਾ

ਹਮਾਰੀਆਨਸਕਸਤਬੜੀ। ਪਕੀਨਰਦਨਸਾਂਨ
ਪੇਜਾਇਪੜੀਪਰਚੇਸਠੇਛੇਰੀਤੇ੩ਅੜੀ। ਏਹ
ਬਾਤਬਿਰੀਆਨਮੇਂਜਾਇਚੜੀਧਜਾਦਾਸਭਗਵ
ਨਅਗੋਮਖੜੀ॥੮੫॥ ਸ਼੍ਰੇਯਾ॥॥ ਬੀਸੀਕਾਂਨਕੀਬਾ
ਜਰਹੀਨਿਸਬਾਸਰਸੇਇਸਹੇਤਿਨਲੇਇਰਹੀ। ਮੇਰੀ
ਨਮੋਹਿਲਈਸਭਗੁਆਰਨਇਕਤਰਇਕਠੈਹੋਇਰ
ਹੀ। ਅਨੰਦਮਈਰਸਪਾਵਤਹੈਮਿਲਸਿਸਨਕੇਸਭ
ਬੋਇਰਹੀ। ਦਾਸਭਗਵਾਂਨਤ੍ਰਿਗਾਫਲਗਵਾਰਨਪੇਰ
ਪਸਾਰਕਿਉਸੋਇਰਹੀ॥੮੬॥ ਸ਼੍ਰੇਯਾ॥॥ ਜਾਗਸਤਾਬ
ਲੈਸਾਰਸਖੀਗੁਦਕੁੰਜਗਲੀਦਿਚਛਾਇਰਹੇ। ਮੇਹਨ
ਮੇਹਨਭਾਖਤਹੈਂਬਿਚਧਰਨਅਕਾਸਸਮਾਇਰਹੇ॥

ਕਿਉਂਕਰ ਬਾਤ ਕਰੂੰ ਇਨ ਕੀ ਇਹੁ ਰੁਲਾਤੁਲ ਸੁਰਤਲ
 ਗਾਇਰਹੇ। ਆਸਭਗਵਾਨ ਜਾਵੇ ਖਲਵੇਹੁਲ ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀ
 ਤਮਲਾਇਰਹੇ॥੮੧॥ ਸੋਯਾ॥ ਬੀਸੀਹੈ ਆਲਬਜਾਈ
 ਜਬੇਤ ਬਭੁਲਗਈ ਸਭਕਾਰ ਬਿਹਾਰੀ॥ ਅਥਰਾ ਅੰਗੋ
 ਕਲਮੋਹਿਲਈ ਅਤੇ ਮੋਹਲਈ ਬਿਜਕੀ ਸਭਨਾਰੀ॥
 ਹੋਸਰੋਸ ਕੇਲਕਰੇ ਸਭਹੈ ਐਸੀ ਲਾਗਤ ਬੀਸਰੀ ਆਲ
 ਪਿਆਰੀ॥ ਆਸਭਗਵਾਨ ਹੋਗੁ ਮਰਹੇਹੁਲ ਸੁਧ ਅੰਬ
 ਧਹੇ ਸਭ ਬਸਾਰੀ॥੮੨॥ ਸੋਯਾ॥ ਬੀਸੀ ਕੀਟੇਰ ਸੋਟੇ
 ਰਹੂਈਲਖੀ ਫੇਰ ਜਾਂ ਫੇਰਹੈ ਐਨ ਬਚਾਰੀ॥ ਧੁਨਧਿ
 ਆਨਹੋਇਕਗਏ ਐਸੀ ਆਇਚੜੀ ਅਬਪ੍ਰੇਮਪੁਆ
 ਨਾਹਿ ਆਪਰਹੀ ਨਾਹਿਗੁ ਆਰਨਹੈ ਨਾਹਿ ਬਿਜਰਹੀ

ਨਾਹਿਕ੍ਰਿਸਨਮੁਰਾਰੀ॥ ਦਾਸਭਗਵਾਂਨਕੀਆਖਸਕੇ
ਹੁਦਹੈ॥ ਚਿਦਾਕਾਸਅਕਹਅਗਾਰੀ॥ ੮੯॥ ਸ੍ਰੇਯਾ॥
ਅਤਿਦਾਹਕਕੇਹਮਕ੍ਰਿਸਨਕਹੇ॥ ਇਹਭੂਲਕੇਬਾਹਰ
ਮਾਨਨਾਭਾਈ॥ ਅਤਿਰਬੀਚਬਹਾਰਕਰੀਸਭਅਤਿ
ਰਬੀਚਹੈਧੇਨਚਰਾਈ॥ ਅਤਿਰਬੀਚਹੈਬੀਸੀਬਜਾ
ਵਤਅਤਿਰਹੈਸਭਰਾਸਰਚਾਈ॥ ਦਾਸਭਗਵਾਂਨਨ
ਤਿਨਸਰੀਰਜਹਮਬਰਾਅੰਗੋਕਲਾਬਿਜਨਾਕਾਈ॥
੯੦॥ ਸ੍ਰੇਯਾ॥ ॥ ਆਤਮਾਰਾਮਕੁਸਲਿਆਹੈਨਿਜਮਤ
ਸੁਮਿਤ੍ਰਾਸੁਮਤਕੁਮਤਕੇਕਈ॥ ਕੁਮਤਕੋਠੇਰਕੀਬ
ਤਕਰੀਦੇਖੋਕੈਸੀਕੁਮਾਰਗਆਦਪਈ॥ ਦਸਰਬ
ਰੀਮਜਥਾਰਥਹੈਜਬਸੀਆਹੈਸੁਰਤਬਦੇਸਗਈ॥

ਅਨਭਵਲਛਮਨਗਮਚਲੇਦੇਖੋਦਾਸਭਗਵਾਂਨ
 ਇਹਬਾਤਨਈ॥੯੧॥ਸੈਯਾ॥॥ਅਨਸਮਾਨਹੋਰ
 ਕੋਰਾਵਲਹੈਂਦਸਇਵੇਜਹਸੀਸਬਦਾਏ॥ਇਸਕਾਰ
 ਨਦਹਸਰਨਾਮਕਹਾਵਤਦਹਦਿਸਚਿਚਲਾਚਿਤ
 ਚਲਾਏ॥ਤਿਨਹਸਤੀਕੇਹੈਂਗੜਕੋਟਕੀਏਤਹਨਾਮੁ
 ਮੁਕਾਮਹੈਲੀਕਰਖਾਏ॥ਚਾਰੇਤਰਫਅਗਿਆਨਸੁਮੁ
 ਝਹੈਜਹਦਾਸਭਗਵਾਂਨਏਹਰਾਜਕਮਾਏ॥੯੨॥ਸੈ
 ਯਾ॥॥ਕੀਕਰਤੂਤਕਰੀਅਬਰਾਵਲਅੰਗਬਭੂਤ
 ਅਸਾਰਮਲੀ॥ਅਵਿਦਿਆਅਵਰਨਹੈਭੇਸਕੀਓਕੇ
 ਸੀਕੁਟਲਕੁਮਤਕੀਮਤਹਲੀ॥ਆਪਨੂਆਪਕਹਾ
 ਵਤਕੀਜਬਧਾਰਲਈਕਰਚਾਹਬਗਲੀਦਾਸਭ

ਗਵਾਂਨ ਅਨਾਥ ਕੇ ਨਾਥ ਕੀ ਰਾਵ ਫਹੇ ਅਥ ਸੀਆਛ
ਲੀ॥੬੩॥ ਸ਼੍ਰੇਯਾ॥ ਸੀਆ ਗਈ ਸਭ ਸੁਖ ਗਏਇ
ਤੇ ਦੁਖ ਭਏ ਗਿ ਦੇ ਜਾਵਤ ਨਾਂਹੀ॥ ਸੀਆ ਸਰੂਪ ਮਿ
ਲੇ ਕਬਹੂੰ ਅਸੇ ਰੇਵਤ ਰਾਮ ਫਿਰੇ ਬਨ ਮਾਂਹੀ॥ ਕਭੀ
ਬੂਝਤ ਹੈ ਉਡਤ ਰਵਰ ਕੇ ਕਭੀ ਦੂਢ ਫਲੇ ਕੇ ਗਿਰ ਕੀ
ਦਰ ਜਾਂਹੀ॥ ਦਾਸ ਭਗਵਾਂਨ ਬਿਯੋਗ ਕਰੇ ਨਹੀ ਜਾ
ਨ ਕੀ ਜਾਨ ਹੈ ਮਾਰਤ ਆਹੀ॥੬੪॥ ਸ਼੍ਰੇਯਾ॥ ਪੁਨ੍ਹਿ
ਨਾਥ ਕਹੇ ਰਾਘਨਾਥ ਹੇ ਲਛਮਨ ਭ੍ਰਾਤਿ ਇਹ ਬਾਤ ਕੀ
ਹੋਈ॥ ਲਾਇ ਪਿਆਨਿ ਕਰੇ ਅਥ ਗਿਆਨ ਹੈ ਜਾਂਨ ਕੀ
ਜਾਨ ਕਿ ਜੀਵਤ ਮੋਈ॥ ਗਿਆਤ ਨਾਗਾਤ ਨਾ ਕੁਝ ਸੁ
ਹਾਤ ਹੈ ਨੈਨ ਚੁਚਾਤਿ ਭਰੇ ਜਲ ਦੇਈ॥ ਤ੍ਰਿਲੋਕੀ ਕੇ ਨ

ਥਕੀਏਹਦਸਾਜਬਦਾਸਭਗਵਾਂਨਕੀਹੋਰਹੈਕੋ
 ਈ॥੯੫॥ਸ੍ਰੇਯਾ॥॥ਬਿਆਕੁਲਹੋਬਨਦੂਡਰਹੋਬ
 ਨਬਾਸਨਮੇਂਬਨਬਾਸਬਿਚਾਰੇ॥ਇਤਤੋਉਤਓਰ
 ਕੋਡੋਲਰਹੇਨਹੀਸੁਝਤਹੈਕੁਝਰਾਮਪਿਆਰੇ॥ਡਾਢ
 ਕੇਮਾਰਪੁਕਾਰਕਰੇਅੇਸੇਬਾਹਪਸਾਰਪਸਾਰਪੁਕਾ
 ਰੇ॥ਜਾਨਕੀਜਾਨਹੈਜਾਨਕਹਾਂਦੇਖੋਦਾਸਭਗਵਾਂਨ
 ਇਹਹਾਲਹਮਾਰੇ॥੯੬॥ਸ੍ਰੇਯਾ॥॥ਬੀਚਬਰਾਗਨਾ
 ਲਾਜਰਹੀਜਾਏਕੇਲੇਪਹਕਦਲੀਸੀਜੀਘਰਰੇ॥ਮਿ
 ਗੋਂਕੀਡਾਰਮਿਲੇਬਨਮੇਤਹਨਾਮਸੀਆਮਿਗੋਨੇਨੀ
 ਧਰੇ॥ਪੁਸ਼ਪੋਂਕੀਪੀਕਤਦੇਖਲਵੇਤਹਕੋਮਲਬਦ
 ਨੀਕਾਅਗਿਭਰੇ॥ਚਿਦਮੁਖੀਚਿਦਦੇਖਕਹੈਅੇਸੇਦਾ

ਸਭਗਵਾਂਨਕਿਉਂਦੁਖਜਰੇ॥੬੭॥ਸ੍ਰੋਯਾ॥ਖੋਜਤਖੋ
ਜਤਖੋਜਲਹਿਓਹੁਦਜਾਂਨਕੀਲੇਰਿਆਲਿਕਪਤੀ
ਰਾਮਨੇਜੁਧਸਮਾਨਕੀਆਐਸੇਜੇਸਹੂਆਹੁਫਆ
ਇਅਤੀ॥ਸੀਲਸੁਗੀਵਹੈਸਾਬਲੀਓਅਹਿਮਾਰਦੀ
ਓਬਾਲੀਮਲਨਮਤੀ॥ਦਾਸਭਗਵਾਂਨਬੇਰਾਗਹਨ
ਵੰਤਤਰਤੀਬਰਹੈਅਬਜਾਹਿਗਤੀ॥੬੮॥ਸ੍ਰੋਯਾ॥
ਅੰਗਿਦਅੰਗਿਬਬੇਕਲੀਓਕੀਨੀਰਾਮਨੇਲਿਕਪੇਆ
ਦਰਝਾਈ॥ਸਮਦਮਹੈਨਲਨੀਲਦੇਉਪੁਲੁਰਿਆ
ਨਰਮੇਸਰਹੈਦ੍ਰਿਝਾਈ॥ਸਿਜਮਕੀਸਭਸੈਨਕਰੀਜਿ
ਨਰਾਵਦਕੀਰਜਧਾਨੀਰੁਝਾਈ॥ਰਾਵਦਬੁਧਮਦੇ
ਦਰਬਰਜਤਦਾਸਭਗਵਾਂਨਹੈਰਾਮਚਾਈ॥੬੯॥

॥ ਸ੍ਰੋ. ੯ ॥ ॥ ਕਾਮਾਦ ਕੁਟਿਬ ਹੈ ਸਾਥ ਲੀਆ ਆਏ ਦਹ
 ਸਿਰ ਲੇ ਦਲ ਜੁਧ ਮਝਾਰੀ ॥ ਦੋ ਨੇਤਰ ਫਸੇ ਆਸਿਰਾ
 ਮਲਗਾ ਅੇਸੀ ਆਲਮ ਚੀ ਹੁਣ ਗਰਦਗੁ ਬਾਰੀ ॥ ਤ੍ਰਿ
 ਸਨਾ ਬਰਛੀ ਲਗੀ ਆਇ ਅੇਸੀ ਪਈ ਲਛਮ ਲਮੂਰ
 ਛਾ ਆਲਕ ਗਾਰੀ ॥ ਦਾਸ ਭਗਵੰਨ ਆ ਅੇਸੀ ਭਈ ਪ
 ਈਰਾ ਮੋਕੇ ਆਹੁ ਦਸੋ ਚਹੈ ਭਾਰੀ ॥ ੧੦੦ ॥ ਸ੍ਰੋ. ੯ ॥ ਬੈ
 ਠ ਬਚਾਰਿ ਹੈ ਗਮ ਕੀ ਓਈ ਗਾ ਬੈਦ ਸੁਜਾਨ ਕੇ ਭਾਲ
 ਜੀਆ ॥ ਸੁਖ ਚੈਨ ਤਤੱਗ ਮੁਹਾਤ ਮਾਂਹੈ ਬੂਟੀ ਦੇ ਬ੍ਰਹਮ
 ਵਾਕ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਆ ॥ ਲਛਮ ਨ ਜਿਉਂ ਕਾਹੇ ਤਿਉਂ
 ਗਿਆ ਵਤ ਆਪਣਾ ਆਪ ਸਿਭਾਲ ਲੀਆ ॥ ਦਾਸ ਭ
 ਗਵੰਨ ਆ ਜੇਰ ਕੀ ਆਹੁ ਦਗਾ ਵਲਦੁ ਸਟ ਕੇ ਮਾਰਦੀਆ

੧੦੧॥ਸ੍ਰੈਯਾ॥॥ ਧੂਮਔਧਾਮਹੂਈਅਬਲਿਕਮੇਦੁਰ
ਜਨਰਾਮਨੇਆਦਮੁਕਾਏ॥ ਬਿਧਬਭੀਛਨਜਾਣ
ਲੋਟੇਜੋਈਸਰਨਔਚਰਨਹੈਂਰਾਮਕੇਆਏ॥ ਹੇਤ
ਹਲਿਕਕਾਰਾਜਦੀਓਨਿਜਿਹਾਬਨਸੇਰਾਜਤਿਲਕ
ਚੜਾਏ॥ ਵਾਸਭਗਵਾਂਨਸਮੇਤਸੀਆਹੁਦਲਛਮ
ਦਰਾਮਕੁਲਾਹਲਪਾਏ॥ ੧੦੨॥ਸ੍ਰੈਯਾ॥॥ ਅਮਰਾਪੁ
ਰਆਜੁਧਿਆਆਇਗਾਏਨਿਜਧਾਂਮਮੇਇਸਥਿ
ਤਆਅਬਪਾਏ॥ ਨਿਜਮਾਤਨਹੈਉਤਸਾਹਭਇਅ
ਮਿਲਸਖੀਅਨਹੈਸੁਭਮੰਗਲਗਾਏ॥ ਬਾਜੇਬਾਜ
ਤਭਾਂਤਨਭਾਂਤਨਕੇਧੁਨਸੀਖਘੜਿਆਲਕੀਹੈਅ
ਧਕਾਏ॥ ਪਰਮਾਨੰਦਅਪੋਖਪਰੇਮਭਇਆਹੁਦਦਾ

ਸਭਗਵਾਂਨਕੀਆਖਸੁਦਾਏ॥੧੦੩॥ਸ੍ਰੇਯਾ॥ਰਾਮ
 ਕੇਰੂਪਨਿਹਾਰਨਿਹਾਰਕੇਆਪਬਸਾਰਹੇਰਾਮਗਾਏ
 ਭਾਵਨਾਭਾਵਮੇਭਾਵਹੂਏਇਕਸਾਰਬਿਖੇਗੁੰਮਗਾ
 ਮਗਾਏ॥ਕਾਰਨਸੂਖਮਬੂਲਸੀਰਜਹਆਪਨਹੀ
 ਨਾਮੀਨਾਂਮਗਾਏ॥ਦਾਸਭਗਵਾਂਨਕੀਕਹੇਬਖਾਂਨ
 ਜਹਧਿਆਨਹੀਪਾਬਿਸਰਾਮਗਾਏ॥੧੦੪॥ਸ੍ਰੇਯਾ
 ਭਾਇਆਬੋਧਨਹੀਅਬਜਾਂਜਨਕੇਨਹੀਂਸਾਰਹੈਆ
 ਤਮਭੂਛਨਕੀ॥ਮਾਨਸਜਨਮਤਹਕਾਹੇਲੀਓਨਹੀਂ
 ਸੁਧਅਨਾਤਮਦੁਛਨਕੀ॥ਜੜੀਭੂਤਹੂਏਪ੍ਰਪੰਚ
 ਬਿਖੇਨਹੀਲਜਾਕਛੂਦਾੜੀਮੁਛਨਕੀ॥ਦਾਸਭਗ
 ਵਾਂਨਹੋਬੈਲਰਹੇਇਕਕਸਰਰਹੀਸਿੰਝਪੁਛਨਕੀ॥

੧੦੫)।ਸੈਏਯਾ)।।ਚਿਦਾਕਾਸਪ੍ਰਕਾਸਸਰੂਪਸਹੀਦਾਯੂ
ਨਾਰਜਲਰੀਧਫਲਾਰਭਾਇਆ।ਸਾਂਤਕਰਾਜਸ
ਤਾਮਸਜੋਗੁਦਤੀਨਹਮਾਬਿਸਥਾਰਭਾਇਆ।ਤਾ
ਕਤਆਪਸੁਭਾਵਸੇਆਪਹੀਹੈਪਜਿਤਤਬੁਖਾਰੁ
ਭਾਇਆ।ਜਾਤੀਮਾਦਾਹੇਅਕ੍ਰਿਜਾਤਾਦਿਖੇਇਉਦਾ
ਸਭਗਵਾਂਨਅਕਾਰਭਾਇਆ।੧੦੬)।ਸੈਏਯਾ)।ਅੰ
ਗਮੇਅੰਗਉਮੰਗਕਰੀਜਬਅੰਗਨਾਅੰਗਮੇਅੰ
ਗਹੋਂਆਏ।ਦੇਸਕਾਲਮੇਆਇਨਿਦਾਸਕੀਓਤੁਹ
ਨੁਕਤੇਹਬਾਬਸੇਚਾਰਉਠਾਏ।ਏਕਹੋਂਜਿਗਰਤੇ
ਦੁਸਰਾਜੋਦਿਲਤੀਸਰਾਬੀਚਿਦਮਾਂਗਕੇਜਾਏ।।
ਜੈਬਾਘੇਰਲਿਆਵਤਹੈਤਿਨਕੋਅਬਦਾਸਭਗ

ਵਨੰਕੀਰਿਗੁਦਿਖਾਏ॥੧੦੭॥ਸ੍ਰੋਯਾ॥ਐਬੋਜਖਿਆਲਲੇ ੨੭

ਖੁਬਜਮਾਲਹੋਖਾਦਿਦਖਾਸਖੁਦਾਵੰਦਵਾਲੀ॥ਖਤ
ਰਾਏਖੋਫੁਖੁਆਬਖੁਛਾਮਦਖੋਖੁਦੀਖੁਦਖੁਦਾਇਖਿ
ਆਲੀ॥ਖਸਲਤਖਾਂਮਖਿਜਾਂਇਗਈਭਈਮੋਸਮਮੋ
ਜਬਹਾਰਨਿਰਾਲੀ॥ਖਿਰਦਮਦਿਖਾਦਿਮਆਦਮਨੇ
ਲਈਦਾਸਭਗਵਾਨਹੇਲਜਤਆਲੀ॥੧੦੮॥ਸ੍ਰੋਯਾ॥
ਆਪਹੀਆਪਹੈਆਪਹੀਆਪਇਹੁਆਪਹੀਆਪ
ਹੈਆਪਵਲੀ॥ਆਪਹੀਆਪਹੈਆਪਿਥਿਆਪਕਮ
ਪਹੀਆਪਅਲਾਹਿਅਲੀ॥ਆਪਹੀਆਪਿਹੈਪਾਰਅ
ਪਾਰਇਹਆਪਹੀਆਪਅਛਲਛਲੀ॥ਆਪਹੀਆਪ
ਪਛਾਫਕੇਆਪਕੇਦਾਸਭਗਵਾਨਹੈਮੋਜਭਲੀ॥॥

੧੦੯॥ ਸ੍ਰੋਯਾ॥॥ ਆਰਯਨਾਮ ਸ੍ਰੋਸਟ ਕਰਮ ਕਾ ਬਾਕ
ਅਵਾਂਤਰ ਬੇਦ ਬਖਾਨੇ॥ ਮਲਨ ਕਰਮ ਕਾ ਨਾਂਮ ਅਨਾ
ਰਯ ਹੈ ਨਾਹਿ ਪਾਂਬਰ ਬੇਦ ਕੇ ਬਚਨ ਕੋ ਮਾਨੇ॥ ਸਤ ਸੰ
ਤੋਖਦਾਇਆ ਧਰਮ ਲੇ ਰਿਦਨਾਮ ਅੰਦਾਨ ਇਸਨਾਨ
ਪੈਆਨੇ॥ ਇਤਾਮਾਦ ਕਰਮ ਹੈਂ ਆਰਯ ਕੇ ਇਉਂਦਾ
ਸਭ ਗਵਾਂਨ ਕੋ ਬਿਰਲਾ ਹੀ ਜਾਨੇ॥ ੧੧੦॥ ਸ੍ਰੋਯਾ॥॥ ਬੇ
ਦ ਬਰੁਧ ਕਰੇ ਬਿਦਹਾਰ ਜੋ ਸੋਮਹਾਂ ਮੂਰਖ ਮੰਦਿ ਮਤੀ॥
ਮਲਨ ਅਹਾਰ ਜਹ ਮਲਨ ਬਿਹਾਰ ਹੈ ਕਰਤ ਕੁਕ
ਰਮਨ ਸਿਕਰਤੀ॥ ਯਾਰੀ ਅੰਚੇਰੀ ਫਰੇ ਬਾਐ ਜੁਲਮ
ਬੋਰੇ ਧਬਦੀ ਨਿਹ ਸਿਕਾਤੀ॥ ਇਹ ਸਭ ਕਰਮ ਅਨਾ
ਰਯ ਕੇ ਹੁਦਾਸਾ ਸਭ ਗਵਾਂਨ ਬਚਾਰ ਬਤੀ॥ ੧੧੧॥

॥ ਸੈਯਾ ॥ ॥ ਫਲੇ ਸੀਟਰ ਪਾਰਟੀ ਹੈ ਕਿਉ ਆਰਯ ਬਾਤ
 ਕਹੇ ਕੁਝ ਮੇਸ ਮਝਾਈ ॥ ਹਿੰਸਾ ਤਜੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਤਕੇ
 ਪੜਈ ਰਖਾ ਬਾਦ ਸੇ ਹੈ ਅਧਕਾਈ ॥ ਭੁਛ ਅਭੁਛ ਕ
 ਹੁਕੈ ਸੇ ਬਣੇ ਜਬ ਨਾ ਮਹੀਂ ਆਰਯ ਅਰਥ ਸਫਾਈ ਦਾ
 ਸਭ ਗਵਾਂਨ ਹੈ ਸਾਫ ਅਨਾਰਯ ਕਰ ਮਸੇ ਸਟ ਨਾਰੁ
 ਚਲਾਈ ॥ ੧੧੨ ॥ ਸੈਯਾ ॥ ॥ ਬੀਚ ਸਮਾਜ ਕੇ ਦਾਖਲ
 ਹੋਵਣ ਕੇ ਵਬ ਸੇ ਸਤਾਦ ਸੀਏ ਭਾਈ ॥ ਅਸਲ ਅਸੂ
 ਲ ਸੇ ਮੂਲ ਕੇ ਗਾਂਸਲ ਬੀਚ ਰਵਾਜ ਨਾਧ ਸੀਏ ਜਾਂਈ ॥
 ਬਿਧੀ ਧਰਮ ਕੀ ਜੇਨਾਂ ਹਿਹੋ ਇਸ ਕੇ ਕਿਉ ਹਾਂਨੀ ਮੇਦੀ
 ਜੀਏ ਮਦਦ ਆਈ ॥ ਦਾਸਭਗਵਾਂਨ ਅਨਾਰਯ ਕੇ ਤਜ
 ਆਰਯ ਕੇ ਨਹੀਂ ਹਸੀਏ ਰਾਈ ॥ ੧੧੩ ॥ ਸੈਯਾ ॥ ॥ ਮਾਸ

ਅਹਾਰਨਹੀਂਦਰਕਾਰਨਾਸੁਭਅਚਾਰਇਹਹੈਅਨਾ
ਚਾਰੀ। ਜੜੀਭੂਤਅਵਿਦਿਆਮੇਹੋਇਰਹੇਪਸਨਾ
ਦੁਰਮਤਦਲੀਲਬਸਾਰੀ। ਖੁਦਪਸੀਦਹੈਅਧਰਹੇ
ਨਹੀਂਆਰਯਮਤਕੀਬਾਤਬਚਾਰੀ। ਦਾਸਭਗਵਾਂ
ਨਹੈਸਾਫਅਨਾਰਯਸ਼ੂਠਨਾਜਾਦਇਹਗਲਹਮਾਰੀ
॥੧੧੪॥ ਸ਼੍ਰੋਯਾ॥ ਬੈਜੀਟੇਰਯਨਪਾਰਟੀਹੈਕੁਝਠੀਕਇ
ਹੁਜਾਦਤਹਕੀਕਤਰੀਕਸਫਾਈ। ਹਾਲਕੇਪਾਇਕ
ਮਾਲਖਿਆਲਸੇਨੇਕਅਮਾਲਕਰੇਤੁਮਭਾਈ। ਹੋਇ
ਮੁਖਾਲਫਨਾਹਿਚਲੇਖਲੇਮਾਰਗਧਰਮਕੇਉਪਰ
ਆਈ। ਬਾਤਬਚਾਰਬਿਹਾਰਸਹੀਹੁਦਦਾਸਭਗਵਾਂ
ਨਕਹੇਸਮਝਾਈ॥੧੧੫॥ ਸ਼੍ਰੋਯਾ॥ ਦੋਪ੍ਰਕਾਰਕੇਬੇਦ

ਕੇਵਾਕਸੁਦੇਅਬਦੇਕੀਨਤਿਨਸਿਆਨੋ। ਏਕਕਾਨਾਮ
 ਅਵਾਂਤਰਵਾਕਹੈਦੂਸਰਕਾਮਹਾਂਵਾਕਪਛਾਨੋ। ਅ
 ਵਾਂਤਰਵਾਕਪਰੇਖਗਿਆਨਮਹਾਂਵਾਕਸੇਅਪਰੇ
 ਖਗਿਆਨੋ। ਸਿਸਾਟਰੇਨਾਹਿਪਰੇਖਗਿਆਨਸੇ
 ਦਾਸਭਗਵਾਂਨਜਥਾਰਥਜਾਨੋ॥੧੧੬॥ ਸ਼੍ਰੇਯਾ॥
 ਵਾਕਅਵਾਂਤਰਹੈਇਚੁਕਾਅਬਰਹਿਗਿਆਹੈਮਹਾਂ
 ਵਾਕਜੁਥਾਕੀ। ਭੇਦਲਿਹਾਸਤਸਿਰਸੇਇਹਤਬ
 ਲਾਜਜੇਤੀਨਕੀਹੈਪਟਚਾਕੀ। ਹੋਜਹਸਾਬਤੇ
 ਹੀਦਭਰਾਜਾਇਪ੍ਰੇਮਪਿਆਲਾਲੈਪੀਅਬਸਾਕੀ॥
 ਦਾਸਭਗਵਾਂਨਬਚਾਰਿਆਆਪਕੋਆਬਨਾਬ
 ਦਨਾਂਆਤਸਖਾਕੀ॥੧੧੭॥ ਸ਼੍ਰੇਯਾ॥ ਜਾਤਨਾਂਪਾ

ਸਾਕ
 ਅਰਥਾਤ
 ਪਨਾਨੇਵਾ
 ਤੁਵਾਕਃ
 ਪੀਪਿਅ
 ਕਰਮਾਰਥ
 ਹੋਜਮੇਸੇ
 ਕਰੁਪੀਨਾ

ਤਨਾਂਤਾਂਤਨਾਂਮਾਂਤਜਹਸੇਮੋਮਰੂਪਹੀਸਭਧਰਾਹੇ॥
ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਥਵੀ

ਅਚਰਜਰੂਪਾਥਿਆਪਕਹੈਇਕਸਾਰਸਮੇਰਮੈ

ਬਲਸਰਾਹੇ॥ ਚਰਅਚਰਹੈਕਰਅਕਰਚਰਿੰਦ

ਪਰਿੰਦਮੈਨਾਰਨਰਾਹੇ॥ ਖੰਡਅਖੰਡਪ੍ਰਚੰਡਸਭੇ

ਇਉਂਦਾਸਭਗਵਾਂਨਲਖੇਪਰਾਹੇ॥੧੧੮॥ ਸ਼੍ਰੇਯਾ

ਸੋਖਸਮੀਰਸੇਹੈਇਨਹੀਨਹੀਂਸਲਲਕੇਬੀਚਇ
ਵਾਸ ਪਾਣੀ

ਹਆਇਗਾਰੇ॥ ਮ੍ਰਿਤਕਾਬੀਚਨਹੀਂਮਿਸਜਾਵਤ
ਮਿਟੀ

ਪਾਵਕਬੀਚਨਾਂਜਾਇਜਰੇ॥ ਹਾਥਨਸੇਨਹੀਂਹੋਵਤ
ਅਗਨੀ

ਹੈਰੇਹਸਸਤ੍ਰਸੇਨਹੀਂਛੇਦਧਰੇ॥ ਨਿਰਾਕਾਰਹੈਨਿ
ਰੂਪ

ਜਸਰੂਪਸਹੀਇਹਦਾਸਭਗਵਾਂਨਹੈਸਭਪਰੇ॥੧

੧੮॥ ਸ਼੍ਰੇਯਾ॥॥ ਸਤਿਗੁਰਸਿਰਾਕਾਰੀਗਚੜਾਖੜਾ

ਪਾਸਰਬੀਗਉਮਿਗਤਭੀ॥ ਮਹਾਂਵਾਂਕਕਾਆਉਪ
 ਦੇਸਭਇਆਗਿਆਬਾਦਬਬਾਦਹੇਨਸਟਸਭੀ॥
 ਰਿਹਾਭੇਦਮੋਭਰਮਨਾਮਰਮਲਖਾਲੀਆਲਖ
 ਅਲਖਹੈਅੰਖਜਭੀ॥ ਆਹਾਸ੍ਵਾਦਅਨਾਦਅਨਾ
 ਹਦਕਾਨਹੀਂਦਾਸਭਗਵਾਂਨਜੇਭੀਗਕਭੀ॥ ੧੨੦॥
 ॥ ਸੈਯਾ॥ ॥ ਨਾਹਮਬੇਦਕੇਪਸਭਏਇਤਹਾਸਪੁਰਾ
 ਦਨਾਂਮੂਲਬਕੇ॥ ਨਾਹਿਕੁਰਾਂਨਕਾਸਬਕਪਵੇਹਮ
 ਨਾਹਿਅੰਜੀਲਕੇਮਾਨਸਕੇ॥ ਨਾਹਮਆਰਯਬੀਚ
 ਹੈਂਦਾਖੁਲਨਾਂਹਿਅਨਾਰਜਆਸਤਕੇ॥ ਦਾਸਭਗ
 ਵਾਂਨਓਹੁਮਾਂਨਰਹੇਹਮਜਾਹਿਇਸਾਰੇਸੇਆਦਜਕੇ॥
 ੧੨੧॥ ਸੈਯਾ॥ ॥ ਨਾਂਹਮਦੇਵਤਾਪੂਜਤਹੈਂਨਹੀਠਾਕ

ਰਕਰਪਸਿੰਦਲਏ॥ ਨਾਹਮਧੂਲੀਆਂਤਾਪਕਰੇਂਨ
ਹੀਨੀਰਮੇਮੀਨਮਨਿੰਦਪਏ॥ ਨਾਹਮਬਾਦੀਅਪੜ
ਰਹੇਨਹੀਂਦਾਂਨਦਹਿਦਹੈਂਇੰਦਭਏ॥ ਨਾਂਦੁਜੂਸਾਜ
ਕਰੇਂਸੁਬਹਾਇਉਂਦਾਸਭਗਵਾਂਨਹੋਰਿੰਦਗਏ॥ ੧੨
੨॥ ਸ੍ਰੇਯਾ॥ ॥ ਗ੍ਰੀਬਜਬੀਚਅਵਾਜਭਈਕਹੁਮਲ
ਕੁਕੈਦਹੈਅੰਦਿਰਕਾ॥ ਲਖੇਸਾਰਅਸਾਰਹੈਭੇਤੁਸ
ਭੀਵਾਲੀਕੋਟੁਕਲਾਬਾਲੇਅੰਦਿਰਕਾ॥ ਕਾਰੇਬਾਰ
ਬਿਹਾਰਨੂਕਰਰਿਹਾਬਾਨੀਕੋਟਇਸਾਰੇਦੇਫੰਦਰਕਾ॥
ਅਚਰਜਮੇਜਰਚਾਏਹਖੇਲਹੈਵਾਸਭਗਵਾਂਨਕ
ਲੰਦਰਕਾ॥ ੧੨੩॥ ਸ੍ਰੇਯਾ॥ ॥ ਕੋਟਬਿਰਾਜਰਿਹਾਬਿ
ਚਅੰਦਿਰਕਰਕਿਆਸਇਹਬਾਤਬੜੀ॥ ਹੇਸਭਤਾ

ਕਤਫੈਲਰਹੀਜਿਸਆਸਰੇਹੈਇਹਦੇਹਖੜੀ॥ਨਖ
 ਸਿਖਾਏਪੂਰਨਖੇਲਕਰੇਪੰਚੀਕਰਨਪ੍ਰਾਨਕੀਬਿਨ
 ਮੜੀ॥ਸਰਬਬਿਵਸਥਾਦਾਸਾਹਬਪੂਜਨਾਦਾਸਭ
 ਗਵਾਂਨਤੂੰਮੰਨਥੜੀ॥੧੨੪॥ਸ਼੍ਰੇਯਾ॥॥ਪੀਸੁਧਾਸਾ
 ਗਰਹੈਇਕਾਗਾਰਗਾਰਗਰਫੇੜਹਲਾਹਲਕੀ॥ਸ
 ਮਸ਼ਸਮੀਪਨਾਂਭਾਲੀਏਦੀਪਏਹਦੇਖਰਦੀਫਕਿਹੈ
 ਗਲਕੀ॥ਆਤਮਨਿਦਮੇਹੋਹਨ੍ਰਿਦ੍ਰਿਦਲੇਲਜਿਤਆ
 ਨਅਮੀਜਲਕੀ॥ਹੋਹਤ੍ਰਿਪਤਨਾਂਬਿਪਤਰਹੈਇਹਦਾ
 ਸਭਗਵਾਂਨਲਖੋਬਲਕੀ॥੧੨੫॥ਸ਼੍ਰੇਯਾ॥॥ਅੰਮਿਤ੍ਰ
 ਕੁੰਡਕੀਆਸਹੀਸਿਤਨਜਾਤਿਸਉਪਰਮੇਨਅਪਾਨੇ
 ਸੂਲਰਿਹਾਤਹਪਖਾਹੈਕੁਦਰਤਆਫਫੁਹਾਰਉਠੇਸੇ

ਹਤਾਨੇ। ਸਾਂਤਭਈਬਿਸਰਾਂਮਕੀਓਜਬਸਤਗੁਰਆ
ਨਮਿਲੇਹਨਦਾਂਨੇ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਨਕੀਓਜਬਬਿਤਹੈ
ਦਾਸਭਗਵਾਂਨਥੀਏਮਸਤਾਨੇ॥੧੨੬॥ ਸ਼੍ਰੋਯਾ॥॥ ਹੈ
ਸਭਭੇਸਹੀਸਿਤਨਕੇਜਬਪਾਇਬ੍ਰਹਮਰਿਆਨੰਬ
ਹੇ। ਚਾਹੇਕੇਸਸਵਾਰਬਲੇਦਸਤਾਰਉਤਾਰਚਾਹੇਬੀ
ਆਬਾਂਨਰਹੇ। ਚਾਹੇਚੜਤੁਰੰਗਉਮਰਿਕਰੇਚਾਹੇ
ਬਸਤੁਰੰਗਰਿਆਨੰਗਹੇ। ਚਾਹੇਮੋਨਕੋਧਾਰਗੁਜਾ
ਰਕਰੇਦੀਮਦਾਸਭਗਵਾਂਨਬਿਰਿਆਨੰਲਹੇ॥੧੨੭॥
ਸ਼੍ਰੋਯਾ॥॥ ਚਾਹੇਸੀਸਮਹਲਮੇਸੋਇਰਹੇਚਾਹੇਛਾਉਂਜਾਬ
ਹੇਕਰੀਰਨਕੀ। ਚਾਹੇਟੁਕਰਮਾਂਗਕੇਖਾਇਲਏਚਾਹੇ
ਬਾਲੀਛਕੇਥੈਹਿਖੀਰਨਕੀ। ਚਾਹੇਮਖਮਲਅਤਲ

ਸਓਢ ਫਿਰੇ ਚਾਹੇ ਗੋਦ ਝੀਲੈ ਬਹੁਲੀ ਰਨ ਕੀ ॥ ਦ
 ਸ ਭਗਵਾਂ ਨ ਰਹੇ ਰੰਗ ਮੇ ਇਹ ਹੈ ਸਭ ਮੋ ਜਫ ਕੀ ਰਨ
 ਕੀ ॥ ੧੨੮ ॥ ਸੈਯਾ ॥ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪ ਜੋ ਜਾਣ ਲੀਓ ॥
 ਨ ਲਹ ਕ ਚਾਹੇ ਯਕ ਲਖ ਤ ਕਹੇ ॥ ਚਾਹੇ ਖਮੇ ਸਹੈ
 ਸ ਕਰੇ ਬੰਦ ਕੁਝ ਕਹੇ ਚਾਹੇ ਸਖ ਤ ਰਹੇ ॥ ਚਾਹੇ ਹੋ ॥
 ਸ ਕੀ ਨ ਇਹ ਖੀਨ ਫਿਰੇ ਚਾਹੇ ਆਦ ਲਹੇ ਕਰ ਤ ਖ
 ਬਹੇ ॥ ਇਹ ਸਭ ਮੋ ਜਹੈ ਆਰਫ ਕੀ ਰਹੇ ਦਾ ਸਭ ਗ
 ਨ ਬੇਰ ਖ ਤ ਚਹੇ ॥ ੧੨੯ ॥ ਸੈਯਾ ॥ ॥ ਹੈ ਸਭ ਦੇ ਸਹੀ ਸਿ
 ਤ ਨ ਕੇ ਚਾਹੇ ਜਾ ਅਫਗਾਂ ਨ ਸਤਾਂ ਨ ਰਹੇ ॥ ਚਾਹੇ ਇੰਗ
 ਲ ਸਤਾਂ ਨ ਕੀ ਸੈਰ ਕਰੇ ਚਾਹੇ ਬਾਤ ਬਲੇ ਚ ਸਤਾਂ ਨ ਰ
 ਹੇ ॥ ਚਾਹੇ ਸਿਗਲਾ ਦੀ ਪਸਮੀ ਪਰਹੇ ਚਾਹੇ ਜ ਬਿਚਰੇ

ਗਸਤਾਂਨਬਹੇ॥ਇਹੁਸਭਖੇਲਹੈਆਰਫਕੇਰਹੇਹਿੰਦ
ਸਤਾਂਨਭਗਵਾਂਨਚਹੇ॥੧੩੦॥ਸ਼੍ਰੇਯਾ॥॥ਪਾਥਰਪੇਟ
ਪਾਰੇਤਕੇਕੋਟਲੇਆਸਰਾਓਟਕਿਉਂਹੋਏਇਵਾਨਾ॥
ਗੋਬਰਗਾਵਐਕਾਗਜਨਾਵਲੇਆਬਬਹੇਕੋਈਪੁ
ਰਖਦੀਵਾਨਾ॥ਕਾਂਮਨਕੂਪਰਵਾਜਕੇਰੂਪਨਾਜੂਪ
ਕੀਉਪਮੇਆਵਤਦਾਨਾ॥ਸੋਕਸਨਾਸਲੈਸਚਕੀਰਾ
ਸਤ੍ਰੀਦਾਸਭਗਵਾਂਨਹੇਮਰਦਸਿਆਨਾ॥੧੩੧॥ਸ਼੍ਰੇਯਾ
॥ਗਉਨਾਰੀਕਨਸੀਕਰਹੇਜਬਅਕਿਲਖੇਮਿਲਿਆਸ
ਕਕੋ॥ਆਖਕੀਧਾਰਗਵਾਰਪੜੀਨਾਹਿਪਾਇਲੀਆ
ਆਇਲਾਸਕਕੋ॥ਹੈਕਹਕੇਲਇਹਖੇਲਕਹੇਜਹਮੇ
ਲਸੇਮੇਜਉਪਾਸਕਕੋ॥ਆਚੜੇਰੀਗਨਾਸੀਗਤਜੇ

ਤਜਦਾਸਭਗਵਾਨਆਫਾਸਕਕੇ॥੧੩੨॥ਐਯਾ॥॥
 ਹੇਰਿਦੇਰਾਮਕਿਉਗਉਕੇਹੋਵਤਜੀਨਹੀਆਰਫਸਿ
 ਗਕਰੇਹੈ॥ਨਾਮਿਲੇਨੂਰੁਹੋਚੂਰਜੀਆਬਿਚਤਨਤ
 ਨੂਰਜਰੂਰਜਰੇਹੈ॥ਨਾਂਦਿਨਰੇਨਮੇਚੈਨਹੈਆਵਤਸੈ
 ਨਕਰੇਬਿਨਬੈਨਮਰੇਹੈ॥ਨਾਹਟੇਹੋਲਹੈਕੋਲਕਰੇ
 ਬਿਨਦਾਸਭਗਵਾਨਭੀਆਹਭਰੇਹੈ॥੧੩੩॥ਐਯਾ॥
 ਰਾਂਓਂਕੀਰਾਸਕੇਭਾਖਬਲਾਸਨਾਹੋਕਰਖਾਸਆਆ
 ਸਨਮੋ॥ਕੂੜਖਿਆਲਨਾਦਿਲਬਿਚਡਾਲਹਕੀਕ
 ਤਹਾਲੇਲੇਸਾਸਨਮੋ॥ਜਾਇਤੋਹੀਦਪੇਦੀਦਚੜੇਜ
 ਬਵੈਤਗਈਭਏਖਾਸਨਮੋ॥ਗਉਨਾਰੀਕਨਾਂਸਿਕਕ
 ਛੂਅਬਦਾਸਭਗਵਾਨਬਲਾਸਨਮੋ॥੧੩੪॥ਐਯਾ॥

ਨਾਰਹੀਅਟਕਆਲਟਕਭਈਜਬਪਾਇੰਛੁਹੇਆਇ
ਆਸੁਕਕੇ। ਬੇਲਬਹਾਰਮਿਲੀਗੁਲਜਾਰਇਹਹੈਉਪ
ਕਾਰਜੇਲਾਸਕਕੇ। ਪਾਗੁਦਗੀਜਨਾਰੀਜਰਹੇਨਹੀ
ਫੰਦਫਸੇਫਿਰਫਾਸੁਕਕੇ। ਪਾਇਪਨਾਹਅਲਾਹਿਕੇ
ਰਿਗਹੈਂਦਾਸਭਗਵਾਨਉਪਾਸਕਕੇ॥੧੩੫॥ ਸ੍ਰੋਯਾ॥
ਨਾਂਬਿਨਬੋਧਕੇਸਾਂਤਹੈਆਵਤਹੋਗਿਰਕੰਦਰਬੀ
ਚਚਹੇ। ਚਾਹੇਗੋਮਤੀਗੀਗਕੇਤੀਗਫਿਰੇਚਾਹੇਬੀਚ
ਬਨਾਰਸਜਾਇਰਹੇ। ਸਾਖਿਆਤਸਰੂਪਨਾਹੋਤਇ
ਵੇਚਾਹੇਬਦਮਹਿਤਇਕੀਤਬਹੇ। ਨਾਸਤਸਿਗਕਾਰੀ
ਗੁਚੜੇਜਬਦਾਸਭਗਵਾਨਕੀਭੇਦੁਲਹੇ॥੧੩੬॥ ਸ੍ਰੋਯਾ॥
।ਹੈਸਭਭੇਸਤੋਸਫਲਕੀਏਜਬਆਸਤਸਿਗਕੀਰੀ

ਗਬਹੇ॥ ਰੋਮਕਟਾਇਬਦੇਮੁੰਡੀਆਚਾਹੇਹੋਕਰਨੀ
 ਗਮਲਿਗਰਹੇ॥ ਚਾਹੇਕਿਨਪੜਾਂਏਬਭੂਤਮਲੇਚਾ
 ਹੇਧੂਦੀਆਤਾਪਆਅੰਗਿਦਹੇ॥ ਰਿਅੰਨਬਹੂੰਨਹੈ
 ਉਨਸਭੀਇਉਂਦਾਸਭਗਵਨਬਖਾਂਨਕਹੇ॥ ੧੩੭॥
 ॥ਸੈਯਾ॥॥ ਹੈਸਭਦੇਸਦਸਾਨਬਿਖੇਇਕੁਆਪਹੀਆ
 ਪਨਾਹੋਰਹੈਕੋਈ॥ ਅੰਤਬਾਹਰਪੂਰਰਿਹਾਇਹਹੈਜ
 ਹਿਸੂਤਮੇਸਭਪੋਰੇਈ॥ ਨੇਤਹੀਨੇਤਜਹਬੇਦਬਖਾ
 ਨਤਹੈਪੁਮਾਤਮਆਤਮਸੇਈ॥ ਹੈਤਹਭੇਦਮੇਂਭੇਦ
 ਲਖਾਜਹਦਾਸਭਗਵਾਂਨਹੈਜਾਂਨਬਲੇਈ॥ ੧੩੮॥
 ॥ਸੈਯਾ॥॥ ਹੋਕਰਬੰਧਨਾਅੰਧਿਖੇਲੇਇਹਹੈਸਭਧੰਦ
 ਹੀਧੰਦਪਸਾਰਾ॥ ਪਾਂਧੀਨਾਂਪਧਿਪੇਅਟਕਰਹੋਚਲੇਮਾ

ਰਗਮੇਖੈਇਹਪਾਗੁਫਤਾਰਾ॥ਜੈਹੰਤੁਮਐਹਮਹੈਤੁ
ਮਕਤ ਖਤਮ

ਮੈਭਏਤਹਨਾਂਤਿਨੰਕਾਲਇਹਹੈਸੀਸਾਰਾ॥ਦਾਸਭ

ਗਵਾਨਨਾਹੋਹਨਦਾਨਹਕੀਕਤਜਾਨਬਿਗਿਆਂ
ਮਾਰਫਤ

ਨਬਹਾਰਾ॥੧੩੬॥ਸੈਯਾ॥ਸਬਕਸਕੂਲਹੈਂਤੂਲ

ਗਏਜਬਮੂਲਮੁਕਾਲੇਕੋਸਮਝਖੜੇ॥ਸੁਫੀਆ
ਮਾਰਫਤ

ਕੋਲਕੀਡੋਲਕੋਲੇਕੀਏਲੁਗਤਆਹਲਹਰੂਫੁਬ
ਬਚਨ

ੜੇ॥ਸਾਬਕਸਬਕਸੁਨੀਦਕਹਾਂਜਹਾਂਹਾਲੋਤੇਹੀਦ
ਮਾਰਫਤ

ਪੈਦੀਦਚੜੇ॥ਸੁੰਮਨਬੁਕਮ੍ਹੋਇਰਹੇਅਬਦਾਸਭ

ਗਵਾਂਨਨਾਂਬਰਕਫੜੇ॥੧੪੦॥ਸੈਯਾ॥ਦਿਲਦਰ
੩ ੩ ੩

ਮਿਆਨਆਆਰਜੂਲਾਮਤਆਰਜੂਇਹਲਜਤਸਾਬ
ਖੁਆਹਸ

ਹੀਬੀਤੇ॥ਆਰਜਾਆਏਨਾਬਾਤੁਨਮੋਤਿਨਹੈਜਿਨ
ਰੋਗ ਅੰਤੀਵ

੧
ਮੂਲਕਰੀਹੁਈਬਤ
ਅਰਥਾਤ ਮਹਾਂਦਕ
੨

ਹਰੂਫ ਬ ੩
ਅਰਥਾਤ ਆਤਮ
ਬਿਦਿਆ

੩
ਖੁਆਹਸ
ਅਰਥਾਤ ਇਛਿਆ

ਪ੍ਰੇਮਾਪਿਆਲੜੇਪੀਤੇ। ਸੁਖਨ ਇਹ ਸਾਫ਼ ਹੈ ^{ਗਪ} ਲਾਫ਼ ਨਾਜਾ
 ਦੁਤੀ ਨਾਹਮ ਕੋਲ ਹੈ ਕੰਸ ਬਕੇ ਕੀਤੇ। ਆਖੁ ਦਾ ਆਖ ਸੇ
 ਦੇਖ ਲਵੋ ਇਹ ਦਾ ਸਭ ਗਵਾਨ ਜੇ ਮਰ ਕਰ ਜੀਤੇ ॥ ੧੪੧ ॥
 ॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ॥ ॥ ^{ਮਾਲ} ਜੁਰਜ ਗਾਇ ^{ਖੇਤੀ} ਤਛੇ ਵਜ ਮਾਇਤ ਪਕੜ ਕਨਾ
 ਇਤ ਕਾਂ ਮਸਰੇ। ਸਾਬਰ ਸਬਰ ਕਾ ਅਬਰ ਪੜੇ ਜਬ ਸੇ
 ਕਕੀ ਸਾਖ ^{ਤਾਨੀ} ਆਸ ਬਜ ਕਰੇ। ਕੇਹਤੁ ਦੁਰ ਦੁਰ ਮਿਸ ਕਕਾ
 ਹੋਵਤ ਬਾਤ ਨ ਬੀਚ ਧਿਆਨ ਧਰੇ। ^{ਕਲ} ਸੁਖਨ ਸਨਾਖਤ ^{ਅੰਤਹ ਕਰਨ}
^{ਅਤੀਵ} ਆਦ ਕਰੀ ਜਬ ਦਾ ਸਭ ਗਵਾਨ ਭੀ ਸਾਸ ਭਰੇ ॥ ੧੪੨ ॥
 ਸ੍ਰੇਯਾ ॥ ॥ ਆਹਿ ਹੋਸਰ ਦਾ ਮੈ ਹੈ ਰੰਗ ਜਰ ਦ ਜੈ ਹੈ ਤਰ
 ਰਸ ਮਾਹੋ ਇਰਹੀ। ਇਹ ਅਲਾਮਤ ਬੀਚ ਜਿਸੇ ਮੁ
 ਬਤਲਾਇ ਹੈ ਇਸ ਕਮੇ ਸਖ ਸੰਦਹੀ। ਉਮਦੈ ਹੈ ਆਦ

ਤਬੀਚਇਬਾਦਤਜਾਲਸਆਵਤਮਦਿਸਹੀ॥ ਤੇੜ
ਕੇਅਟਕਬੇਖਟਕਰਹੇਦੇਬੇਦਾਸਭਗਵਾਨਆਲਟ
ਕਯਹੀ॥ ੧੪੩॥ ਸੈਯਾ॥ ॥ ਬਸਬੁਲਾਓਨਹੀਹਮਕੋਕੋ
ਈਨੋਸਨਸਾਕੀਆਹੈਹਮਨੇ॥ ਤੁਹਫਾਤਯਸਰਭਿਆ
ਮੁਯਸਰਪਕੜਕਨਾਰਲੀਆਗਮਨੇ॥ ਨਾਂਰਹੀਖਬ
ਰਹੈਆਲੁਮਕੀਏਹਾਆਇਅਰਾਮਕੀਆਦਿਮਨੇ॥
ਦਾਸਭਗਵਾਨਦਿਲੇਦਰਮਿਆਨਨਸੀਕੀਆਹੈਅ
ਬਆਰਮਨੇ॥ ੧੪੪॥ ਸੈਯਾ॥ ॥ ਜਲਵਾਇਜਾਮਭਰਾ
ਹੂਆਆਮਹੈਪੀਫੇਗਾਸੋਮਰੇਜੀਵਤਜੋ॥ ਦੀਨਦੁਨੀ
ਦਾਵਾਦੂਰਭਇਆਤੁਹਲਾਪਰਵਾਹਨਸੇਖੀਵਤਜੋ
॥ ਬਿਆਨਕਰੇਯਾਹਿਲੱਜਤਕੋਓਹੁਬੀਚਤਾਸੀਰਆ

ਥੀਵਤਜੋ। ਨੇਹਮਤਨੂਰਮੁਰੋਹਮਤਹੈਤਿਸਦਾਸਭਗ
 ਵਨਇਹਪੀਵਤਜੋ॥੧੪੫॥ਸੈਯਾ॥ਤਿਫੁਲਤਫੈਲ
 ਹੋਉਮਰਅਵੈਲਮੇਜਾਹਦਜੈਲਕੇਰੇਲਜੈਆਵੇ॥ਉਲ
 ਫਤਆਰਫਲੁਤਫਤਜਾਰਤਸਮਝਇਸਾਰਤਜਿਆ
 ਰਤਪਾਵੇ॥ਰਾਹਿਰਿਆਜਤਹਕਇਜਾਜਤਕਰਮੁਤਾ
 ਬਤਮਰਤਬੇਜਾਵੇ॥ਗੋਸੀਹਜੂਰੀਦੇਮਰਤਬਾਮੁਰਸ
 ਦਦਾਸਭਗਵਨਜੇਚਸਮਚੜਾਵੇ॥੧੪੬॥ਸੈਯਾ॥
 ਆਲਮਹੋਮਸਰੂਲਹੈਆਲਮਕੇਸਸਇਲਮਸੇਫੈਜੁ
 ਕੀਪਾਯਾ॥ਜੇਹਫਜੁਜਿਗਰਮੇਦੀਗਾਰਹੈਗੀਗਾਰੋਬ
 ਸੇਗਜਬਕਾਇਸਉਠਾਯਾ॥ਜੇਰਐਜਬਰਕਾਅਬਰ
 ਚੜਾਤਮਾਬੀਚਤੁਫਨਕੀਸੇਰਮਚਾਯਾ॥ਦਾਸਭਗਵਨ

ਨਹੈਰਾਨਹੂਏਨਹੀਹਰਫਕੀਤਰਫਆਰਾਮੁਜੁਆਯਾ
੧੪੧)।ਸੈਯਾ)।ਖਾਮਖਿਆਲਕੀਚਾਲਨਿਕਾਲਬਿਹਾ
ਲਕਰੇਕਭੀਆਤੁਝੈਖੈਨੂੰ।ਖੇਲਤਖੇਲਤਗੇਂਦਰਿਗੇ
ਮਤਮਾਤਕਰੇਰਿਹਾਂਖੇਲਹੈਂਜੈਨੂੰ।ਆਨਜਦੀਕਹੈ
ਬਾਤਬਰੀਕਤਹਕੀਕਬਤਾਵਦਆਰਫਤੈਨੂੰ।ਹੈਸ
ਤਸਿਗਮੇਢੇਗਸਹੀਕੁਝਦਾਸਭਵਾਂਨਇਉਂਮਾਲਮ
ਮੈਨੂੰ)।੧੪੨)।ਸੈਯਾ)।ਰੋਕਰਕੀਬਕੋਹੁਬਹਬੀਬਸੇ
ਬਾਤਅਜੀਬਇਹਜਾਦਜਰੂਰੀ।ਗਾਫਲਰੋਗਸੇਤੈ
ਰਤਰੀਕਤਸਮਝਹਕੀਕਤਾ)।ਅਬਪੂਰੀ।ਪੂਤਲਾ
ਪਾਕਹੈਖਾਕਵਿਖੇਇਹਖੇਜਕੇਹੋਰਹੁਨੈਸਹੁਨੂਰੀ।ਪਾ
ਇਤੋਹੀਦਲੇਦੀਦਸਹੀਇਹਦਾਸਭਗਵਨਤ੍ਰਿਪਾਰਸ

ਬੂਰੀ॥੧੪੮॥ਸ਼੍ਰੋਯਾ॥ ਜਿੰਦਗੀਜਿੰਦਕਲੇਫੋਕਚਲੇਏ
 ਹੋਵਦਾਸਾਬਤਹੋਦਕਰੋ॥ ਆਇਗਰੀਜਮਰੀਜਤ
 ਇਆਰੂਹਆਰਫਘਾਟੇਪੋਏਦਧੋਰੋ॥ ਬਾਂਧਕੇਕਮਰ
 ਇਹਅਮਰਲੇਵੇਨਹੀਗਾਫਲਹੋਵਿਚਰੇਦਮਰੋ॥ ਦਾ
 ਸਤਗੁਰਾਂਨਰਿਆਂਨਪਛਾਂਨਇਹਪਾਅਭਮਾਨਕਾਹੇ
 ਵਹੋਰੋ॥੧੪੯॥ਸ਼੍ਰੋਯਾ॥ ਕਾਫਰਹੈਕੰਠਬਾਫਰਕਾਮਕੋਸ
 ਮਝਮੁਸਾਫਰਸਿਖਹਮਾਰੀ॥ ਨਫਸਕੀਕੇਦਬੇਫੈਦਫ
 ਸੇਨਾਹਿਛੂਟਦਕੀਕੋਈਬਾਤਬਚਾਰੀ॥ ਅਜਹਬੀਬੈਲ
 ਨਾਲਜਤਪਾਵਤਮੇਮਨਹੋਦਕੀਮੋਜਾਨਿਰਾਰੀ॥ ਆਰ
 ਫਮਰਦਕੀਸੁਹਬਤਸੇਇਹਦਾਸਤਗੁਰਾਂਨਆਜਾਦ
 ਬਿਹਰੀ॥੧੫੦॥ਸ਼੍ਰੋਯਾ॥ ਹੋਫਹਜਾਰਹੈਕੈਫਕੇਪੀਦ

ਕੋਸਾਬਰੀਸੈਫਨਾਆਂਦਉਠਾਏਂ। ਅਰਗਕਰੀਬਹਬੀ
ਬਖੜੀਨਾਹਿਨਫਸਰਕੀਬਕੋਮਾਰਮੁਕਾਏਂ। ਦਾਮਨਦਾ
ਗਹੈਲਾਗਾਰਹਿਅਬਨਾਬਦਫੈਲਬਛਾਵਦਾਚਾਏਂ।
ਦੇਖਹੈਸੀਅਤਨੀਤਨਾਬਾਂਧਤਦਾਸਭਗਵਾਨਆਸੈ
ਰਖਚਾਏਂ॥੧੫੨॥ ਸ੍ਰੈਯਾ॥ ਦੇਲਤਦਾਂਮਦੀਵਾਨਮਕਾਂਨ
ਨਦਾਂਨਗੁਮਾਨਨਾਂਇਨਕੋਰੇ। ਔਰਤਪੂਤਔਦੂਤਕੇਸੂ
ਤਇਹਦੇਖਬਭੂਤਨਾਮਾਂਦਮੋਰੇ। ਪਾਪੁਰਸਾਰਥਲੈਪ
ਰਮਾਰਥਸਮਝਜਥਾਰਥਧਿਆਨੰਧੋਰੇ। ਆਤਮਰੀਗ
ਕੇਅੰਗਿਕੋਪਾਕਰਦਾਸਭਗਵਾਨੰਨਆਪਾਰਪੋਰੇ॥੧੫੩॥
ਸ੍ਰੈਯਾ॥ ਪਾਦਰਵੇਸਕਾਵਸਨੁਪ੍ਰਸਨੁਸ੍ਰਸਨਸਾਥਉਧਾਰ
ਕੋਰੇ। ਆਅਧਕਾਰਸੇਅਰਜਗੁਜਾਰਤਿਆਗਹੀਕਾ

ਰਬਕਾਰਹੋਰੇ। ਕੀਜੇਆਸੇਵਇਹਦੇਵਪਛਾਣਕੇ
 ਭੇਵਸੇਭੈਸਿਸਾਰਤੋਰੇ। ਹੇਇਮੋਛੂਆਮੋਛਲਹੇਇਉ
 ਦਾਸਭਗਵਾਨਆਸਾਚਰਰੇ॥੧੫੪॥ ਸੋਏਯਾ॥ ਲੇਖਲਿ
 ਲਾਟਕੇਪਲਟਤਆਸਤਸਿਗਕੀਸਾਟਹੇਸਾਦਕਖਾਂਏ।
 ਕੂਕਰਸੂਕਰਗਾਰਧਬਜੇਨਹੈਨਾਂਕਰਕਰਮਜੇਇਹਪ
 ਲਟਾਏਂ। ਨਾਮਐਰੂਪਜੇਮਾਨਤਆਪਕੇਇਹਸਭਤ੍ਰਿਗ
 ਟਜੇਨਕਹਾਏਂ। ਆਸਰਾਆਪਇਹਨਾਮਐਰੂਪਕਾਦਾ
 ਸਭਗਵਾਂਨਦਨਾਸਮਝਾਏਂ॥੧੫੫॥ ਸੋਏਯਾ॥ ਮਾਨਸਜਾ
 ਤਮੇਭੇਦਨਹੀਕੁਝਹੈਸਭਏਕਹੀਰੂਪਭਏ। ਸਜਾਤੀਬ
 ਜਾਤੀਹੈਮਨੱਤਮੇਨਹੀਅਗਿਕੇਦੂਸਰਹੋਇਗਏ। ਆਤ
 ਮਰਿਅਾਂਨਸੁਭਾਵਸਜਾਤੀਮਰਿਅਾਤਆਅਗਿਬ

ਜਾਤਪਏ। ਛਿਰਬਦਾਵਟਕੂੜਕੀਮਿਨਤਦਾਸਭਗਵਾਂ
ਨਬਚਾਰਲਏ॥੧੫੬॥ਸੈਯਾ॥ਅਕਾਸਹੋਨਿਰਮਲਹੈ
ਪੜੇਬਾਦਲਸੂਬਪਦਾਰਥਹੈਂਦ੍ਰਿਸਆਤੇ॥ਹੋਇਬੈਰਾ
ਗੜਤੀਬ੍ਰਹੈਤਿਉਂਅਤਿਸਕਰਨਹੋਸੁਧਹੈਂਜਾਤੇ॥ਸਤ
ਅਸਤਕੋਦ੍ਰਿਸੁਲਖੇਜਬਆਤਮਾਰੀਆਂਨਤੋਹੈਂਪ੍ਰਸਾ
ਤੇਪਾਨਿਜਰੂਪਸਰੂਪਸਹੀਅਬਦਾਸਭਗਵਨਨਹੀ
ਬਿਲਲਾਤੇ॥੧੫੭॥ਸੈਯਾ॥ਬੋਹਬਬਾਂਧਲੀਓਗੁਰਸ
ਬਦਕਾਹੈਤਿਸਉਪਰਆਨਖਵੇ॥ਇਹਭਵਸਾਗਰ
ਪਾਰਪਏਜਬਸਤਗੁਰਕੇਹਮਸਰਨਪਵੇ॥ਆਇ
ਅਨੰਦਅਕਹਭਆਜਹਜਾਅਸਥਾਨਹੈਂਅਬਚੜੇ
ਪ੍ਰੇਮਪਹਾਰਕੋਪਾਕਰਹੈਅਬਦਾਸਭਗਵਨਇਹ

ਘਾਟਘੜੇ॥੧੫੮॥ਸ਼੍ਰੋਯਾ॥॥ਪਾਂਬਪੁਰਸਸੁਭਾਫਸਹੀ ३੮
ਨਾਹਿਆਲਨਹੀਤਿਸਚੀਤਧੋਰੇ॥ਵਸਰਨਾਮਸੁਭਾ
ਫਬਖਈਜੋਜਾਦਇਹਕਾਂਮਨਾਂਹੇਤਹਰੇ॥ਹੈਜੁਗਿਆ
ਸੁਸਭਾਫਸਰੇਸਟਲੇਰਿਦਧਾਰਨਏਹਕਰੇ॥ਮੁਕਤਸੁ
ਭਾਫਜੋਚਤਰਬਹੈਇਹਦਾਸਭਗਵਾਂਨਹੈਅਪਰਪੋਰੇ॥
੧੫੯॥ਸ਼੍ਰੋਯਾ॥ਚੁਹਲਚਮਨਕੇਗਮ੍ਹਵਿਖੇਈਹਾਂਬਮਨ
ਕਰੇਕੋਈਆਇਇਵਨਾ॥ਸੇਹਤਕੀਸਭਸਿਫਤਗਈ
ਜਬਬਿਫਤਮੇਹੈਇਹਬੂਹਗਾਰਦਾਨਾ॥ਸੇਰਕਰੇਕੁਝ
ਹੋਰਹੀਹੋਕਰਆਪਦੇਆਪਕੋਭੁਲਨਦਾਨਾ॥ਦਾਸਭ
ਗਵਾਂਨਬਿਆਂਨਪਛਾਨਨਾਉਮਰਜੁਆਨਮੇਹੋਹਦੀ
ਦਾਨਾ॥੧੬੦॥ਸ਼੍ਰੋਯਾ॥ਏਪਰਦੇਸੀਆਜੀਉੜਿਆਸਮ

ਝੁਲੇਨਾਂਇਹਦੇਸੁਹਮੇਸਹਮਾਰਾ।ਹੈਕੋਈਕਾਲਖੁਬਖਿ
ਆਲਇਹਦੇਖਹੁਵਾਲਨਾਪਾਉਪਸਾਰਾ।ਭਾਰਜਾਭੈਫ
ਜੁਬੈਦਕਰੇਇਨੀਨਾਕੁਝਕਰਨਾਹੈਆਇਸਹਾਰਾ।ਕੂ
ੜਕੀਖੇਲਕਾਮੇਲਭਇਆਇਹਵਾਸਭਗਵਾਨਆਪ
ਕੜਕਨਾਰਾ॥੧੬੧॥ਸ੍ਰੇਯਾ॥॥ਚੋਗੋਸੀਕੁਲਾਹਿਹੈਪੇਹ
ਨਲਈਜਬਸਾਹਿਨਸਾਹਿਕਾਮਗਜਲੀਓ।ਦੁਨੀਆ
ਕੀਤਰਕਕਾਗੋਸਾਲੀਓਇਕਦੂਸਰਤਰਕਉਕਥਾਇ
ਕੀਓ।ਮੋਲਾਕੀਤਰਕਕਾਗੋਸਾਤੀਆਚੋਥੇਤਰਕਕੀਤ
ਰਕਹੈਆਦਥੀਓ।ਇਹਸਿਰਤਾਜਹੈਫਕਰਕੇਜਬਵਾਸ
ਭਗਵਾਨਉਡਾਵਤਥੀਓ॥੧੬੨॥ਸ੍ਰੇਯਾ॥ਕਾਬਾਹੈਕ
ਲਬਜਹਤਲਬਹੋਹਾਂਸਲਅਰਬਕੇਮੁਲਖਨਾਭਾਲੁ

ਟਕਾਨਾ ਸਾਲ ਕੋਹੋ ਕਰਮਾਲ ਕੋਕੋ ਮਿਲੇ ਹੋ ਖੁਦ ਖਾਲ ਕ
ਗਹਚਲਨੇ ਵਲਾ ਖੁਦਾ ਦੇਸਤ

੪੦

ਮਸਤ ਦੀ ਵਨਾ। ਰੀਜੇ ਰਾਹਤ ਕੀ ਨਾਹਿਆ ਹਿਟ ਹੈ ਜਹ
ਐਨ ਅਜਾਇਬ ਕਿ ਬਲਾਇ ਖਾਨਾ। ਮੁਰਸਦ ਕਾ ਮਲ
ਮੇਹਰ ਸੇ ਅਬਦਾ ਸਭ ਗਵਾਨ ਹੋ ਸਾਚੁ ਪਛਾਨਾ। ੧੬੩
ਐਯਾ।। ਸਾਹਿਬ ਸਬ ਰਇਹ ਖਵਰ ਲਵੇ ਇਸ ਹੈ ਬਿਚਕੰ
ਬਰ ਕੋ ਕੋਲ ਸਮਾਯਾ। ਗਨੀ ਗਰੀਬ ਜਹ ਜੇਰ ਜਰੀਬ
ਹਬੀਬ ਕਹੁ ਹਾਕਮ ਕੋਲ ਹੋ ਆਯਾ। ਭੇਦ ਲਬਾਸ ਕੀ ਆ
ਇਜਲਾਸ ਹੋ ਮੁਨਸਫ ਖਾਸ ਹੈ ਕਦਮ ਟਕਾਯਾ। ਦਾਸ
ਭਗਵਾਨ ਲਖੇ ਦਿਲ ਦਾਨ ਹੋ ਜਾਨ ਕੀ ਜਾਨ ਹੈ ਜਾਨ ਕ
ਹਾਯਾ। ੧੬੪। ਐਯਾ।। ਨਾਂ ਪੜ੍ਹ ਆਇਤ ਸਮਝ ਹਿਦਾਇ
ਤ ਹੋਇ ਇਨਾਇਤ ਕਾ ਮਲ ਤੇ। ਕਿ ਬਰਕ ਨੂਨਾ ਹੋ ਗੂਨਾ

ਗੂਨਏਹਜਾਏਜਨੂਨਹੈਆਮਲਤੇ।ਆਰਫਚਾਲਹ
 ਕੀਕਤਹਾਲਇਹਕਰਮਕਮਾਲਹੈਸਾਮਲਤੇ।^੧ਦਾਸ
 ਭਗਵਾਨਇਹਸਾਚਕੀਕਾਨਲੈਪਾਆਰਫਾਨਾਅਨਾਮਲ
 ਤੇ।।੧੬੫॥ਸ਼੍ਰੋਯਾ॥।ਬੂਦੇਬਾਸਵਲਾਇਤਛੇੜਦਈਅ
 ਬਪਾਇਲੀਆਈਂਹਾਂਆਇਮਜਾਗਾ।ਰੇਹਜਨਬੀਚਸ
 ਕੂਨਤਦਾਖਲਸਮਝਚਲੀਕੁਝੁਐਦਿਲਦਾਗਾ।ਏਹ
 ਬੰਦੇਬਸਤਹੈਕੇਸਸਸੇਨਹੀਸੋਰੁਪਦੇਕਭੀਆਇਕਰਾ
 ਗਾ।ਦਾਸਭਗਵਾਨਨਾਂਹੈਹਨਦਾਨਲੈਰਮਜਪਛਾਨ
 ਹੈਕੀਗੁਫਤਾਰਾ।।੧੬੬॥ਸ਼੍ਰੋਯਾ॥।ਸਾਹਿਬਲੋਕਇਹਬਾ
 ਤਬਤਾਵਤਹੈਸਭਰੂਪਹੀਯਾਰਯਗਾਨਾ।ਹੈਖੁਦਖਾ
 ਸਸਨਾਸਕਰੇਨਹੀਦੂਸਰਹੈਰੇਕੇਜਾਵਬਗਾਨਾ।ਨੂਰ

੧
 ਉਂਗਲੀਆਂ
 ਨਲਇਸਾਰੇ

ਕੀਚਾਦਰਹੈਸਭਸਾਦਰਅਰਥਾਇਨਾਸਰਹੈਹਮਾ
 ਖਾਨਾ।।ਦਾਸਭਗਵਾਨਗੁਮਾਨਕੇਹਾਜਬਰੋਰਨਹੀ
 ਕਿਤੇਸਮਝਨਦਾਨਾ।।੧੬੭।।ਸੈਯਾ।।।ਸੂਰਤਸਮਾਲਨਾ
 ਹੋਹਨਦਾਲਖਿਆਲਲਖੇਅਬਆਅੰਦਰੂਨੀ।।ਚ
 ਸਮਉਪਾੜਤਹਤਾੜਕਰੇਜਹਚਸਮਾਇਨੂਰਭਿ
 ਆਗੂਨਾਗੂਨੀ।।ਕਰਕਰਨੇਸਖਮੇਸਭਏਗਏਹੋ
 ਫਰਮੇਸਹੈਜੇਸਨਮੂਨੀ।।ਮਿਲਜਾਤਮੇਜਾਤਹੇਜਾ
 ਤਗਏਜਬਦਾਸਭਗਵਾਨਹੈਅਮਰਅਜੂਨੀ।।੧੬੮
 ਸੈਯਾ।।।ਸੁਹਬਤਆਰਫੇਮੇਨਕਰੀਜਬਰੋਨਕੀ
 ਸੂਰਤਦੂਰਪਰੀ।।ਸਮਝੀਹੈਸੈਨਉਠਾਕਰਨੇਨਹੈਚੇ
 ਨਭਈਦਿਨਰੋਨਖਰੀ।।ਪਾਕਬੇਬਾਕਭਏਤਥਤੇਜ

ਬਤੇਨਾਹਿਰੇਰੇਪੇਨਜਰਧਰੀ॥ਨਾਮਨਸਾਨਨਹੀਨੁ
ਕਤਾਜਹਦਾਸਭਗਵਾਨਬਹਾਰਕਰੀ॥੧੬੯॥ਸ੍ਰੇਯਾ
ਐਹਲਤਮੀਜਿਅਜੀਜਬਦੇਅਬਭਰਮਭਿਆਨ
ਕਮੇਸਬਹੀ॥ਈਰਖਾਵਾਦਉਠਾਇਦੇਉਸੁਧਸਾਂਤਸ
ਰੂਪਕੋਧਾਰਸਹੀ॥ਵਰਨਅਸਰਮਕਾਮਾਦਤਜੇਇ
ਕਰੋਬਿੰਦਜਾਦਿਓਸੁਬਮਹੀ॥ਜਹਕਹਏਕਬਿਰਾ
ਜਰਿਹਾਏਹਦਾਸਭਗਵਾਨਹੈਬਾਤਸਹੀ॥੧੭੦॥ਸ੍ਰੇਯਾ
॥ਸਤਿਗੁਰਮੇਲਸੇਖੇਲਲਖੀਇਕੜਜਤਰੀਕਾਹੈ
ਜਾਹਿਨਿਰਾਰਾ॥ਨਾਰਹੀਹਾਜਤਹੁਜਤਕੀਅਬਨਾ
ਹਮਦੀਭਕਾਖੀਭਖਲਾਰਾ॥ਹੇਮੁਤਅਜਬਮਹਵਹੈਅ
ਬਦੇਖਿਆਆਵਾਅਲਾਹਿਇਸਾਰਾ॥ਕਾਰਬਲਖਦ

ਕਾਂਖਿਆਭਖਦਦਾਸਭਗਵਾਂਨਤੋਹੀਦਕਾਨਾਰਾ॥੧
 ੧੧॥ਸ਼੍ਰੇਯਾ॥॥ਬੈਠਬਿਚਾਰਇਕੀਤਕਰੀਜਬਤੀਤਪ੍ਰੇਮ
 ਕੀਆਦਬਜੀ॥ਨਾਅਬਸਿਗਪਤੀਗਕਰੀਯਕਰੀਗ
 ਹੋਅੰਗਉਮੰਗਤਜੀ॥ਗਈਗਾਂਠਅਗਿਆਨਨਾਸਾਂਠ
 ਰਿਹਾਪੂਜਾਪਾਠਨਾਠਾਠਪ੍ਰੇਮਗਜੀ॥ਪਾਬਿਸਰਾਂਮਨਾ
 ਸੁਬਹਾਇਸਾਮਜਹਦਾਸਭਗਵਾਂਨਬਹਾਰਸਜੀ॥੧
 ੧੨॥ਸ਼੍ਰੇਯਾ॥॥ਬੈਹਰਬੂਦਹੋਇਕਗਏਲਖੇਕੋਦਜਾਂਆਬ
 ਮੇਆਬਪਿਆਹੈ॥ਵੈਤਕੀਸਾਖਹੈਦੂਰਭਈਜਬਦਹਿ
 ਦਵਾਹਿਦਹੋਇਗਿਆਹੈ॥ਗੈਰਇਲਾਮਤਉਠਗਈਸ
 ਬਨੂਰਹੀਨੂਰਸਮਾਇਰਹਿਆਹੈ॥ਜਮਾਬੀਚੁਆਜੁ
 ਜਹੈਜਮਾਹੂਈਇਉਂਦਾਸਭਗਵਾਂਨਅਲਾਹਿਭਇਆ

ਹੈ॥੧੭੩॥ਸ੍ਰੋਯਾ॥ਜਾਂਦਿਆਂਆਂਮਹੈਜਗਤਮਾਮਇਹ
ਸੁਬਹੀਖਾਂਮਹੈਚਾਂਮਪਸਾਰਾ॥ਗਿਆਨਧਿਆਨਲੇ
ਸਾਚਪਛਾਨਹੈਸੁਪੜਸੁਜਾਨਅਬੇਦਿਲਦਾਰਾ॥ਮ
ਨਸਲਾਹਿਲੇਪਾਇਪਨਾਹਿਹੈਸਭਫਨਾਹਿਅਕਾਰ
ਬਹਾਰਾ॥ਓਂਕਾਰਅਧਾਰਸਭੇਨਿਰਾਕਾਰਹੈਦਾਸਭ
ਗਵਾਨਇਹਬੋਲਬਚਾਰਾ॥੧੭੪॥ਸ੍ਰੋਯਾ॥ਸਮਝਜੁ
ਆਂਨਹੈਂਹਮਮਹਿਮਾਂਨਇਹਕੂਚਜਹਾਨਨਦਾਨਕ
ਰੈਂਗੋ॥ਮੁਹਲਤਨਾਦੀਮਏਕਮਿਲੇਕੁਝਨਾਂਕਰਹੁਜਤ
ਛਿਨਅਰੈਂਗੋ॥ਮਸਲਹਤਬਾਝਹੀਉਠਚਲੇਂਅਗੋ
ਕਾਲਕਰਾਰਨਾਮੂਲੁਫਰੈਂਗੋ॥ਪਾਵਪਸਾਰਖਲਾਰਕ
ਰੇਂਇਹਓੜਕਦਾਸਭਗਵਾਨਹਰੈਂਗੋ॥੧੭੫॥ਸ੍ਰੋਯਾ॥

॥ ਇਹ ਸਿਸਾਰ ਬਕਾਰ ਬਜਾਰ ਹੈ ਦੁਖ ਹਜਾਰ ਬਗਾਰ ਭ
 ਰਾ ॥ ਜਨਮ ਅੰਮਰਨ ਤੇ ਭੁਖ ਪਿਆਸ ਹੈ ਗਗਾ ਦੁਆ
 ਖ ਬਕਾਰ ਖਰਾ ॥ ਤਿਪਤ ਨਹੀ ਕੁਝ ਭੋਗ ਨ ਮੇਂ ਇਨ ਭੋ
 ਗ ਅਰਾਂਮ ਕਹੁ ਕਿਨ ਕਰਾ ॥ ਹੋਉ ਪਰਾਂਮ ਰਹੇ ਅਠ ਜਾਂ
 ਮਹੀ ਦਾਸ ਭਗਵਾਨ ਨ ਦਾਂ ਨ ਨਰਾ ॥ ੧੭੬ ॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ॥ ਬੇ
 ਧ ਬਹੀ ਨ ਨਾ ਚੀਨ ਸਾਤ ਮਜੇ ਪ੍ਰਬੀਨ ਹੈ ਸੁਬਕ ਲਾ
 ਧਾਵ ਤ ਧਾਵ ਤ ਦਿਵਸ ਰਿਆ ਗਈ ਰੈਂਨ ਹੈ ਸੈਨ ਮੇਸ
 ਭਖ ਲਾ ॥ ਅਵਸਰ ਫੇਰਨਾਂ ਇਹ ਮਿਲੇ ਜਾਂਦਾ ਜਨਮ
 ਅਮੋਲ ਕਛੈ ਲਛਾਲਾ ॥ ਹਿੰਮਤ ਹਾਰਨਾ ਧਾਰੁ ਬਚਾਰ
 ਕੇਵਾਸ ਭਗਵਾਨ ਹੋ ਅਮਲ ਮਲਾ ॥ ੧੭੭ ॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ॥ ॥ ਏ
 ਕ ਅਕਾਲ ਕੀ ਪਾਲ ਕਮਾਲ ਓਹੁ ਹਰ ਹਰ ਹਾਲ ਸਿਭਾ

ਲਚੋਲੋ॥ ਤਿਆਗੋਗੋਪਾਲਨਆਨਸੇਲਾਗਨਾਂਬੀਚਜੀ
ਜਾਲਜੁਵਾਲਜੋਲੋ॥ ਸਾਚਸੇਰਾਚਨਾਕਾਚਮੇਮਾਚਇ
ਹਪਾਕਰਵਾਚਅਫਾਚਖੋਲੋ॥ ਹੋਨਿਰਪੰਖਅਲਖਲ
ਖੋਅਬਦਾਸਭਗਵਾਨਅਛਲਛਲੋ॥ ੧੭੮॥ ਸ਼੍ਰੇਯਾ॥
ਬੀਚਸਰਾਇੰਮੁਸਾਫਰਹੈਕੋਈਦੀਮਗੁਜਾਰਕੇਉਠਚ
ਲੈਂਗੋ॥ ਕਰਪਸਾਰਗੁਵਾਰਨਹੀਈਹਾਂਦਾਵੇਸੇਮੁਹਸਭ
ਖਾਕਮਲੈਂਗੋ॥ ਬਾਤਬਚਾਰਬਪਾਰਕਰੇਕੁਝਓੜਕਹੋ
ਇਨਿਰਾਸਖਲੈਂਗੋ॥ ਹੋਹਬੇਦਾਰਲਖੀਗੁਫਤਾਰਹੈਦਾ
ਸਭਗਵਾਨਆਜਾਤਰਲੈਂਗੋ॥ ੧੭੯॥ ਸ਼੍ਰੇਯਾ॥ ਹੋਇਸ
ਤਿਆਕਬੇਬਾਕਜਿਸੇਓਹਹੈਮੁਸਤਾਕਬੇਬਾਕਫਲੇ
ਹੀਜਰਹਿਲਾਕਫਿਰਾਕਗਏਬਹੇਹੋਕਰਪਾਕਨਾਂਖਾ

ਕਮਲੇ॥ ਹੋਹਮਫਾਰਨਿਹਾਰਰਹੇਭਏਵਸਲਵਸਾਲਹੁ
 ਵਾਲਭਲੇ॥ ਦੂਈਦੂਰਸੇਨੂਰਹੇਨੂਰਰਹੇਹੁਦਵਾਸਭਗ
 ਵਾਨਭੀਉਠਚਲੇ॥ ੧੮੦॥ ਸੈਯਾ॥ ॥ ਐਨਮੁਹਾਤਮਾਮ
 ਤਵਿਖੇਮਤਮਲਨਹੋਜਾਤਹੈਸਿਗਕੁਸਿਗੀ॥ ਭੂਲਕਰੇਨਾ
 ਹਿਨੇਵਕਭੀਇਨਮੇਲਸੇਖੇਲਹੋਜਾਇਕੁਰੀਗੀ॥ ਨੀਤ
 ਕੋਤੇਵਅਨੀਤਕਰੇਨਾਹਿਮੀਤਪ੍ਰੀਤਹੈਪਾਂਬਰਚੀਗੀ॥
 ਫਾਸਭਗਵਾਨਜੇਹੋਇਸਕੇਕੁਸੁਥਾਤਕਰੋਕਿਤੇਪਾਸ
 ਤਸਿਰੀ॥ ੧੮੧॥ ਸੈਯਾ॥ ॥ ਸਾਕਤਕੋਐਸੇਸੀਖਕਰੀਜੈਸੇ
 ਮੂਰਖਮੰਦਿਮਫਾਦਨਿਕਾਲਾ॥ ਅਵਗੁਣਆਵਭਆ
 ਸਭਗੁਣਨਕਾਬਿਸੀਅਰਕੋਜਿਵੇਂਦੂਧਪਿਆਲਾ॥
 ਤਪਤਤਨੂਰਗਬੂਰਭਰਾਨਹੀਸੇਹਤਜਾਮਕਾਵੇਹੁ

ਵਾਲਾ॥ ਦਾਸਭਗਵਾਂਨਨਦਾਂਨਨਾਪ੍ਰਸੀਏਸਾਕਤਸ
ਮਝਕੇਬਾਸਨਕਾਲਾ॥੧੮੨॥ਸ੍ਰੈਯਾ॥।ਬੀਚਮਹੱਬਤ
ਨਾਂਕੁਝਲਜਤਭੂਲਕਰੇਨਾਹਿਨਾਰਪ੍ਰੀਤੀ॥ਓੜਕੇਐ
ਰਹੇਗੈਰਬਦੇਨਹੀਖੇਰਕਰੇਇਹਪਾਪਪਲੀਤੀ॥।ਬੀ
ਚਬਚਾਰਆਹਾਰਪਰੀਗਈਕੋਲਕਰਾਰਬਸਾਰਹੀ
ਜੀਤੀ॥।ਝੂਠਕਹੂੰਨਾਹਿਰੀਚਕਮਾੜਦਾਸਭਗਵਾਂਨ
ਹੈਉਪਰਬੀਤੀ॥੧੮੩॥ਸ੍ਰੈਯਾ॥।ਮਾਇਆਕੀਭਾਹਿਲ
ਗੀਚਹੂੰਓਰਹੈਭਾਗਚਲੇਂਅਬਕਿਧਰਕੋ॥ਆਇਦ
ਰੇਗਭਯਾਮਨਹੈਦੇਖੀਆਗਲਗੀਸਭਹੀਧਿਰਕੋ
ਪੜਪੁਕਾਰਚੇਤਰਫਰਹੀਦੇਖਾਂਆਂਖਉਠਾਇਮੇਂਜਿ
ਧਰਕੋ॥ਸਤਸਿਗਸਰੇਵਰਸਾਂਤਬਹੇਹੁਣਦਾਸਭਗ

ਵਾਂਨਆਇਧਰਕੇ॥੧੮੪॥ਸ਼੍ਰੇਯਾ॥ਹੋਂਮਸਕੀਨਹਾਦੀ
 ਨਅਤੀਕਰਬਖਸਨਹਾਰਤੂਸਾਹਿਬਮੇਰਾ॥ਮੇਂਮਹਾਂ
 ਮੰਦਅਤੀਮਤਅਧਿਨਾਜਾਂਦਿਆਂਹੈਗੁਲਸਤਿਗੁਰ
 ਤੇਰਾ॥ਦੀਨਦਿਆਲਦਇਆਨਿਧਜੀਇਹਭੂਲਦ
 ਹਾਰਹੈਮੂੜਘਨੇਰਾ॥ਹਾਰਪੜਾਦਰਆਪਕੇਮਾਲਕ
 ਦਾਸਭਗਵਾਂਨਨਦਾਨਇਹਚੇਰਾ॥੧੮੫॥ਸ਼੍ਰੇਯਾ॥ਆ
 ਅਗਿਆਨਜਹਾਂਨਭਆਅਬਆਨਕੀਆਨਹੈਂਬਾਤ
 ਚਲਾਤੇ॥ਸਮਝਦਸਾਰਨਾਕਰਨਬਚਾਰਇਹਬਾਹਜ
 ਬਿਹਾਰਸਭੀਬਤਲਾਤੇ॥ਬ੍ਰਿਤੀਸਿਕੋਚਨਬਾਤਨਹੀ
 ਜੋਗੋਂਦੇਉਪਦੇਸੁਇਹਹੈਂਸੀਸਰਾਤੇ॥ਦਾਸਭਗਵਾਨ
 ਨਦਾਂਨਬਦੇਇਕਜਾਦਦੈਤਨਾਦੂਰਹਟਾਤੇ॥੧੮੬॥

॥ਸੈਯਾ॥ ॥ਆਇਆਤਜੀਨਹੀਮਨੁਤਜਨਹੀਰਿਆ
ਨਭਆਂਜਬਹੈਉਨਮਾਦੀ॥ਬਦਆਪਕੋਕੁਝਦਖਾ
ਫਤਹੈਇਹਨਿਸਦਿਨਆਇਆਵਿਦਆਹੈਸਾਧੀ॥
ਵਿਲੋਦੂਜਸੇਪੂਜਕਰਾਫਤਹੈਅਭਮਾਨਤਜੇਨਹੀ
ਅਬਾਬਿਖਾਹਦੀ॥ਬ੍ਰਿਤਆਵਿਦਿਆਮੇਲਾਗਰਹੀ
ਅਬਦਾਸਭਗਵਾਨਨਾਠੀਕਏਹਬਾਦੀ॥੧੮੭॥ਸੈਯਾ
ਏਦਬਲਾਸਇਹਖਾਸਕਹੇਇਕਰਾਸਅਨਾਸਲਖੇ
ਪਰਕੀ॥ਬਿਆਸਬਾਸਿਸਟਸਿਸਟਏਹੋਸਹੀਪਾਇ
ਗਏਆਂਪਦੇਂਕਰਕੀ॥ਨਾਂਬੜੇਕਬੁਹਮਕੇਹੋਰਇਹ
ਸਾਚੁਉਪਾਸਨਾਹੋਹਰਕੀ॥ਲਖੇਏਕਨਾਹੋਇਅਨੇਕ
ਬਹੇਦੇਖੋਦਾਸਭਗਵਾਨਕਰੇਨਰਕੀ॥੧੮੮॥ਸੈਯਾ

ਹੈਂਪ੍ਰਦਾਮੀਪਦਾਰਥਇਹੁਸਤੁਜਾਦਕੇਸਤਨਮੋਹਬ
 ਝਾਈਏ॥ਉਪਜਤਬਿਨਸਤਬਾਰਨਾਂਲਾਗਤਏ
 ਪਟਹੇਨਹੀਜਨਮਗੁਢਾਈਏ॥ਜਾਸਤਸਿਰਾਮੇਸਾਂ
 ਚਪਛਾਦਕੇਨਿਸਦਿਨਰੀਗਉਮੰਗਚਝਾਈਏ॥ਦਾ
 ਸਤਗੁਰਾਨਹੇਸਾਫਸੁਜਾਨਇਹਪਾਇਰਿਆਨਬਿ
 ਰਿਆਨਪੇਆਈਏ॥੧੮੯॥ਸ੍ਰੋਯਾ॥ਦੇਖਤਦੇਖਤ
 ਦੇਖੁਰਿਆਜਗੁਨਾਂਬਿਰਕੋਇਜੁਦੇਤਦਖਾਈ॥ਨੈਨਾ
 ਬੀਚਇਹਹੇਸਤੁਖੇਲੁਰਿਹਾਨਹੀਬਾਤਛਿਪੀਪ੍ਰਤਖ
 ਹੇਭਾਈ॥ਏਹਬਿਵਹਾਰਨਿਹਾਰਨਿਹਾਰਕਿਉਮੋਹਿ
 ਪ੍ਰੀਤਹੈਅਤਬਢਾਈ॥ਏਪਟਹੇਨਹੀਕੂੜਬਿਖੇਅ
 ਬਦਾਸਤਗੁਰਾਨਤੂਰਖੁਸਫਾਈ॥੧੯੦॥ਸ੍ਰੋਯਾ॥ਸਾ

ਜਨਸਿਗਸਖਾਇਜਿਤੇਮਿਲਆਪਸਮੇਅਬਹੈਂਹਰ
ਖਾਤੇ॥ਬਿਪਤਪੜੀਨਾਹਿਨੇੜਕੇਆਵਤਪੀਠਭ
ਵਾਇਸਭੀਉਠਜਾਤੇ॥ਹੁਬਹਜਾਰਓਹਯਾਰਕਹਾਂ
ਅਬਆਗੇਸੇਂਆਇਜੁਹਾਬਮਿਲਾਤੇ॥ਇਹਬਿਵ
ਹਾਰਬਫਾਉਬਫਾਜਗਦਾਸਭਗਵਾਨਕਿਉਂਮੇਹੁ
ਬਢਾਤੇ॥੧੯੧॥ਸੈਯਾ॥ਨਾਂਰਹੀਸਕਤਬਕਤਭਏ
ਜਬਬਿਤੀਹੋਬਕਤਆਫਕਤਭਈ॥ਤੂਲਐਅਰ
ਜਕੀਦਰਜਨਹੀਕੋਈਨਾਂਅਬਫਰਜਜਾਂਗਾਰਜ
ਗਈ॥ਐਨਅਪਾਰਇਹਹੈਗੁਲਜਾਰਲੇਬਾਤਨਯਾ
ਰਬਹਾਰਨਈ॥ਆਸੀਤੇਖਸੇਮੋਖਭਇਆਅਬਦਾ
ਸਭਗਵਾਨਅਨੰਦਮਈ॥੧੯੨॥ਸੈਯਾ॥ਜਹਸਿੰ

ਘਕੁਰਿਗਹੈਅੰਗਿ। ਇਕਾਇਕਾਬਕਰੀਐਬਿਪਿਆਰ
 ਅਹੇ। ਜਹਹਸਤੀਐਕੀਟਹੈਡੀਠਇਕਾਇਕਾਹੇਜ
 ਹਹੈਂਨਰਨਾਰਰਹੇ। ਜਹਜੀਵਬ੍ਰਹਮਹੈਮਰਮਇਕਾ
 ਇਕਾਬਰਨਆਸਰਮਕੀਧਾਰਬਹੇ। ਸੋਅਸਥਾਂਨ
 ਕੀਆਸਹੀਸਿਤਨਦਾਸਭਗਵਾਨਨਦਾਨਕਹੇ॥੧
 ੬੩॥ ਸੈਯਾ॥ ਜਾਗਸਦੇਰਨਹੀਕਰਦੇਰਇਹਵੇਰਨਾ
 ਫੇਰਮਿਲੇਕਭੀਆਈ। ਸਿਕਸਨਾਖਤਰਖਰਫਾਕਤ
 ਲੇਹੁਲਿਆਕਤਆਰਫਭਾਈ। ਗਹੇਂਗੁਫਤਾਰਰ
 ਹੇਂਦਿਲਦਾਰਗੁਫਾਰਦੀਦਾਰਹੇਵੇਤੁਰਤਾਈ। ਇਉਂ
 ਦਿਲਬਾਗਦਮਾਂਗਹੇਇਰੋਸਨਦਾਸਭਗਵਾਨਕ
 ਹੇਸੁਭਰਾਈ॥੧੬੪॥ ਕਥਿਤਾ॥ ਅਕਿਰਜਿਉਂਏਕ

ਬਸੂਖਮਸੇਸੂਖਮਸੀਤਿਸਕੇਹੇਤੀਨਡਾਲਭਇਆ
ਬਿਸਥਾਰਹੈ। ਏਕਸੇਦੇਤੀਨਚਾਰਭਏਹੈਂਹਜਾਰਯਾ
ਰਲਾਖਤੇਕੋਰੋੜਅਰਬਖਰਬਬੇਸੁਮਾਰਹੈ। ਅੇਸੇਏ
ਕਆਤਮਾਂਸੇਮਨਚਿਤਬੁਧਹੋਇਰਜੇਤਮੇਸਤੇਤੀ
ਨਗੁਣਾਸਿਸਾਰਹੈ। ਪਾਇਐਸਾਮੂਲਨਹੀਅਰਜਾਐ
ਤੂਲਜਾਂਮੇਂਦਾਸਭਗਵਾਂਨਸਹੀਆਤਮਬਚਾਰਹੈ।
੧੮੫॥ਕਥਿਤਾ॥ ਜੇਰਸਾਯਾਕਾਲਕਿਉਹੋਵੇਇਹਅ
ਕਾਲਬਾਤਬੜੀਹੀਮੁਹਾਲਡਾਲਅੰਕਰਸਮਾਵਟੇ।
ਮਿਲੇਕਾਮਲਜੇਪੀਰਹੋਹਦਾਮਨਬਰੀਰੇਅੇਸੀਕਰ
ਤਦਬੀਰਤਕਦੀਰਤੀਰਚਾਵਟੇ। ਬਾਤਅਸਲੀ
ਬਚਾਰਹੋਇਆਕਹਾਂਸੇਪਸਾਰੇਅੇਸੇਕਰਕੇਸਮਾਰ

ਨਿਗਕਾਰਨਿਜਪਾਵਦੇ॥ ਆਪਆਪਕੋਨਿਗਾਰਪਾਇ ॥ ੪੮
ਆਏਕਓਂਕਾਰਜਬਦਾਸਭਗਵਾਂਨਪੜੇਪ੍ਰੇਮਕੇਬਛ
ਵਦੇ॥ ੧੯੬॥ ਕਥਿਤਾ॥ ਮਲਕੀਐਵਸਲੀਹਕੀਕੀ
ਜੇਵਜੂਦਤਿਨਹਸਤੀਭੀਏਹੀਬਿਚਇਸਮਜੂਨਾਨੀ
ਹੈ॥ ਸੂਖਮਤੇਬੂਲਐਰਕਾਰਨਸਰੀਰਇਹਹਿੰਦਗੀ
ਜਬਾਨਨਾਮਤਿਨੇਹੀਬਖਾਨੀਹੈ॥ ਆਪਦਾਜੇਆਪੁ
ਤੁਰੀਆਸਭਕਾਅਧਿਸਟਾਨਲਖੇਜੇਊਤਿਸੇਸੇਈਆ
ਰਫਰਿਗਆਨੀਹੈ॥ ਦਰਜੈਲਾਹੂਤਪਰਜਾਇਭਗਵਾ
ਨਦਾਸਹੋਇਖੁਦਨੂਰਜੁਖਾਵਿੰਦਇਹਲਾਸਾਨੀਹੈ॥
੧੯੭॥ ਕਥਿਤਾ॥ ਤੀਨਤਥਾਕੇਮਕਾਨਤੀਨਹਸਤੀਪਛਾ
ਨਗੁਵਤੀਨਨਕੀਕਾਂਨਮੇਦੁਕਾਨਕੋਚਲਾਇਆਹੈ॥ ਤੀ

ਨਤਬਾਦਰਮਿਆਨਹੂਆਸਗਲਜਹਾਂਨਐਸੇਕਰਕੇ
ਸਮਾਂਨਰਚੀਝਿਗੁਲੀਮਾਇਆਹੈ। ਪ੍ਰਿਚੀਕਰਨਪਸਾ
ਰਕੀਆਕੁਲਸਿਸਾਰਨਿਰਾਕਾਰਸੇਅਕਾਰਬਲਆ
ਪਕੇਭੁਲਾਇਆਹੈ। ਪਾਇਪਾਇਸਾਨਹੋਇਆਸਾਨਸੇ
ਬੇਸਾਨਸਾਨਦਾਸਭਗਵਨਬਾਲਾਸਾਨਸਾਨੀਕੇਭੁਲਾ
ਇਆਹੈ॥੧੮੮॥ ਕਥਿਤਾ॥ ਸੁਨਸੇਸੁਭਾਵਕਸੁਭਾਵਹੀ
ਕੀਤਾਕਤਸੇਸੁਰਤਸੇਲੋਨੀਆਇਫਾਇਆਕਰਾਰਹੈ।
ਸੁਰਤਐਰੂਹਨਾਮਏਕਹੀਕਹਾਵਤਹੈਤੀਨਾਸਥਾ
ਨਨਮੇਫਾਇਆਫਲਾਰਹੈ। ਐਸੀਰਚਕੇਖਲਾਰਲਾ
ਇਥੈਠੀਆਬਜਾਰਤਾਹੀਹੋਈਹੈਖੁਆਰਛਡਥੈਠੀ
ਜਬਸਾਰਹੈ॥ ਤਾਂਹੀਲਏਏਹਅਨਿਦੁਫੜੇਸੁਨਦਾਜੇ

ਰੀਦੁਹੁਦਦਾਸਭਗਵਾਨਸੁੰਨਅਪਰਅਪਾਰਹੈ॥੧੯
 ੯॥ਕਥਿਤਾ॥ਜਿਗਰਮੇਅੰਨਾਮਰੂਹਕਾਤਬਈਹੋ
 ਇਦਿਲਅਸਥਾਨਨਾਮਇਸਦਾਹੈਵਾਨੀਹੈ॥ਨੀਚਲੇ
 ਮਕਾਨਛੋਰਚਲੁਅਬਊਪਰਕੇਅੰਤਰਦਮਾਂਗਬਣ
 ਬੈਠੀਨਫਸਾਨੀਹੈ॥ਬੈਠਕੇਅਲਗਦੇਖੁਅੰਤਰਿਧਿ
 ਆਨਹੋਬਣਾਵਟਇਹਕਾਰਬਿਸਥਾਰਸਭਫਾਨੀਹੈ॥
 ਪੰਚੀਕਰਨਕਹੁਕਹਾਂਜਹਾਂਹੂਆਹੈਅਪੰਚੀਕਰਨ
 ਦਾਸਭਗਵਾਨਐਸੇਸੁੰਨਏਹੁਲਾਸਾਨੀਹੈ॥੨੦੦॥ਕਥਿ
 ਤਾ॥ਤੀਨਦੇਵਤਾਓਂਕੀਆਂਪੁਰੀਆਂਏਹੁਤੀਨਜਾਣਤੀ
 ਨਹੀਸੁਭਾਵਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਅਚਾਰਹੈ॥ਜਹਾਂਜਹਾਂਲਗਾਦੀ
 ਹੋਸੁਰਤਫਿੜਹੋਇਤਹਾਂਤਹਾਂਰਚਦੀਬਿਲੋਖਣਇਹ

ਕਾਰਹੈ॥ ਜਿਤਨੀਆਤਾਕਤਾਂਜਹਾਂਨਕੀਆਂਰੂਹਬਿ
ਚਰੂਹਕਾਖਜਾਨਾਐਸਾਅਪਰਅਪਾਰਹੈ॥ ਤੀਨੇਗੁ
ਣੇਕੋਤਿਆਗਚੋਥੇਪਦਮੇਜਾਲਾਗਾਇਓਦਾਸਭਗ
ਵਾਂਨਤੁਰੀਆਪਦਨਿਰਾਕਾਰਹੈ॥ ੨੦੧॥ ਕਥਿਤਾ॥ ਆ
ਰਫੇਕੋਮਿਲਿਰੂਹਆਪਦੀਨੂਖੋਜਦੇਖੁਕਹਾਂਸੇਏਹ
ਆਈਕਹਾਂਜਾਇਕੇਸਮਾਏਗੀ॥ ਕੋਲਸੀਏਹਚੀਜ
ਕਿਸਜਮਾਸੇਆਜੁਜਹੂਈਕੋਲਸੀਉਪਾਇਨਿਜਿ
ਰੂਪਮੇਏਹਆਏਗੀ॥ ਪੀਛੇਕੋਹਟਾਇਰੁਖਾਇਸਬਤੀ
ਪਾਇਕਰਉਰਧਮੁਖਾਬ੍ਰਿਤਹੋਪਰਮੇਆਜਾਏਗੀ॥
ਆਪਕੋਨਿਹਾਰਭਈਸੁਧਨਿਰਬਿਕਾਰਰੂਪਦਾਸਭ
ਗਵਾਨਚਿਦਾਕਾਸਮੇਸੇਪਾਏਗੀ॥ ੨੦੨॥ ਕਥਿਤਾ॥

॥ ਕਰੇ ਕਰਮ ਅਨੇ ਕਨਹੀ ਲਖਿਆ ਅਨੇ ਕਏ ਕਪਾਇ
 ਆਨਾਂ ਬਬੇ ਕਨਹੀ ਆਰਫੇ ਪਹ ਆਇਆ ਹੈ ॥ ਮੁਦਾ
 ਕੈ ਸੇ ਪਾਏ ਪੈੜ ਬਾਹਰ ਲਜਾਏ ਆਪ ਆਪ ਕੋ ਖਪਾਏ
 ਨਹੀ ਭੇਦ ਕਹੀ ਪਾਇਆ ਹੈ ॥ ਖੋਜੀ ਮਿਲੇ ਗੁਰੁ ਪੈੜ ਉ
 ਲਟੀ ਪੁਚਾਈ ਧੁਰ ਸਾਂਤ ਆਈ ਉਰ ਬੇਜ ਅਸਲੀ ਜਾਂ
 ਪਾਇਆ ਹੈ ॥ ਮੁਦਾ ਲਿਆ ਪਾਇ ਕੁਲ ਕਰਮ ਭੂਲ ਇ
 ਹੁਦ ਦਾਸ ਭਗਵਾਨ ਚਿਦਾਕਾਸ ਮੇਸ਼ ਮਾਇਆ ਹੈ ॥ ੨੦
 ॥ ਕਥਿਤਾ ॥ ਪੀਆ ਕੋ ਪਛਾਣ ਪੀਆ ਪ੍ਰੇਮ ਹੋ ਪ੍ਰਾਣ ਪੀ
 ਆਹ ਮਰਾ ਹੈ ਤਾਣ ਪੀਆ ਪਾਇਆ ਜਾਂ ਨ ਜਾਨ ਮੇਂ ॥ ਪੀ
 ਆਹ ਮਰਾ ਅਲਾਹ ਨਹੀ ਕਰੀਏ ਬਸਾਹ ਪੀਆ ਹੈ ਪ
 ਨਾਹ ਰਾਹੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਮੇ ॥ ਪੀਆ ਕੋ ਬਜੇ

ਗਸਭਹੋਂਦਦੇਹੈਂਰੋਗਸੋਗਪੀਆਕਾਸੀਜੋਗਭਇਆ
ਹਮੇਏਕਧਿਆਨਮੇ॥ਪੀਆਕੇਦੀਦਾਰਹੋਇਰਹੀਹੈ
ਬਹਾਰਹੁਦਵਾਸਭਗਵਾਂਨਪੀਆਪਾਇਆਬਿਰਿ
ਆਨਮੇ॥੨੦੪॥ਕਥਿਤਾ॥ਉਪਮਾਂਅਧਾਰਕੇਸੇਕਰਾਂ
ਮੇਂਉਚਾਰਮਹਮਾਂਗੁਰਕੀਅਪਾਰਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂਸੇਪੁਰੇ
ਹੈ॥ਭੈਜਲਸਿਸਾਰਪੁਰਮਾਤਮਾਂਪਸਾਰਇਹਗੁਰੁਉਪ
ਦੇਸਪਾਰਪਲਕਮੇਕਰੇਹੈ॥ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਛਪਾਇਆਆ
ਪਆਪੋਕੇਬਤਾਇਆਨਹੀਗੁਰਪ੍ਰਤਾਪਅਹੀਬ੍ਰਹ
ਮਹੀਉਚਰੇਹੈ॥ਪੇਰੀਬਰਐਤਾਰਸਭਮਾਇਆਕਾ
ਬਿਹਾਰਇਹਦਾਸਭਗਵਾਂਨਗੁਰਸਾਚਹੀਕੋਰਰੇਹੈ॥
੨੦੫॥ਕਥਿਤਾ॥ਗੁਰੋਕੇਅਦੇਸਕਰਸਗਲਕਲੇਸਹ

ਰਹੀਏਮੇਹਮੇਸਧਰਨਿਜਰੂਪਪਾਇਆਹੈ। ਗੁਰਮਿਹ
 ਰਵਾਂਨਕੀਆਮੁਝਪੇਇਹਸਾਨਦਾਨਦੀਆਹੈਬਿਰਿ
 ਆਂਨਰਿਆਂਨਅਰਿਆਂਨਕੋਗਫਾਇਆਹੈ। ਅਹਮਾ
 ਗੁਰਕੀਆਪਾਰਬਲਹਾਰਇਹਬਹਾਰੇਮੇਸੇਕੀਆਉ
 ਪਕਾਰਨਿਰਾਕਾਰਕੇਲਖਾਇਆਹੈ। ਗੁਰਕਾਮਲਕੇ
 ਰਿਦੇਧਾਰਬਿਦਨਹੈਬਾਰਬਾਰਦਾਸਭਗਵਾਂਨਗੁਰਸ
 ਦਕੀਸਮਾਇਆਹੈ॥੨੦੬॥ ਕਥਿਤਾ॥ ਆਇਆਗੁਰਕੀ
 ਹੋਸਾਂਮਹੈਦੰਡੋਤਪਰਨਾਮਮੇਸੇਨਾਮਨਾਮੀਨਿਜਰੂਪਗੁ
 ਰਹੂਸੇਪਾਇਆਹੈ। ਦਾਨੁਦੀਆਹੈਅਤੇਲਜੇਹਦਾਮੇਲ
 ਹੈਅਮੇਲਮੇਲਬੇਲਸੇਅਬੇਲਬੇਲਗੁਰਨੇਲਖਾਇਆ
 ਹੈ। ਗੁਰਪਰਤਾਪਗਾਏਸਭਬਿਰਲਾਪਪਾਪਪਾਇਕੇ

ਅਜਾਪਜਾਪਜਾਪਕੇਜਗਾਇਆਹੈ॥ ਗੁਰਕਾਮਲਕੋ
ਰਿਦੇਧਾਰਬੰਦਨਾਹੈਬਾਰਬਾਰਦਾਸਭਗਵਾਨਗੁਰ
ਸਾਦਕੀਸਮਾਇਆਹੈ॥ ੨੦੭॥ ਕਥਿਤਾ॥ ਪੀਰਕੋਅਦਾ
ਬਉਠਕਰੀਏਸਤਾਬਜਿਨਇਸਕਦੇਬਾਬਦਾਹਿਸਾ
ਬਸਿਖਲਾਇਆਹੈ॥ ਪੀਰਨੇਪਲਾਇਪਿਆਲਾਕੀਆ
ਮਫਾਲਾਹਮੇਹੂਆਹੈਉਜਾਲਾਆਲਾਐਸਾਬਤਲਾ
ਇਆਹੈ॥ ਪਈਲਸਕਅਜੈਬਰੋਬਰੋਬਲਹੇਰਹੇਰੋ
ਬਦਰਜਾਆਵੇਬਐਸਾਪੀਰਦਿਖਲਾਇਆਹੈ॥ ਪੀ
ਰਕਾਮਲਕੋਰਿਦੇਧਾਰਬੰਦਨਾਹੈਬਾਰਿਬਾਰਿਦਾਸਭ
ਗਵਾਨਪੀਰਸਾਦਕੀਸਮਾਇਆਹੈ॥ ੨੦੮॥ ਕਥਿਤਾ
ਪੀਰਕੋਸਲਾਮਕਰੀਸਚਦੀਕਲਾਂਮਜਿਨਤਕੀਆ

ਤਮਾਮਆਮਨਾਮਫੁਰਮਾਇਆਹੈ॥ ਪੀਰਜੇਹਾਇਨ
 ਸਾਨਨਹੀਬਿਚਹੈਜਹਾਂਨਕਰਿਰਿਹਾਮੇਧਿਆਨਨ
 ਹੀਨਜਰਕੋਆਇਆਹੈ॥ ਐਸੀਪੀਰਦੀਸੀਸਾਨਕ
 ਰਾਂਜਾਂਨਕੁਰਬਾਂਨਕੇਸੇਕਹੇਏਹਜਬਾਨਨਾਨਦਾਨਏ
 ਹਾਪਾਇਆਹੈ॥ ਪੀਰਕਾਮਲਕੋਰਿਦੇਧਾਰਬੰਦਨਾਹੈ
 ਬਾਰਬਾਰਦਾਸਭਗਵਾਂਨਪੀਰਸਾਦਕੀਸਮਾਇਆ
 ਹੈ॥ ੨੦੯॥ ਕਬਿਤਾ॥ ਸਿਜਦਾਗੁਜਾਰਦਿਲਦਾਰਦਸ
 ਤਗੀਰਜੀਕੋਰੋਸਨਜਮੀਰਜੁਤਾਮੀਰਲੀਏਆਇ
 ਆਹੈ॥ ਸੀਨੇਦੀਸਫਾਈਕਰਗੋਹਰੀਹੈਖੁਦਾਈਪ੍ਰੇਮਧੇ
 ਦਾਵਹਾਂਏਕਧਿਆਨਸੋਲਗਾਇਆਹੈ॥ ਅਨਭਵਰੂ
 ਪੀਫੂਲਆਇਉਤਰਿਆਸਮਾਪਾਇਗਿਆਨਰੂਪੀ

ਫਲੇਐਸੇਤਹਾਂਪ੍ਰਗਟਾਇਆਹੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਰਸਰ
ਸੀਆਹੋਪੀਆਜਬਦਾਸਭਗਵਾਨਬਿਗਿਆਨਪ
ਦੁਪਾਇਆਹੈ॥੨੧੦॥ਕਥਿਤਾ॥ਚਮਨਲਗਾਇਰੀ
ਬਾਅੰਭਾਪਾਅਰਾਸਤੀਦਾਬੋਧਕੇਬਲਾਸਸੇਸਨਾਸ
ਸਾਖਲਾਇਆਹੈ॥ਸੋਕਕਾਸਕੂਫਾਆਇਫੈਲਿ
ਬਹਾਰਬਿਚਫੈਹਮਫਲਾਰਫੂਲੁਅਜਬਸੁਹਾਇਆ
ਹੈ॥ਸੁਰਤਐਨਿਰਤਇਹਮਾਲਦਇਕੱਤ੍ਰਹੋਚੁਦਚੁ
ਦਫੂਲਫੂਲਫੂਲਕੇਫਲਾਇਆਹੈ॥ਪਾਇਆਜਦੋਰ
ਸੁਆਇਰਸੀਆਹੋਰਸਰਸਦਾਸਭਗਵਾਨਬਿਚ
ਸੇਹਤਿਸਮਾਇਆਹੈ॥੨੧੧॥ਕਥਿਤਾ॥ਏਕਹੀਬ੍ਰਹ
ਮਕਾਪਸਾਰਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਭੇਦਬ੍ਰਹਮਬਤਰੇਕਨਹੀਭਇ

ਆਕਛੂਕਾਰਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਕਾਬਲਾਸੁਸਾਰੇਬ੍ਰਹਮਅ
 ਬਨਾਸੁਸਾਰੇਬ੍ਰਹਮਕੇਹੁਲਾਸਪ੍ਰਕਾਸਸਿਸਾਰਹੈ॥ ਪ੍ਰ
 ਕ੍ਰਿਤਭਾਵਨਾਸੇਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਰੂਪੁਹੋਇਕਰਜੀਵਭਾਵਮੰ
 ਨਪਾਏਕਸਟਹਜਾਰਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਭਾਵਨਾਸੇਬ੍ਰਹਮਰੂ
 ਪੁਹੋਇਜਾਇਦਾਸਭਗਵਾਨਬ੍ਰਹਮਅਪਰਅਪਾਰਹੈ॥
 ੨੧੨॥ ਕਥਿਤਾ॥ ਬ੍ਰਿਤੀਸਿਕੋਚਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਬਸਾਰਕਰਾਇ
 ਸਾਥਿਤੀਪਾਇਦੇਖੁਆਪਦੇਹੀਆਪਕੋ॥ ਸੁਖਮੁਸਰੂ
 ਪੁਰੂਪੁਆਪਦਾਨਿਹਾਰਕਰਸਿਸਨਬਸਾਰਡਾਰਜਾਰ
 ਤੀਨਤਾਪਕੋ॥ ਬ੍ਰਹਮਅਭਾਸਾਸੇਸੇਕਰੀਏਨਿਵਾਸ
 ਨਹੀਰਹੇਕਰਤਬਥੇਇਜਾਪੁਐਅਜਾਪਕੋ॥ ਦਾਸਭ
 ਗਵਾਨਨਹੀਰੀਆਨਅਰਿਹੁਨਰਹੇਪਾਇਬਿਰੀਆ

ਹਰੇਮਾਪਐਅਮਾਪਕੋ॥੨੧੩॥ਕਥਿਤਾ॥॥ਏਕਹੀ
ਬ੍ਰਹਮਕੀਆਂਦੋਮਕਾਂਅਨੇਕਹੋਇਮਾਰਮਾਰਠਾਠਕੈ
ਸੇਕਰਤਕਲੇਲਹੈ॥ਕਹੀਹੋਪਰਿੰਦਜਾਇਉਡਦੇਅਕ
ਸਮੇਹੈਂਕਹੀਹੋਚਰਿੰਦਚੁਗਜਿਮੀਕਰੇਬੇਲਹੈ॥ਕਹੀ
ਹੋਚੁਪਾਏਖਾਇਰਹੇਹੈਂਚੁਪਾਇਆਂਕੇਕਹੀਨਰਨਾਰਹੋਇ
ਕਰਰਹੇਚੋਹਲਹੈਂ॥ਐਸੇਅਵੈਤਬ੍ਰਹਮਏਕਸਰਬਆ
ਤਮਾਹੈਦਾਸਭਗਵਾਨਗੁਣਬ੍ਰਹਮਕੇਅੰਤੋਲਹੈ॥੨੧੪॥
ਕਥਿਤਾ॥॥ਏਕਹੀਬ੍ਰਹਮਕੀਆਂਤਾਕਤਾਂਅਨੇਕਭਾਂਤਲ
ਹਰਉਠਾਇਕਰਰਹੀਜੇਰਸੇਰਹੈ॥ਕਹੀਮੁਰਗਗੁਜਾ
ਰੇਬਾਂਗਝਪਟੇਬਲਰੀਆਆਕਹੀਸੁਵਾਨਨਚਲਾਏਚ
ਲੇਜਾਤੇਕੈਸੇਮੇਰਹੈ॥ਪੁਰੀਸਾਰਸਕਪੋਤਕਹੀਚਿੜੀ

ਆਹੈ ਚੁਹ ਕਰਹੀ ਸਿਕਰਾ ਐ ਬਾਜ ਕਹੀ ਕਰਰਹੈ ਜੋ
 ਰਹੈ ॥ ਦਾਸ ਭਗਵਾਂ ਨ ਕੈ ਸੇ ਕਰੀਏ ਬਖਾਂ ਨ ਐ ਸੇ ਬ੍ਰਹ
 ਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸ ਭਓ ਰਹੈ ॥ ੨੧੫ ॥ ਕਥਿਤਾ ॥
 ਏਕਹੈ ਬ੍ਰਹਮ ਹੋਰ ਦੂਸਰੇ ਭਰਮ ਇਹੁ ਜਾਣ ਕੇ ਮਰ
 ਮਜੁ ਪ੍ਰਮਪਦੁ ਲਹੀਏ ॥ ਰਿਜਹ ਰਿਰੇਜ ਰੂਹ ਆਪਦੇ ਨੂੰ
 ਬੇਜ ਐ ਸੇ ਪਾਇ ਕਰਚੇ ਜਨਾ ਬਸੇ ਬੁਢ ਬਰੀਏ ॥
 ਨਹੀ ਕਰੀਏ ਗੁਮਾਨ ਐ ਸੇ ਹੋਇ ਕੇ ਸੁਜਾਨ ਫਿਰਿ ਪਾ
 ਇਕੇ ਰੀਆਨ ਬਿਰੀਆਨ ਹੀ ਮੇਰਹੀਏ ॥ ਦਾਸ ਭਗ
 ਵਾਂ ਨ ਕਰ ਅਮੀਰ ਸਪਾਂ ਨ ਏਹੀ ਸਚ ਕਾਧਿ ਆਨ ਜੇ ਬ੍ਰ
 ਹਮ ਬਾਕਗਾਹੀਏ ॥ ੨੧੬ ॥ ਕਥਿਤਾ ॥ ਏਕਹੀ ਬ੍ਰਹਮ
 ਪ੍ਰਵਿਰਤੇ ਅਨੇਕ ਭਾਂਤ ਦੇਖ ਕੇ ਖਲਾਰਹਮ ਹੁਏ ਬਿਸ

ਮਾਦਹੈ॥ ਕਹੀਂ ਵਿਦ੍ਵਾਂਨ ਹੋਇ ਕਰੇਉ ਪਦੇ ਸਹੀ ਅਵਿ
ਦਿਆ ਕੋ ਪਾਇ ਕਹੀਂ ਕਰਤ ਫਸਾਦਹੈ॥ ਬਿਧੂਏ ਬਿਖ
ਧੀ ਕਹੀਂ ਬਿਦੀਖਾਂ ਨੇ ਬਿਦਹੋਹ ਅਦਲ ਬਹਾਰ ਬਿਚ
ਕਰੇ ਕਹੀਂ ਸਾਦਹੈ॥ ਦਾਸ ਭਗਵਾਂਨ ਕੇ ਸੇਕਰੀਏ ਬਖਾ
ਨੇ ਅਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਅਪ੍ਰਮਾਨ ਦਸੇ ਦਿਸਾਹੀ ਅਬਾਦਹੈ॥
੨੧੧॥ ਕਥਿਤਾ॥ ਤੂੰਹੀ ਆਤਮਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਬੇਦ ਤੂੰਹੀ ਹੈ ਅ
ਤੇਦ ਤੇਦ ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਛੇਦਹੋਇ ਆਹੈ ਨਦਾਨ ਤੂੰ
ਤੂੰਹੀ ਰਾਮ ਅੰਗ ਰਹੀ ਮਤੂੰਹੀ ਗਾਫਲ ਗਨੀ ਮਤੂੰਹੀ ਗਾ
ਕਮ ਹਕੀਮ ਭਇਆ ਸਾਕਨ ਸੁਯਾਨ ਤੂੰ॥ ਤੂੰਹੀ ਮੰਲ
ਵੀ ਮੁਲਾਨਾ ਤੂੰਹੀ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਸਿਆਨਾ ਤੂੰਹੀ ਹੋਇ ਕੇ ਨਿ
ਤਾਨਾ ਭੋਂਦਾ ਫਿਰੇ ਬੀਆਬਾਨ ਤੂੰ॥ ਸੁਖ ਜਹਾਂਨ ਤੂੰਹੀ

ਸੁਖਮਸਮਾਂਨਜਾਂਨਦਾਸਭਗਵਾਂਨਆਹਾਸਭਿਦਰ
 ਮਿਆਂਨਤੀ॥੨੧੮॥ਕਥਿਤਾ॥ਨੂਰਕਾਫਲਾਰਹੈਖ
 ਲਾਰਜੋਬਿਹਾਰਯਾਰਨੂਰਕੀਪੁਕਾਰਸਾਰੇਨੂਰਭਰਪੁਰ
 ਹੈ॥ਨੂਰਕੀਪਨਾਹਸਾਰੇਨੂਰਹੀਗਵਾਹਸਾਰੇਨੂਰਕੀ
 ਸਲਾਹਸਾਰੇਨੂਰਕਾਜਹੂਰਹੈ॥ਨੂਰਕਾਉਜਾਰਾਸਾਰੇ
 ਨੂਰਕਾਇਸਾਰਾਸਾਰੇਨੂਰਕਾਨਜਾਰਾਸਾਰੇਪੁਰਦਾਮਮੂ
 ਰਹੈ॥ਜੁਮਲਾਜਹਾਂਨਦਰਮਿਆਨਜਾਨਨੂਰਹੈਜੁਦਾ
 ਸਭਗਵਾਂਨਵਾਹਵਾਹਕੇਸੇਨੂਰਹੈ॥੨੧੯॥ਕਥਿ
 ਤਾ॥ਜਬਲਗਮਨੀਬਨੀਤਬਲਗਗਨੀਧਨੀਮ
 ਨੀਗਈਹਨੀਹਨੀਗਈਹੈਤਵੀਰੀ॥ਮਨੀਕਾਪਸਾਰਾ
 ਹੈਨਜਾਰਾਦਿਲਦਾਰਾਸਾਰਾਮਨੀਕੋਬਗਾਰਾਤੇਬਗਾਰਾ

ਗਾਸਅੰਗਾਰੀ॥ ਸਰਸਬਜਮਦਾਂਨਜਹਾਂਮ
ਨੀਕੀਦੁਕਾਂਨਏਹੋਰੋਸਨੀਕੀਕਾਂਨਹੈਨਦਾਨਦੇਵ
ਅੰਗਾਰੀ॥ ਜਮਾਂਜਿਨਸਜਾਂਹਾਰੀਰੁਮਗਈਹੋਪਸਾ
ਰੀਸਾਰੀਦਾਸਭਗਦਾਂਨਹੁਫਹੋਈਹੈਕੁਫੀਗਾਰੀ॥੨੨
॥ਕਥਿਤਾ॥ ਨਾਰਕੀਕਲਾਂਮਕਰਜਾਏਕਤਲਾਂਮਦੂਰੇ
ਕਰਕੇਸਲਾਮੁਜੇਛਲਾਂਗਮਾਰਜਾਈਏ॥ ਕਹੇਜੇਬਚ
ਨਜਨਸੁਣੀਏਨਾਂਦੇਇਕੀਨਹੋਇਪ੍ਰਸਿਨਮਨਪਿਆਰੁ
ਨਹੀਪਾਈਏ॥ ਲਾਏਜੇਪ੍ਰੀਤਨਹੀਮੰਨਪ੍ਰਤੀਤਮੀਤ
ਹੋਇਕੇਅਤੀਤਚੀਤਚਾਂਮਸੇਨਾਲਾਈਏ॥ ਨਾਰਨਜ
ਦੀਕਜੇਤਹਕੀਕਹੋਸਰੀਕਠੀਕਦਾਸਭਗਦਾਂਨਪੇ
ਹਲੂਪੇਹਲੂਸੇਛਪਾਈਏ॥੨੨१॥ਕਥਿਤਾ॥ ਜਿਸਮ

ਜਨਾਨਾਨਹੀਆਪਦਾਬਗਾਂਨਾਕਿਉਂਫਿਰਦਾਂਦਿਵਾਂ
 ਨਾਂਪਰਵਾਨਾਂਜਲਜਾਏਂਗਾ॥ਦੇਖਕੇਤੇਲਾਸਨਹੀਕਰੀ
 ਦਿਲਪਾਸਪਾਸਮਿਲੇਨਾਨਕਾਸਲਾਸਆਪਦੀਖਪਾ
 ਏਂਗਾ॥ਐਸਾਇਸਦਾਨਜਾਗਭਾਗਕਾਤਲਕਰਗਾਯਾ
 ਗਯਾਇਕੇਇਸਾਗਮਾਗਮਾਗਪਿਆਗਾਂਏਗਾਂ॥ਦਾਸਭਗ
 ਵਾਂਨਕੁਬੁਥਦੀਇਨਸਾਂਨਹੁਵਹੋਈਨਾਨਦਾਨਆਪਆ
 ਪਮੇਸਮਾਏਂਗਾ॥੨੨੨॥ਕਬਿਤਾ॥ਕਾਮਨੀਕੀਕਾਰਲਈ
 ਏਸਗਲਬਚਾਰਫੇਰਮਾਣੀਏਬਹਾਰਦਿਲਦਾਰਦਿਲ
 ਪਾਈਏ॥ਦੋਮਾਂਕੀਦੁਕਾਂਨਕਿਤੇਬੋਹਲੀਏਮਕਾਨਨਹੀਹੋ
 ਇਕੇਨਦਾਨਆਂਨਬਾਂਨਕੋਲਗਾਈਏ॥ਪਾਇਬਿਰਿਆ
 ਨਨਹੀਰਹੇਜਹਗਿਆਂਨਧਿਆਨਕਹਾਂਅਗਿਆਂਨਜਹਾਂ

ਗਿਆਨਹੀਗਾਵਾਈਏ॥ਦਾਸਭਗਵਾਂਨਬੋਲਭਾਖਤ
ਹੈਂਤੋਲਤੋਲਹੋਇਕੇਅਬੋਲਬਿਚਬੋਲਦੇਸਮਾਈਏ॥
॥੨੨੩॥ਕਥਿਤਾ॥ਕਾਂਮਨੀਸੋਕੇਲਕਰਦਾਮਨੀਸੋਮੇਲਕਰ
ਸਾਪਨੀਸੋਖੇਲਕਰਕੁਸਲਕਿਉਂਪਾਏਂਗਾ॥ਨੀਤਕੇ
ਅਨੀਤਕਰਮੂਰਖਕੋਮੀਤਕਰਜੂਪਨਕੀਜੀਤਕੋਨ
ਰੁਤਬੈਪੈਜਾਏਂਗਾ॥ਦਿਲਕੇਬੇਦਿਲਕਰਪਚਿਨਸੋਮਿ
ਲਕਰਖੂਦਨੂਰੁਖਿਲਕਰਕਹਾਂਜਾਸਮਾਏਂਗਾ॥ਸਮਝ
ਲੈਸਾਰੇਅਸੋਭਾਖਤਹੈਂਬਾਰਬਾਰਦਾਸਭਗਵਾਂਨਕਦੇਂ
ਫੇਰਘਰਆਏਂਗਾ॥੨੨੪॥ਕਥਿਤਾ॥ਨਾਰਕੀਪ੍ਰੀਤਮੀ
ਤਬੜੀਬਿਪ੍ਰੀਤਿਰੀਤਨਾਰਕੋਨਾਹੀਤਚੀਤਚੀਚਲਮੇਂਆ
ਣੀਏ॥ਨਾਰਕੀਨਗਾਹਕਰਜਾਂਦਦੀਫਨਾਹਨਹੀਕਰੀ

ਏਬਸਾਹੁਸਾਹੁਸੂਤਲੀਇਹੁਜਾਦੀਏ।ਦੇਖਕੇਤੇਚਾਲ ॥੫॥
ਨਹੀਹੋਵੀਏਬਿਹਾਲਹਾਲਸੁਰਤਸੀਭਾਲਆਪਆਪਮੇ
ਸਮਾਦੀਏ।ਹੁੰਕਕੇਨਿਹਾਰਹੋਏਅਜਬਬਹਾਰਫਿਰਦਾ
ਸਭਗਵਨਤਾਂਅਨਿਦੇਅੇਸਮਾਦੀਏ॥੨੨੫॥ਕਥਿਤਾ॥
ਨਾਰਤੇਹੈਨਾਰਨਹੀਕਰੇਇਤਬਾਰਏਹਕਰੇਰੀਖੁਆਰਗ
ਮਖੁਆਰਬਦਰਹੀਓ।ਸੋਹਲਾਦੀਪਕਹੈਨਾਰਏਹੋਸਹੀ
ਦਿਲਦਾਰਤੁਝੇਆਖਿਆਪੁਕਾਰਨਾਪਤੰਗਬਦਬਹੀਓ
ਚਸਮਚੜਾਇਕੁਝਮਗਜਬੜਾਇਆਪਆਪਕੋਪੜਾ
ਇਖੁਦਨੂਰਖੁਦਲਹੀਓ।ਖਸਲਤਖੂਬੁਹੋਇਮਹਰਮਮ
ਹਬੂਬੁਸਹੀਦਾਸਭਗਵਨਤਾਂਕੇਮਰਮਕੋਗਹੀਓ॥੨੨੬॥
ਕਥਿਤਾ॥ਨਰਕੇਹੈਨਾਰੀਜੈਸੇਧੁਏਕੀਗੁਬਾਰੀਭਾਰੀਅ

ਕਲਭੁਲਾਇਸਾਰੀਕਰੇਖਫਤਾਨਾਹੈ।ਹੋਇਰਿਹਾਅੰਧ
ਬੇਲਸੁਫਦਾਹੈਮੰਦਿਮੰਦਕਰੀਅਸਵਾਰਕੰਧਹੋਰਿਆ
ਦਿਵਾਨਾਹੈ।ਅਸਲਤਮੇਲੇਮੇਲਕਰਰਿਹਾਫੈਲਫੈਲਹੋ
ਇਰਿਹਾਬੇਲਬਿਚਬੇਲਬਸਤਾਂਨਾਹੈ।ਹੋਰਿਆਜ਼ਹੀਰ
ਗਈਤਨਤੇਤਸੀਰਸੀਰਦਾਸਭਗਵਾਨਪਸਪਿਆਪਛੁ
ਤਾਨਾਹੈ॥੨੨॥ਕਥਿਤਾ॥ਨਾਰਕੀਜੇਨਾਰਨਾਰਹੋਈਹੈਤਿ
ਆਰਤਾਰਬਿਨਕੇਕਤਾਰਜੇਸਤਾਰਸਾਫੁਬਦੀਹੈ।ਬਿਦ
ਬਿਦਕੇਸਵਾਰਕਰਕਰਕੇਸਮਾਰਹੋਇਰਹੀਹੈਉਭਾਰਜੇ
ਕਰਾਰਤਾਰਤਦੀਹੈ।ਅੰਗਅੰਗਕੋਫਲਾਰਰਿਗਰਿਗ
ਕੋਨਖਾਰਫੰਗਫੰਗਕੀਪੁਕਾਰਕਰੇਕਸਸਇਹਮਦੀਹੈ
ਅੜਦਬਜਾਰਹਰੇਹੁਸਨਹਜਾਰਯਾਰਦਾਸਭਗਵਾਨ

ਐਸੀਆਫਤਇਹੁਅਦੀਹੈ॥੨੨੮॥ਕਥਿਤਾ॥ਨਾਰਕੀਜ
 ਬਨਹੈਜੇਨਰਮਨਸਾਨਇਹੁਕਰਕੇਬਿਆਨਬਾਰੁਜਾਂਨ
 ਕੋਚਲਾਏਗੀ॥ਅੰਧਮਅਵਾਜਨਹੀਸੁਣੀਏਦਰਾਜਇ
 ਹਸਮਝਲੇਰਾਜਜੇਨਿਮਾਜਸੇਹਿਲਾਏਗੀ॥ਰੋਜਾਬੰਦ
 ਗੀਕੁਰਾਂਨਐਪੁਰਾਂਨਵਖਿਆਂਨਏਹਕਰਕੇਵਖਾਂਨਆਂਨ
 ਧਿਆਂਨਕੋਭੁਲਾਏਗੀ॥ਮੱਲੀਏਮਦਾਂਨਨਹੀਬਦੇਇਨ
 ਸਾਨਨਹੀਦਾਸਭਗਵਾਂਨਐਸੇਐਸੇਏਹਜਲਾਏਗੀ॥
 ੨੨੯॥ਕਥਿਤਾ॥ਆਹੀਆਫਤਹਜਾਰਹੋਇਆਨਾਰਸੇ
 ਪਿਆਰਇਹਅਜਬਅਜਾਰੁਹੁਦਮਿਟੂਕਦੇਭਾਗਸੇ॥
 ਹੋਇਬਿਸਥਾਰਦਿਨੇਦਿਨਹੈਤਿਆਰਇਹੁਬਿਹਾਰਜੇਬ
 ਕਾਰਹੈਅਗਾਰਆਇਆਆਗਸੇ॥ਨਿਸਦਿਨਜਲੇਜੀ

ਆਤਪਤਪਖਪੇਹੀਆਪੀਆਕੋਨਾਪੀਆਕੀਆਮੇਲੁ
ਕਾਲੀਨਾਗਸੇ॥ਕਸਟਸਰੀਰਪੀਰਹੋਇਬਿਨਾਂਪੀਰਪੀ
ਰਦਾਸਭਗਵਾਂਨਗਏਬਾਰਾਬਾਰਾਬਾਰਾਸੇ॥੨੩੦॥ਕ
ਬਿਤੁ॥॥ਸੁਰਤਸਦਾਰਜਰਾਸੁਰਤਸਿਭਾਰਨਹੀਮੋੜਦਾ
ਮੁਹਾਰਦਿਲਦਾਰਦੁਖਪਾਏਂਗਾ॥ਚਲੇਤੇਜਗਫਿਤਾਰਏ
ਹਕਰੇਰੀਖੁਆਰੁਖੁਲੀਮੂਰਖਗਵਾਰਕਹਾਂਤਕਏਹਭਜਾ
ਏਂਗਾ॥ਐਸੀਹੋਈਹੈਅਵਾਰਚਲੀਬਿਨਕੇਲਗਾਰਏਹਕ
ਰੇਰੀਬੇਜਾਰਜਦੇਂਤਦੇਂਚਚਲਾਏਗਾਂ॥ਦਾਸਭਗਵਾਂਨ
ਕਿਉਹੋਇਆਹੈਂਨਦਾਂਨਇਸਭੇਤਕੋਪਛਾਨਕਦੇਂਫੇਰਘਰ
ਆਏਂਗਾ॥੨੩੧॥ਕਬਿਤੁ॥॥ਸੁਰਤਸਦਾਰਦਿਤੀਸੁਰਤਵ
ਸਾਰਏਹਛਡੀਆਮੁਹਾਰਤੁਝੇਕੋਦੁਸਮਝਾਏਗਾ॥ਕਰੇਂਨਾ

ਬਿਚਾਰਕੁਲਆਖਦੇਪੁਕਾਰੇਮੇਸੇਰਿਹਾਜੇਅਵਾਰਮਨਿਆ ॥੫੯॥
ਰਕੇਮੁਕਾਏਗਾ॥ਹੋਇਸੁਨਕਾਰਜਹਾਂਸਬਦਸਮਾਰਤਹਾਂ
ਸੁਰਤਸਧਾਰਤਾਂਅਨੰਦਕੁਸੁਆਏਗਾ॥ਲਿਵਜਾਏਲ
ਗਜਹਾਂਜੇਤਰਹੀਜਗਮਗਦਾਸਭਗਵਾਨਲੈਰਹਸਕੇ
ਆਪਾਏਗਾ॥੨੩੨॥ਕਥਿਤਾ॥ਸੁਰਤਿਸਵਾਰਹੁਦਹੋਇ
ਹੁਸਿਆਰਲਹੇਸੁਰਤਕੀਸਾਰਤਾਂਆਪਾਰਸੁਖੁਪਾਏਗਾ॥
ਫੜੇਜੇਫਲਾਰਮਾਰਚਾਬਕਜੁਸਾਰਸਾਰਰਖੇਜੇਸੁਧਾ
ਰਸੁਧਾਰਸੇਪੇਲੈਜਾਏਗਾ॥ਨਿਰਤਨਿਹਾਰਕਰੇਸੁਰਤਖ
ਲਾਰਹੋਇਅਜਬਬਹਾਰਆਪਆਪਮੇਂਸਮਾਏਗਾ॥ਕ
ਰਕੇਦੀਦਾਰਹੋਇਰਹੇਹਮਵਾਰਯਾਰਦਾਸਭਗਵਾਨਕੈ
ਸੇਕਾਂਮਨਾਚਲਾਏਗਾ॥੨੩੩॥ਕਥਿਤਾ॥ਸੁਰਤਸਵਾਰ

ਲਖੀ ਸੁਰਤ ਕੀ ਕਾਰਏ ਹ ਕਰੇ ਜੇ ਬਗਾਰ ਤਾਂ ਅਜਾ ਬੁਆ
ਪਾਏਗਾ॥ ਆਰਫ ਹਜਾਰ ਕਹਿ ਦੇ ਸੁਖ ਨ ਸਵਾਰ ਨਹੀ
ਮਨੇ ਗੁਫਤਾਰ ਆਪ ਆਪ ਕੋ ਗਵਾਏਗਾ॥ ਫੜੇ ਬਿਸ
ਥਾਰ ਨਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸਹਾਰ ਕੁਝ ਕਰੇ ਨਾ ਕਰਾਰੁ ਤਾਂ ਅਨਿਦੁ
ਕੀ ਲੈ ਜਾਏਗਾ॥ ਬਤਨ ਬਜਾਰ ਛੁਡੀ ਜਾਂਦਾ ਦਿਲ ਦਾਰ
ਧਾਰ ਦਾ ਸਭ ਗਵਾਂਨ ਕਦੇ ਫੇਰ ਪਰ ਆਏਗਾ॥ ੨੩੪॥
ਕਥਿਤਾ॥॥ ਬਾਹਜ ਨਿਹਾਰ ਹੋਇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਫਾਰ ਕਰਚ
ਸਮਤ ਰਾਰਚਾਰ ਕੋ ਗਲੇ ਲੜਾਏਗਾ॥ ਕਰਿ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਦੀਦਾਰ ਬਾਜੂ ਬਾਜੂ ਕੋ ਫਲਾਰ ਚਲ ਜਾਵਦਾ ਆਨਾਰਿ
ਪਿ ਆਰ ਕੋ ਗਲੇ ਬੜਾਏਗਾ॥ ਗਾਫਲ ਗਵਾਰ ਦੀ ਆ
ਰਬ ਹੈ ਬਸਾਰ ਹੋਈ ਬੁਰਦ ਬਹਾਰੇ ਪੇਰ ਕੋ ਗਲੇ ਅੜਾ

ਏਂਗਾ॥ਕੂਚਦਾਮਕਾਂਨੁਇਹਮੁਸਾਫਰੀਸਰਾਇੰਜਾਦੁਦਾਸ॥੬੦
ਭਗਵਾਂਨਕੂਚਾਕੂਚਕਰਜਾਏਂਗਾਂ॥੨੩੫॥ਕਥਿਤਾ॥ਜਿ
ਸਮਜੁਆਨੀਬਿਚਪਿਆਅਭਮਾਂਨਕਰਕਰਕੇਗੁਮਾਨੁ
ਦਿਨਕੋਗਲੇਲਘਾਏਂਗਾਂ॥ਪਾਇਪਾਇਪੇਲਖੂਬਚਲਦਾ
ਹੈਫੈਲਫੈਲਹੋਇਕੇਅਵੈਲਫੈਲਕੋਗਲੇਕਮਾਏਂਗਾ॥ਕਾ
ਲੁਕਰੇਮਾਰਜਾਂਅਗਾਰਹੋਖੁਆਰਤੂਕਬੂੜਦੇਵਾਂਗਾ
ਖਸਾਸਕੇਚਰਾਏਂਗਾ॥ਕੂਚਦਾਮਕਾਂਨੁਇਹਮੁਸਾਫਰੀਸਰਾ
ਇਜਾਦੁਦਾਸਭਗਵਾਂਨਕੂਚਾਕੂਚਕਰਜਾਏਂਗਾਂ॥੨੩੬॥
ਕਥਿਤਾ॥ਮੇਸਮਬਹਾਰਨਹੀਕਰੀਏਹੀਕਾਰਧਾਰਖਿਜਾਂ
ਦੀਬਹਾਰਕਹੀਨਜਰਨਾਆਏਂਗਾ॥ਨਹੀਕਰੇਇਤਬਾਰ
ਇਹਜਿੰਦਗੀਨਾਪਾਏਦਾਰਵਾਂਗਗੁਲਜਾਰਦਿਲਦਾਰ

ਕੁਮਲਾਏਗਾ॥ ੨੩੩॥ ਇਹ ਫਲਾਰਜੇ ਉਕਰਿਆ ਪਸਾਰ ਰ
ਲਜਾਏ ਅੇਸਾ ਛਾਰ ਨਹੀਂ ਡਾਲ ਫੇਰ ਪਾਏਗਾ॥ ਕੂਚ ਦਾ ਮ
ਕਾਨ ਇਹ ਮੁਸਾਫਰੀ ਸਰਾਇ ਜਾਣ ਦਾ ਸਭ ਗਵਾਂਨ ਕੂਚਾ
ਕੂਚ ਕਰ ਜਾਏਗਾ॥ ੨੩੪॥ ਕਥਿਤਾ॥॥ ਪੁੰਨ ਦਾ ਹੇਮਾਥ ਨ
ਹੀਂ ਜਾਣਿਆ ਪਾਣ ਨਾਥ ਭੁਲ ਕੇ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਕਿਸ ਕੋਧਿ
ਆਏਗਾ॥ ਨਹੀਂ ਲਖਿਆ ਅਰੂਪ ਰੂਪ ਭੂਪ ਨ ਕੇ ਭੂਪ ਜੇਈ
ਛਡ ਕੇ ਸਰੂਪ ਰੂਪ ਕਿਸ ਕੇ ਮਨਾਏਗਾ॥ ਹਾਦਰ ਹਾਦਰ ਜੇ
ਹੜਾਨ ਹੀਂ ਕਿਤੇ ਦੂਰ ਹੋ ਜੇ ਤਜ ਕੇ ਇਹ ਖੁਦ ਨੂਰ ਕਿਸ ਮੇ
ਸਮਾਏਗਾ॥ ਕੂਚ ਦਾ ਮਕਾਨ ਇਹ ਮੁਸਾਫਰੀ ਸਰਾਇ ਜਾ
ਣ ਦਾ ਸਭ ਗਵਾਂਨ ਕੂਚਾ ਕੂਚ ਕਰ ਜਾਏਗਾ॥ ੨੩੫॥ ਕ
ਥਿਤਾ॥॥ ਭੈਜਲ ਸਗਾ ਹਦੇਖ ਭਰ ਦਾ ਹੋਂ ਠੰਢੇ ਸਾਹ ਜਾਣੀ

ਨਾਪਨਾਹਬੇਅਥਾਹਗੋਤੇਖਾਏਂਗਾ॥ਪਾਮਦਾਅਜਾਬਬਿ
 ਨਆਬਗਰਕਾਬਨਹੀਜਾਣਅਾਂਹਸਾਬਤਾਂਸੁਦਾਬੁਕੈ
 ਸੇਪਾਏਂਗਾ॥ਜਾਇਫੜੁਪੇਸਦਾਇਦੇਵੇਮਾਰਗਾਬਤਾਇਇ
 ਹਕਰਕੇਉਪਾਇਹੀਲਹੁਣਹੀਹਟਾਏਂਗਾ॥ਕੂਚਦਾਮਕਾਂ
 ਨਇਹੁਮੁਸਾਫਰੀਸਰਾਇੰਜਾਣਦਾਸਭਗਵਾਨਕੂਚਾਕੂਚ
 ਕਰਜਾਏਂਗਾ॥੨੩੮॥ਕਥਿਤੁ॥॥ਜੁਲਮੀਨਾਕੋਰੇਧੋਰੇ
 ਗੁਰੂਕਾਧਿਆਨਭਾਈਮਾਇਆਮਦਅੰਧਛਾਈਦਿਲਥੇ
 ਉਤਾਰੇਖਾਂ॥ਕਹੇਜੋਈਫਾਕਆਪਗਿੰਥਨਮੇਮਹਾਰਾਜ
 ਸਰਧਾਸਿਜੁਗਤਹੇਤਿਨਕੋਬਚਾਰੇਖਾਂ॥ਛੇਡਿਮਤਮੰਦ
 ਪੰਦਗੁਰਕੀਪਸਿਦਕਰਹੇਇਨਿਰਵੰਦਜਰਾਅਖੀਆਂ
 ਉਘਾਰੇਖਾਂ॥ਹਿਰਸਹਮੰਚਿਲਲਬੇੜਨਹੀਅੰਚਿਲਕੇਦਾ

ਸਭਗਵਾਂਨਜੜਜਾਹਲੀਦੀਉਖਾਰੋਖਾਂ॥੨੪੦॥ਕਥਿ
ਤਾ॥ਗੁਰਕੀਪਛਾਂਨਆਂਨਝਟਕੇਦੀਤਜੋਬਾਂਨਕਰੇਨਾਧ
ਗਵਤਾਵਜਾਵਪਰਮਾਂਨਕੋ॥ਆਸਕਾਅਹਾਰਾਮਹਾਂਪੁ
ਰਸੋਂਪੁਕਾਰਾਨਾਹਿਲੈਕਨਇਸਾਰਾਐਸੇਕੀਆਹੈਨਦਾਂਨ
ਕੋ॥ਰਤਲਗੋਕਪੜੇਜੇਜਾਮਾਹੋਪਲੀਦਜਾਏਮਾਂਨਸਕਿ
ਉਖਾਏਪਾਇਨਿਰਮਲਗਿਆਂਨਕੋ॥ਇਸਟਤੁਮਾਰਾਕ
ਹੇਪਕੜੇਕਨਾਰਾਇਸੋਂਦਾਸਭਗਵਾਂਨਨਾਂਭੁਲਾਓਵਖਿਆ
ਨਕੋ॥੨੪੧॥ਕਥਿਤਾ॥ਅਗਾਰਕਹੋਦੋਸਨਹੀਸਿੰਘਨ
ਕੋਝਟਕੇਮੇਮੁਝੇਬਤਲਾਓਤੁਮੇਕਿਸਫੁਰਮਾਇਆਹੈ॥
ਕੋਵਸੀਅਚਾਰਜਓਹੁਕੋਵਅਵਤਾਰਿਕਹੀਏਕੋਵਨੀ
ਤੀਵਾਲਾਜਿਨਗਾਹੁਏਹਚਲਾਇਆਹੈ॥ਦੀਨਮਸਕੀ

ਨਕਹੋਮਾਰਨੇਹੈਂਕਹਾਂਆਏਅਕੇਇਹਮਸਲਾਮਨੇਕਤੀ
 ਬਨਾਇਆਹੈ। ਬਾਦੀਓਹੁਸੁਲਾਓਜਾਂਮੇਧਰਮਹੈਜੀ
 ਵਹਨੀਦਾਸਭਗਵਾਂਨਏਵੇਰੇਲਾਕਿਉਂਮਚਾਇਆਹੈ।
 ੨੪੨। ਕਥਿਤਾ।। ਜੀਵੇਕੇਸਤਾਨਾਂਨਾਬਖਾਨਾਹੈਮੁਹਾਤ
 ਮਾਂਨੇਬਲਕਛੁਡਾਨਾਸਹੀਸਮਝਮੇਂਆਇਆਹੈ। ਰਾਖ
 ਸੋਕੇਦੇਸਜਾਇਆਪਗੁਰੂਨਨਕਜੀਦੇਖੋਉਪਦੇਸਕੇਸੇ
 ਉਨਕੋਜਦਾਇਆਹੈ। ਮੇਵੇਂਕਾਭੀਖਾਵਾਨਾਕਬੂਲੁਕੀ
 ਤਾਤਦੇਂਤੀਕਜਦੇਂਤੀਕਨਾਅਭੋਛਸੇਸੀਨਿਜਮਕਰਾਇ
 ਆਹੈ। ਸਫਧਰਮਰੋਹਦਸੀਕੀਤਾਜਦੇਂਗਾਖਸਾਂਨੇਦਾ
 ਸਭਗਵਾਂਨਤਾਹੀਭੋਗਸੀਲਗਾਇਆਹੈ। ੨੪੩। ਕ
 ਥਿਤਾ। ਅਜਕੇਨਾਮਾਰਮਬਗਾਫਲੀਬਸਾਰਭਾਈਕ

ਥਨੀਬਚਾਰਸਾਰਕਹੀਰੀਥਆਦੇਹੈ॥ਅਠਸਠਤੀਰਥ
ਤੇਸਗਲਹੀਪੁਨੁਜੀਵਦਇਆਪ੍ਰਵਾਨਆਇਆਮਾ
ਝੁਗਾਗਪਾਦੇਹੈ॥ਛਿਮਾਹੀਏਧਾਰੇਨਹੀਜੁਲਮੀਗੁਜਾ
ਰੇਭਾਈਆਜਜੋਪੈਕੋਪਕਹੋਕੋਲਸੀਇਹਦਾਦੇਹੈ॥ਅਤ
ਕੋਹੋਜੀਵਹਨੀਕਿਸੇਭੀਹੈਕਹੀਗੁਰਦਾਸਭਗਵਾਨਨ
ਹੀਕੋਈਭੀਬੇਦਾਦੇਹੈ॥੨੪੪॥ਕਥਿਤਾ॥ਸਿਦਕੀਹੋਸਿ
ਘਕਰੇਧਾਰਨਧਰਮਓਹੋਗੁਰੂਜੀਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਕਹਾ
ਜੋਅਸੂਲਹੈ॥ਚਿਉਟੀਅਤੇਕੁੰਚਰਲੇਥੂਲਾਦੇਖੋਸਭਹੀ
ਪੈਕ੍ਰਿਪਾਵ੍ਰਿਸਟਸਿਉਂਰਿਹਾਏਕਫੂਲਹੈ॥ਸਾਰੇਪ੍ਰਫੂਲਤ
ਹੋਰਿਹਾਸਹੀਆਤਮਾਂਜਾਂਮ੍ਰਿਗਅੰਮ੍ਰਿਗਮੇਕੈਸੇਨਹੀਮੂ
ਲਹੈ॥ਮੁਖਵਾਂਕਆਪਕਹੀਰਾਵਰਜਾਂਦਸਵੇਨੇਦਾਸ

ਭਗਵਾਂਨ ਕਹਣਾ ਕਰੇਂ ਕਿਉਂ ਅਵੁਲ ਹੈ॥ ੨੪੫॥ ਕਥਿਤਾ॥
 ॥ ਪੀਵੀਏ ਸਗਾ ਬਨਹੀ ਹੋਵੀਏ ਖਗਾ ਬਨਹੀ ਪਾਵੀਏ ਅ
 ਜਾ ਬੇਅੇਸੇ ਅਸਲ ਬਿਚਾਰਿਆ॥ ਦਮ ਮੇਦਲੀਲ ਨਹੀ
 ਅਮਲ ਅਸੀਲ ਨਹੀ ਬੁਖਲ ਬਖੀਲ ਫੀਲ ਅੰਦਰ ਲੈਡਾ
 ਰਿਆ॥ ਜੀਵ ਦੇਵਾ ਹਜੁ ਨਹੀ ਮਰਨੇ ਦਾ ਚਜੁ ਨਹੀ ਪੀਆ
 ਦੀਨਾਂ ਲਜਗ ਜਬ ਜਕੀ ਸਵਾਰਿਆ॥ ਕਹੇ ਭਗਵਾਂਨ ਦਾ
 ਸਸਚ ਦੇ ਬਲਾ ਸਰਾਸ ਇਸਕ ਅਦਾਇ ਬਿਨਾ ਨਸਾਨਾ ਪਿ
 ਆਰਿਆ॥ ੨੪੬॥ ਕਥਿਤਾ॥ ॥ ਪੀਪੀ ਭੰਗ ਨਹੀ ਹੂਆ ਹੈਂ
 ਮਲਿਗ ਨਹੀ ਬਣ ਕੇ ਨਹੀ ਗਅੰਗਿ ਅੰਗਿ ਸੇਹੈ ਮਾਰਿਆ॥
 ਕਾਂਮ ਤੇ ਕ੍ਰੋਧ ਪਾਇ ਰਹੈ ਹੈਂ ਬ੍ਰੋਧ ਲੇਭ ਮੇਹ ਅੰਹੀ ਕਾਰਨੇ ਹੈ
 ਬੁਰਜ ਉਸਾਰਿਆ॥ ਕਰ ਰਹੇ ਜੁਧ ਨਹੀ ਆਂਵ ਦੀਹੈ ਸੁਧ

ਐਸੇ ਹੋਇ ਕੇ ਬਰੁ ਧਉ ਧਤੁ ਧਨੂੰ ਨਿਪਾਰਿਆ ॥ ਕਹੇ ਭਗ
ਵਾਂ ਨਦਾਸ ਸਚ ਦੇ ਬਲਾਸ ਰਾਸ ਇਸ ਕਅਦਾਇ ਬਿਨ ਨਸਾ
ਨਾਂ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ੨੪੭ ॥ ਕਥਿਤਾ ॥ ॥ ਖਾਇ ਪੋਸਤ ਅਫੀ
ਮਨ ਹੀ ਪਾਈ ਹੋਤ ਲੀਮ ਐਸੇ ਦੇਖ ਅਕਲੀਮ ਤਸਲੀਮ ਨਾ
ਗੁਜਾਰਿਆ ॥ ਕਰੀ ਨਹੀ ਪੋਕ ਪਈ ਪੰਚਨਕੀ ਰੋਕ ਕਥੀ
ਲਾਇ ਲਾਇ ਝੋਕ ਨਹੀ ਨਸੇ ਕੋਨ ਤਾਰਿਆ ॥ ਹੂਈ ਨਾਂ ਮਕੂ
ਫੀ ਸੂਫੀ ਸਿਫਲੀ ਮਕਾਨ ਨਸੇ ^{ਅਨਾਦੀ} ਅਜਲੀ ਮਕਾਨ ਪੇਨਾ ਜਇ
ਸ਼ਾਕਾ ਮਾਰਿਆ ॥ ਕਹੇ ਭਗਵਾਂ ਨਦਾਸ ਸਚ ਦੇ ਬਲਾਸ ਰਾਸ ਇ
ਸ ਕਅਦਾਇ ਬਿਨ ਨਸਾ ਨਾਂ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ੨੪੮ ॥ ਕਥਿ
ਤਾ ॥ ॥ ਸੁਲਫਾ ਕਿਉਂ ਪੀਆ ਗੋਹਰੇ ਗੋਹਰ ਨਾਥੀ ਆਜੀਆ
ਥੀ ਆਬਰਨ ਸਰੂਪ ਉਰਧਾਰਿਆ ॥ ਐਹ ਲਤ ਮੀਜ ਨਹੀ

ਅਮਲਅਜੀਜਨਹੀਪਾਈਐਸੀਚੀਜਨਾਂਮਰੀਜਮਤ
 ਵਾਰਿਆ॥ ਗਲਤਗਨੀਮਨਹੀਦੇਖੀਤਕਸੀਮਨਹੀਹੋ
 ਇਮੁਸਤਕੀਮਨਾਤੇਹੀਦੀਦਮੁਮਾਰਿਆ॥ ਕਹੇਭਗਵਾ
 ਨਦਾਸਸਚਦੇਬਲਾਸਰਾਸਇਸਕਅਦਾਇਬਿਨਾਨ
 ਸਾਨਾਪਿਆਰਿਆ॥ ੨੪੬॥ ਕਥਿਤਾ॥॥ ਖਾਂਦਦਾਂਕਬਾਬ
 ਨਹੀਜਾਇਆਜਬਾਬਕੈਸੇਮਿਲੇਗਾਸਵਾਬਜਾਂਹਸਾ
 ਬਨਾਬਚਾਰਿਆ॥ ਨਫਸਸਤਾਨਨਹੀਮਾਰਿਆਨਦਾਂ
 ਨਏਹਸਤਵੇਂਮਕਾਂਨਪੈਨਾਂਜਾਇਕੈਸਵਾਰਿਆ॥ ਖਾਇਨ
 ਹੀਲੀਆਪੂਰਾਅਮਲਨਾਕੀਆਕਭੀਦਸਵੇਂਦੁਵਾਰਜ
 ਅਰਾਮਨਾਂਗੁਜਾਰਿਆ॥ ਕਹੇਭਗਵਾਂਨਦਾਸਸਚਦੇਬ
 ਲਾਸਰਾਸਇਸਕਅਦਾਇਬਿਨਾਂਨਸਾਨਾਂਪਿਆਰਿਆ॥

॥੨੫੦॥ ਕਥਿਤਾ॥ ਸੁਖਾਸੁਲਾਫਾਸਰਾਬਚੰਡੂਪੋਸਤਅਫੀ
ਮਸਾਰੇਪੀਏਹੈਅਮਲਨਹੀਅਮਲਗੁਜਾਰਿਆ॥ ਨਹੀ
ਮਰਮਪਛਾਨਭੇਦਬਾਤਨੀਨਾਂਜਾਨਾਭਇਆਵਾਵਰਾ
ਦੀਵਾਨਾਮੂੜਆਪਕੋਬਸਾਰਿਆ॥ ਮੁਦਾਨਹੀਪਾਇਆ
ਰੂਪਰੇਤਮੇਂਰਲਾਇਆਆਪਆਪਕੋਗਵਾਇਆਨਹੀ
ਨੂਰਕੋਨਖਾਰਿਆ॥ ਕਹੇਭਗਵਾਨਦਾਸਸਚਦੇਬਲਾਸ
ਰਾਸਇਸਕਅਦਾਇਬਿਨਾਨਸਾਂਨਾਪਿਆਰਿਆ॥੨੫੧॥
ਕਥਿਤਾ॥ ਦੋਸਤਦਮਾਰਗੈਬੇਦਾਗਾਬਾਰੋਸਨਜਹਬ
ਰਗਪੇਬਰਗਸਮਾਇਆਦਿਲਦਾਰਹੈ॥ ਅਜਬਅਵਾ
ਜਨਹੀਜਗਾਇਹੁਤਰਾਜਏਹੁਰਾਜੁਜੁਦਰਾਜਹੂਆਸੀਕ
ਮੇਸਮਾਰਹੈ॥ ਮਨਜਲਮੁਕਾਮਨਾਮੁਤਹਾਂਕਾਹੈਨਿਜਧਾ

ਮਸਚਕਾਅਰਾਮਹੂਈਵਹਦਤਬਹਾਰਹੈ॥ਕੋਰੇਤਹਾਂਕੀ
 ਤਿਆਰੀਜਿਹਾਂਜਾਤਹੈਹਮਾਰੀਹੁਦਦਾਸਭਗਵਾਨਏਹੁ
 ਸਹੀਗੁਫਤਾਰਹੈ॥੨੫੨॥ਕਥਿਤਾ॥ਮਾਲਕਮੱਲਿਕਕੁ
 ਲਮੁਲਕਮਲੱਕਯੱਕਹੱਕਬਰਹੱਕਬਰਹੱਕਹੈਹਕੀਕਤੀ
 ਜਿਸਮਜਮਾਤਜਾਤਜਿਸਮੀਆਜਾਤਜਾਤਜਿਸਮੀ
 ਕੀਜਾਤਜਾਤਜਾਤਹੈਰਫੀਕਤੀ॥ਜਿਸਮਫਨਾਹਿਜਬ
 ਇਸਮਬਕਾਇਕਬਇਸਮੀਐਜਿਸਮੀਕੀਕਰੁਤਸਦੀ
 ਕਤੀ॥ਅਰਸਐਫਰਸਸਮਾਇਰਿਹਾਖੁਦਨੂਰਦਾਸਭਗ
 ਵਾਨਲੇਸਨਾਖਤਤਹਕੀਕਤੀ॥੨੫੩॥ਕਥਿਤਾ॥ਸਾਹ
 ਬਸਲੂਕਮਹਾਂਸਿਵਮਲੂਕਹੈਇਮਹਰਮਮਲੂਕਕਰੇਆ
 ਸਕੀਕਰਾਰੀਹੈ॥ਅਜਬਅਦਾਇਰਹੇਦੇਖਕੇਆਪਾਇ

ਸਕਾਂਕਿਕੂਮੈਂਬਤਾਇਐਸੀਸੂਰਤਸੈਕਾਰੀਹੈ॥ਦਿਲਤੇਈ
ਮਾਂਨਕਰਾਂਜਾਂਨਕੁਰਬਾਂਨਓਹੁਹੁਸਨਦੀਖਾਨਜੇਪ੍ਰਾਨਹੂਸੇ
ਪਿਆਰੀਹੈ॥ਕਰੀਏਜੇਸਿਰਗਰਿਗਦੇਖਦਿਲੁਦੀਗਹੋਇ
ਦਾਸਭਗਵਾਂਨਰਹੇਆਂਖੋਮੇਖੁਆਰੀਹੈ॥੨੫੪॥ਕਥਿ
ਤਾ॥ਆਕਲਅਸੀਲਡੀਲਸੂਖਮਸਕੀਲੇਐਸਾਵੇਸਾਹੀ
ਵਸੀਲਹਰੇਦਿਲਦਾਦੁਰਾਉਹੈ॥ਸੂਰਤਦਾਸੋਹਣਾਮੋਹਣਾ
ਖੋਹਣਾਦਿਲਦੇਸਤਾਂਦੇਬੇਸਤਾਂਦੇਬਾਬਦੇਖਘਟੇਘ
ਬਰਾਉਹੈ॥ਐਸਾਨਿਗਾਵਾਂਨਕਰਸਕੇਨਾਜੁਬਾਨਬਿਆਂ
ਨਕਦਰਹੋਇਦਾਂਨਕਰੇਦਿਲਦਾਬਰਾਉਹੈ॥ਸੀਨੇਦਾਹੇ
ਸਾਫਨਾਫਦੇਖਭਗਵਾਂਨਦਾਸਪਾਸਪਿਆਰਾਖਾਸੋਹੋਇ
ਰੀਕਹੀਸੇਰਾਉਹੈ॥੨੫੫॥ਕਥਿਤਾ॥ਸਾਹਬਸਹੂਰਨੂਰ

ਸਚ ਦਾ ਸਰੂਰ ਹੂਰ ਦੇਖ ਦਸ ਤੂਰ ਮਗਰੂਰ ਮੀਤ ਡਾਰੀਏ॥
 ਨਾਜ ਕਨ ਸਾਨ ਹੇ ਜਹਾਂ ਨਦੀ ਹੀ ਜਾਂ ਨਸਾਂ ਨ ਦਿਲ ਦਰਮਿ
 ਆਂ ਨ ਧਿਆਂ ਨ ਉਸ ਦਾ ਹੀ ਧਾਰੀਏ॥ ਹੁਬ ਦਾ ਹਜਾਰੀ ਕਾਰੀ
 ਕਰ ਦਾ ਅਸਾਰੀ ਪਰ ਕਾਰੀ ਬਸ ਯਾਰੀ ਦਿਲ ਦਾਰੀ ਮੇਰਾ ਜਾ
 ਰੀਏ॥ ਹੋਇ ਜਦੋਂ ਮੇਲ ਕੇਲ ਕਰੇ ਭਗਵਾਂ ਨ ਦਾ ਸਪਾਸ ਮੁਸ
 ਤਾਕ ਕਿਉਂ ਝੋਰੇ ਖੀੜਾ ਤਾਂ ਮਾਂ ਰੀਏ॥ ੨੫੬॥ ਕਥਿਤਾ॥॥ ਮਹ
 ਰਮ ਮਹ ਬੂਬ ਬਢਾ ਹੋ ਜਹੈ ਹ ਬੂਬ ਤੇ ਖਿਰਦ ਮਦਿ ਖੂਬ ਖੂ
 ਬ ਰਖ ਦਾ ਦਨਾਈ ਹੈ॥ ਜਾ ਦੂ ਦਾ ਜਖੀਰਾ ਹੈ ਮਮੀਰੇ ਦਾ ਜੀ
 ਜੀਰਾ ਓਹੁ ਆਸ ਕਾਂ ਦੇ ਦੀ ਦਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਂਦਾ ਬੀਨਾਈ ਹੈ॥
 ਬਹਦਤ ਬਹਾਰ ਪਰ ਪੰਕਿਆ ਪਿਆਰ ਹੋਰ ਛੁਟਿਆ ਬਿ
 ਹਾਰ ਜਦੋਂ ਹੋਈ ਰੁਸਨਾਈ ਹੈ॥ ਬਟੀਏ ਨਾ ਬਖਤੇ ਪਲਟੀਏ

ਨਾਅਖਰਖਦਾਸਭਗਵਾਂਨਹੋਇਐਸੀਅਸਨਾਈਹੈ
੨੫੭॥ਕਥਿਤਾ॥॥ਪ੍ਰੀਤਮਪਿਆਰੇਦੇਇਸਾਰੇਜੋਨਿਆ
ਰੇਨਿਆਰੇਜਦੋਂਦੇਨਿਹਾਰੇਹੋਇਰਹੇਬਲਹਾਰੇਹਾਂ।ਕੈ
ਸੀਦਿਆਮੈਂਨਸਾਨੀਨਹੀਬਿਚਦੇਜਹਾਨੀਐਸੀਸੂਰ
ਤਲਾਸਾਨੀਦੇਖਹੋਏਬਨਜਾਰੇਹਾਂ।ਖੇਲਹੋਖਿਆਲੀ
ਚਾਲਓਸਦੀਨਗਲੀਅਸੀਜਦੋਂਦੀਹੈਭਾਲੀਲੈਂਦੇਤ
ਦੋਂਦੇਨਜਾਰੇਹਾਂ।ਰਿਹਾਨਹੀਰੀਮਪਿਆਦੀਮਾਬਿਚਦੀਮ
ਆਇਦਾਸਭਗਵਾਂਨਹੋਇਰਹੇਮਤਫਾਰੇਹਾਂ॥੨੫੮॥
॥ਕਥਿਤਾ॥॥ਚਿਦਦਾਭੀਚਿਦਓਹਸਚਕਾਅਨੰਦਹੈਪਸਿ
ਦਦਿਲਬਿਦਜੁਬਲਿਦਅਸੀਜਾਇਆ।ਪੁਸਤਪਨਾ
ਹਿਭਾਰੀਗੋਬਲਗਵਾਹਿਸਹੀਦਸਦਾਸਲਾਹਿਹੈਨਿ

ਗਾਹਬਿਚਿਆਇਆ॥ ਮੁਖਮਤਫਾਲਾਪੀਆਪੇਮਜਾਂ
 ਪਿਆਲਾਹੋਇਆਹਾਂਸਲੁਹੁਵਾਲਾਤਾਂਸਰੂਪਹੋਸਿਆ
 ਟਿਆਂ॥ ਪਾਇਆਪਿਆਰਾਪਾਸਖਾਸਭਇਆਬਸਫਾਸ
 ਨਾਂਸਦਾਸਭਗਵਾਂਨਤਾਂਅਨੰਦਖੂਬੁਮਾਇਆਂ॥ ੨੫੯॥
 ਕਥਿਤਾ॥॥ ਸਾਜਨਸਰੀਫਤੇਹਫਾਤਿਸਦੀਤਰੀਫਕ
 ਗਾਂਕੈਸੇਤਸਨੀਫਐਡੀਅਕਲਨਾਭਾਰੀਹੈ॥ ਉਰਮੇਹੈਆ
 ਲਾਓਹੁਉਜਾਲਾਜੁਬਸਾਲਾਦੇਮਹੱਬਤਮਸਾਲਾਪ੍ਰਕਾ
 ਸੇਬਿਸ੍ਰਸਾਰੀਹੈ॥ ਹਰਿਹਰਿਹਾਲਰਹਿੰਦਾਖੂਬੁਖੁਸਹਾ
 ਲਚਾਲਮਿਲਦੀਮੁਹਾਲਚਾਹੇਸਭਨਰਨਾਰੀਹੈ॥ ਬਾਤ
 ਬਹੁਤੀਕੀਪੁਕਾਰੂਜੀਉਂਦੀਜਾਂਨਨਾਂਬਸਾਂਰੂਓਹੁਦਾਸਭ
 ਗਵਾਨੇਐਸੀਸੂਰਤਦੀਦਾਰੀਹੈ॥ ੨੬੦॥ ਕਥਿਤਾ॥॥ ਸਾ

ਜਨਸਿਆਦਾਂਮੈਨਦਾਂਨਹਾਂਇਆਦਾਨਹੀਮਨਿਦਾਜਾਂਭਾ
ਦਾਂਤਾਂਟਕਾਦਾਕੈਸੇਪਾਵਾਂਮੈਂ।ਸਿਫਤਸਨਾਇਸਾਰੀਕਹੀ
ਨਹੀਜਾਇਜਾਂਨੀਜਿਗਰਮਨਾਇਹਾਲੁਕੁਝਕੁਅਲਾ
ਵਾਂਮੈਂ।ਮੁਨਸਫਆਪਭਾਰਾਕਰੇਇਨਸਾਫਸਾਰਾਦੇਖਕੇ
ਸਤਾਰਾਬਲਹਾਰਬਲਜਾਵਾਂਮੈਂ।ਪਿਆਲਸਕਾਰਾਇ
ਲੁਲੇਰਿਆਹਮਾਰਾਹੁਦਦਾਸਭਗਵਾਂਨਗੀਤਉਸਦੇ
ਹੀਗਾਂਵਾਂਮੈਂ॥੨੬੧॥ਕਥਿਤਾ॥।ਦੇਖਮੇਸੇਡੋਲਪਿਆਰਾ
ਰਿਹਾਕੈਸੇਮੋਲਸਾਰੇਸੁਦਸੁਦਕੋਲਹੋਲਹਟਦਸਰੀਰ
ਦੇ।ਬੋਲੀਬੋਲਸੇਬਰੀਕਨਹੀਕੋਈਹੈਸਰੀਕਏਹਸਮ
ਝਤਰੀਕਪਾਸਪੀਆਹੈਫਕੀਰਦੇ।ਫਸਲਵਸਾਲਹੇ
ਇਰਿਹਾਹੈਜਮਾਲਦੇਖਦੇਖਕੇਨਿਹਾਲਤੋਰਤਪੇਤਕ

ਦੀਰਦੇ॥ ਲਈਏਕਰਹੱਜੁਰਜਰਖੀਏਨਲੱਜਅਜ
 ਦਾਸਭਗਵਾਂਨਮੇਲੇਮੇਲੀਆਅਖੀਰਦੇ॥੨੬੨॥ ਕ
 ਬਿਤਾ॥॥ ਦਿਲਬਰਯਾਰਸੁਣੀਸਚਦੀਪੁਕਾਰਆਈ
 ਅਬਰਬਹਾਰਦਿਲਦਾਰਰਸਘੋਲਦੇ॥ ਬਤਕਲਟੇ
 ਰਮੇਰਕਰਰਹੀਕੋਲਸੇਰਬਦਲਦੀਘੋਰਤੇਜਨਾਵਰ
 ਭੀਬੋਲਦੇ॥ ਬਿਡੇਮੇਂਡਕਐਮੀਨਰਹੇਸਬਦਕੋਚੀਨ
 ਕੇਸੇਸੁਦਸੁਦਬੀਨਅਹਿਸਿਰਝੋਲਦੇ॥ ਇਸਕਦੇਬੈ
 ਹਰਦੀਲੈਹਰਚੜਾਈਬਿਚਦਾਸਭਗਵਾਂਨਨਾਂਕ
 ਤਾਬਕਦੇਖੋਲਦੇ॥੨੬੩॥ ਕਬਿਤਾ॥॥ ਆਈਪਟਛਾਂਮ
 ਜਗਦੇਖਦਾਤਮਾਮਉਤੇਚੜਚੜਬਾਂਮਆਂਮਅਬ
 ਰਨਿਹਾਰਦੇ॥ ਬਗਤਿਤਰਚਕੋਰਤੇਤੇਤਿਲੀਯਰਹੇ

ਰਹੋਰੁ ਦੇਖ ਚਮਕੋ ਰਹੋ ਚੁਕੀ ਨੇਚਾਂਗਾ ਮਾਰ ਦੇ॥ ਬਣਾਂ ਦੇ
ਬਘੇਰੇ ਸਿੰਘ ਮਾਰਨ ਬਧੇਰੇ ਫੇਰੇ ਮਿਰਗ ਚੁਫੇਰੇ ਆਪ
ਆਪ ਕੋ ਉਭਾਰ ਦੇ॥ ਪਏ ਜਦੋਂ ਆਂਦ ਠਾਠ ਰਹੇ ਨਹੀਂ
ਪੂਜਾ ਪਾਠ ਦਾ ਸਭ ਗਵਾਂਨ ਕੀਲ ਕਰਨ ਬਹਾਰ ਦੇ॥ ੨
੬੪॥ ਕਥਿਤਾ॥॥ ਚੜ੍ਹ ਬਦਲੀ ਜਾਂ ਆਈ ਸਾਰੀ ਧਰਤ ਸੁ
ਹਾਈ ਏਹ ਦੇਰੀ ਗਵੀ ਸੁਫਾਈ ਜਾਵੁ ਬੜੀ ਦੁਰਲਭ ਤੂੰ
॥ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਖੁਲੇ ਰੀਗ ਖਿਲ ਖਿਲ ਪੇਦ ਅੰਗ ਹੋਈ ਹੈ
ਉਮੰਗ ਸੁਨ ਸਿਰਾ ਦੇਖ ਸਭ ਤੂੰ॥ ਕਾਰ ਕਰ ਬਿਦਲ ਈਸ
ਚਕਾ ਅਨੰਦ ਹੁਫਾ ਖਿਚ ਨਹੀਂ ਤੇ ਦਰੀ ਦਰੀ ਦਮੀ ਦਾ ਲ
ਭ ਤੂੰ॥ ਕਰ ਕਰ ਸਿਰਾ ਅਬ ਹੋਹ ਖੁਦ ਰੀਗ ਹੁਫਾ ਦਾ ਸਭ
ਗਵਾਂਨ ਏਹ ਕਸੀ ਦਾ ਛਡ ਸੁ ਬਤੂੰ॥ ੨੬੫॥ ਕਥਿਤਾ॥ ਦਿਲ

ਬਰਯਾਰਖੂਬੁਖਿਲੇਗੁਲਨਾਰਹੋਇਅਜਬਤਿਆਰ
 ਬਿਚਸਬਜੀਸੁਹਾਵਣੀ॥ਛਡਕੇਸਕੂਫਾਲਿਬਾਖਿ
 ਤਿਆਗੁਲਾਬਬਿਬਾਮਰੂਆਤੇਚੀਬਾਹੋਚੀਬੇਲੀਖਿਲੀ
 ਸਾਵਣੀ॥ਗਮਲੇਕੇਗੁਲਫੁਲਫੁਲਕੇਹੈਹੋਏਫੁਲਬ
 ਰਗੋਪੈਚੁਹਕੇਬੁਲਬੁਲਮਨਭਾਵਣੀ॥ਸਮਝੇਨਾਂਗਲ
 ਬੈਠੇਕਲੀਆਂਕੋਮਲਮਲਦਾਸਭਗਵਾਂਨਬਾਜੀਬੁਰ
 ਦਹੋਇਜਾਵਣੀ॥੨੬੬॥ਕਬਿਤਾ॥॥ਪਟਾਆਈਪਰਬੀ
 ਨਹੋਇਰਹੀਧੀਨਧੀਨਸਾਰੇਮਨਤਨਪ੍ਰਸਿਨਤਾਲਿਆਂਦ
 ਵੀ॥ਮਿਠੀਮਿਠੀਦਗੋਪੋਦਬਗੁਲੇਅਕਾਸਭੋਦੋਸੇਦ
 ਵੀਸਿਫਤਕੋਈਕਹੀਨਹੀਜਾਂਦਵੀ॥ਪੇਦਲਗੀਆਫੁ
 ਹਾਰਬੂਦਨਨੀਦਿਲਦਾਰਹੋਏਹਮਹਮਫਾਰਨਾਰਨਾ

ਰਕੁਸਲਾਂਵਦੀ॥ ਬੈਹਦਬਿਸਥਾਰਉਤੇਆਏਭਗਵਾਂ
ਨਦਾਸਨੇਹੁਵਾਲੀਨਦੀਨਹੀਪਲਕਠਰਾਂਵਦੀ॥ ੨
੬॥॥ ਕਥਿਤਾ॥॥ ਜੇਹੜੇਪਾਏਗਲਹਾਰਸੇਈਗਏਗਲ
ਹਾਰਹੁਦਪਈਗਲਹਾਰਹਾਰਹਾਰਪਈਹੋਂਵਦੀ॥ ਕੀ
ਜਰਸੇਜੋਈਸੋਈਭਏਅਬਕੀਜਰਹੈਂਕੀਜਰਕੇਹੂਏਨਾ
ਰਕੀਜਰਕੀਰੋਂਵਦੀ॥ ਨਹੀਕਰਜੇਰਜਰਾਜਰਦਾਹੈ
ਜੇਰਜਰਾਜਰਾਜਰਵਾਣੀਜੇਰਜੇਰਲੇਖਲੇਂਵਦੀ॥ ਖਿੜੀ
ਗੁਲਜਾਰਕਰਰਹੀਅਬਜਾਰਜਾਰਦਾਸਭਗਵਾਂਨਭ
ਟੀਬਦੇਕੀਮੋਂਵਦੀ॥ ੨੬੮॥ ਕਥਿਤਾ॥॥ ਹਾਂਦਲਾਭਆ
ਪਦੀਨਾਦੇਖੇਂਅਰਿਆਨਕਰਪਟਿਆਹੈਂਨੀਦਨੇਨਾਂਅ
ਖੀਆਂਉਘਾੜਦਾਂ॥ ਮਿਰਗਅੰਗੂਰੀਚੁਗਜਾਣਪਛੁ

ਤਾਏਂਫੇਰੇਅੇਸਥਿਚਪਿਆਹੁਦਛੇਜਾਂਹੈਲਤਾੜਦਾਂ।ਕਰ
 ਕੇਬਚਾਰਮਨਰੇਦੁਨਹੀਰੋਕਦਾਜਾਂਉਕਰਕੇਜੜਆ
 ਪਆਪਣੀਉਖਾੜਦਾਂ।ਕਿਸੇਨੂੰਕੀਦੇਸੁਫੇਰਦੇਭਗਵਾਨ
 ਦਾਸਕੇਸਰਕਿਆਰੀਹਬੀਆਪਣੀਉਜਾੜਦਾਂ।੨੬੯
 ॥ਕਥਿਤਾ॥॥ਹੋਇਕੇਬੇਬਸਾਮਨਫਿਰਦਾਹੈਵਾਂਹੀਯਾ
 ਤਕਾਰਜਕਸੂਤਹੁਦਬਾਰਾਂਨੂੰਨਾਂਮੇੜਦਾਂ।ਗਾਡੀਰਾਹੁ
 ਛਡਕੇਤੂੰਐੜੜਅੜਿਕਿਆਮੇਹੇਮਦਾਖੁਆਰੁਖੇਰਆ
 ਪਣੀਨਾਲੇੜਦਾਂ।ਪਾਂਦੀਬੇਅਥਾਹਬਿਚੋਂਬੀਨੇਆਂਦਲ
 ਗਾਹੋਇਆਬੇੜਾਹੁਦਧਕਕੇਤੂੰਆਪਫੇਰਰੇੜਦਾਂ।ਐ
 ਸਾਹੈਂਬੇਸਮਝਨਦਾਨਭਗਵਾਨਦਾਸਪੱਥਰਦੇਨਾਲਮਾ
 ਰਸੀਸਾਹਬੀਤੇੜਦਾਂ।੨੭੦॥ਕਥਿਤਾ॥॥ਕਰੇਂਅਵਲੋ

ਛਾਫਿਰੇਲੋਦਿਆਮਜਾਜਦਾਹੀਐਸਾਤੂਕਲੋਛਫਾਨਾ
ਮੁੜਦਾਹੈਮੋੜਿਆ। ਮਾਰਕੇਗੁਲੇਲਾਹਥੁਆਪਦਾਹੀ
ਭੰਨਲਿਆਬਿਨਾਉਸਤਾਦਤੇਨਸਾਨਾਂਐਸਾਜੋੜਿਆ।
ਇਤਨਾਅਜਾਬਤਾਹੀਪਾਇਆਹੈਸਰੀਰਕਰਮੂਰਖ
ਨਾਸੀਗੁਜੇਤੈਂਆਰਫਾਂਦਾਲੋੜਿਆ। ਕਿਸੇਦਾਕੀਰਿਆ
ਕਹੁਨਦਾਂਨਭਗਵਾਂਨਦਾਸਆਪਦਾਹੀਆਪਵਾਂਗਾਨਿ
ਬੂਦੇਨੋਚੋੜਿਆ॥੨੭੧॥ ਕਬਿਤਾ॥ ਸੁਫਨੇਦਾਰੀਗੁਸਚੁ
ਮੰਨਨਾਗਦਾਰਬੈਰੁਸੁਫਨੇਦੀਕਾਰਯਾਰਆਖਰਨਬੂ
ਦਗੀ। ਕੂੜਦਾਬਿਹਾਰਕੁਲਹੋਇਕੇਫਨਾਹਇਹਖਾਕ
ਮੇਂਸਮਾਇਜਾਉਖਾਕਦੀਵਜੂਦਗੀ। ਕਾਲਦਾਗ੍ਰਾਸਕਾ
ਇੰਆਸਿਨ੍ਹਸਰੂਪਜਬਭੁਲਕਨਦਾਨਕਰੇਂਕੀਮਾਕਿਉਂਅ

ਲੂਦਰੀ। ਹੋਹੁਸਆਰਅਬਜਾਗਭਗਵਾਂਨਦਾਸਸ
 ਚਨੂੰਸਮਾਲਕਚੁਛਡਦੇਬੇਹੂਦਰੀ। ੨੭੨। ਕਬਿਤਾ।
 ਗਾਫਲੀਦਾਪਲਾਚੋਕੁਭੁਲਨਾਨਦਾਨਅਬਹੋਸਕਰਦੇ
 ਖਆਦਕੀਹੈਤੇਰੀਜਦਓਇ। ਵਿਲਦੀਨਗਾਹੇਖੇਲੁ
 ਅਸਲੀਸਰੂਪਦੇਖੁਸੁਧਹੈਬ੍ਰਹਮਯਾਰਹੰਦਤੇਬੇਹੰਦ
 ਓਇ। ਵੇਤੋਕੋਉਠਾਇਰੋਕਬਾਸਨਾਹਿਸਾਬਲਾਇਸੁਧਮੇ
 ਸਮਾਇਕਾਰਜੀਵਦਵਾਲੀਰਦਓਇ। ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਹੋਇ
 ਜਾਏਭਗਵਾਂਨਦਾਸਤੰਨਕਰਹਿਰਸਹਵਾਇਦਵਾਲੀਹੋ
 ਦਓਇ। ੨੭੩। ਕਬਿਤਾ। ਸੋਇਆਂਜੁਗਾਬੀਤਗਾਏਅਬ
 ਤੰਨਦਾਂਨਜਾਗਅੰਖੀਆਉਪਾੜਦੇਖੁਬਾਜੀਤੇਰੀਹਾਰ
 ਦੀ। ਖੁਦੀਨੂਗਵਾਇਖੁਦਰੂਪਦੀਬਚਾਰਕਰਖੇਜਲੇ

ਟਕਾਉਏਕਗਲਹੈਹਜਾਰਦੀ॥ ਦਿਲਤੇਦਮਾਂਗਦੀਦ
ਰੁਸਤੀਦੇਨਾਲਯਾਰਬਗਲਮੇਸੂਰਤਪਛਾਦਦਿਲਦਾ
ਰਦੀ॥ ਹੋਇਨਿਰਬੰਧਤੂੰਨਦਾਂਨਭਗਵਾਂਨਦਾਸਦੇਖਲੇ
ਬਹਾਰਦਰਦੇਸਗੁਲਜਾਰਦੀ॥ ੨੭੪॥ ਕਬਿਤਾ॥ ॥ ਸਮ
ਸੁਸਫਾਈਕਿਸੇਤੋਰਹੀਤਰੀਕਾਫੜ੍ਹਹੋਇਕੇਅਲੇਲਨਾਂ
ਤੁਫਾਂਨੀਹੁਦਖੇਲਤੂੰ॥ ਜੂਏਮਿਠੀਹਾਰਬਿਚੇਭੁੱਜਦਾਸ
ਲਾਹਨੇਕਫਸਬੈਹਦਾਜਾਦਲੈਚੁਰਾਸੀਦੀਨਕੇਲਤੂੰ॥
ਵਾਸਤੇਟਕਾਉਹੋਰੁਪਰਚਾਬਕੀਮਤੀਹੈਮਨਚਿਤਬੁ
ਧਦੀਮਇਕੁਕਰਮੇਲਤੂੰ॥ ਅੰਤਰਧਿਆਨਹੋਹਨਦਾਂਨ
ਭਗਵਾਂਨਦਾਸਪਾਏਗਾਅਰਾਮਕਟਬਾਸਨਾਦੀਬੇਲ
ਤੂੰ॥ ੨੭੫॥ ਕਬਿਤਾ॥ ॥ ਅਸਰਾਇਲਾਜਕਰੁਜਖਦਾਕਿ

ਉਂਮਾਰੀਗਈਅਰਸੋਬਲਾਇਜੋਅਚੇਤਆਫਦਬ
 ਦੀ।ਮੇਸੀਬਲਵਾਂਨਨਹੀਂਦੁਨੀਆਂਮੇਹੋਰਚੀਜਆਂ
 ਮਦੀਹੀਅਕਲਭੂਲਾਇਦੇਵੇਸਭਦੀ।ਉਪਰਸਰੂ
 ਪਆਫਛਾਏਮੇਸਾਮਹਾਂਜਾਲਚੋਕਿਆਨਾਜਾਏਹੋਰ
 ਜਾਇਡਾਫੇਰਬਦੀ।ਜਤਨਦੇਬਿਚਰਖੋਸੋਕਭਗ
 ਵਾਂਨਦਾਸਹਦੇਗੀਜਰੂਗਇਹਬਮਾਰੀਤੇਰੀਝਬਦੀ।
 ੨੧੬॥ਕਬਿਤੁ॥॥ਏਕਤਾਕੋਜਾਦਯਾਰਬਾਂਦਗਾਨਾਹੋਇ
 ਰਹੁਦੁਈਕੋਉਠਾਇਦਿਲਗੀਗੀਖੋਸਰੀਰਦੀ।ਏਕਤਾਦੇ
 ਸੁਖਜੇਹਾਸੁਖੁਨਹੀਂਦੇਵੇਲੋਕਜਾਇਨਾਂਨਦਾਂਨਚਤਰਾ
 ਈਤਦਬੀਰਦੀ।ਨਾਮਰੂਪਲਿਖਕੇਮਕਾਂਨਫੇਰਏਕਤਾ
 ਦਾਤਹਾਂਹੈਨਗਾਹਿਕਿਸੇਕਾਮਲਫਕੀਰਦੀ।ਫੁਰਨੇਤਿ

ਆਗੋਹੋਹਿਅਫੁਰਭਗਵਾਂਨਦਾਸਕਹਣੀਇਹਕਲਾ
ਮਨਿਰਪੰਖਗੁਰੁਪੀਰਦੀ॥੨੭੭॥ਕਥਿਤਾ॥ਸੁਰਾਂਕੇ
ਸੁਮਾਲਕਰਸੁਰਤੀਲਗਾਇਯਾਰਸਾਂਈਮੇਸਮਾਇਕ
ਰਪੂੰਜੀਤੇਰੀਬਚਦੀ॥ਸਮਝਨਦਾਂਨਇਹਹਿੰਮਤਹ
ਸਾਬਬਾਝਬਾਸਨਾਂਬੇਕੈਦਥਾਂਗਥਾਂਦਰਦੇਨਚਦੀ॥
ਰੂਹਦਾਟਕਾਉਨਹੀਹੋਵਦਾਹੈਜਬਲਗਪਾਵਦਾਅ
ਜਾਬੁਦੇਹਧਾਰਧਾਰਕਚਦੀ॥ਕਰਲੇਉਪਾਉਰੇਗੁਮਿ
ਟੇਭਗਵਾਂਨਦਾਸਦੇਹਦਾਕਲਿਕਭਾਗਗਲਏਹੁਸਚ
ਦੀ॥੨੭੮॥ਕਥਿਤਾ॥ਜਿੰਦਗੀਫਨਾਹਨਹੀਦਿਮਦਾਬ
ਸਾਹੁਕੇਈਜਾਣਕੇਬੇਹੋਸਕੂੜੀਫਾਹੀਬਿਚਫਸਦਾਂ॥
ਲਾਲਸਾਦੀਰੀਢਦਿਚਦਿਲਦੇਛਪਾਇਕਰਬਫਦ

ਰਵੇਸਬੋਲਆਰਫਾਂਦੇਦਸਦਾਂ॥ਪਿਆਉਰਸ਼ਾਇਭਾ
 ਰਾਸੂਖਮਖਿਆਲਵਿਚਵਾਸਨਾਦੀਤਾਰਬਾਂਗੂਮਕ
 ਤੀਦੇਕਸਦਾ॥ਬੇੜਾਤੇਗਾਭੂਬਦਾਨਦਾਂਨਭਗਵਾਂਨਦਾ
 ਸਆਪਨੂੰਸਮਾਲਲੇਕਿਉਂਕੀਢੇਖੜਾਹਸਦਾਂ॥੨੭੯॥
 ਕਬਿਤਾ॥॥ਜਾਗਪਉਸੁਤਿਆਮੁਸਾਫਗਤੂੰਹੋਸਫਤੂ
 ਕਾਲਦਾਤੁਮਾਚਾਹੁਫਨੇੜੇਆਇਆਸੂਕਦਾ॥ਗਾਫਲੀ
 ਦੀਨੀਂਦਵਿਚਪੇਰਕਿਉਂਪਸਾਰਪਿਆਂਮੈਂਤਦਾਨਗਾਰਾ
 ਤੇਰੇਸਿਰਿਪੁਰਕੂਕਦਾ॥ਆਲਸਤਿਆਗਕਰਅਖੀ
 ਆਂਉਘਾੜਦੇਖੁਕਰੇਕੀਹੁਫਾਲੁਕਾਲੁਇਸਮਖਲੂਕਦਾ
 ਨੇਕੀਂਤੂਕਮਾਇਲੇਨਦਾਂਨਭਗਵਾਂਨਦਾਸਮੇਲਾਚੇਦਰੇ
 ਜਦਾਬਸਾਹੁਨਹੀਫੂਕਦਾ॥੨੮੦॥ਕਬਿਤਾ॥॥ਬੇਲਾ

ਆਖਰੀ ਨਿਹਾਰ ਕਰੋ ਮਨ ਮੇਂ ਬਿਚਾਰ ਯਾਰ ਜਗ ਦੀ ਬ
ਹਾਰ ਜਿਵੇਂ ਸੁਫਨੇ ਦਾ ਮੇਲੜਾ ॥ ਫਖਤ ਸਮਾਲ ਤੇ ਲਗਾ
ਉਲਿਫ ਆਤਮਾ ਮੇਂ ਜਨਮ ਇਹ ਮਾਨਸ ਤਾਂ ਹੋਵੇ ਗਾਸੁ
ਹੇਲੜਾ ॥ ਦਾਉ ਲਾਇ ਲੈ ਜੇ ਲਗਦਾ ਖਡਾਰੀ ਆਹੈ ਨੇਕ
ਸੇਂਤ ਆਉ ਗਾਨਾ ਹਥ ਇਹ ਬਤੀ ਤਹੋਇ ਆਵੇ ਲੜਾ ॥ ਕਿ
ਉਸੋਇ ਆਂਗਲ ਤਾਂ ਨਹੋਇ ਨਦਾਂ ਨ ਭਗਵਾਂ ਨ ਦਾਸ ਹੋਹ
ਹੁਸਿਆਰ ਲਕੁ ਬਿਨ ਕੇ ਸਵੇਲੜਾ ॥ ੨੮੧ ॥ ਕਥਿਤਾ ॥ ॥
ਜਾਣ ਸਰਫ ਗਪ ਰਮਾਤ ਮਾਨਾ ਭੰਗੁ ਕਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਦਰ
ਵੇਸ ਬਿਚ ਹਰ ਹਰ ਅੰਗਿ ਦੇ ॥ ਆਤਮ ਬਿਚਾਰ ਤੇ ਸਰੂਪ
ਦਿਖੇ ਲੀਨ ਹੋਇ ਰਹਣਾ ਨਿਰਲੇਪ ਬਿਚ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਿਗ
ਦੇ ॥ ਦੇਹੀ ਏਹੁ ਕਚੁ ਸਚੁ ਜਾਣੁ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਰਵਿ ਆਬੁ

ਹਮਇਕੁਵਿਚਸਰਬੀਗਦੇ॥ਕਿਉਂਹੋਇਆਂਗਲਤਾਂਨ
 ਤੂੰਨਦਾਂਨਭਗਵਾਂਨਦਾਸਜਗਦੀਬਹਾਰਜਿਵੇਂਜਾਤ
 ਰੂਹੈਰੀਗਦੇ॥੨੮੨॥ਕਥਿਤਾ॥ਉਤਮਸਰੀਰਏਹਆ
 ਦਮੀਦਾਬਿਦਗੀਨੂੰਸਮਝਆਪੁਠੀਕਰੇਂਕਾਰਕਿਉਨਕੀ
 ਮੜੀ॥ਦੇਹਦਾਬਿਹਾਰੁਹੋਰੁਜੀਵਾਂਦੇਸਮਾਂਨਸਾਂਗਤੇਰੀ
 ਕੀਬਸੇਸਤਾਦਲੀਲਲਾਉਲਿਬੜੀ॥ਸਮਝਬਬੇਕ
 ਤੇਬਰਾਗਫੜਬਿਸਆਂਤੇਖੇਹਦੀਖੁਰਾਕਇਹਬਕਾਰਵਾਲੀ
 ਚੀਮੜੀ॥ਹੋਇਆਂਗੀਮਗਭਗਵਾਂਨਦਾਸਪੈਦਜਾਂਕਸੀਦੇਤਦੇਂਜਾ
 ਦਕਰੇਂਅੰਮੜੀ॥੨੮੩॥ਕਥਿਤਾ॥ਦੇਖਕੇਅਚੀਭਾਐਸਾਹੋਇਆ
 ਪਰੇਸਾਨਦਿਲਉਲਟੀਅਜੇਗਾਇਕਦੁਨੀਆਂਦੀਗਲਹੀ॥
 ਭੇਡਚਾਲਵਾਂਗਾਇਕਦੂਸਰੇਦੇਪਿਛੇਲਗਜਪਦੇਹੈਂਰਾਮੁ

ਪਰੁਜਾਵਲਿਆਅਲਹੀ। ਚਿਚਲਸੁਭਾਉਕਰਚਿਤ
ਨੂੰਨਾਚੈਨਪਲਰਾਮਕੈਸੇਹੋਇਜਬਆਪਨਾਂਅਚਲ
ਹੀ। ਸਚੁਤਬਜਾਵੀਏਨਦਾਂਨਾਭਗਵਾਂਨਦਾਸਰੇਮਰੇ
ਮਰਚਜਾਏਬਿਸਰੇਨਾਪਲਹੀ॥੨੮੪॥ਕਥਿਤਾ॥
ਅਨਕਰਪਿਗਿਲਨਾਂਭਰਮਖੁਆਰਹੋਹੁਕਾਦਰਕਰੀ
ਮਜਾਦੁਅੰਦਰੇਰਹੀਮਤ੍ਰੀ। ਏਜਨਹੀਦੇਖਦਾਹੈਂਜਬ
ਲਗਆਪਤਾਂਈਭਰਮਨਾਜਾਏਭਮੇਂਸਤਅਕਲੀਮ
ਤ੍ਰੀ। ਸਚੁਕਰੁਸਹੀਰੀਸਬਦਜੁਬਸਾਰਦੇਹਕੁਲਪ੍ਰਕਾ
ਸਕਕੇਕਰਤਸਲੀਮਤ੍ਰੀ। ਸਰਬਹੀਕਲਾਸਮਰਬਭ
ਗਵਾਨਦਾਸਰੇਗਨੂੰਗਵਾਉਆਪਆਪਦਾਂਹਕੀਮਤ੍ਰੀ
੨੮੫॥ਕਥਿਤਾ॥।।ਨਰਤੇਨਾਰਾਇਦਵਿਚਭੇਦਨਾਸੀਤਿ

ਲਭਰਹੋਇਆਥੇਸਮਾਰਨਹੀਜਾਂਇਆਜਾਂਥੇਲੜੀ॥
 ਪੇਚਦਰਪੇਚਬਿਚਅਗਿਅਗਿਪੂਰਨਹੈਚੱਕੀਫਿ
 ਰੇਂਚੀਚਲਮਨੇਰਥਾਂਦੀਮੇਲੜੀ॥ਢਾਈਆਤੇਚੁਗਈ
 ਆਨਹੀਸਾਢਸਤੀਹੋਰਿਸਿਰਭਾਰਾਇਹੁਗ੍ਰਹਨਹੀਚ
 ਲੇਂਸੀਧੀਗੋਲੜੀ॥ਮੁਦਤਾਂਦਾਭੁਲਾਹੋਇਆਂਜੀਵਭਗ
 ਵਾਂਨਦਾਸਮਦਨੂੰਬਸਾਰਮਤਸਮਝਲੇਛੈਲੜੀ॥੨੮
 ੬॥ਕਥਿਤਾ॥ਕਾਰਨਦਰਿਸਰਿਅਸਿਖਾਮੇਪਤੀਗਜ
 ਲੋਭੋਰੁਬਿਦਕਾਰਨਸੁਰੀਧਤਾਦੇਰਸਦੀ॥ਕੀਨਰਸਰਿ
 ਆਮਰਮਿਰਗਸੁਰੀਧਦਾਰਜਿਹਬਾਰਸਮੀਨਬਿਚ
 ਕੁੰਡੀਦੇਆਫਸਦੀ॥ਭੋਗਰਸਹਸਤੀਸਹਾਰਦਾਹੈਕੁੰ
 ਡਾਸਿਰਜਤਨਬਰੇਰਏਕਏਕਨੂੰਗਾਰਸਦੀ॥ਕਰੇਨਾ

ਬਚਾਰਜੇਨਦਾਂਨਭਗਵਾਨਦਾਸਤੇਰਾਕੀਹੁਫਾਲਪੰ
ਜਧਾਂਤਬਿਚਬਸਦੀ॥੨੮॥ਕਥਿਤਾ॥ਨਾਰਕੀਪ
ਰੀਤਜਨਬੰਦਗੀਬਸਾਰਦੇਤਭਾਰੀਹੈਕਲਿਕਦਰ
ਆਵਾਂਨੂੰਬਰੇਤੀਆਂ॥ਰੇਸਮਾਂਨੂਲੇਹਾਜੇਹਾਫਕਰਾਂਨੂੰ
ਐਬਤੇਹਾਕਲਗਾਜਮੀਨਜਿਉਂਕਲਿਕਭਇਆਖੇਤੀ
ਆਂ॥ਪਾਦੀਆਂਨੂਬੂਰਜਿਵੇਂਮਾਨਸਾਂਵਿਸੂਰਤਿਵੇਂਭਾਰੀ
ਹੈਕਲਿਕਲਾਲਚੰਦਨਾਨੂੰਰੇਤੀਆਂ॥ਰਾਹੁਕੇਤਜਿਵੇਂ
ਚੰਦਸੂਰਭਗਵਾਂਨਦਾਸਤਿਵੇਂਹੀਕਲਿਕਜਾਏਨਾਰਦਿ
ਆਂਹੇਤੀਆਂ॥੨੮੮॥ਕਥਿਤਾ॥ਪੇਸੇਬਿਨਾਗਜਨਹੀ
ਪੇਸੇਬਿਨਾਸਾਜਨਹੀਪੇਸੇਬਿਨਾਕਾਜਨਹੀਪੇਸੇਬਿਨ
ਝਾਕਹੈ॥ਪੇਸੇਬਿਨਾਂਹਾਰਨਹੀਪੇਸੇਬਿਨਾਂਨਾਰਨਹੀਪੇ

ਸੇਥਿਨਾਯਾਰਨਹੀਪੈਸੇਥਿਨਾਚਾਕਹੈ॥ਪੈਸੇਥਿਨਾਪੂਤੁ
 ਨਹੀਪੈਸੇਥਿਨਾਦੂਤੁਨਹੀਪੈਸੇਥਿਨਾਕਰਤੂਤਨਹੀਪੈ
 ਸੇਥਿਨਾਖਾਕਹੈ॥ਕਹੇਭਗਵਾਂਨਦਾਸਪੈਸੇਥਿਨਾਐਰਨਾ
 ਫਕੀਰਦਰਿਫੇਸਇਕਪੈਸੇਥਿਨਾਪਾਕਹੈ॥੨੮੯॥ਕਥਿ
 ਤਾ॥ਹੋਵਦਫਕੀਰਖੋਲਅਟਕਜੀਜੀਰਸਿਰਮੰਨਤਕ
 ਦੀਰਪੀਫਜਹਰਪਿਆਲੜੀ॥ਰੈਹਦਨਰਾਸਇਹਜਾਣ
 ਕੇਸਰੀਰਨਾਸਆਪਨੂੰਬਚਾਰਕੂੜਤਜਦੇਵਚਾਲੜੀ
 ਦੇਖਗੁਲਜਾਰਦਿਲਿਗਏਹੈਂਸਰੂਪਮਿਲਿਏਕਤਾਮਕਾ
 ਨਾਵਿਖੇਪਹੁੰਚੇਨਹੀਗਾਲੜੀ॥ਦਰਜਾਫਕੀਰੀਦਾਹੈ
 ਦੂਰਭੈਗੁਵਾਂਨਦਾਸਸਮਝਲੇਉਮਰਨਦਾਂਨਅਜੇਬਾਲ
 ਝੀ॥੨੯੦॥ਕਥਿਤਾ॥ਸਿਰਦਿਤੇਲਭਦੀਮੁਹਾਲਚਾਲ

ਫਕਰਾਂਦੀਸੋਖੀਨਹੀਜਾਵਬਾਜੀਹੋਵਦਸਹੀਦਦੀ
ਜੀਵਦੇਹੀਜੀਵਿਚਜਾਨਵਲੋਹਥਧੇਵਬਦਿਆਂਨ
ਦਾਂਨਗਲਜਾਵਕੇਸੁਨੀਦਦੀ। ਸੁਵੇਹੋਏਸੁਖਨਸਹੀ
ਸਕਹੇਮੂਹਤੇਜੇਕੁਝਪ੍ਰਤੀਤਨਹੀਅਮਲਪਲੀਦਦੀ
ਧੋਖੇਬਾਜੁਹੋਇਬੈਠਾਪੀਰਭਗਵਾਂਨਦਾਸਖਲਾਮਾਰੁ
ਖੇਲਕੇਨਾਖਵਰਮੁਰੀਦਦੀ। ੨੮੧। ਕਬਿਤਾ॥ ਚਜ
ਨਾਅਚਾਰਗਿਆਫਕਰਸਬੂਤਬਦਭੇਸਪਲਟਾਇ
ਲਿਆਕਾਰਹੈਸੈਤਾਂਨਦੀ। ਚੰਚਲਸੁਭਾਉਕਰਚਿਤ
ਹੈਚਲਾਇਮਾਨੁਸੁਰਤੀਪ੍ਰਕਾਰੇਮੂਹੋਬੈਦਔਪ੍ਰਗਾਂਨਦੀ।
ਮਾਇਆਮਦਾਬਿਸੇਭੋਗਛਿਦਰਹਜਾਗਬਿਚਫੇਰਕ
ਹੇਸਾਧਦੇਖੋਗਲਇਹਹਰਾਂਨਦੀ। ਛਿਤਰਾਂਦੀਮਾਰ

ਇਹਨਦਾਂਨਭਗਵਾਂਨਦਾਸਗੁਜਰਖਰਾਬਪਰਤੀਤ
 ਨਾਧਿਆਨਦੀ॥੨੮੨॥ਕਥਿਤਾ॥ਹੋਇਕਰਸਾਧੁਨ
 ਫਾਖੋਟਿਆਪਖੰਡੀਆਂਕੀਖੁਲਿਆਨਾਪੇਚੁਪ੍ਰਬਿਤਜੀ
 ਜੀਰਦਾ॥ਰਿਹਸਤੀਆਂਨਾਲੇਜੁਦਾਰੋੜਨਹੀਅਮਲਾਂ
 ਦਾਸਾਂਗੁਬਦਲਾਇਬੇਠਾਂਹੋਰੁਕਿਉਂਸਰੀਰਦਾ॥ਫੁਰਨੇ
 ਤੇਬਾਸਨਾਂਉਡਾਈਨਾਬਰੂਦਵਾਂਗੁਦਰਜਾਦਲਿਦਰੀ
 ਕਿਉਂਮੰਨਿਆਹੋਪੀਰਦਾ॥ਮੂਹੋਂਕਹਿਆਖਦਾਸੁਖਾਲਾ
 ਭਗਵਾਂਨਦਾਸਪਾਇਆਨਹੀਜਾਏਆਲੀਮਗਜਫ
 ਕੀਰਦਾ॥੨੮੩॥ਕਥਿਤਾ॥ਭੇਖੁਬਦਲਾਇਆਂਨਹੀਸ
 ਬਰਸੁਫਾਈਦਿਚਜਨਮੁਗਵਾਇਆਤੈਂਬ੍ਰਛੇਦਾਚੋਕ
 ਰੋਗਦਾ॥ਆਸਾਤੇਤ੍ਰਿਸਨਾਜਾਂਦਿਲਬਿਚਬਹੇਮਲਖਾ

ਵਦਾਹਰਾਮਤੁਧਮੰਗਵਾਲੀਚੋਗਦਾ॥ ਦੇਹਦੀਬਦਾਵ
ਟਸੁਖਾਲੀਇਹੁਬਦਾਇਲੈਦੁਕਠਨਕਮਾਵਦਾਹੇਸਚ
ਵਲੇਜੋਗਦਾ॥ ਚਾਲਾਇਹੁਬਿਖੜਾਨਦਾਂਨਭਗਵਾਂਨ
ਦਾਸਜਾਨਦਾਸਮਾਂਨਇਕਹਰਖਤੇਸੋਗਦਾ॥ ੨੯੪॥
ਕਥਿਤਾ॥॥ ਰੂਪੁਪਲਟਾਇਆਹੈਮੁਹਮਾਂਦਾਭੇਖਕਰਪ
ੜਦਾਂਪੁਰਾਂਨਅਤੇਫੇਲਰਿਹਾਂਪੜੀ॥ ਮਾਂਦਵਡਿਆਈ
ਗੁੜੀਪਾਤਾਬਿਚਫਸਿਆਹੈਬਚਨਬਚਾਰੁਗਈਬੁਧ
ਕਿਉਂਬਹੜੀ॥ ਇਸਬਿਧਿਫਸੇਂਗਾਦੁਰਾਸੀਵਾਲੀਫਾਹੀ
ਫੇਰਬਾਸਨਾਬ੍ਰਹਮਨਹੀਕਰਤਾਇਕੜੀ॥ ਬਲੁਨਹੀਖੁ
ਲਦਾਜਾਂਦਿਲੋਭੁਗਵਾਂਨਦਾਸਕਰਮਕਰੋੜਿਨਾਂਹਟਾਏ
ਗਾਭੁਵੜੀ॥ ੨੯੫॥ ਕਥਿਤਾ॥॥ ਬਿਸੇਭੋਗਕੁਤੇਬਿਲੇਕ

ਰਦੇਹੈਂਜੀਵਸਾਰੇਬੰਦਗੀਬਚਾਰੁਇਹੁਮਨੁਖਦੀਗਨੀ
 ਮਤੀ॥ਮਾਇਆਉਚੀਜਾਵਨੇਹੁਕਰਦਾਗਰੇਹੀਲੋਕਚ
 ਮੜੀਤੇਦੀਮੜੀਨੂੰਜਾਵਸਾਧਨੀਮਤੀ॥ਮਾਂਨਸਦੁਐਤ
 ਬਾਲੀਅਟਕਨੂੰਦੂਰਕਰਏਕਰੂਪਜਾਵਰਸੁਛਡਦੇੜੀ
 ਮਤੀ॥ਚਿੜੀਆਂਤੇਖੇਤੁਨਾਲੁਟਾਉਭਗਵਾਂਨਦਾਸਫੇਰ
 ਨਹੀਂਮਿਲੁਗੀਇਹੁਜਿਨਸਬਕੀਮਤੀ॥੨੯੬॥ਕਬਿਤੁ
 ਆਪਕੋਨਿਵਾਰਰੂਪਆਪਵਾਨਿਹਾਰਕਰਬੇਲਦੀਬਚਾ
 ਰਦੇਖਸਚਦੇਸਵਿਦਨੂੰ॥ਕੰਗੀਤਹਾਂਤੂਨਿਵਾਸੁਨਹੀਰਤੀ
 ਬਿਸਵਾਸੁਜਹਾਂਸੀਸਨੂੰਕਟਾਇਕਾਂਨੀਪਹੁਚੀਹੈਮੁਰਾਦ
 ਨੂੰ॥ਆਪਾਭਾਵਨੂੰਵਿਸਾਰਸਾਰਸਾਰਹੀਮੇਸਾਰਸਾਰਪੂ
 ਰਨਹੈਆਸਤਜਆਸਦੇਫਸਾਦਨੂੰ॥ਜੀਵਤਹੀਮਰਹੈ

ਹਅਮਰਭਗਵਾਂਨਦਾਸਤਜਕੇਤਰੀਕਠੀਕਮਿਲੇਜਾਅ
ਨਾਦਨੂੰ॥੨੯॥ਕਥਿਤਾ॥ਮਰਤਬਾਅਸਲਫਕੀਰੀਦਾ
ਨਦਾਂਨਚਾਹੇਮਜਲਸਪਾਂਚੇਕੀਮਨੋਹਰਮਿਟਾਇਦੇ॥ਅ
ਸਲਾਪਛਾਦੁਕੁਲਭਰਮਜੀਜੀਰਤੇੜਤਿਸਨਾਦਾਤੀ
ਰਬਿਚਅਗਨਜਲਾਇਦੇ॥ਹੋਹੁਮੈਲੀਆਇਮਾਰੁਦਮ
ਕਾਂਨਚਾਹੋਇਬਾਸਨਾਦੀਜੜਪਟਨਦੀਮੇਂਬਹਾਇਦੇ॥
ਸਾਂਭੁਲੈਨਦਿਰਤੀਨਦਾਨਭਗਵਾਂਨਦਾਸਰੇਤਮੇਪਸਾ
ਰਾਪਰਦਿਰਤਰਲਾਇਦੇ॥੨੯੨॥ਕਥਿਤਾ॥ਮਗਜੁਫ
ਕੀਰੀਦਾਜੇਜਾਦਿਆਂਪ੍ਰੀਤਮਤੈਹੋਇਰਹੁਖਮੇਸਨਾਬਫੇ
ਦੀਪਾਉਧੀਮਤੂੰ॥ਸਰਧਾਸੀਜੁਗਤਜੇਤਿਸਉਪਦੇਸਕ
ਹੁਬਿਸਰਧਕਪੁਰਸਦੇਕੇਲਹੋਹਰੀਮਤੂੰ॥ਦਿਲਤੇਕੋਠਰ

ਨਹੀਂ ਕੋਮਲ ਬਚਾਰ ਓਰ ਮਾਇਆ ਦਾ ਗੁਲਾਮੁ ਹੋਇ ਮ
 ਗਰਨਾਮੁ ਮਿਤੀ। ਸਿਜਮ ਸਫਾਈ ਮੇਜੋ ਕੋਮ ਭਗਵਾਂ ਨ
 ਦਾਸ ਆਵੇ ਜੋ ਦਲੀਲ ਤਿਸ ਪੈਰ ਭਾਂ ਮੇਰੁ ਮਤੀ। ੨੯੯॥
 ਕਥਿਤਾ॥ ਦਰਦ ਦਰੇੜ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਤੇ ਤਿਆਰ ਫੇਰ ਮਨ
 ਦੇ ਤਰੀਗ ਕਰ ਰਚ ਹੇਰੀ ਗਜੇ। ਆਪ ਲੀਸ ਹੇੜ ਕਰ
 ਸਖਤ ਸਜਾਇ ਸਹੇ ਦੇਹੀ ਪਾਏ ਫੇਰ ਕਰੇਂ ਬਿਸਿਆਂ ਦਾਸੀ
 ਗਜੇ। ਲਾਂ ਨ ਤਹ ਜਾਗ ਸਿਰਿ ਭੋਂਦੁ ਆਂ ਨ ਦਾਂ ਨ ਤੇਰੇ ਬਾਣਿ
 ਆਂ ਫਕੀਰ ਚਾਹੇਂ ਦਰਦ ਰਮੰ ਗਜੇ। ਸਾਧ ਸਤੀ ਸੂਰਮਾਂ
 ਕਿਉਂ ਹੋਏ ਭਗਵਾਂ ਨ ਦਾਸ ਦੇਖ ਦਸ ਤੂਰ ਲੋਕ ਹੋਵ ਲਨਾ
 ਦੇ ਗਜੇ। ੩੦੦॥ ਕਥਿਤਾ॥ ਹੋਵ ਲਾਫ ਨਾਹ ਜੀਵ ਸਚ
 ਪਰਤੀਤ ਕਰ ਖਚਤ ਕਿਉਂ ਹੋਇ ਰਿਹਾਂ ਕੂੜ ਦੇਹੁ ਲਾਸ

ਮੇਂ। ਝੂਠ ਇਹੁ ਰਚਨਾ ਬਦਾਵਟ ਤਮਾਂ ਮਜਾ ਦੁਫਸਨਾਂ
ਨਦਾਂ ਨਬੈ ਠੁਥਿ ਸੇਵਾਲੀ ਫਾਸ ਮੇਂ। ਰਸਾਲਿਆ ਚਾਹੁਦਾ
ਜੇ ਅਮਰ ਅਨੰਦ ਗੀਦਾਰੂ ਹਲ ਲਚਾਇਨਾ ਕੁੜ ਕੀ ਦੇ
ਗਰਾਸ ਮੇਂ। ਸਮਝ ਲਗਾਇ ਕਰ ਦੇਖ ਭਗਵਾਂ ਨਦਾਸ ਪ
ਰਮ ਅਪਾਰ ਸੁਖ ਹੋਵ ਲਨ ਰਾਸ ਮੇਂ। ੩੦੧। ਕਥਿਤਾ। ਬੇ
ਲਾਇਹੁਟ ਕਾਉ ਦਾਹੈ ਨਾਮ ਮੇਂ ਨਦਾਸ ਕਰ ਬਖਤ ਬਤੀਤ
ਤੇਨਾ ਪਾਏ ਐਸਾ ਬੇਲਤੂ। ਹਥ ਪਟਕਾਂ ਵਦਾਰਹ ਜਾਏਗਾ
ਨਦਾਂ ਨਫਿਰ ਬਿਸਿਆਂ ਬਕਾਰਾਂ ਬਿਚਰਿ ਹਾਂ ਅਬ ਮੇਲਤੂ।
ਪਾਗਲ ਤੁਫਾਨੀ ਪੁੰਠੀ ਇਲਤ ਸਹੇੜ ਦਾਹੈ ਕੂੜਟ ਕਸਾ
ਲਦਾਲੀ ਸਚ ਮੰਨ ਬੇਲਤੂ। ਹੋਇਆਂ ਮਗਰੂਰ ਬਿਚ ਐਸਾ
ਭਗਵਾਂ ਨਦਾਸ ਡਾਢਾ ਕਰੇਂ ਸੇਰੁ ਜਦੋਂ ਪਵੇਂ ਵਿਚ ਜੇਹਲਤੂ

੩੦੨॥ਕਥਿਤੁ॥॥ਮਾਇਆਦੇਜੀਜਾਲਜਾਲਅਕਲਭੁਲਾ
 ਈਐਸੀਮਰਮਬਸਾਰਲਗਾਂਮਗਰਸਤਾਂਨਤ੍ਰੀ॥ਕਮਾਲਿ
 ਆਰੋਗਾਕਿਉਂਬਿਹਾਝਦਾਹੈਂਜਾਣਬੁਝਹੋਂਦਦਾਫਨਾਹ
 ਅਖੀਦੇਖਦਾਂਜਹਾਂਨਤ੍ਰੀ॥ਹੋਸਰੋਸਹੁਣਾਬਿਸੇਬਦੀਆਂ
 ਬਕਾਰਬਿਚਜਾਣਕੇਸਰੀਰਬਿਰਹੋਇਆਂਗਲਤਾਂਨਤ੍ਰੀ
 ਪੈਣਗੋਪਦਾੜੇਜਦੋਂਫੇਰਭਗਦਾਂਨਦਾਸਧਾਹਾਂਮਾਰੋ
 ਏਂਗਾਜਾਂਹੋਏਂਗਾਦਰਾਨਤ੍ਰੀ॥੩੦੩॥ਕਥਿਤੁ॥॥ਪਕੜਕ
 ਨਾਰਾਨਬਣਾਦਟਦੇਦਿਚਆਈਕਹਣਾਰਹਣਾਦੁਨੀਆਂ
 ਦਾਮਿਥਿਆਬਿਹਾਰੁਹੈ॥ਕਈਇਉਂਆਂਖਦੇਹੈਂਹੋਕਇਹੁ
 ਦਾਮਾਇਬਾਪੁਕਈਮੂਹੋਂਬੋਲਰਹੇਹੋਕਇਹਦਾਨਾਰਹੈ॥
 ਆਪਦੇਸਰੀਰਬਿਚਹੋਕੁਨਹੀਸਾਬਤੁਜਾਂਦੁਸਰੇਮੇਹੋ

ਕੁਜਾਦਫਸਦਾਬਕਾਰੈਹੈ॥ਕੂੜੁਬਕਬਾਦੋਹਰਸਭਭਗ
ਵਾਂਨਦਾਸਹੋਕੁਸਚੁਇਸਦਾਬ੍ਰਹਮਦੀਬਚਾਰੈਹੈ॥੩੦੪
॥ਕਥਿਤਾ॥॥ਆਈਨਾਂਨਦਾਂਨਮਤਿਬਿਸੇਉਨਮਤਹੋਇ
ਕਰੇਂਕਰਤਬਤੂਜਨੋਰਜੜਪਸੁ॥ਬੈਠਕੇਕਨਾਰੇਬਿ
ਚਆਪਦੇਹਿਸਾਬਲਾਉਬਾਸਨਾਂਦੇਮਾਰੇਕੁਤੇਬਿਲੇਕਾ
ਉਂਫਸਦੇ॥ਹੋਇਆਕਿਉਹੈਰਾਂਨਤੇਬੇਹੋਸਤੂਖਮੋਸਹੁਦ
ਮਾਂਦਸਧਰਾਇਆਨਾਮੁਬਾਧਾਕੀਹੈਦਸਦੇ॥ਸਿਜਮਸਫਾ
ਈਕਰਸਾਂਤਭਗਵਾਂਨਦਾਸਖੰਸੜਾਹਜਾਰੁਮਾਰੁਬਿਸੇਬਾ
ਲੇਰਸਦੇ॥੩੦੫॥ਕਥਿਤਾ॥॥ਲਾਲਸਾਦੀਲੀਹੋਤੇੜਕਾ
ਮਨਾਨੂੰਕਾਠਮਾਰੁਫਕਰਸਬੂਤਬਲੁਪਹਰਿਆਜੇਚੋਲ
ਦਾ॥ਹਿਰਸਹਵਾਇਰੋੜਹੰਕਮੇਂਹਿਸਾਬਲਾਇਸਿਦਕ

ਸਬੂਰੀਓਨਾਂਦਿਮੁਇਕੁਡੋਲਦਾ॥ ਫੁਰਨੇਉਠਾਇਸਭ
 ਰੂਹਦੀਰਹੈਸਕਰਬੈਠਕੇਕਨਾਰੇਜੁਅਸਤਬਲੁਖੋਲਦਾ॥
 ਦਿਲੋਂਦਰਵੇਸਹੋਹਨਦਾਂਨਭਗਵਾਂਨਦਾਸਤਤੁਪਾਇਐ
 ਸਾਨਹੀਮੂਹੋਂਬਦੇਬੋਲਦਾ॥੩੦੬॥ਕਥਿਤਾ॥॥ਛਡਕੇਨ
 ਦਾਨਪੁਦਾਅਬਤੂਦਨਾਈਫੜਪਾਗਲੀਮੇਂਗਈਬਹੁਉ
 ਮਰਬਤੀਤਜੇ॥ਦੀਨਤਾਤਿਆਗਕੇਉਖਾੜਜੜਭਟ
 ਕਾਦੀਭਰਮਜਖੀਗਪਟੁਹੋਇਆਹੈਅਤੀਤਜੇ॥ਤਾਰਾਂ
 ਪਰਵਿਰਤਪਸਾਰਵਾਂਰਤੀਦੂਏਦੇਬੈਠਾਹੋਬਿਹੋਸਫੜ
 ਭੇਦੂਆਂਦੀਰੀਤਜੇ॥ਪਲਟੇਦੇਗੋੜਖਾਏਫੇਰਭਗਵਾਂਨ
 ਦਾਸਬਿਸਿਆਂਬਕਾਰਾਂਨਾਲਕਰੇਂਗਾਪਰੀਤਜੇ॥੩੦੭॥
 ਕਥਿਤਾ॥ਦੇਖਕੇਸਮਾਜਰਾਜਗਾਫਲਬਰਾਜਨਹੀਸਮ

ਝਨਲਾਜਕਰਕਾਰਜਕਸੂਤਨਾਂ॥ਪੁਤਪਰਵਾਰਨਾਰਜਿ
ਤਨਾਬਿਹਾਰੁਯਾਰਦਿਲਮੇਬਿਚਾਰਬਿਰਰਹਣਾਇਹਸ
ਬੂਤਨਾ॥ਜਹਾਂਹੈਸੰਜੋਗਤਹਾਂਹੋਵਦਾਬਜੋਗਰੋਗ
ਭੋਗਨੂੰਤਿਆਗਕਿਉਮਿਟਾਂਏਸੋਗੁਊਤਨਾਂ॥ਬੇਲਾਆ
ਖਰਜੁਦਾਈਨਾਸਹਾਈਭੈਦਭਾਈਮੀਤਦਾਸਭਗਵਾਂਨ
ਕਿਉਹੋਵੇਅਵਧੂਤਨਾਂ॥੩੦੮॥ਕਥਿਤਾ॥ਤਿੰਦਦਦੀ
ਕੁੜੀਆਂਮਦਰਸੇਦੇਲੜਕੇਜੁਬਿਆਹਵਾਲਾਮੇਲੁਨਾ
ਹਮੇਸਹੈਠਰਾਵਦਾ॥ਮੁਸਾਫਰਸਰਾਇਮੇਲਾਭਰਿਆ
ਜਹਾਂਨਬਿਚਬੇੜੀਵਾਲਾਪੂਰੁਇਹੁਜਰੂਰਛਿੜਜਾਵ
ਦਾ॥ਬੁਦਬੁਦਾਨੀਰਇਹਸਰੀਰਨਹੀਦੇਖਭੁਲਭਜਦੇ
ਦੀਬਾਰਇਨਪਲੁਨਹੀਲਾਵਦਾ॥ਬੁਰਜਬਰੂਦਰਿ

ਆਉਡਭਗਵਾਂਨਦਾਸਬੀਤਿਆਜੇਬੇਲਾਫੇਰਹਥਨਹੀ ॥੮੨॥
ਆਵਦਾ॥੩੦੬॥ਕਥਿਤਾ॥ਆਂਦੁਕਿਸਚੀਜਦਾਤੂਕਰ
ਦਾਂਕੁਮਤਕਰਦਿਨੇਦਿਨਉਮਰਇਹਜਾਏਤੇਰੀਪਟਦੀ
ਢਲੇਪੜਛਾਵਾਂਜਿਉਂਬਿਰਛਬਨਾਸਪਤਤਿਵੇਂਹੀਤੂਜਾ
ਦੁਇਹਖੇਲਕੋਈਝਟਦੀ॥ਗਜਦੀਖੜੋਇਸਿਰਮੇਸੀ
ਵਲਵਾਨਮੋਤਜੇਬਨਬੁਢੇਪੇਦੀਆਂਆਵਜੜਾਂਪਟਦੀ॥
ਕਰੀਏਉਪਾਉਜੇਅਨੇਕਭਗਵਾਂਨਦਾਸਮਰਗਹਟਾਈ
ਨਹੀਮਗਾਰਤੇਹਟਦੀ॥੩੧੦॥ਕਥਿਤਾ॥ਸੁਫਬਾਤਤੂ
ਨਦਾਂਨਝੂਠਾਜਾਵਕੇਜਹਾਂਨੁਸਾਰਾਆਖਦਾਬਿਆਨਜੇ
ਹੜਾਅੰਤਕਾਲਹੋਵਦਾ॥ਬਾਸਨਾਂਅਵਸਹੋਇਰਹਿੰਦੀਜੇ
ਚਲਾਇਮਾਨਤਿਸਤਕਦੀਰਹੋਇਤੁਧਨੂੰਦਗੋਵਦਾ॥ਨਹੀ

ਮਕਦੂਰਜਮਦੂਤਕੁਸੁਸਕੇਕਹਸਿਗਕਰਤਬਆਪਆ
ਪਨੂੰਤੈਂਖੋਵਣਾ॥ਨੇਕੀਜੇਕਮਾਵੇਂਭਗਵਾਂਨਦਾਸਸੁਖ
ਪਾਵੇਂਬਦੀਆਂਦੇਬਟੇਪਿਆਰੇਬਦੂਤੈਂਨੂੰਰੋਵਣਾ॥੩੧੧
ਕਥਿਤਾ॥ਕਾਲਸਿਰਦਾਰਜਿਨਲਏਸਭਮਾਰਕਿਉਂਤਿਸ
ਕੇਵਿਸਾਰਨਾਮੁਆਪਦਾਂਜਪਾਏਹੈਂ॥ਚਾਰੇਖਾਣੀਆਂਸਮੇ
ਤਲਏਕਾਲਨੇਲਪੇਟਜਾਲਤਾਦਿਆਅਮੇਟਬਿਚਤਿਸ
ਦੇਛਪਾਏਹੈਂ॥ਦੇਹਧਾਰੀਜਗਤਮੇਂਮਾਰਲਏਇਸਨੇਚਰਿ
ਦੇਤੇਪਰਿਦੇਅੰਚੁਪਾਏਤੇਦੁਪਾਏਹੈਂ॥ਕਰੇਂਕਿਉਗੁਮਾਂਨ
ਤੂੰਨਦਾਂਨਭਗਵਾਂਨਦਾਸਕੇਵਤੂੰਬਚਾਰਾਐਸੇਖੁਹਣੀਆਂ
ਖਪਾਏਹੈਂ॥੩੧੨॥ਕਥਿਤਾ॥ਦੁਨੀਆਂਦੇਬਿਚਜਦੋਗੁਜਰੇਸਰੀ
ਰਕੇਈਦੇਖਕਰਤਦੇਂਡਾਢੀਮਾਰਦਾਹੈਂਆਹਤੂੰ॥ਰੋਏਂਮਨਓਪ

ਰੇਤੇ ਸਮਾਂ ਪਾਇ ਭੁਲ ਜਾਇ ਸਮਝ ਨ ਦਾਨ ਕੇ ਸੇ ਪਿਆ ਹੈਂ
 ਕੁਰਾਹਿ ਤੂੰ ॥ ਦਿਲ ਲਾਇ ਯਾਦ ਕਰ ਆਪਣਾ ਫਨਾਹਿ ਹੋਇ
 ਦੀ ਮਦੀ ਮਧੋਇ ਦਾਗ ਸੀਨੇ ਦੇ ਸਿਆਹਿ ਤੂੰ ॥ ਹੋਵੇ ਮਨ ਜੂਰ
 ਤੇਰੇ ਦਭਗ ਦਾਨ ਦਾਸ ਪਲ ਕਥ ਸਾਰੁ ਨ ਹੀ ਸਚ ਦੀ
 ਸਲਾਹਿ ਤੂੰ ॥ ੩੧੩ ॥ ਕਥਿਤਾ ॥ ਹੋਇ ਕੇ ਸੁਦਾਈ ਭੋਗ ਭੋਗ
 ਦਾਹੈਂ ਸਤ ਜਾਨ ਦਕਾਇਆਂ ਹੈ ਨ ਦਾਨ ਤੇਰੀ ਬਾਲੂਏ ਦੀ ਭੀਤ
 ਜਿਉਂ ॥ ਚੁਰਾਸੀ ਦੀ ਭੁਆਲੀ ਬਿਚ ਪਾਗਲਾਨਾਂ ਫਸ ਬੈ
 ਠੁਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਹੋਇਆਂ ਨੀਤ ਤੇ ਅਨੀਤ ਕਿਉਂ ॥ ਤਤ ਗਿ
 ਆਨ ਮਨੇ ਨਾ ਸਥਾਸਨ ਤੇ ਛੈ ਹੋਇ ਜੀਵਨ ਹੀ ਮੁਕਤ ਫਕੀ
 ਗਾਂਵਾਲੀ ਗੀਤ ਇਉਂ ॥ ਅਕ੍ਰਿਤ ਮਦੇ ਵਕੇ ਪਛਾਣ ਭਗਵਾਂ
 ਨ ਦਾਸ ਪਕੜ ਕਨਾਰਾ ਤੂੰ ਆਕਾਰ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਸਿਉਂ

॥੩੧੪॥ਕਥਿਤਾ॥॥ਦੇਹੀਸਭੁਹੱਡਚੀਮਥੁਕਨਾਲਪੂਰਹੇ
ਈਪੋਚਾਦੇਖਰੇਹਰਨਾਪਾਉਬਿਚਅਖਤੂ॥ਪੰਚਤਤ
ਪੂਤਲਾਸਮਾਂਨਸਤਾਏਕਸਭਸੂਖਮਸਮਾਈਜਾਵੁਬਿ
ਰਖੀਅਲਖਤੂ॥ਨਰਨਾਰਜੀਗਲਜਹਾਂਨਜਬਏਕ
ਰੂਪਬਿਸੇਨੂੰਉਡਾਇਕੇਬਛੇਵਾਕਿਤੇਰਖਤੂ॥ਐਸੀਜਾ
ਵਏਕਤਾਨਦਾਨਭਗਵਾਂਨਦਾਸਬਿਰਤੀਟਕਾਇਕਰ
ਹੋਹਨਿਰਪੱਖਤੂ॥੩੧੫॥ਕਥਿਤਾ॥॥ਮਰਤਬਾਮਗਜ
ਫਕੀਰਦਾਬਲਿਦਹੈਜੁਸਮਦੇਮਕਾਂਨਪਰਸੁਰਤਸਿਧਾ
ਗੀਹੈ॥ਰਾਉਰੀਕਏਕਕਰਜਾਵਦਾਹੈਤਹਾਂਫਿਰਰਖਦਾ
ਮੁਤਾਜਨਹੀਤਿਸਨਾਨਿਵਾਰੀਹੈ॥ਹੋਇਅਦੁਐਤਕਹੀ
ਬਿਚਰੇਨਚਾਹੋਇਏਕਤਾਦੇਵਿਖੇਏਕਰੂਪਨਰਨਾਰੀ

ਹੈ॥ ਬਦਾਵਟ ਉਡਾਈ ਜਿਸ ਸਾਧ ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਸਦਾ ਸਤ
 ਵ ਜਾਵਤਿ ਸਬੰਦ ਨਾਹ ਮਾਰੀ ਹੈ॥ ੩੧੬॥ ਕਥਿਤਾ॥ ਸਹੀ
 ਏਹੋ ਪਾਂਦ ਦੇ ਸੁਫਾਈ ਤੇ ਖੁਦਾਈ ਵਾਲੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਗਾਇ
 ਕੁਰਮਿਆ ਅਖੰਡ ਹੈ॥ ਕਿਧਰੇ ਨਗਾਹ ਮਾਰੁ ਦਿਲ ਦੀ ਸੁਫ
 ਈ ਨਾਲ ਆਪ ਦਾ ਹੀ ਆਪੁ ਦਿਸੇ ਜੇ ਤਾਬ੍ਰਹਮੰਡ ਹੈ॥ ਛਲ
 ਤੇ ਛਲਿ ਨਾ ਬਿਸਾਹੈ ਬਕਾਰ ਤਹਾਂ ਉਡਾਵ ਰੇ ਬਜਹਾਂ
 ਗਿਆਨ ਪਰਚਿਤ ਹੈ॥ ਏਕ ਜੇ ਪੁਕਾਰ ਰਚੇ ਦੁਮੇਤ ਭਗਵਾਂ
 ਨ ਦਾਸ ਅਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕਹਣਾ ਤੇਰਾ ਸ਼ਬ ਪਖੰਡ ਹੈ॥ ੩੧੭॥
 ਕਥਿਤਾ॥ ਬਿਸਟਾਫ ਰੇ ਲੇਨਿ ਜਰੂਪ ਨੂੰ ਬਸਾਰਹੀ ਸਆ
 ਦ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿ ਕਿਉਂ ਬਣਿਆ ਹੈਂ ਕਾਗਤੀ॥ ਆਤਮਾ ਅਵੇ
 ਬੀ ਅੰਤ ਵਾਹ ਕਸਰੀ ਰਲਖ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਰ ਗਿਆਨ

ਜਾਗਨੀਮੇਂ ਜਾਗਤੂ॥ ਅਸਲਾਇਕਾਗਰਨਿਦਿਰਤੀਭੁ
ਲਾਇਕਰਰਚਦਾਕਿਉਂਮੂੜਪਰਦਿਰਤਦੇਬਾਗਤੂ॥ ਕੂ
ੜਦਿਖਲਾਵੇਤੇਨਦਾਨਦਿਲੁਮੋੜਦੇਖੁਦਾਸਭਗਵਾਂਨ
ਹੈਂਬ੍ਰਹਮਹੀਬੇਦਾਗਤੂ॥ ੩੧੮॥ ਕਥਿਤਾ॥॥ ਹੋਇਆਹੈਂਜੇ
ਸਾਧਨਾਉਪਾਧਬਿਚਫਸਬੈਠਆਧਤੇਬਿਆਧਅੰ
ਉਪਾਧਭਾਗੀਰੋਗਾਹੈ॥ ਬਲੁਆਪਣਾਬਚਾਰਤੇਅਵਿਦਿਆ
ਅਸਾਰਤਜਧਰਮਬਸਾਰਹੋਰਧਾਰਨਅਜੋਗਾਹੈ॥ ਗੇ
ਹੂਜਬੋਭੇਸਸੇਨਕਾਲਲੀਆਏਕਵੇਰਤਿਸਹੀਮੇਮੇਲਫੇ
ਰਕੈਸੇਕਹੋਜੋਗਾਹੈ॥ ਤਜਸੀਸਾਰਹੋਇਫਕੀਰਭਗਵਾਂਨ
ਦਾਸਗਿਰਪੇਣਾਬਾਤਦੁਰਦਿਸਾਵਾਲੀਹੋਗਾਹੈ॥ ੩੧੯॥
ਕਥਿਤਾ॥॥ ਬ੍ਰਹਮਦੀਬਚਾਰਬੁਨਿਆਦਿਪਰਕਾਇਮ

ਹੋਹਕਲਪਤਕਾਂਮਨਾਂਬਸਾਰਦੇਹਸਾਰੀਆਂ।ਸਚਦਾ
 ਬਪਾਰੁਕਰੁਧੂਠਦਾਤਿਆਗਕਰੁਇੰਦ੍ਰੀਸਿਕੋਚਸਭੇ
 ਛਡਬਿਭਚਾਰੀਆਂ।ਏਕਸਿਉਂਪ੍ਰੀਤਕਰਦੂਸਰੇਕੀਰੀ
 ਤਤਜਸੀਗਤਜੇਏਕਕਾਤਾਂਹੋਵਦਖੁਆਰੀਆਂ।ਜਾਤ
 ਪਾਤਮਾਨੁਨਹੀਸਿਗਭਗਵਾਂਨਦਾਸਆਖਰਦੀਵਾਰ
 ਕੀਮਆਵਦਸਵਾਰੀਆਂ।੩੨੦।ਕਥਿਤਾ॥।ਈਸਰਉ
 ਪਾਧੀਅਤੇਜੀਵਹੈਅਵਿਦਿਆਮੇਥੈਠਕੇਇਕਾਗਰਬਿ
 ਚਾਰਲੇਤਹਕੀਕਤੂ।ਲਖਤਾਸਰੂਪਕੀਅਪਾਰਅਪਰਿ
 ਪਰਹੈਦੋਨੇਸੇਬਸੇਸੇਅਸੀਰਖਦਾਂਤੁਫੀਕਤੂ।ਵਹਾਂਹੈ
 ਨਾਹਮਤੁਮਦਫਤਰਗੁੰਮਸਭਕਹਾਂਹੈਉਪਾਧਜਹਾਂਸੂ
 ਖਮਥਰੀਕਤੂ।ਈਸਜੀਵਸੇਨਚਾਹਹੈਨਦਾਨਭਗਵਾਂ

ਨਦਾਸਕਰੇਂਚਾਹਕਿਸਦੀਜਾਂਖੁਦਹੈਂਰਫੀਕਤੂ॥੩੨
੧॥ਕਥਿਤਾ॥॥ਖੁਦਖੁਦਗਾਂਵਦਾਹੈਪਿਆਹੀਤੂਰਾਤ
ਦਿਨਖੁਦਦਾਨਸਾਨਦੇਹਨਾਂਰਖੁਅਬਰੇਲਤੂ॥ਆਪ
ਦਾਹੀਆਪਹੈਂਜਦਾਇਰਿਹਾਂਕਿਸਥਿਧਬਲੁਏਹਫ
ਸਾਦਵਾਲਾਦਸੁਸਾਰਾਖੇਲਤੂ॥ਮੂਰਖੁਬਕਾਰੀਭੀਇ
ਹਕਹੇਗਾਮਲੀਨਮੱਤੇਮੈਂਹੀਖੁਦਰਬੁਇਸਪੜਦੇਨੂਫੇ
ਲਤੂ॥ਨਿਰਨਾਨਤਾਰਅਗੇਬੋਲਭਗਵਾਨਦਾਸਕਿਸੇ
ਦਾਨਾਪੋਲਪਾਂਈਝੇਝਾਰਖਗੇਲਤੂ॥੩੨੨॥ਕਥਿਤਾ
ਬੋਲਮੂਹੋਂਆਖਦਾਸੁਖੇਨਜੇਹਾਖੁਦਦਾਹੈਖੁਦੀਓ
ਬੇਖੁਦਪਰੇਜਾਨਦਾਅਪਾਰਦਾ॥ਮਨਬੁਧਇੰਦ੍ਰੀਦੇ
ਬਿਸੇਤੇਹੈਪਰੇਖੁਦਹਮਤੁਮਕੁਝਨਾਤਹਪਦੁਨਿਰਾ

ਕਾਰਣਾ॥ ਬਾਤ ਇਹ ਬਰੀਕ ਹੈ ਨਮੂਨਿ ਓਂ ਨਗਾ ਹਚੱਕ
 ਰੋਗ ਸੋਗ ਚਾਹ ਮਿਟੇ ਭਾਸਨਾ ਅਜਾਰ ਦਾ॥ ਬਿਨਾ ਹੀ
 ਤਰੀਕੇ ਇਸ ਹੋਇ ਭਗਵਾਂ ਨ ਦਾ ਸਖੁ ਦਨਾ ਪੁਕਾਰ ਮਤ
 ਬਾਜੀ ਜਾਏ ਹਾਰ ਦਾ॥ ੩੨੩॥ ਕਥਿਤੁ॥॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ
 ਦਿਸਦੇ ਹੈਂ ਜੀਵ ਅਲਪ ਗਤਾ ਮੇਂ ਹਰ ਸਰਬ ਗਾਇਕ ਰਿ
 ਹਾ ਭਰ ਪੂਰ ਹੈ॥ ਜਲ ਥਲ ਮੂਰਖ ਤੇ ਚਤੁਰ ਮੇਏ ਕਰ ਸ
 ਪਸੂਆਂ ਪਖੇਰੂਆਂ ਮੇਤਿ ਸਦਾ ਹੀ ਨੂਰ ਹੈ॥ ਐਸਾ ਨਿਰ
 ਦੋਖਾ ਨਿਰਵੈਦ ਦਿਲ ਦਾਰ ਹੈ ਤੂੰ ਦੰਡ ਦੇਣ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਾ
 ਤੁਧ ਮਕਦੂਰ ਹੈ॥ ਦੇਹ ਕਰ ਦੁਖ ਜੇ ਹੜੇ ਪਾਏ ਭਗਵਾਂ ਨ
 ਦਾ ਸਤੋ ਰਾਹੀ ਇਹੁ ਫੇੜੁ ਨ ਹੀ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕਸੂਰ ਹੈ॥ ੩੨੪॥
 ਕਥਿਤੁ॥ ਤੂੰ ਹੀ ਰਬ ਹੈਂ ਰਸੂਲ ਤੂੰ ਹੀ ਸਰਬ ਕਾ ਮੂਲ ਤੂੰ ਹੀ

ਭੂਲਹੈਅਭੂਲਫੂਲਕਾਂਟਾਖੁਦਨੂਰਤੂੰ। ਤੂੰਹੀਰਾਮਅ
ਵਤਾਰਤੂੰਹੀਕ੍ਰਿਸਨਮੁਰਾਰਤੂੰਹੀਧੋਲਅਸਵਾਰਹਮ
ਵਾਰਹਵਾਹੂਰਤੂੰ। ਮਹਿਮਦਜਸੂਹਤੂੰਹੀਬਿਆਪਕਸ
ਮੂਹਤੂੰਹੀਅਲੀਵਲੀਰੂਹਨੂਹਭਇਆਹੈਕੋਹਤੂਰਤੂੰ।
ਗੋਰਖਗੋਬਿੰਦਇੰਦਤੂੰਹੀਹੈਨਰਿੰਦਜਿੰਦਦਾਸਭਗ
ਵਾਂਨਅਨਲਹਕਮਨਸੂਰਤੂੰ॥੩੨੫॥ਕਬਿਤਾ॥ਤਿਰੇ
ਤਐਅੰਜੀਲਫੁਰਕਾਨਤੇਜੀਬੂਰਚਾਰੇਕਹਦਕਤਾਬਾਂ
ਬੋਲਪਰਵੁਰਦਗਾਰਦੇ। ਜੁਜਰਸਿਆਮਰਿਗਬੇਦ
ਐਅਥਰਬਦਚੇਹਨਕੇਮਹਾਵਾਂਕਬ੍ਰਹਮਹੀਪੁਕਾਰ
ਦੇ। ਨਿਆਇਮਮਾਨਸਾਬਸੇਖਖਪਤਿਜਲਬੇਦਾਂਤਸਾਂ
ਖਸਾਸੜਬ੍ਰਹਮਹੀਉਚਾਰਿਦੇ। ਬ੍ਰਹਮਅਵੈਬਿਨਦੂ

ਸਰੋਨਾਭਯੋਕਛੂਦਾਸਭਗਵਾਂਨਬੋਲਫਕਰਬਹਾਰਦੇ॥

੨੭

੩੨੬॥ਕਥਿਤਾ॥ਆਤਮਾਂਅਖੰਡਖੰਡਖੰਡਿਨਮੇਂਖੰਡਿਅਬ
ਹੋਬੇਤਾਂਅਖੰਡਜਬਜਾਦੇਨਿਗਕਾਰਨੂੰ॥ਆਸਕਾਂਦੀ
ਚਾਲਚਲੁਸਿਖਿਆਬਚਾਰਏਹਸਾਖੀਦੀਸਿਆਦਕ
ਰੁਛਡਕੇਅਕਰਨੂੰ॥ਅਨੇਕਸੇਉਠਾਇਆਂਖਏਕਮੇਂਨ
ਗਾਹਿਲਾਇਬਾਸਨਾਂਕੋਰੋਕਮੇੜਮਨਦੀਮੁਹਾਰਨੂੰ॥ਕ
ਹੇਭਗਵਾਂਨਦਾਸਬੰਦਰੀਹੈਬੰਦਹੋਦਸੁੰਨਦੀਸਮਾਧ
ਮੇਨਿਹਾਰਿਕਰਤਾਰਨੂੰ॥੩੨੭॥ਕਥਿਤਾ॥ਅਸਲਾਅ
ਛੇਦਰੂਪਹੀਏਮੇਂਹਿਸਾਬਲਾਉਵਜਾਕਿਸਜੀਵਹੋਇਪਾ
ਵਦਾਂਅਜਾਰਤੂੰ॥ਫੁਰਨੇਫਲਾਰਗਿਆਆਤਮਾਂਅਭੇ
ਦਭੁਲਾਇਸਬਿਧਿਮੁਠਿਆਹੈਅੜਦਬਜਾਰਤੂੰ॥ਬਿਭ

ਚਾਰਨੀਜਿਉਨਾਰਹੋਇਛਡਕੇਸੁਭਾਉਸੀਲਤਿਵੇਂਹੀ
ਬ੍ਰਹਮਤੇਹੈਂਜੀਵਬਿਚਕਾਰਤੂ। ਅਜੇਭੀਬਿਚਾਰਨਿਜ
ਰੂਪਭਗਵਾਂਨਦਾਸਲੱਜਤਜਹਾਨਦੀਦੇਪਾਉਸਿਰਿਛਾ
ਰਤੂ॥੩੨੮॥ਕਥਿਤਾ॥।ਹੋਇਨਿਰਪੋਛਸਭੇਏਕਹੀਫ
ਕੀਰਜਾਦਦੁਐਤਨਹੀਕੋਇਕਰਦੇਖਲੈਸਨਾਸਤਾਂ।ਬ
ਹਮਚਾਰੀਓਹੁਜੇਹੜਾਬ੍ਰਹਮਦੀਬਚਾਰਕਰੇਹੋਂਵਦਾ
ਉਦਾਸੀਹੋਇਮਾਇਆਤੇਉਦਾਸਤਾਂ।ਅਸਲਤਰੀਕਾ
ਤਤਏਹੋਸੁਨਿਆਸੀਆਂਦਾਆਸਥਾਸਤਿਆਗਕਰ
ਹੋਵਦਾਨਰਾਸਤਾਂ।ਬਫਾਵਟਉਡਾਇਜਬਦੇਖੀਭਗ
ਵਾਂਨਦਾਸਨਿਕਲੀਨਾਦੁਐਤਦਰਵੇਸਇਕਖਾਂਸਤਾਂ॥
੩੨੯॥ਕਥਿਤਾ॥।ਦਾਨੇਦਰਵੇਸਜੁਹਮੇਸਹੈਕਲੇਸਬਿ

ਨਸਮਸ਼ਨਰੇਸਇਹਬਸੇਸਹੈਂਬਚਾਰਮੇ।ਕੈਸੇਹੈਂਅਤੀ ੮੮
ਤਚੀਤਨਹੀਜਿਨਹਾਰਜੀਤਰੀਤਮੇਨਾਨੀਤਹੈਪ੍ਰੀਤਿ
ਦਿਲਦਾਰਮੇ।ਲੈਂਦੇਕੀਅਨਿਦਨਿਰਵੈਦਦਿਲਬਿਦਮੰ
ਦਪੰਦਨੂਤਿਆਗਿਰਹਿਦੇਆਤਮਅਧਾਰਮੇ।ਸਿਜਮੀ
ਤੇਧੀਰਜੀਸਿਤੋਖੀਭਗਵਾਂਨਦਾਸਸਾਹਿਨਕੇਸਾਹਜੇ
ਸਮਾਏਸਮਸਾਰਮੇ॥੩੩॥ਕਥਿਤਾ॥।ਬਾਸਨਾਂਦੇਪਿਛੇ
ਲਗਹੋਈਨਾਖੁਆਰਯਾਰਬਾਸਨਾਂਦੇਮਾਰੇਨੂੰਟਕਾਦਾ
ਨਹੀਥਾਂਓਇ।ਬਾਸਨਾਂਦੇਅਗਿਲਗਹੋਇਓਜੇਚਲਇ
ਮਾਨਪਾਵੇਂਗਾਅਜਾਬਬਫਕੂਕਰਤੇਕਾਂਓਇ।ਬਾਸਨਾ
ਦੀਤਾਰਤੇ੩ਪਾਵੇਂਗਾਦੀਦਾਰਜਬਹੋਇਗਾਅਚਲਜੇ
ਸਮੂਹਸੁਖਤਾਂਓਇ।ਨਿਜਧਾਂਮਦੇਮਕਾਂਨਮੇਸਮਾਇਭ

ਗਵਾਂਨਦਾਸਹਮਤੁਮਨਹੀਜਹਾਂਰੂਪਰੇਖਨਾਓਇ॥੩੩
੧॥ਕਥਿਤਾ॥॥।ਬਾਸਨਾਵਜੂਦਬਿਚਬੈਰਨਕਲਿਕਮਨ
ਬਾਸਨਾਦੀਮਾਰਤੇਗੁਲੇਲਾਭਲਾਸਾਰਦਾ।ਬਾਸਨਾਦੇ
ਪਿਛੇਲਗਤੁਰਨਾਂਖਰਾਬਬਹੁਬਾਸਨਾਂਦੇਪਿਛੇਹਾਥੀ
ਅੰਕਿਸਸਹਾਰਦਾ।ਬਾਸਨਾਂਦੇਹੇਤਜੀਵਫਾਹੀਬਿਚਆ
ਫਟਸੇਹੋਇਆਂਤੂਗੁਲਾਂਮਤੇਸੇਦੇਹਦੀਬਗਾਰਦਾ।ਬਾ
ਸਨਾਦੀਤਿਆਗੁਮਿਤਰਾਈਭਗਵਾਂਨਦਾਸਨਿਜਦੇਮ
ਕਾਂਨਨਸਾਅਜਬਬਹਾਰਦਾ॥੩੩੨॥ਕਥਿਤਾ॥॥ਅਰੇ
ਮਨਅਧਿਨਹੀਸਰਮਹਿਆਉਤੁਝਰਚੇਂਬਿਫਹਾਰਜੇਹ
ੜੇਰਾਜਸੀਹੈਂਇੰਦਰੀਕੂੜਦਾਖਲਾਗਤੂਖਲਾਰਦਾਹੈਂਭੁ
ਲਕਰਹੋਵਦੀਫਨਾਹਜੇਹੜੀਦੇਖਦਾਹੈਂਜਿੰਦਰੀ।ਭ

ਟਕਾਵਾਫਲੁਏਹੇਮਿਲੂਗਾਨਿਲੋਜਤੁਬਭਵੇਂਗਾਚੁਗਾ
 ਸੀਜੂਨਧਾਰਕੇਪਰਿੰਦਗੀ॥ਬਾਸਨਾਂਕੋਰੋਕਤੂਨਦਾਨ
 ਭਗਵਾਂਨਦਾਸਆਪਨੂਬਚਾਰੁਛਤੁਫਾਰਸੀਤੇਹਿੰਦਗੀ॥
 ੩੩੩॥ਕਥਿਤੁ॥ਬਿਦਿਆਬਚਾਰਬਿਨੁਜਾਦਲੈਨਦਾਂਨ
 ਕੂੜਬਿਦਿਆਬਿਹਾਰੀਬੜਾਸਾਧਕੋਬਕਾਰਹੈ॥ਬੜੀ
 ਇਹਉਪਾਧਤੇਅਸਾਧਐਸੀਮਹਾਂਰੋਗਚਿਚਲਸੁਭਾਉ
 ਕਰਕਰਦੀਖੁਆਰੁਹੈ॥ਕਾਰਨਇਹੁਬਿਸੇਤੇਬਸੇਪਦਾਤੀ
 ਜਾਣਯਾਰਐਸੀਦੁਰਾਚਾਰਸਿਰਇਸਦੇਪੰਜਾਰਹੈ॥ਬਿ
 ਦਿਆਸਰੂਪਦੀਹੈਸਾਰਭਗਵਾਂਨਦਾਸਸਮਸ਼ਧਾਂਤ
 ਰੋਗਕਟਦੀਹਜਾਰਹੈ॥੩੩੪॥ਕਥਿਤੁ॥ਇਲਮਅਸਾ
 ਨਪੜਹਰਫਨਾਂਏਕੋਬੇਲਅਮਲਕੁਮਾਏਹਟੇਦਿਲਦੀ

ਹੈਰਾਂ ਨਗੀ॥ ਸੁਖ ਨ ਫਕੀਰ ਦਾ ਦੋਰੇ ਗਨਾ ਖਲਾ ਫਜਾਵ
ਇਲਾਮ ਹਰੂ ਫਵਾਲਾ ਕਰੇ ਗਾਵ ਰਾਂ ਨਗੀ॥ ਥੀ ਤਿਆਹੁ
ਵਾਲੁ ਜੇ ਨ ਦਾਨ ਨਾਲ ਕਹੇ ਸਚੁ ਰਖੇ ਨਾਲ ਕੋਇ ਛਡੁ ਇਲ
ਮੇ ਸੇ ਤਾਂ ਨਗੀ॥ ਕਰ ਕੇ ਜਕੀਨ ਸਚੁ ਜਾਵ ਭਗਵਾਂ ਨ ਦਾ
ਸਾਮਲ ਕਮਾਏ ਬਿਨਾ ਅਕਲ ਹੋਵਾਂ ਨਗੀ॥ ੩੩੫॥ ਕ
ਬਿਤਾ॥॥ ਸਚ ਦੀ ਇਬਾਦਤ ਇਹ ਜਿ ਕਰਹੇ ਇਦੀ ਮਦੀ ਮ
ਰਖਨ ਜਦੀ ਕਨਹੀ ਨ ਫਸ ਇਲਾਮ ਤੀ॥ ਬਾਧਿਆਂ ਬਿ
ਹਾਰਦਿਆਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਬਦਾਵਦਾਂ ਕੀ ਅਮਲ ਬਬੇਰਾਇ
ਕਜਿ ਤਹੇ ਇਸਲਾਮ ਤੀ॥ ਬਦੀਆਂ ਬਖੀਲੀਆਂ ਮੇਹੇ
ਇਰਿਹਾਂ ਹਿਰਸੀ ਜੋ ਭਾਇ ਤੇਰੇ ਬਢੇਰੀ ਇਹ ਸਖਤ ਸਿ
ਆਂ ਮਤੀ॥ ਹਟੇ ਨਾਂ ਕਦਾਇ ਚਿਤ ਸਿਰੋਂ ਭਗਵਾਂ ਨ ਦਾ ਸ

ਨਾਕਸਭੁਲਾਇਆਹੁਫਰੇਜਤੈਂਕਿਆਮਤੀ॥੩੩੬॥

੬੦

ਕਥਿਤਾ॥॥ਗਲਾਂਕਰਮੁਖਤੇਗਿਆਨਐਥਿਚਾਰਕਹੇ
ਚਜੁਨਹੀਤਿਸਕੇਹੈਜਨਮੁਗੁਵਾਂਵਦਾ॥ਖੂਹਿਬਿਚੋਨਿ
ਕਲਕੇਖਾਤਥਿਚਗਰਕਿਆਉਚੀਉਚੀਨਾਮਦੀਦੁਹਾ
ਈਜੇਹੜਾਪਾਂਵਦਾ॥ਗੁੜੁਗੁੜੁਕਹੇਤੇਨਾਮੂਹਹੈਮਿਠਾ
ਸਦਾਰਕੇੜਾਨਹੀਹੋਇਨਾਮੁਮਿਰਚਦਾਗਾਂਵਦਾ॥ਤੈਸੇਹੀ
ਤੂਜਾਦਥਿਨਾਸੇਕਭਗਵਾਂਨਦਾਸਬਕਬਕਕਰਨੇਸੇਅ
ਸਰੁਨਾਂਆਂਵਦਾ॥੩੩੭॥ਕਥਿਤਾ॥ਤੀਰਥਾਂਦੇਕੀਤਿਆਂ
ਤੇਬੇਦਦਿਆਂਪੜਿਆਂਤੇਜਾਣਕਲਿਆਣਕਿਉਹੋਇਰਿ
ਹਾਂਲੁਟਹੀ॥ਦੇਖੇਨਹੀਜਾਣਇਹੁਸਬਕਦਾਚਿਤਕੈਸੇਕ
ਲਿਆਣਜੀਵਜਾਵਦਾਨਖੁਟਹੀ॥ਆਵਾਨਹੀਮੁਕਦਾ

ਜਾਂਰਚਿਆਬਕਲਪਾਂਦਾਖੋਤਾਕਿਸਥਿਧਕਹੁਨਦਾਂ
ਨਜਾਏਛੁਟਹੀ॥੧੫॥ਮਅਨਿਦਮੇਸਮਾਏਭਗਵਾਂਨਦਾਸ
ਭਰਜੇਨਚਾਹੀਵਾਲਾਪੀਵੇਂਇਕਪੁਟਹੀ॥੩੩੮॥ਕਥਿ
ਤਾ॥ਦਿਲਦਾਟਕਾਉਨਹੀਮੂਰਖਮਲੀਨਮਤਰਬੁਚਾਹੇਂ
ਟੋਲਿਆਤੂਕਾਗਜਫਰੇਲਕੇ॥ਝਖਰਹੇਮਾਰਦਾਜੇਉਮ
ਰਅਖੀਰਤਕਮੱਖਣਨਾਨਿਕਲੇਗਾਪਾਣੀਨੂਵਰੇਲਕੇ॥
ਮਿਹਨਤਅਜਾਂਈਜਾਏਸਮਝਸਿਆਣਾਹੋਹੁਕੁਝਨਹੀ
ਹਾਂਸਲੀਹੈਕਲਰੁਕਰੇਲਕੇ॥ਸਚਦੇਸਰੂਪਦੀਨਾਸਾ
ਰਭਗਵਾਂਨਦਾਸਹੋਵੇਂਗੁਨਹਗਾਰਇਹਸੁਖਨਤੂਬੋਲ
ਕੇ॥੩੩੯॥ਕਥਿਤਾ॥ਥੇਦਵਾਕਜਾਣਿਆਂਜਥਾਰਥ
ਨਾਪੜਕੇਜਾਂਰੁਚੀਕੇਬਧਾਇਕਰਰਿਹਾਹੈਰਿਹਾੜਤੂ॥

ਦੁਰਮਾਤਿ ਦਿਲ ਦੀ ਗਦਾ ਏਨਾ ਗਿਆਨ ਕਰ ਮਗਜ ਖੁ
 ਪਾਈ ਮੇਰੁ ਜਾਰ ਦਾਂਦਿ ਹਾੜ ਤੂੰ। ਜਾਪ ਜੇ ਅਜ ਪਾਨ
 ਹੀ ਤਿਸ ਕੇ ਬਚਾਰ ਦਾ ਹੋਂ ਨਿਸਚੇ ਹੀ ਜਾਦੁ ਭਉਂਦਾ ਰੋ
 ਹ ਬਰਉ ਜਾੜ ਤੂੰ। ਖੋਜੇ ਜੇ ਹਨੂ ਬਾਹਰ ਓਹ ਬਿਚਤ ਗ
 ਦਾਂ ਨਦਾਸ ਦੇ ਖਲਾ ਜੇ ਦਿਲਾ ਦਿਆਂ ਦੀ ਦਿਆਂ ਉਘਾੜ ਤੂੰ।
 ੩੪੦॥ ਕਥਿਤਾ॥ ਇਕ ਅਖਰ ਬਥੇ ਰਾਹੇ ਨਦਿਰ ਤੀ ਦਾਖੇ
 ਠਪੜੁ ਤਜ ਪਰ ਦਿਰਤ ਇਹ ਸਾਸ ਤ੍ਰੀ ਨਾਗਰੀ। ਛਡ
 ਕੇ ਸਮੀਪ ਅਥਾਕਿ ਕੁਕਨੇਰ ਦਾ ਤੂੰ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਰ ਕੇ
 ਸੁਰੀਧ ਲੇ ਮਲਾਗਰੀ। ਕੂੜ ਦੀ ਕੁਮਤ ਤੇ ਕਨਾਰਾ ਫੜੁ
 ਨਿਸਦਿ ਨ ਜਾਦੁ ਲੇ ਬ੍ਰਹਮ ਕਰ ਬਿਰਤ ਇਕਾਗਰੀ। ਬਿ
 ਚਪਰ ਪੰਚ ਕਿਉਂ ਪਾਇਆਂ ਭਗਵਾਂ ਨਦਾਸ ਤੁਛ ਸੁਖ ਛ

ਡੁਕੇਅਨੰਦਦੇਖੁਸਾਗਰੀ॥੩੪੧॥ਕਥਿਤਾ॥ਔਰਾਂਉਪ
ਦੇਸਕਰਬਚਨਅਨੇਕਬੋਲਧਾਰਨਬਬੇਕਨਹੀਭਾਰੀ
ਆਗਿਆਨਗੀ॥ਪੜਨਬਿਹਾਰਕੁਲਜਾਣਲੇਕੁਫੈਦ
ਤੁਲਕਰਨੀਬਿਚਾਰਜੇਹੜੀਜੁਧਦੇਸਮਾਨਗੀ॥ਆ
ਪਦੇਹੀਆਪਨੂਨਸੀਹਤਹੈਦੀਮਦੀਮੋਹਹਨਾਬੇਹੋਸਫ
ਝੁਐਸੀਬੁਧਦਾਂਨਗੀ॥ਹਕੀਕਤਜੇਜਾਣੇਬੋਲਕਹੁ
ਭਗਦਾਂਨਦਾਸਮੋਨਰਹੁਤਿਸਤੇਜੋਕਦਰਨਦਾਨਗੀ॥
੩੪੨॥ਕਥਿਤਾ॥ਕਹਦਾਜੇਹੈਬੇਦਦਾਜਥਾਰਥਸਰੇ
ਸਟਬਹੁਤਿਸਕੋਬਚਾਰਕਰਦੇਖਅਤਿਰੀਫਤੂ॥ਅ
ਰਥਪਛਾਣਕੇਪਰੇਮਰਖੁਆਸਰੇਮੇਂਕੁਰਲੀਆਂਕਰ
ਕਰਹੋਹਨਹੀਜੀਫਤੂ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਦਿਆਦਾਨਿਸਦਿ

ਨਬੈਠਆਭਿਆਸਕਰੁਰੁਚੀਸੇਅਰੁਚਹੋਇਅਮੀਰਸੁ
 ਪੀਵਤੂ॥ਤਿਨਾਂਗੁਫਾਸੇਅਤੀਤਹੋਨਦਾਨਭਗਵਾਂਨਦਾ
 ਸਤੁਰੀਆਮੇਲੀਨਹੋਬੈਕੁਠਬਾਸੀਥੀਵਤੂ॥੩੪੩॥
 ਕਥਿਤਾ॥॥ਮਾਇਆਰੂਪਨਦੀਸਾਥਫੁਰਨੇਦੇਰਚਕਰ
 ਹੋਇਰਿਹਾਂਦੀਨਆਪਆਪਦੇਹੀਫੇਰਸੇ॥ਬਿਚਪਰਵਾ
 ਹਅਜੇਰਾਫਲਸੁਭਾਉਛਡਸੁਰਤਸੀਭਾਲਬਚੁਘੁਬਿ
 ਰਦੀਘੋਰਸੇ॥ਬੁਲਦਸਿਸਾਰਨਾਗਤੀਦੂਏਤੇਮਾਗਾਰ
 ਮੱਛਮਾਰਨਲਪੇਟਾਬਚੁਇਨਕੀਪਰੇਰਸੇ॥ਬੇਰੀਪੰ
 ਜਤੇਰੇਇਹੁਨਦਾਂਨਭਗਵਾਂਨਦਾਸਕਰਕਤਲਾਂਮਅ
 ਬਰਿਆਂਨਸਮਸੇਰਸੇ॥੩੪੪॥ਕਥਿਤਾ॥॥ਕਾਮਤੇਕ੍ਰੋ
 ਧਲੋਭਮੋਹਅੰਹੀਕਾਰਪੰਜਬਿਸੇਬਲਵਾਂਨਬਿਚਛਾਏ

ਅੰਗਅੰਗਹੀ॥ ਮਿਤ੍ਰਬਢਾਇਪਤਆਇਕਰਮਾਰਨਇ
ਹਕੀਤਾਹੈਸੁਦਾਈਤੇਪਲਾਈਤੁਧਭੀਗਹੀ॥ ਹੋਇਆਂ
ਜੇਨਢਾਲਤਤਕਾਲਮੁਠਲਿਆਜਾਦਬਚਦਾਹੈਂਤਾਂ
ਹੀਕਰੇਂਇਨਾਂਬਦਰੀਗਹੀ॥ ਫੜਤਕੜਾਈਤੂੰਨਦਾਂਨ
ਭਗਵਾਂਨਦਾਸਖੂਬਛਟਕਾਉਰਿਆਂਨਰੂਪਲੇਤੁਫੰਗ
ਹੀ॥੩੪੫॥ਕਬਿਤਾ॥॥ਹੋਇਰਿਹਾਜੀਫਅਬਪਚਪਰ
ਪੰਚਾਬਿਚਅਸਲਾਅਨਾਦਹੀਬ੍ਰਹਮਾਦਿਲਦਾਰਸੀ॥
ਕਰਕੇਨਿਆਉਂਆਪਆਪਹੀਬਚਾਰੁਪਾਇਆਇਤ
ਨਾਅਜਾਬੁਬਢਠਗਤੈਂਬਨਾਰਸੀ॥ਕਾਰਓਹੋਸਾਂਭਦਾ
ਹੈਂਫੇਰਮੁੜਭੇਦੂਆਕਿਉਂਬਾਸਨਾਬਕਾਰਅਗੇਕੀਤਾ
ਤੂੰਖੁਆਰਸੀ॥ਛੜਚਤਰਾਈਤੂੰਨਦਾਂਨਭਗਵਾਂਨਦਾ

ਸਹੋਇਕੇਬੇਖੁਦੁਖੁਦਰੂਪਦੀਲੇਵਾਰਸੀ॥੩੪੬॥ਕ
ਬਿਤਾ॥॥ਐਹਮਕਅਦਾਇਭੈਝੀਤੇਰੇਬਿਚਐਸੀਪ
ਈਰਚੇਂਦੁਰਲਭਜਾਣਕਾਰਜਪਤਿਤਰੀ॥ਪ੍ਰਦਿਰਤ
ਦੀਓਰਮੂੜਤੁਰਤਤਿਆਰੁਹੋਏਕਰੇਂਤੂਬਲਾਉਬਲ
ਆਵੇਂਜਾਂਸੁਤਿਤਰੀ॥ਸੁਖਾਂਦੀਹੈਖਾਣਅਤੇਦੁਖਾਂਦੀ
ਦੁਕਾਂਨਬੰਦਗੋਸੇਹੋਇਜਾਣੀਏਬਹਾਰਇਹਅੰਤਰੀ॥
ਮਨਦੀਮਰੇਝੀਵਲਦੇਖਭਗਵਾਨਦਾਸਲੇਫਨਾਅ
ਨੰਦਦੇਖਰਾਬੁਤੇਰਾਮੰਤਰੀ॥੩੪੭॥ਕਬਿਤਾ॥॥ਬਾਲ
ਕਅਵਸਥਾਹੈਮੂੜਆਰੀਆਨਗ੍ਰਿਗਕਰੇਅਪਰਾਪ
ਤਪਦਾਰਥਾਂਦੀਇਛਿਆਜੁਦਾਹੋਵੇਜਦਤਦਮਦਦਿ
ਖੇਹੋਇਕਗਚਿਤਵਤਕਾਂਮਖਾਂਮਸਮਝੇਨਾਸਿਛਿਆ॥

ਜਰਾਜਦੇਆਵੇਕਫਖਾਂਸੀਆਦਵਾਵੇਗੁਝੀਤ੍ਰਿਸਨਾਜ
ਲਾਵੇਨਹੀਹੋਵੇਤਅਨਿਛਿਆ।ਕਾਲਸਿਰਦੰਡਨਹੀ
ਰਿਆਂਨਪਰਚੰਡਜਬਦਾਸਭਗਵਾਂਨਹੁਣਕੋਫਕਰੇ
ਰਿਛਿਆ॥੩੪੮॥ਕਥਿਤਾ॥।ਮਨਿਲੇਨਦਾਨਇਕਮਤ
ਤੁਝਆਖਦਾਹਾਂਭਵੇਨਾਂਚੁਗਸੀਵਾਲੇਜਿਤਕਰਗੇੜ
ਤੂੰ।ਮਿਤ੍ਰਬਣਾਇਜਿਨੀਪਲਟੇਦੇਵਿਚਪਾਇੰਆਹੋਹ
ਹੁਸਿਆਰਜੜਤਿਨਾਂਦੀਉਖੇੜਤੂੰ।ਫੈਂਕਕੇਫਸਾਦ
ਆਪਹੋਇਹੁਸਿਆਰਰਹੁਭੁਲਨਹੀਕਰੁਫੇਰਪੰਚਨਕਾ
ਨੇੜਤੂੰ।ਮਾਰਨੇਦੇਵਾਲਾਨਹੀਕੋਈਭਗਵਾਂਨਦਾਸਆ
ਪਹੀਸਹੇੜਗਲਪਾਇਲੈਂਦਾਂਫੇੜਤੂੰ॥੩੪੯॥ਕਥਿਤਾ॥
ਤੇਰੇਜੇਹਾਮਹਾਂਘਾਤੀਹੋਰਨਾਨਦਾਨਕੋਈਤ੍ਰਿਸਨਾਦੇ

ਤਾਉ ਬਿਚਰਾਤ ਦਿਨੇ ਤਪਦਾਂ ॥ ਦੁਖ ਘਲੇ ਪਾਂਵ ਦਾ ਹੋਂਖਾ
 ਨਿਓਂਗ ਵਾਇ ਮਤ ਕਰ ਕੇ ਗੁਨਾਹ ਆਪ ਆਪ ਬਿਚਖ ਪ
 ਦਾਂ ॥ ਆਪਰਚ ਜਾਲ ਵਾਂਗ ਡਾਵਰੇ ਦੇ ਫਸ ਕਹੇਂ ਬਖਸੇ
 ਗਾਰਬੁ ਤਕਲੀਫ ਸਭ ਆਪਦਾਂ ॥ ਕਹਵਾ ਤੇਰਾ ਝੂਠਾਇ
 ਹਨ ਦਾਨ ਭਗਵਾਂਨ ਦਾ ਸਜਾਵ ਦ ਅਜਾਈ ਜੋ ਕਲਾਂਮ
 ਮੂਹੇਂ ਜਪਦਾਂ ॥ ੩੫੦ ॥ ਕਬਿਤਾ ॥ ॥ ਗਲਾਂ ਬਾਤਾ ਬਿਚਰਿ
 ਨੁਸਾਰਾ ਹੀ ਬਤੀਤ ਹੂਆ ਆਲਸ ਦੁਬਾਇ ਆਜ ਬਆਈ
 ਫਿਰ ਰੈਨ ਤਾਂ ॥ ਸੁਤਿ ਆਂ ਬਿਹਾਇ ਗਈ ਕੀਨ ਨਾਉ ਕਾਸਿ
 ਆਹੈ ਗਾਫਲ ਗਵਾਈ ਗਲ ਕਰ ਕਰ ਸੇਨ ਤਾਂ ॥ ਹਿਰੇ ਜੈ
 ਸਾਜਨ ਮ ਅਜਾਈ ਜਾਏ ਨਾਮ ਬਿਨ ਪਰਤ ਕੇ ਪੇਖਿਆ
 ਪ੍ਰੇਮ ਵਾਲੇ ਨੈਨ ਤਾਂ ॥ ਲਦ ਜਾਂਵ ਦਾ ਜਹਾਨੁ ਅਖੀ ਦੇਖ

ਭਗਵਾਂਨਦਾਸਬੜਾਅਫਸੋਸਕੇਸੇਆਮਦੀਹੈਚੈਨਤਾਂ
੩੫੧॥ਕਥਿਤਾ॥॥ਉਤਮਸਰੀਰਇਹਮਾਨਸਚੁਰਾਸੀ
ਬਿਚਕਦਰਪਛਾਫਕਰੁਕੰਮਨਾਂਗਲੀਜਤੂ॥ਬੂਹਾ
ਇਹਨਕਾਲਦਾਹੈਅਖੀਆਂਨਾਮੀਟਲਿਘੁਜੇਜਨਾਂਦਾ
ਭੁਲਾਆਇਆਂਉਪਰਦਲੀਜਤੂ॥ਸਾਰਨਹੀਲਵੇਂਗਾ
ਜੇਹਿਮਤਬਰੇਰਅਬਜੁਗਾਂਪਰਜੀਤਫੇਰਭਵੇਂਗਾ
ਅਜੀਜਤੂ॥ਹੋਇਨਿਰਬਾਸਾਬਿਸਰਾਮਭਗਵਾਂਨਦਾ
ਸਕਾਰਨਭੁਆਲੀਜਾਫਬਾਸਨਾਹੀਬੀਜਤੂ॥੩੫੨॥
ਕਥਿਤਾ॥॥ਜਾਗੁਅਬਆਲਸੀਆਉਮਰਅਜਾਂਈ
ਜਾਏਹਿਰਸਜੀਜੀਰਨਾਲਹੋਇਰਿਹਾਂਬੀਧਤੂ॥ਗੇਤੁ
ਏਹੋਖੁਲਦਦਾਕਰਲੇਉਪਾਉਐਸਾਚਮਵੇਦੀਕੈਦਾਜਿ

ਤਪਵੇਨਹੀਅੰਧਤੂੰ। ਸਗਲਮਨੋਰਥਮਿਟਾਇਮਤਏਕ
ਫੜੁਦਿਲਨੂੰਟਕਾਇਚਲਆਰਫਾਦੇਪਧਤੂੰ। ਰਮਜਾ
ਪਛਾਦਾਇਉਂਨਦਾਨਭਗਵਾਨਦਾਸਖੇਜਖੁਦਰੂਪੇਰੇ
ਕਥਾਸਨਾਦੀਸਿਧਤੂੰ। ॥੩੫੩॥ ਕਬਿਤਾ॥ ਦੇਖਓਹੋ
ਨੂਰੁਜਿਹਦਾਕਲਹੈਜਹੂਰਰਤੀਰਹੇਨਾਂਫਤੂਰਜਾਲ
ਲਵੇਜੇਹਜੂਰਤੂੰ। ਸੀਨਾਹੋਵੇਸਰਦਨਾਦਰਦਬਕਾਇ
ਰਹੇਗਾਰਦਗਵਾਇਹੋਇਰਹੇਂਭਰਪੂਰਤੂੰ। ਮਨਮਤ
ਚੂਰਕਰਤਰਕਗਾਰੂਰਫੇਰਨਹੀਕਿਤੇਦੂਰਹੈਂਮਾਮੂਰਮ
ਸਹੂਰਤੂੰ। ਲਖੇਂਆਪਕੋਹੀਆਪਜੇਨਦਾਂਨਭਗਵਾਂਨ
ਦਾਸਜਪੇਂਜੇਅਜਾਪਜਾਪਨੇਹਿਪਾਪਹੈਂਜਰੂਰਤੂੰ। ॥੩੫
੪॥ ਕਬਿਤਾ॥ ਬਿਰਤੀਬਿਹਾਰਕਾਰਜਾਲਦੇਹਜਤੀ

ਮਮਬੋਹੋਹਨਾਂਅਲਬਸੁਧਆਪਦੇਲੈਘਰਦੀ।ਕਾਰਾ
ਗਾਰੀਬਾਹਜਮੁਖਕਾਰਨਫਸਾਉਦਾਹੈਮੇਖਸਸਰੂਪਾ
ਕਾਰਬਿਰਤੀਹੈਕਰਦੀ।ਬੋਏਬਾਸਨਾਕਰੀਰਛਾਪਾਲ
ਗੇਗਾਸਰੀਰਹੋਏਪੁਜਦਲਗੀਰਗੀਤਪਕੜੇਜੇਖਰਦੀ
ਰਾਹਜਾਂਦਦੀਫਲਾਇਗਲਪਾਏਭਗਵਾਨਦਾਸਦਸ
ਖਾਂਨਦਾਂਨਤੇਗਾਕੋਦੁਬਫੂਦਰਦੀ।੩੫੫॥ਕਬਿਤਾ॥ਦੇ
ਖਸਿਸਾਰਇਹੁਅਸਤਹੈਅਸਾਰੁਕਰੁਇਸਦੀਬਚਾਰਨ
ਹੀਫਸੁਸੁਤਨਾਰਮੇਂ।ਕੂੜਦਾਬਿਹਾਰਕੋਈਦੀਮਦੀਖ
ਲਾਰਨਾਂਅਦਰਦਾਗੁਜਾਰਯਾਰਚਿਤਕਰਹਾਰਮੇਂ।ਬਾ
ਜੀਜਾਏਜੀਤਪਰਪੰਚਸੇਅਤੀਤਹੋਇਕਰੇਂਜੇਬਤੀਤ
ਪਰਤੀੜਨਿਰਾਕਾਰਮੇਂ।ਪਾਏਕਾਲਿਆਫਤਜਈਰਖਾ

ਨਦਾਂਨੇਐਸੇਦਾਸਭਗਵਾਂਨਰਹੇਅਸਲਅਚਾਰਮੇਂ।੩੫ ੬੬
 ੬।ਕਥਿਤਾ॥ਜਤੀਜਿਵੇਂਨਾਰਸੇਅਤੀਤਜਿਉਂਬਿਹਾ
 ਰਸੇਤਿਉਂਭਜੂਬਕਾਰਸੇਤੇਪਚਿਨਕੀਬਿਧਸੇ।ਕੁਰੰਗ
 ਜਿਵੇਂਸੇਰਸੇਜਿਉਂਅਜਹੈਬਘੇਰਸੇਤਿਉਂਡਰਜੂਨੀਫੇਰਸੇਚੁ
 ਰਾਸੀਵਾਲੇਫੇਧਸੇ।ਬੈਸਨੇਜਿਉਂਨੀਚਸੇਛੁਕੀਨਜਿਵੇਂ
 ਕੀਚਸੇਤਿਉਂਬਚੁਪਚਿਬੀਚਸੇਅਗਿਆਨਰੂਪਅੰਧਸੇ।
 ਦਾਸਭਗਵਾਂਨਝੂਠਾਜਾਣਕੇਜਹਾਂਨਕਰਸਚਦਾਧਿਆ ੦
 ਨਬਚਕੂੜਸਨਬਿਧਸੇ।੩੫॥ਕਥਿਤਾ॥ਦਾਦਫਰਿ
 ਆਦਨਹੀਆਪਬਿਨਸੁਦਦਾਕੇਕਿਸਨੂੰਸੁਦਾਵਾਂਹਾਲੁ
 ਮਨਨੇਂਹੋਮਾਰਿਆ।ਜਿਨਸਬਕੀਮਤੀਦਾਲਦਿਆਜ
 ਹਾਜੁਮੇਰਾਛਹਦਰਆਵਿਚਧੋਖਾਦੇਕੇਡਾਰਿਆਰਿਖਾਂ

ਨਲਕੋਇਮੇਪੁਕਾਰਦਾਹਾਂਭੁਜਾਕਢਨਫਸਦੇਧੇਖੇਮੂ
ਲੁਆਈਨਾਂਪਿਆਰਿਆ।ਦਿਮਤੇਦਲੀਲਇਕਹੋਇ
ਭਗਵਾਂਨਦਾਸਭੁਬਦਾਜਹਾਜੁਕਿਸੇਇਸਬਿਧਤਾਰਿ
ਆ॥੩੫੮॥ਕਥਿਤਾ॥।ਬਗਰਹੀਵਾਉਮੇਸੀਮਾਇਆ
ਦੇਸੁਭਾਉਕਰਹੋਵਦਟਕਾਉਨਹੀਦੇਵੇਇਸਜਿੰਦਦਾ॥
ਤਿਨਦੇਵਾਂਗਮਨਅਰਧਤੇਜਾਏਕਭੀਉਰਧਕੇਚਾਰਾ
ਨਹੀਚਲਦਾਹੈਪੁਰਖਪਰਿੰਦਦਾ।ਚੱਕਰਦੇਬਿਚੋਂ
ਬਿਧਨਿਕਲਨੇਵਾਲੀਖੂਬੁਹੋਹਤੂਅਡੋਲਫੜਦਾਂਮਨ
ਗੋਬਿੰਦਦਾ।ਨੇਕਹੈਨਸੀਬਹੋਇਸਰੋਤਭਗਵਾਂਨਦਾਂ
ਸਆਸਰਾਅਚਲਨਾਬਸਾਹੁਕਰਮਿੰਦਦਾ॥੩੫੯॥
ਕਥਿਤਾ॥।ਮੇਮਨਉਪਾਉਨਹੀਮੇਮਦਿਲਹੋਵਦੇਨੂੰਆ

ਜਜਸਤਾਵਦੇਦੇਬਿਚਉਪਰਾਲਮੀ। ਰਖਿਆਹਲਾ ५७
ਲਨਾਮਮਾਰਿਆਗੁਨਾਹਬਿਨਕਾਫਰਕਸਾਈਤੈਂਸੁਭਾ ०
ਉਫੜਜਾਲਮੀ। ਆਖਦਾਂਸਵਾਬੁਕਿਸਸੂਰਤਬੇਪੀਰ ०
ਬੋਲਲਿਖਿਆਕੁਰਾਨਮੇਂਕਿਰਬਲਹੈਆਲਮੀ। ਲੋਜ ०
ਤਪਸਿੰਦਹੁਫਕਰੇਂਭਗਵਾਂਨਦਾਸਦੇਜਖਦੀਭਾਹਜਾਂ ०
ਜਲਾਵੇਕਰੇਂਮਾਲਮੀ। ੩੬੦। ਕਬਿਤਾ। ਦਿਸਦਾਖੁਦ ०
ਨਹੀਂਹੋਰੁਦਿਲਦਾਰਕਿਤੇਸਾਬਤਜਾਂਹੋਇਆਹੈਤਾਜਾ ०
ਦਿਆਬਿਆਨਤੇ। ਪੀਰਤੈਪੈਰੀਬਰਬਤਾਂਵਦੇਦਨਾ ०
ਇਹਸਿਆਹਰਗਨਜਦੀਕਰਬਸਾਬਤਕੁਰਾਂਨਤੇ। ०
ਐਸਾਹੈਬੇਦੀਨਬੇਈਮਾਨਤੂੰਹਰਾਮਖੋਰਮਾਰਦਾਹੈਂਜੀ
ਵਫਿਰਾਉਨਫਹਮਾਂਨਤੇ। ਦੁਖਨਾਪੁਰਾਇਆਹੁਫਯਾ

ਭਗਵਾਂਨਦਾਸਜਾਦੇਗਾਦਰੁਸਤਜਾਂਆਂਦਬਦੇਜਾ
ਨਤੇ॥੩੬੧॥ਕਥਿਤਾ॥॥ਥਾਫਰੀਜੇਕਰੇਂਤਾਂਉਠਾਏਂਨੁ
ਕਸਾਂਨਬਹੁਥਾਫਰੀਦੇਜੇਡਕੇਈਹੋਰਨਾਗੁਨਾਹਹੈ॥
ਚੇਦਾਂਹੀਤਬਕਥਿਚਜਾਇਹਰਜਲਪਵੇਦੁਖੀਹੋਇ
ਜੀਵਜਦੋਮਾਰੇਠੰਡੀਆਹਹੈ॥ਲਾਹਨਤਕਾਤੋਕਗਲ
ਪਵੇਮੂਹਕਾਲਾਹੋਇਸ੍ਰਮਉਠਾਏਂਜਦੋਂਕਰੇਂਤੂਨਗਾਹਹੈ
ਮਕੇਕਰੇਂਹੱਜਜੇਹਜਾਂਰਵਾਰਜਾਇਕਰਦਾਸਭਗਵਾਂ
ਨਨਹੀਬਖਸੇਅਲਾਹਹੈ॥੩੬੨॥ਕਥਿਤਾ॥॥ਦੇਜਖਮੇ
ਡਾਲਤਹੈਂਆਪਕੇਜਹਾਲਤਸੇਪਾਲਤਹੈਂਨਫਸਇਹਕ
ਚਤਕੁਕਾਜਤੂ॥ਮਾਨਤਸੈਤਾਂਨਕੋਨਾਜਾਨਤਰਹਮਾਨ
ਕੋਨਾਕੀਮਇਨਸਾਂਨਕੋਜੁਖਾਇਰਿਹਾਂਖਾਜਤੂ॥ਰਬੀਸੂ

ਰਤਨੁ ਭੀ ਨ ਦਾ ਤੇ ਮਨਿ ਦਾ ਹੈਂ ਆਪਣੀ ਨੂੰ ਉਘੜ ਇਹ ਜਾ
 ਉਜੇ ਬਣਾਇ ਬੈਠਾਂ ਪਾਜ ਤੂੰ ॥ ਕਿਆ ਮਤ ਕਾਰੇ ਜ ਅਜੇ
 ਸਿਰ ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਸਕਾਦਰ ਬਸਾਰੁ ਨਾਂ ਬੇਸਰ ਮਨ ਲਾਜ
 ਤੂੰ ॥ ੩੬੩ ॥ ਕਥਿਤਾ ॥ ॥ ਮੁਰਗਾਨਾ ਮਾਰਨ ਹੀ ਹੋਏ ਗਾਖੁ ਆ
 ਰਪਹਿ ਲੇਗੱਲ ਕੇ ਬਚਾਰ ਇਹ ਨੂੰ ਕਿਸ ਦਾ ਹੀ ਸਾਇਆ ਹੈ ॥
 ਗਿਰੇ ਵਾਂਗ ਆਪਣੇ ਮੇ ਆਪ ਮੂਹ ਪਾਇ ਕਰ ਸਮਝ ਕੇ ਦੇਖ
 ਰੂਹ ਕਿਸ ਨੇ ਬਨਾਇਆ ਹੈ ॥ ਏਕ ਹੋਰ ਫੀਕ ਨਹੀ ਦੂਸਰਾ
 ਸਰੀਰ ਜਿਹ ਜਾਣ ਲੇਤ ਹਕੀਕ ਸੋਈ ਸਰਬ ਸਮਾਇਆ
 ਹੈ ॥ ਖੁਦੀ ਕਰਤ ਰਕਨਾ ਗਰਕਗ ਰੂਰ ਮੇ ਤੂੰ ਦਾਸ ਭਗਵਾਂ
 ਨ ਇਹ ਨਾ ਜੇ ਜਫੁਰੁ ਮਾਇਆ ਹੈ ॥ ੩੬੪ ॥ ਕਥਿਤਾ ॥ ॥ ਆ
 ਪਕੇ ਪਛਾਣ ਕਰਹਿ ਕਦਾਨਾ ਤਾਣ ਨਾਂ ਕਸੂ ਤੇ ਅੇਸ ਮਾਣ

ਇਹ ਜਾਣਦਿਨ ਚਾਰ ਕੇ॥ ਖਾਏ ਮੁਰਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੂਤ ਬਿਵ
ਹਾਰ ਇਹੁ ਮਲਨ ਅਹਾਰ ਕਹਿ ਦੇ ਆਰਫ ਪਕਾਰ ਕੇ॥ ਕ
ਰੇ ਸੋ ਪਸਿੰਦ ਜੋਈ ਨਿੰਦਨ ਮੇ ਨਿੰਦਨ ਹੀ ਕੀ ਬਦੀ ਹੋ ਜਿ
ਦੇ ਅਸੇ ਖਾਜ ਕੋ ਨਿਹਾਰ ਕੇ॥ ਮਾਨ ਸੀ ਚਰੂ ਭਲੀ ਤੇ ਹੱਡ
ਭਗਵਾਂਨ ਦਾ ਸਰੀਰ ਝੁਤੇ ਕਾਕ ਅਧ ਕਾਰੀ ਸੀ ਅਹਾਰ ਕੇ
॥੩੬੫॥ ਕਥਿਤਾ॥ ਜਾਨ ਵਰੇ ਕੇ ਏਹ ਕਾਂ ਮਜੋਈ ਕਰੇਂ ਸਰਹ
ਆਂ ਮਇਹ ਤੇ ਖਾਵਾ ਹੈ ਹਰਾਂ ਮਦੇ ਖਕਰ ਕੇ ਬਥੇ ਕਤਾਂ॥
ਪਕੜ ਕੇ ਕਰਦ ਬੇਦਰਦ ਬਗਾਂ ਵਦਾ ਹੈਂ ਨਹੀਂ ਪੁਰਦਰ
ਦ ਜਾਂ ਮਰਦਨਾ ਨੇ ਕਤਾਂ॥ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਭੋਰ ਕਮ ਜੋਰ ਦਾਨਾ
ਜੋਰ ਹੋਰ ਸੁਫ ਕੇ ਭੀ ਸੋਰ ਪਵੇ ਕਾਲ ਜੇਨਾ ਛੇ ਕਤਾਂ॥ ਕਰ
ਕਰ ਜਬਾ ਖੁਛ ਤਬਾ ਭਗਵਾਂਨ ਦਾ ਸਪਦੇ ਜ ਦੋਂ ਸਿਰ

ਤਦੋਲੰਗੇਕੇਹਾਸੇਕਤਾਂ॥੩੬੬॥ਕਥਿਤਾ॥ਜਾਂਨਕਰੇ
 ਕਬਜਫਰਿਸਤਾਜਾਂਆਇਕਰਜਾਵਤਦੋਨਿਕਲਇ
 ਹੋਚੇੜਾਂਸਭਤੇਰੀਆਂ॥ਚਾੜਕੇਸਿਕੀਜੇਜਦੋਂਮਲਕਮ
 ਰੋੜਾਦੇਵੇਹੋਇਕਰਕੇਲਕਰੇਮਿਨਤਾਂਬਥੇਰੀਆਂ॥ਕੋ
 ਫਕਰੇਦਰਦਜਾਂਆਪਹੀਬੇਦਰਦਹੈਂਰੂਹਹੋਵੇਪਿਜਸ
 ਜਾਸਖਤਬਧੇਰੀਆਂ॥ਬਜਰਹੀਗੁਰਜਨਦਾਂਨਭਗ
 ਵਾਂਨਦਾਸਬੇਲਾਰਖੁਯਾਦਕਰੁਐਡਨਾਦੁਲੇਰੀਆਂ॥
 ੩੬੭॥ਕਥਿਤਾ॥ਛਡਜਾਵਦਾਜਾਂਹਾਂਨਹੋਇਜਾਣਾਬੇ
 ਨਛਾਂਨਜਾਂਨਕਰਕੇਗੁਮਾਂਨਹਰਿਗਿਜਨਾਂਹੀਕਾਰੀਏ॥
 ਨੇਕੀਹੀਕਮਾਈਏਫੇਰਵਤਨਹੀਆਈਏਜਬਪਾਈ
 ਏਕੀਤਾਆਪਣਾਤਾਂਖੂਨਕਿਉਂਗੁਜਾਰੀਏ॥ਸੋਚਕਰ

ਹੱਕਲੋਕਬੀਨੀਏਬੇਸੱਕਪਰਪੱਕਨਾਂਨਹੱਕਚੱਕਜੀ
ਵਉਠਮਾਰੀਏ। ਕਾਰਨਤੇਫਲਪਹਲੇਦੇਖਭੁਗਾਵਾਂ
ਨਦਾਸਪਿਛੋਂਕਰਕਾਰਜਜੇਦਰਗਾਨਾਂਹਾਰੀਏ॥੩੬੮
ਕਥਿਤਾ॥ ਜਿਤਨੀਚੁਰਾਸੀਫਾਸੀਨਾਸੀਨਾਖਲਾਸੀ
ਬਿਰਸਿਰਿਸਿਰਿਦਾਰਨਰਨਾਰਨਇਉਂਕਹੀਏ। ਹੋ
ਵਤਮਹਾਂਨਭਾਵਧਰਮਪਛਾਂਨਜਾਂਨਧੀਰਜਧਿਆਂ
ਨੇਅੇਸੇਮਰਮਕੋਲਹੀਏ। ਆਜਜਨਿਤਾਵੇਂਨਹੀਮਾ
ਰੀਏਧਰਾਵੇਂਇਉਂਆਖਦੇਸਿਆਵੇਂਨਾਂਇਆਵੇਂਬਦ
ਰਹੀਏ। ਕੀਜੀਏਪਨਾਹੋਵੇਵਾਹਭੁਗਾਵਾਂਨਦਾਸਪੇ
ਸਨਹੀਜਾਏਤਾਂਅਲੋਗਹੋਇਬਹੀਏ॥੩੬੯॥ ਕਥਿਤਾ
ਬਦੀਏਆਜਾਦਦਿਲਸਾਦਬਰਬਾਦਹੋਇਪਾਵੀਏ

ਜੋ ਦਾ ਦਤੋ ਅਥਾਵਹੀ ਰਹਾਈਏ। ਦੇਖੀਏ ਗੁਲਿਸਤਾਂ ॥੧੦੦॥
ਦਮਾਗੋ ਕੇ ਬੇਦਾਗ ਕਰਹੇ ਇਬਾਗ ਬਾਗ ਮੋ ਜੋ ਬੇਸਤਾਂ
ਕੀ ਪਾਈਏ। ਲਾਇ ਮਕਾਂ ਨ ਕੇ ਮੁਕਾਮ ਪਰ ਖੇਲੀਏ ਜਾਨੂ
ਰਵਾਲੇ ਚਸਮੇ ਸਹੂਰ ਸਿਉਂ ਨਾਈਏ। ਪੀਏ ਆਬ ਹਿਆ
ਤਤਾਂ ਨ ਦਾਨ ਭਗਵਾਂ ਨ ਦਾਸ ਹੋਇ ਕੇ ਬੇਜਾਤ ਬਿਚ ਜਾ
ਤ ਦੇਸ ਮਾਈਏ। ॥੩੭੦॥ ਕਥਿਤਾ ॥ ਕਲਮਾ ਕਹੁ ਆਂ ਮਨ
ਹੀ ਜਿਸ ਮੇ ਕਲਾਮ ਖਾਂ ਮਸਚੁ ਵਾਲਾ ਨਾਮ ਓਹ ਜਪ ਆ
ਠ ਜਾਮਤ੍ਰੀ। ਰਹੇ ਨਹੀ ਫਿਕਰ ਹੈ ਜਿ ਕਰਜੁ ਆਂ ਨ ਐਸਾ
ਦਿਗਰ ਨਾਜ ਹਾਂ ਤਹਾਂ ਕਰਲੇ ਮੁਕਾਮਤ੍ਰੀ। ਆਰਫੇ ਕੇ ਬੇ
ਲਜੁ ਆਮੇਲ ਆਬ ਹਿਆ ਤਸਮੇ ਲਕਰੇ ਨੇਸ ਪਾਏ ਅ
ਜਬ ਅਰਾਮਤ੍ਰੀ। ਕਲਾਹੀ ਸੇ ਕਲਮਾ ਨ ਦਾਂ ਨ ਭਗਵਾਂ ਨ

ਦਾਸਕਲਾਕੋਪਛਾਦਕਰਕਰਬਿਸਰਾਂਮਤ੍ਰੀ॥੩੭੧॥ਕ
ਬਿਤਾ॥॥ਦੇਖੋਕੀਸਿਤਮਕਰਸਿਤਮਗਰਸਿਤਮਐਸੇ
ਕੈਸੇਰਖਭੇਤਬਿਚਭੇਤਦੇਸਮਾਇਆਹੈ॥ਕੁਦਰਤਕਾ
ਰਇਹਰਚਗੁਲਜਾਰਹੇਇਸਰਬਅਧਾਰਆਪਆਪਕੇ
ਛਪਾਇਆਹੈ॥ਆਫਤਾਬਤੇਮੇਹਤਾਂਬਮੇਭੀਆਬਦ
ਰਆਬਹੈਸੋਕੁਲਕੀਪਨਾਹਹੇਇਕੁਲਦਰਸਾਇਆਹੈ॥
ਗੁਰਨੇਦਿਖਾਇਆਐਨਰੈਨਮੇਸਬੂਤੁਕਰਦਾਸਭਗ
ਵਾਨਤਾਂਹੀਐਸੇਸੁਖੁਪਾਇਆਹੈ॥੩੭੨॥ਕਬਿਤਾ॥॥ਪਾ
ਇਆਚਾਹੇਰੱਬਅਬਹੱਬਨੂੰਗਵਾਇਝਬਏਹੀਹੈਸਬੱਬ
ਲਭਆਰਫਾਂਦੀਚਾਲਤ੍ਰੀ॥ਮੁਸਕਲਹਲਨਾਅਜਲਹ
ਰਜੱਲਸੱਲਗੱਲਹੇਇਸਹਲਕਰੇਏਹਜੇਅਮਾਲਤ੍ਰੀ॥ਜੀ

ਭਕੋਬਕਾਉਨਹੀਬੋਲਦਾਲਗਾਉਨਹੀਹੋਠਫਰਕਾ
 ਉਨਹੀਹੋਏਂਜਿਦਿਸਾਲਤੂ॥ ਇਸਕਦਾਫਰਕਜੇਮਿਲੇ
 ਭਗਵਾਂਨਦਾਂਸਪੜਕੇਸਬਕਫੇਰਪਾਏਗਾਜਮਾਲਤੂ
 ੩੭੩॥ ਕਥਿਤਾ॥ ਆਰਫੇਂਕੀਸਿਰਾਤਿਮੇਅਜਬਹੀਰੇ
 ਗਤਹੈਪੇਖਕੇਪੇਸਾਨੀਹਾਂਨੀਕੋਟਨਬੀਮਾਰੀਹੈ॥ ਨੂਰ
 ਦਾਬੈਹਰਅਠਪੇਹਰਹੀਫਗਦਾਹੈਰੋਹਰਨਾਜਾਂਮੇਤਾਂ
 ਮੇਲੈਹਰਨਿਆਰੀਹੈ॥ ਪੀਏਂਜੇਪਿਆਲਾਸੀਕਫਾਲਾ
 ਉਜਿਆਲਾਹੋਇਰਹੇਂਮਤਫਾਲਾਨਹੀਉਤਰੇਖੁਮਾਰੀ
 ਹੈ॥ ਹੋਇੰਜੇਨਸੀਬਪਾਏਂਕਤਰਾਹਬੀਬਤਦੇਂਦਾਸਭਗ
 ਵਾਂਨਮਿਲਰੁਤਬਾਇਹਭਾਰੀਹੈ॥ ੩੭੪॥ ਕਥਿਤਾ॥ ਪਰ
 ਬਨਇਕਰਸਹੋਇਨਿਹਲੇਪਰਹੋਘਟੇਨਾਂਜੋਸੀਕਹੋਇ

ਆਜਾਣੀਏਂਨਿਹਾਲਹੀਐਮੇਹਦੀਦਿਆਂਪਤਿਆਂਦਾਅ
ਸਲਾਪਛਾਣਦੇਖਬਰਖਾਹਜਾਰਪਦੇਰੀਗਓਹੇਲਾਲ
ਹੀਐਮੇਰੋਮਖਚਤਖਿਆਲਬਿਚਖੁਦਰੂਪਇਕਦੀਮ
ਬਿਗੜੇਨਾਆਸਕਾਂਦੀਚਾਲਹੀ।ਪਾਇਕੇਹਕੀਕਤ
ਨਦਾਂਨਭਗਵਾਂਨਦਾਸਬੇਪਰਦਾਹਿਰਹਿਦਾਹਰਿਹਰਿ
ਹਾਲਹੀ॥ ॥੩੭੫॥ ॥ਕਾਬਿਤਾ॥ ॥ਆਪ
ਣਾਹੀਆਪਨਹੀਦੂਸਰਾਜਹਾਂਨਬਿਚੋਸਮਝਬਰੋਰ
ਹੋਇਰਿਹਾਂਤੂਬੋਤੋਰਹੀ॥ਜਿਸਮੀਇਹੁਜਾਲੁਆਪਰ
ਚਿਆਨਦਾਂਨਭੁਲਬੋਰੀਤੂਹੀਆਂਪਦਾਨਾਂਬੋਰੀਤੇਰਾ
ਐਰਹੀ॥ਹਾਲਨੂਪਛਾਣਦੇਖਦੂਰਉਨਮਾਦਕਰਫ
ਸਰਿਹਾਂਆਪਲਾਇਬਾਸਨਾਂਦੀਬੋਰਹੀ॥ਸੁਸਤੀਤਿ

ਆਗਿਕੇਨਦਾਂਨਭਗਵਾਂਨਦਾਸਹੋਹੁਸਿਆਰਅ
 ਬੋਤੇੜਨਾਲੋਰੀਰਹੀ॥੩੧੬॥   ॥॥ਕਬਿਤਾ॥॥॥
 ॥ਸੁਫਨਜੀਜੀਰਪੇਰੋਖੁਲਦਾਨਾਜਾਗੇਬਿਨੁਸੁਫ
 ਨਸੀਸਾਰਇਹਸੇਫਲਖੁਆਬਾਬਿਨੁ॥ਹੋਇਪਰਪੰ
 ਚਾਬਿਖੇਖਚਤਲੁਪਾਇਮਾਂਨਕਰੇਂਬਿਰਲਾਪਮਾਰ
 ਚਾਂਗਾਰਾਂਅਜਾਬਾਬਿਨੁ॥ਫੁਰਨੇਕੀਰਚਕਰਪ੍ਰਮ
 ਰਪ੍ਰਮੇਟੇਦਾਰਪਿਆਪਰਵਾਹਵਿਚਭੁਬਦਾਹੈਂਆ
 ਬਾਬਿਨੁ॥ਫਾਹੀਅਫਹੋਇਆਂਦੀਨਦਾਂਨਭਗਵਾਂਨ
 ਦਾਸਖੁਲਦਨਾਂਦੇਦੇਖੁਦਰੂਪਦੇਹਸਾਬਾਬਿਨੁ॥੩੧੭॥
 ॥   ॥॥ਕਬਿਤਾ॥॥   ॥ਬਾਜਾਂਦਾਸਾਹਬਾਜ
 ਚਿੜੀਆਪਨੂੰਕਹਾਂਦਦਾਹੈਂਸਿਖਿਆਸਿਆਦਿਆ

ਦੀਕਹੀਨਹੀਲਗਦੀ॥ਅਕਲਤੇਪੜਦਾਜਾਂਪਿ
ਆਹੈਕੁਪੇਚਾਬਿਚਬਲਮਗਰਗਿਦਿਚਰਵਾਲੀਕਰੇ
ਬਗਦੀ॥ਬਡਾਅਫਸੋਸਰਸਇਵੀਦੇਰਚਕਰ
ਸੁਧਹੋਇਬ੍ਰਹਮਜੂਠਬਲਰਿਹਾਜਗਦੀ॥ਸ
ਹੀਨਾਸਰੂਪਦਸਾਦੇਖਤੁਗਵਾਂਨਦਾਸਪਿਆਪ੍ਰ
ਦਿਰਤਮੇਆਂਚਸਹੇਅਗਦੀ॥੩੭੮॥ ॥ਕਬਿ
ਤ॥ ॥ਸਚਕਾਅਨਿਦਸੁਧਰੂਪਪਰਮਾਂ
ਤਮਾਂਸੀਅਸਲਾਭੁਲਾਇਜੀਵਬਲਿਆਹੈਖਲ
ਹੀ॥ਲਖਤਾਟਕਾਉਨਾਲਜਾਏਜਾਂਅਲਖਆਪ
ਭਾਵਨੂੰਦਸਾਰਫੇਰਹੋਵੇਤਾਂਅਚਲਹੀ॥ਹੋਇ
ਕੇਅੰਬੋਲਇਸਬੋਲਦੀਬਚਾਰਕਰੁਪਿਆਨਾਂ

ਨਦਾਂਨਰਹੁਬਿਚਤੂਜਹਲਹੀ॥ਅਮਲਕਮਾ
ਏਬਿਨਾਂਸਚਭਗਵਾਂਨਦਾਸਹੋਇਨਹੀਜਾਂਦ
ਦਾਬ੍ਰਹਮਨਾਲਗਲਹੀ॥੩੭੯॥

॥ਕਥਿਤੁ॥

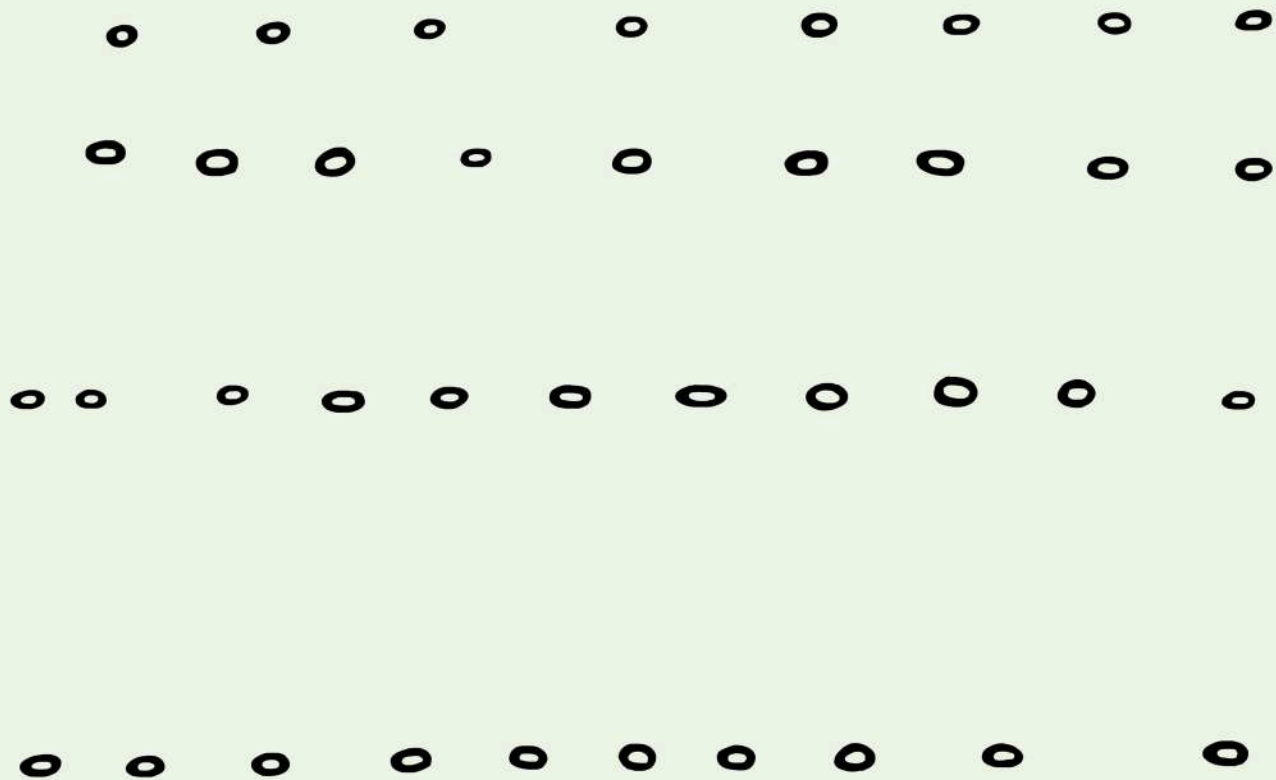
॥ਬਰਨਅਸਰਮਦਾਸੁ

ਗੜਾਨਬੇੜਦਾਨਾਂਫਸਿਆਹੈਫਾਹੀਨਹੀਰਿ
ਆਂਨਪਰਚਿਡਤਾਂ॥ਬਾਸਨਾਂਦਾਬਧਾਭੇਗੋਨ
ਰਕਾਂਤੇਸੁਰਗਾਨੂੰਹੋਵੇਨਾਨਜਾਤਲਖਕਰੇਜੇ
ਪਖੰਡਤਾਂ॥ਪੇਡਨੂੰਤਿਆਗਪ੍ਰਦਿਰਤਿਆਡਾ
ਲਮੇਜੋਲਏਗਾਨਾਸੁਖਅੇਸਾਪਾਇਕੇਚੁਰਿਡਤਾਂ
ਕਰਮਾਂਦੇਬਿਚਹੁਫਫਮੇਭਗਵਾਂਨਦਾਸਆ

ਦੇਵਾਰਫਲਸੀਜਾਂਨਿਕਲੇਗਾਜੀਡਤਾ॥॥

॥੩੮੦॥

੩੧) ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ॥ ਆਦਿ ਬੁਨਿਆਦ ਜਿਸ ਬਸਤੂ ਦੀ ਕ
 ਹੀ ਜਾਏ ਪੋਕ ਪਰਤੀਤ ਓਹ ਫਨਾਹ ਫਿਰ ਅੰਤੁ ਨੂੰ ॥ ਕੂੜ
 ਦਿਖਲਾਵਾ ਕੁਲ ਰਹੇ ਨਾਨ ਸਾਨ ਓੜ੍ਹੇ ਹੋਹੁ ਉਦਾਸ ਅਖੀ
 ਦੇਖ ਬਰਤੰਤ ਨੂੰ ॥ ਅਦਿਰ ਸਮਾਨਾ ਸਪਰਮਾਤਮਾ ਅਰ
 ਲ ਰੂਪ ਸੁਖ ਮਾਖਿਆ ਲੇ ਅਸੇ ਜਾਣੀਏ ਅਨੰਤ ਨੂੰ ॥ ਨਿਰ
 ਗੁਣ ਨਾਮ ਨਿਸਕਾਮ ਭਗਵਾਨ ਦਾਸਤਿ ਸਮੇਸਮਾਇਤੇ
 ਝਬਾਸਨਾਂ ਦੀ ਤੰਤ ਨੂੰ ॥ ੩੮੧ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ॥ ਖਾਂਦਾ ਬਹਿਦਾ
 ਉਠਦਾ ਬਸਾਰੇ ਨਹੀ ਇਕਦੀ ਮਧੀ ਰਜਧਿਆਨ ਪ੍ਰਪੰਕਸ
 ਹੀ ਨੇਸਟਾ ॥ ਦਿਨੋ ਦਿਨੋ ਬਧੇ ਰੰਗ ਸਿਕਨ ਹੀ ਹੋਇ ਭੰਗ ਨਾ
 ਵਫਾ ਬ੍ਰਹਮ ਰੀਗ ਅਕਲ ਸ਼ੇਸਟਾ ॥ ਬਿਰਨ ਹੀ ਮਨਾ ਬਿਧ
 ਸਰਬ ਸਪੰਨ ਹੋਰ ਅਕਲ ਨਕੀਮੀ ਇਹ ਬਿਹਾਰਾ ਬਿਖੇਚੇ

ਸਟਾਸਹੀਇਕੁਕੀਤਿਆਂਬਰੋਰਭਗਵਾਂਨਦਾਸਪਦੇ
ਗਾਜ਼ਰੂਰਫੇਰਗਲਾਬਿਚਰੇਸਟਾ॥੩੮੨॥ਕਥਿਤਾ॥ਜਿ
ਤਦੇਦਾਬੇਲਾਏਹੋਅਖੀਆਂਉਪਾਝਖੇਡਉਮਰਗਦਾਈਹੈ
ਨਦਾਂਨਬਿਚਹਾਰਬਹੁ॥ਛਡਕੇਫਰੇਬਤੂਤਰੀਕਾਫਜ਼ਰਾ
ਸਤੀਦਾਖਾਂਨੇਦਰਵੇਸਦੇਸਫਾਈਦਾਬਿਹਾਰਬਹੁ॥ਸਾਧ
ਹੋਇਕਰੇਜੇਪ੍ਰੀਤਿਨਾਲਬਿਸਿਆਂਦੇਜਗਾਂਜਗਾਂਜਾਏਂਤਹਾਂ
ਪਏਂਗਾਪਜਿਰਬਹੁ॥ਲੋਕਪਰਲੋਕਗਏਂਦੇਇਭਗਵਾਂ
ਨਦਾਸਪਾਵੇਂਨਾਂਟਕਾਉਕਹੀਹੋਇੰਗਾਲਚਾਰਬਹੁ॥੩੮
੩॥ਕਥਿਤਾ॥ਆਪਕਰਤਬਜਾਣੇਆਪਦੇਨਦਾਂਨਸਭਰ
ਖਦਾਂਛਪਾਇਗੁਝੀਫੇਰਿਦਾਂਕਟਾਰੀਹੈਂ॥ਪਹਰਕੇਲਵਾਸ
ਤੁਲਬਾਣਿਆਮੁਹਾਤਮਾਂਦੇਹੋਇਕੇਬੇਅੰਗਬਣਬੇਠਾਬਿ

ਵਹਾਰੀਹੈਂ॥ ਜਾਣਕੇਕੀਗਾਲਬਹੇਂ॥ ਮੁਖਤੂਮਰੇੜਕਰਆਏ
 ਧਨਬੀਤਤਾਂਈਕਰੇਂਹਿਤਕਾਰੀਹੈਂ॥ ਦੁਖੇਤਕੋਉਠਾਏਂਨਾ
 ਨਦਾਨਭਗਵਾਂਨਦਾਸਖੋਸੰਝਾਹਜਾਰਸਿਰਮਾਇਆਕਾ
 ਬਪਾਰੀਹੈਂ॥ ੩੮੪॥ ਕਥਿਤਾ॥ ਹੋਵਦਾਇਲਾਜੁਅਜਸਿੰਝ
 ਸੁਖੇਨਜੀਆਸੁਸਤੀ॥ ਤਿਆਗਖੁਲਕਾਂਮਨਾਕਮੰਦਤੇ॥
 ਗੁਣਾਗੁਣਾਂਮਚਦਾਭਝਾਂਬਾਬਿਚਦਿਲਦੇਜੁਕਰੇਗਾਖੁ
 ਆਰੁਖਸਕਾਇਕੇਅਨੰਦਤੇ॥ ਲਿਮੀਭੁਜਾਕਰਕੇਪੁਕਾਰ
 ਦਾਂਨਦਾਨਤੁਧਕਰਲੇਉਪਾਉਛੁਟੇਚਮੜੇਦੀਬੰਦਤੇ॥ ਰੋ
 ਗਨੁਗਫਾਇਹੋਹਨਰੋਗਭਗਵਾਂਨਦਾਸਮਿਟੇਗਾਕਲਿਕ
 ਦਰੁਫੇਸਨਿਰਵੰਦਤੇ॥ ੩੮੫॥ ਕਥਿਤਾ॥ ਆਪਦੇਹੀਆ
 ਪਰਿਗਰਹਿੰਦੇਰੈਅਨੰਦਬਿਚਬੰਧਨਾਫਕੀਰਦਿਚਭੇ

ਖਵਾਲੀਚਾਲਦੇ। ਪਾਰਸਦੇਉਪਰਨਾਂਮੋਹਰਅਮੋਲ
ਕਹੈਸਿਨਦਾਨਸਾਂਨਕੋਈਉਪਰਨਾਂਲਾਲਦੇ। ਜਾਨ
ਨਹੀਸਕਦਾਗੁਵਾਰਲੋਕਗੁਣਤਾਂਈਪਾਰਖੂਪਛਾਂਦ
ਲੈਦੇਮੋਹਰਮਜੇਹਾਲਦੇ। ਬੇਪਰਵਾਹਹੈਨਦਾਂਨਭ
ਗਵਾਂਨਦਾਸਝੜਨਹਜਾਰਪਾਪਕੀਤਿਆਂਜਮਾਲ
ਦੇ॥੩੮੬॥ਕਥਿਤਾ॥ਉਮਰਆਜਾਂਈਜਾਏਫਸਿਆਂ
ਸੁਨੀਦਾਬਿਚਦੇਖੇਨਾਂਫੇਹਮੀਦੇਅੇਸੀਪਈਬਾਦਰੀਦ
ਰੀ॥ਪਿਛੇਨਹੀਹਾਂਸਲੀਜਾਂਅਬਕੇਸੇਹੋਇਜਾਉਦੇਖ
ਅਜਮੀਦਤੂੰਸਭਾਉਛਡਬਿਦਰੀ। ਵਾਚਸੇਉਠਾਇਕ
ਰਲਖਮੇਨਗਾਹਦੇਦੀਦਮੇਸਮਾਇਗੁਲਜਾਰਦੇਖੁਅੰ
ਦਰੀ॥ਮੁਸਕਲਕਾਰਇਹਨਦਾਂਨਭਗਵਾਂਨਦਾਸਤਾ

ਰਵਾਂਗੁਕਢਦੀਹੈਰੂਹਬਿਚਜੀਦਰੀ॥੩੮॥ਕਥਿਤਾ॥॥ ੧੦੬

ਅਸਲਾਅਨਾਦਰੂਪਨਰਾਬਿਚਨੂਰਹੈਜੇਅਦਸੂਪਛਾਂ
ਫਕੈਸੀਉਜਲਇਹਕੁਲਦੀ॥ਕੁਦਰਤਨਾਲਭੈਂਦੂਕਮਲੇ
ਦੇਹੱਥਆਈਕਦਰਬਰੇਰਦੇਖੋਕੈਸੇਫਿਰੇਰੁਲਦੀ॥ਬਿ
ਚਗਿਲਆਂਨੀਦੇਗਵਾਂਗਰਕਾਬਕਰਲਖਤੇਬਦਾ
ਈਅਬਕਖਦੇਹੈਮੁਲਦੀ॥ਬਿਸਿਆਂਉਡਾਇਕੇਨਦਾਂਨ
ਭਗਵਾਂਨਦਾਸਆਪਨੂਬਚਾਰਹੋਵੇਅਸਲਦੇਤੁਲਦੀ॥
੩੮੮॥ਕਥਿਤਾ॥॥ਅਸਲਾਪਛੋਕਾਤੇਗਛੇਰਦਾਨਦਾਂਨਸੀ
ਗਾਬਿਧਨਦੇਬਿਚਬਦਰਿਹਾਂਜੀਵਅਜਤੂ॥ਕਰਲੇਉ
ਪਾਉਅਬਬਖਤੁਖਲਾਸਰੀਦਾਹੋਹਹੁਸਿਆਰਇਸਫਾ
ਹੀਕੋਲੋਭੱਜਤੂ॥ਪਿਜਰੇਮੇਪਿਆਫੇਰਪਾਏਗਾਪਰਮਦੁ

ਖੁਕਰੇਂਪਛਤਾਉਸੈਂਤਗੁਜਰੀਨਲੱਜਤੂ।।ਚੜਆਸ
ਕਾਂਦੀਸੜੇਕਨਦਾਂਨਭਗਵਾਂਨਦਾਸਹੋਇਨਿਰਬੰਧਵਾਂ
ਗਸੇਰਗਾਰਗਜਤੂ।।੩੮੯।।ਕਥਿਤਾ।।ਸਮਾਂਆਂਦ
ਪੱਲਟਿਆਮਤਭਈਹੀਨਹੈਜੇਭੁਲਕੇਸਰੂਪਸਤਹੋਇ
ਰਿਹਾਫਰਜੀ।।ਅਮੀਰਸਛਡਥੁਕਚਟਦਾਚਰੇਕਦਾਹੈ
ਕੋਦਸਮਝਾਵੇਜਬਆਪਅਲਗਾਰਜੀ।।ਆਪਿਸਿਰਆ
ਪਦੇਹੈਮਾਰਦਾਪਜਿਾਰਜਬਸਕਤਨਾਦੂਜੇਦੀਨਬੇੜਦੇ
ਵੇਅਰਜੀ।।ਅਸਰਇਲਾਜਦਾਕੀਕਰੇਭਗਵਾਂਨਦਾਸ
ਸੁਖਮਾਰਨੇਦੀਆਪਜਬਚੇਤਨਦੀਮਰਜੀ।।੩੯੦।।ਕ
ਥਿਤਾ।।ਨਿਰਪਪਛਾਂਦਾਦਕਾਰਜਦੇਕਾਰਨਨੂੰਲਗਿ
ਆਬਗਾਰੀਕੈਸੇਤਖਤਨਸੀਨਤੂ।।ਰਹੀਨਹੀਹੋਸਗਿ

ਆਬਿਚਲਦਮਾਗਭੂਪਇਸਬਿਧੋਹੋਇਆਫਿਰੇਂਦੀ
 ਨਮਸਕੀਨਤੂ। ਖੋਟੀਏਹਬਮਾਰੀਕਰਇਸਦਾਉਪਾਉ
 ਹੁਦਇਹੀਹੋਇਲਾਜੁਹੋਹਆਰਫਾਂਦੀਰੀਨਤੂ। ਜਾਵੇਤੇ
 ਰੀਮਰਜਨਦਾਨਭਗਵਾਂਨਦਾਸਪਾਏਂਗਾਅਗਮਏਕ
 ਆਤਮਾਹੀਚੀਨਤੂ। ੩੯੧॥ ਕਥਿਤਾ॥ ਬਦਕੇਦਨਾਉਅ
 ਬਖਭਿਨਾਖਲਾਰਬੇਠਸਿਰਦੇਖਕੂੜਦੇਤੇਬਗਲਹੋਹ
 ਝਟਤੂ। ਵਿਚਵਡਿਆਈਦੇਅਵਰਨਿਆਂਮਨੁਜਾਏਕ
 ਮਲਾਸੁਦਾਈਬਦਕੇਈਦਿਨਕਟਤੂ। ਅਵਸਮੇਵਮਿ
 ਲੇਗਾਜੇਖਾਂਨਪਾਂਨਤੁਧਆਇਫਿਕਰਅਦੇਸੇਕਿਉਹੋਇ
 ਰਿਹਾਂਅਟਤੂ। ਹੋਇਕੇਨਰਾਸਤੂਨਦਾਂਨਭਗਵਾਂਨਦਾਸ
 ਨਿਸਦਿਨਆਪਦੇਸਰੂਪਵਿਖੇਰਟਤੂ। ੩੯੨॥ ਕਥਿਤਾ

ਕੋਦਦੁਰਲਭਤਾਸਗੀਰਕੀਬਚਾਰਦੇਖਕੂੜਮਲਮੂਤ
ਹੈਭਿਖਾਰੀਅਤੇਭੂਪਮੇ। ਭੋਗਨਾਸੁਗੰਧਅੰਗਪੂਰਦੁਰ
ਗੰਧਨਾਲਕਰਦਾਂਗੁਮਾਨੁਹੈ। ਕਿਉਫਸੇਅਸੇਰੂਪਮੇ। ਸੁ
ਭਏਹੀਬਾਤਹੈਮਨੁਖਵਾਲੀਜਾਂਦਲੇਤੂਸੁਰਤੁਲਗਾਵ
ਦੀਜੁਸੁਧਹੈਸਰੂਪਮੇ। ਕਰਮਅਸੁਭਫੇਰਰੇਏਭਗਵਾਂ
ਨਦਾਸਗਿਰਦਾਨਦਾਨਅਬਕਲਪਤਕੂਪਮੇ॥੩੯੩॥ ਕ
ਬਿਤਾ॥॥ ਪਰਮਾਤਮਾਕੋਯਾਦਕਰਬਿਖਿਆਂਤਿਆਗਕ
ਰਕੀਮਤੇਰੇਆਵੇਜੋਦਨਾਵਾਂਦਾਇਹੋਕੋਲਹੈ। ਕਿਤਾਓਹ
ਸਮਾਲਮੁੜਾਅਸਰੇਸਗੀਰਜਿਤਲਾਉਨਹੀਡੇਰਅਬਆ
ਈਤੇਰੀਰੋਲਹੈ। ਰਖਿਆਅਵਗਾਦਿਲਅਗੇਤੈਂਹਰਾਂਮ
ਜਾਦਤਿਸਦਾਹੀਫਲੁਦੇਖਕੈਸੀਹੋਈਡੋਲਹੈ॥੫੬੬॥

ਆਂਰੋਦਿਆਂਦੇਹਜਾਵਭਗਵੰਨਦਾਸਅਗਾਹੀਸਮਾ ੧੦੮
ਲਨਹੀਹੋਵੇਜਿਤਹੀਲਹੈ॥੩੮੪॥ਕਥਿਤਾ॥ਆਉਹੁ
ਟਸਮਝਲੇਪਾਂਸਕਰਹਗਏਦੀਮਮਕਰਮੇਂਗਈਧੜੀਉ
ਮਰਥਤੀਤਹੈ॥ਇਕੁਰਾਗੁਆਪਦਾਨਜਿਠਿਆਨਾਜਾਂ
ਵਦਾਹੈਹੋਰਨਾਂਦੇਗਾਇਰਿਹਾਂਬੈਠਾਕੇਸੇਰੀਤਹੈ॥ਦੁਨੀ
ਆਂਦਨਾਈਦੇਹਕੂੜਚਿਤਰਾਈਜਾਵਹੋਇਰਹਦਾਉਲ
ਟੇਹੀਆਸਕਾਂਦੀਰੀਤਹੈ॥ਲਗਿਆਪ੍ਰੇਮਜਿਸਦੇਖਭਗ
ਵੰਨਦਾਸਸੁਕਕੇਸਰੀਰਹੋਇਆਮਜਨੂਤਵੀਤਹੈ॥੩
੮੫॥ਕਥਿਤਾ॥ਸਚਵਾਲਾਨੇਹੁਜੇਹੜੇਪਾਲਦੇਹੈਂਆਸ
ਕਹੋਮੰਨਦੇਮਲਾਰਨਹੀਗਾਰਮੀਤੇਸਰਦੀ॥ਅਗਵਾਂ
ਗਤਪੇਰੇਤਸਸੀਨੂੰਨਾਸੋਚਹੋਰਕਰਕੇਝੁਰਾਵਾਹੈਬਲੇ

ਚਵਾਲਾਮਰਦੀ। ਕਿਹੀਹੈਪਰੀਤਿਸੋਹਣੀਕਚਾਪੜਾ
ਦੇਖਕੇਭੀਠਿਲਦੀਹੈਨਦੀਵਿਚਮਰਨੇਨਾਡਰਦੀ। ਗ
ਈਸਿਧੀਪਾਕਹੈਹਿਆਤਭਗਵਾਂਨਦਾਸਲਗਦੀਸੀ
ਲਾਜਜੇਪਛਾਹਾਂਪੈਰੁਧਰਦੀ॥੩੯੬॥ਕਥਿਤਾ॥ ਇਸ
ਕਕਮਾਵਟਾਸੁਖਾਲਾਨਾਨਦਾਂਨਜਾਣਪੀਵਣਾਕਟੇਰਾਭ
ਰਜੇਹਰਦਾਪੂਰਓਇ॥ ਇਸਕਕਮਾਇਆਸਿਰਿਮਧਨੇ
ਕਟਾਇਸੀਸਇਸਕਕਮਾਇਆਸੂਲੀਚੜਮਨਸੂਰਓ
ਇ॥ ਆਸਕਾਂਦੇਸਿਰਜਾਣਿਸਿਰੜਨਾਜਾਣਦੇਦਯਾ
ਦਰਖੁਆਸਕਾਂਦਾਐਸਾਦਸਤੂਰਓਇ॥ ਖੋਫਖਤਗਾਉ
ਠਾਇਲੋਕਲਾਜਭਗਵਾਂਨਦਾਸਗਜਦੇਹੈਂਸੇਰਮਾਰਦ
ਮਕਾਂਜਰੂਰਓਇ॥੩੯੭॥ਕਥਿਤਾ॥ ਬੇਪਰਵਾਹਿਹਾਲ

ਆਸਕਾਂਦੀਚਾਲਦੇਖੁਚੜਦੇਹੈਂਸੂਲੀਪਰੁਅੰਗਨਹੀ
 ਮੋੜਦੇ। ਲਗਦੇਹੈਂਤੀਰਤੇਸਰੀਰਸਾਰਾਡਿਗਿਆਇਹਿ
 ਲਦੀਨਾਰੂਹਜਗਾਐਸਾਜੀਉਜੋੜਦੇ। ਅਰਦਕੁਮਾਲ
 ਐਸੇਦਰਦਅਜਾਬਬਿਚਨੇਹੁਵਾਲੀਤਾਰਨਾਂਫਰੇਕਾਇ
 ਕੂਤੇੜਦੇ। ਆਸਕਨਚਾਹੇਨਦਾਨਿਭਗਵਾਂਨਦਾਸਮਾ
 ਰਦੇਪੰਜਾਰਸਾਹਸਾਹਨਕ੍ਰੋੜਦੇ। ੩੯੮। ਕਬਿਤਾ। ਆ
 ਸਕਾਂਦੀਗੀਤਮੀਤਬੜੀਕਠਨਾਈਦਾਰਆਸਕਾਂਦੇਤਾਂ
 ਈਕਰੇਸੀਤਹੀਸਲਾਂਮਤਾਂ। ਪਛਕੇਸਰੀਰਲੂਣੁਆਸਕਾਂ
 ਦੇਲਾਇਦੇਫਕਰਦੇਨਾਸੀਲੋਕਦੇਖਦੇਤਮਾਮਤਾਂ। ਹੇ
 ਇਕੇਬੇਰੀਮਰੀਗਆਪਦੇਅਨਿਦਬਿਚਬੋਲਰਹੇਠੀਕ
 ਇਹਫੀਕੀਰੀਦੀਕਲਾਮਤਾਂ। ਪਧਿਛਡਤੂੰਮਜਾਜੀਦਾ

ਨਦਾਂਨਭਗਵਾਂਨਦਾਸਇਸਕਹਕੀਕੀਗਾਹੁਫਕਰਾਂਦਾ
ਆਮਤਾਂ॥੩੯੯॥ਕਥਿਤਾ॥ਕਿਉਂਮੂਹੋਂਬਕਦਾਂਸੁਖਾਲਾ
ਨਾਮੁਆਸਕਾਂਦਾਇਸਕਕੁਮਾਵਦਾਹੈਨਿਗਲਨਾਸਾਰ
ਦਾ॥ਦੇਖਮਨਸੂਰਵਲਸੂਲੀਮਨਜੂਰਕਰਇਸਕਦੀ
ਬਾਜੀਉਤੇਜਾਂਨਕੈਸੇਵਾਰਦਾ॥ਲਿਆਸਚਜਾਣਜਬ
ਸਿਦਕੋਨਾਂਹਾਰੇਦੀਮਸਮਸਤਬਰੇਜਖਲਹੱਥੀਹੈਉਤਾ
ਰਦਾ॥ਸਦਕੁਰਬਾਂਨਐਸੇਸਾਦਕਾਂਨਦਾਂਨਕਹੁਪਾਲਿ
ਆਪ੍ਰੇਮਕੀਤਾਸੇਦਾਨਾਂਉਧਾਰਦਾ॥੪੦੦॥ਕਥਿਤਾ॥ਇ
ਸਕਹਕੀਕੀਨਿਗਕਾਰਗਾਹੁਫਕਰਾਂਦਾਇਸਕਮਜਾ
ਜੀਕਿਹਾਉਪਰਅਕਾਰਓਇ॥ਜੀਵਿਦਿਆਂਸਿਦਤੇਜ
ਹਾਂਨਵਲੇਹਥਧੋਇਹੋਵੇਦਾਂਨਰਾਸਛਡਹਿਰਸਹੀਕਾਰ

ਓਇ। ਸੀਭਲਟਕਾਉਪੇਰੁਹੋਹਨਾ। ਬਿਹੋਸਚਲਆਸਕਾਂ
 ਨੁਰਾਹਬਿਚਆਫਤਾਂਹਜਾਰਓਇ। ਆਸਕਫਕੀਰ
 ਹੈਵੀਫੇਰਭਗਵਾਂਨਦਾਸਖਫਦਸਮਾਇਪਹਿਲੇਕਰ
 ਲੈਤਿਆਰਓਇ। ੪੦੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸਹੀਸਨ੍ਰਿਪਕਾਮਗ
 ਜਲੈਬਾਦਿਓਮਗਜਫਕੀਰ। ਸਲਤਨਤਸੁਖਮਪਾਇ
 ਕੇਰੋਸਨਹੋਇਜਮੀਰ। ੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਆਲੀਮਗਜਫ
 ਕੀਰਕਾਬਾਦਿਓਮਗਜਖੁਦਾ। ਬੇਖੁਆਹਸੁਬੇਗਾਰ
 ਜਹੈਆਰਫਉਰਫਗਦਾ॥ ॥ ਅਬਰੈਹਕਲਾਲਿ
 ਖਤੇ॥ ॥ ਜਬਪਕੜੇਤੈਰਮਲੀਰੀਹੈਂਤਬਹੋਇ
 ਰਹੇਯਕਰੀਰੀਹੈਂਸਭਐਸਹੂਏਬਦਰੀਰੀਹੈਂਇਹਤਪ
 ਦੇਇਸਕਤੰਦੂਰਹੋਰੀ। ਰਾਹੁਇਸਕਦਾਭੀੜਾਹੈਨਹੀ

ਮਨਦਾਸਖਤੀਪੀੜਾਹੈਜਿਨਾਂਚਕਿਆਇਸਕਦਾਬੀੜਾ
ਹੈਓਹਸੂਲੀਚੜੇਮਨਸੂਰਹੋਰੀ॥ਜਿਨਾਰਾਹੁਇਸਕਦਾ
ਫੜਿਆਹੈਤਿਨਾਂਰੀਗੁਅਜੈਬੀਚੜਿਆਹੈਓਹਬੀਚਬ
ਹਮਦੇਦੜਿਆਹੈਫਿਰਜਾਹਰਹੋਦੇਨੂਰਹੋਰੀ॥ਭਗਵਾਂ
ਨਦਾਸਮਤਫਾਲਾਹੈਜਿਨਿਪਾਇਆਅਸਲਹੁਫਾਲਾਹੈ
ਇਹਪਿਆਲਾਮੁਰਸਦਫਾਲਾਹੈਮਨਕੀਤੇਦੂਰਗਰੂਰ
ਹੋਰੀ॥੧॥ਰੇਹਕਲਾ॥ ॥ਕਰਨਹਕੂਮਤਮਨਸਬਆ
ਲੀਮੋਤਓਹਮਾਰੇਰਾਫਦਫਾਲੀਦੇਸਬਲਾਇਤਕਰਗ
ਏਖਾਲੀਛਡਕਰਖੇਸਕਬੀਲੇਨੂੰ॥ਆਇਆਬੀਚਸਰ
ਇਮਸਾਫਰੁਬੀਨਕਰਖੈਠਾਦਾਫਾਕਾਫਰੁਤੇਰਿਲਿਆਜ
ਬੋਭੰਦੂਆਖਰਲਭਦਾਫੇਰਵਸੀਲੇਨੂੰ॥ਅਮਲਾਂਬਾਝ

ਨਹੀਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਸਮਝ ਲਵੀਂ ਖੁਦ ਸਮਝ ਨਹਾਗਾ ਜਿਸ
 ਥੈਂ ਮਾਂ ਰਨ ਬਿਨ ਕਰ ਯਾਰਾ ਯਾਦ ਕਰੀ ਉਸ ਕੀ ਲੇਨੂੰ।
 ਪਤ ਪਰਤੀਤ ਰਹੂ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਦੁਰਮਤ ਦੁਰ ਕਰੇ ਅੰਧੇਰੀ
 ਨਾਂ ਮਜ਼ਪੀਤਾ ਨ ਕਰ ਦੇਰੀ ਬੇਦ ਬਤਾਵ ਲਹੀ ਲੇਨੂੰ। ਭ
 ਗਵਾਂ ਨ ਨਦਾਨ ਇਉਂ ਦਿਲਾ ਦਿਚ ਜਾਣੀ ਕਹਾਂ ਗਏ ਓਹੁ
 ਤੇਰੇ ਹਾਲੀ ਬੈਹ ਬੈਹ ਰੋਂਦੀ ਦੇਸਤ ਢਾਣੀ ਲਦ ਗਏ ਛੈਲ
 ਛਬੀ ਲੇਨੂੰ॥੨॥ ਰੋਹ ਕਲਾ॥ ਮਹਲ ਚੁਬਾਰੇ ਮਜਬ ਉ
 ਚੇਰੇ ਖਿਜਮਤ ਦਾਰ ਗੁਲਾਂ ਮਬ ਬੇਰੇ ਲੋਦ ਲੋਦ ਜਾਂ ਦੇ ਦੇ
 ਖਤ ਤੇਰੇ ਫਿਰ ਕਿਉਂ ਹੁਆ ਸਖਤਾ ਤੂੰ। ਚਰਨ ਕਵਲ
 ਨਹੀਂ ਸਿਮਰੇਂ ਹਰ ਦੇ ਕਹਾਂ ਗਏ ਓਹੁ ਤੇਰੇ ਪਰ ਦੇ ਮੇਰੀ ਮੇ
 ਰੀ ਸਭੇ ਸੇ ਕਰ ਦੇ ਦਿਲਾ ਦਿਚ ਸਮਝ ਕੁਰਖਤਾ ਤੂੰ। ਹਰਿ

ਹਰਿਨਾਮਉਚਾਰੀਮਨਮੇਂਜਬਲਗਸਾਸਤੇਰੇਹੈਂਤ
ਨਮੇਮੁੜਕਰਫੇਰਨਹੀਂਜਿਉਂਜਨਮੇਸਮਸ਼ਲਵੀਬ
ਦਬਖਤਾਤੂ। ਪੇਸਆਵੇਜਬਤੇਰਾਕੀਆਹਰਦਮ
ਯਾਦਕਰੀਤੂੰਪੀਆਬੋਧਬਚਾਰਨਿਹਾਰੀਜੀਆਸਤਗੁ
ਰਪਾਸੇਲਖਤਾਤੂ। ਸਤਕੁਛੁਭੀਤਰਅੰਦਰਦੇਪਰੁਪੀ
ਚਖੜੇਬਿਚਬੰਦਰਦੇਉਨਕੁਆੜਅੜਾਏਅੰਦਰਦੇਓ
ਹਦੂਰਹਟਾਂਵੀਤਖਤਾਤੂ। ਭਗਵਾਂਨਨਦਾਂਨਕੀਅਫ
ਲਾਤੂੰਨੀਹੀਹੁਣਨਹੀਂਸਮਸ਼ੇਂਗਾਫਲਖੁੰਨੀਫਿਰਪਛ
ਤਾਵੇਂਪੈਪੈਜੂਨੀਵਿਡਸਹੇਂਸਿਰਸਖਤਾਤੂ। ੩॥ ਰੇਹਕ
ਲਾ॥ ਸਮਸ਼ਲਵੀਮਨਮਾਤਿਆਸੇਗਾਬੈਹੜਨਾਹੋਸੀ
ਆਵਨਤੇਰਾਸਤਗੁਰਕਹਿਦੇਸੁਖਨਉਚੇਰਾਥੇਜਲਵੀ

ਖੁਦਸੀਨੇਨੂੰ। ਤੇਰੇ ਅਦਿਰੇਗਾ ਮਸੁਰਾਗਾ ਹੈ ਨਹੀਂ ਤੁਝ ਤੇ
 ਨੂਰ ਨਿਆਰਾ ਹੈ ਨਹੀਂ ਪਰ ਖੇਂ ਪਰ ਖਣਗਾਰਾ ਹੈ ਤੂੰ ਅਨਹ
 ਦਬਾ ਜੇ ਬੀਨੇਨੂੰ। ਮਲਸੀਸੇ ਸੁਰਤ ਸਮਾਈ ਹੈ ਬਿਚ
 ਭਰਮ ਭੁਲੇ ਖੇਛਾਈ ਹੈ ਇਨ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤ ਦਬਾਈ ਹੈ
 ਤੂੰ ਸਾਫੁ ਕਰੀ ਆਈਨੇਨੂੰ। ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਿ ਦੇ ਸੁਣੁ ਭਗ
 ਫਾਨਾ ਹਿਰਸ ਹਰਾਨੀ ਹੈਂ ਗਲ ਤਾਂ ਨਾ ਕੋ ਡੀਫ ਝਲਈ ਭੁ
 ਲਨ ਦਾਨਾ ਛਡ ਕਰਨਾਂ ਮਨਗੀਨੇਨੂੰ॥੪॥ ॥ ॥

॥

॥

॥

॥

॥

॥

॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਅਥਸੀਹਰਫੀ
 ਭਗਵਾਂਨਦਾਸਮੋਸ਼ਦਿਲਦਰਦੇਸਲਿਖਜਤੇ ॥ ਅਲ
 ਫਆਦਅਨਾਦਦੀਸਾਰਲੇਖਾਂਕਿਉਪਿਆਹੈਪਾਂਫਪ
 ਸਾਰਬੇਲੀ ॥ ਇਹਤਾਂਅਬਲੋਆਖਰੀਐਹਦਬਲਿਆਂ
 ਬਿਰਗਹਿਦਾਨਾਬਿਚਸੀਸਾਰਬੇਲੀ ॥ ਰਾਹੀਬਿਚਸਰਾਂ
 ਇਦੇਆਂਦਲਥੇਰੈਨਕਟਕੇਚਲਦੇਹਾਰਬੇਲੀ ॥ ਮੋਸ਼
 ਦਿਲਤੂਸਮਝਲੇਬੈਠਗੋਸੇਆਪਾਭਾਵਜੇਕਰੇਂਗਦਾਰ
 ਬੇਲੀ ॥ ੧ ॥ ਬੇਬਾਫਰੀਕਾਫਰੀਕਰੇਂਗਾਫਲਨਹੀਸੋਚ
 ਤੇਸੂਨੁਨਿਤਾਰਲੈਂਦਾ ॥ ਪਿਛੇਲਗਕੇਦਮਕਬੇਦਮਕ

ਹੋਇਆਂ ਕੋਟੂਕੁੜਕੁਮਤਿਉਸਾਰਲੇਂਦਾਂ॥ ਮਾਨਸਜਨ
ਮਅਮੋਲਅਜੇਬਬਦਿਆਬਾਜੀਉਲਟੀਲਾਇਕੇ
ਹਾਰਲੇਂਦਾਂ॥ ਮੋਜਦਿਲਤੂਦਿਲਬੇਦਿਲਹੋਕੇਕਹੀ
ਆਪਵੇਪੈਰਕਿਉਂਮਾਰਲੇਂਦਾਂ॥੨॥ ਤੇਤੱਤਨੂਤਜਉ
ਨਮੰਤਹੋਵੇਂਗਿਰੇਂਬਿਚਅਗਿਆਨਦੇਖੂਹਬੇਲੀ॥
ਚਲੇਂਚਾਲਕੁਚਾਲਬੇਹੋਸਬਦਕੇਪਵੇਂਜਾਇਬਕਾ
ਰਦੀਜੂਹਬੇਲੀ॥ ਪਾਏਂਕਸਟਸੁਪਸਟਸੇਨਸਟਹੋਕੇ
ਦਿੰਦੇਬੇਦਮੁਹਾਤਮਾਂਸੂਹਬੇਲੀ॥ ਮੋਜਦਿਲਦਰਦੇ
ਸਨਦਾਂਨਜੇਹੜਾਨਹੀਖੋਜਕੇਦੇਖਦਾਰੂਹਬੇਲੀ॥
੩॥ ਸੇਸਾਬਤੀਸਿਖਿਆਏਹਪਹਿਲੇਹੋਇਰਹੁਤੂਦਿ
ਲੇਂਬੇਮੜਕਬੇਲੀ॥ ਪੁਰਜਾਨੂਰਦਾਲਟਕਦਾਸਾ

ਥਤੇਰੇਤਿਸਬਿਚਨਹੋਰੁਹੈਰੜਕਬੇਲੀ॥ਜਿਥੋਟੁਟਿ
 ਆਮੇਲਤੂਉਸਮਾਂਹੀਚੜੁਆਸਕਾਂਬਾਲੜੀਸੜਕ
 ਬੇਲੀ॥ਮੋਜਦਿਲਬੇਬਤਨਨੂਬਤਨਮਿਲਦਾਕੈਸੀ
 ਮਾਰਦਾਭੜਕਲਾਧੜਕਬੇਲੀ॥੪॥ਜੀਮਜਾਗੁ
 ਮੁਸਾਫਰਾਸੁਤਿਆਓਇਤੇਰੀਪੁਜੀਦੇਬਿਚਹੈਘਾ
 ਟਹੁਦੀ॥ਜਗਅੰਖੀਆਪੋਟਉਸਾਫਲੇਖਾਂਦੇਖਕਿਤਨੀ
 ਤੁਧਨੂਕਾਟਹੁਦੀ॥ਇਕੁਲਾਲੁਗੁਵਾਂਦਦਾਂਲਗਨੀਦੇ
 ਵੂਜੇਖੋਟੀਹੈਮੂਰਖਾਬਾਟਹੁਦੀ॥ਮੋਜਦਿਲਜਾਂਬਖਤੁ
 ਬਤੀਤਹੋਵੇਫੇਰਭੰਨਦੀਫਿਕਰਦੀਲਾਟਹੁਦੀ॥੫॥
 ਹੇਹਿਰਸਦਾਲਗਿਆਜਾਲਅਰੋਜਾਈਮੂਲਨਾਇ
 ਸਦੇਗਾਹਿਬੇਲੀ॥ਛਡਚਟਕਬੇਅਟਕਬੇਭਟਕਹੋਤੂ

ਪਿਛੋਂ ਨਫਸ ਸੈਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਹਿ ਬੇਲੀ। ਡੋਰ ਆਪ ਦੇ ਹੱਥ
ਇਲਾਜ ਸੇਖਾ ਦਾ ਹਜਾਏ ਨਾਫੇ ਰਬੇ ਦਾ ਹਿ ਬੇਲੀ। ਮੇਜ
ਦਿਲ ਤਿਸ ਨਾਤੀ ਰਹੇ ਜੋਤੀ ਨ ਤੇੜਾਇ ਹੁਕਰੀ ਸੁਆ
ਹਿ ਬੇਲੀ। ੬। ਖੇਖਤ ਮਕਰ ਦੇ ਹਤੂ ਖਿਆਲ ਸਾਰੇ ਮੇ
ਥਾ ਆਸ ਕਾਂ ਆਰਫਾਂ ਦੇ ਕਕਰ ਕੇ। ਸਾਂਖਾਂ ਛਡ ਕੇ ਆਸ
ਰੇਫਲ ਆਵੀ ਦੇ ਖੀਰੂਪ ਅਨੇ ਕਮੇਏ ਕਕਰ ਕੇ। ਜੇੜਾ ਆ
ਤਮਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਦੇ ਫੜੀ ਬਿਦਗੀਏ ਹਬ ਬੇਕਕਰ
ਕੇ। ਮੇਜ ਦਿਲ ਪਰਪਕ ਪਰਮਾਰ ਥੀ ਹੋਹ ਚਾਲਾ ਆਦ
ਬਿਹਾਰ ਦਾ ਨੇਕਕਰ ਕੇ। ੭। ਦਾਲ ਦਿਸਦਾਰੀ ਗੁਅਨ
ਪਹੈ ਜੁਭੁਲ ਜਾਂਦਾ ਦੇਖਨ ਦਾਂ ਨ ਬੇਲੀ। ਹੱਡ ਮਾਸ ਤੇ
ਬੁਕਹੈ ਚੀਮ ਅੰਦਰ ਉਤੇ ਬਣੀ ਬਣੇਟ ਦੀ ਸਾਂ ਨ ਬੇਲੀ

ਆੜਦਾ ਆਫਤੁ ਫਾਂਨੁ ਆਂਨ ਬੇਲਾ ਕੋਈ ਬਚਦਾ
 ਹੈ ਨਿਗਾਹ ਫਾਨ ਬੇਲੀ। ਮੋਜਾ ਦਿਲ ਦਰਵੇਸ ਪੁਕਾ
 ਰਦੇ ਹੈਂ ਪੇਸ ਜਾਂਦਨਾਂ ਦੇ ਸੇਤਾਂ ਬੇਲੀ॥੮॥ ਜਾਲ
 ਜਗਨਾਂ ਫੇਰਹਿ ਆਉਰਹਿ ਦਾਫ਼ਾਰਦ ਆਇਕੇਜ
 ਵੇਂਬ ਹਾਰਹੁਦੀ। ਭੁਲ ਜਾਂਦਨ ਸੀਹਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ
 ਹੀਜ ਦੇਕਾਂ ਮੋਕ੍ਸ਼ ਪਦੀ ਮਾਰਹੁਦੀ। ਪਰੇਸਾਨ ਹੈਰਾ
 ਨ ਹੋਰਹੇ ਪਾਗਲ ਬਿਰਤੀ ਜਿਸਦੀ ਬਿਚ ਬਕਾਰ
 ਹੁਦੀ। ਮੋਜਾ ਦਿਲ ਨਾਕਰਗ ਚਰੂਡਦਾ ਓਹੁ ਜਿਹ
 ਨ ਠੀਕ ਬ੍ਰਹਮ ਬਚਾਰਹੁਦੀ॥੯॥ ਰੇਰੇਦ ਸੇਤਾਂ
 ਦੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਨਹੀਂ ਰਖਣੀ ਇਸਦੀ ਸ਼ਾਕ ਬੇਲੀ॥
 ਭੁਸ ਬੁਰਾਇਹ ਮਿਟੀ ਦੇ ਖਾਫ਼ ਦਾਂਗ੍ਰੀ ਸਿਰ ਪਾਉਤੀ

ਇਸਦੇਖਾਕਬੇਲੀ॥ਰਵਰਹਿਓਹੁਦੇਖਨੇਹਾਰਸਾ
ਰੇਇਸਾਬਿਧਰਹਜਾਵਦਾਪਾਕਬੇਲੀ॥ਮੌਜਦਿ
ਲਬਦੋਟਸੇਉਠਕਰਕੇਸਹੀਕਰੀਤੂਸਚਦਾਸਾ
ਕਬੇਲੀ॥੧੦॥ਜੇਜੋਰਨਾਂਜਾਂਦਦਾਯਾਰਓਥੇਜਿ
ਥੇਇਸਕਵਾਲਾਤੇੜਾਆਵਧੁਖਦਾ॥ਇਕਪਲ
ਕਨਾਂਆਮਦੀਚੈਨਤਿਸਨੂਪ੍ਰੀਆਂਹਿਜਰਵਾਲਾ
ਦਿਚਜਾਨਧੁਖਦਾ॥ਤੁਲਬਗਾਰਹੈਤੜਫਦਾਦਿ
ਨੇਰਾਤੀਦਿਲਉਸਦਾਵਾਂਗਮਸਾਨਧੁਖਦਾ॥ਮੌ
ਜਦਿਲਹਕੀਕੀਦਾਨੇਕਰਸਤਾਰਹੈਬਿਚਮਜਾ
ਜਪਰਾਵਧੁਖਦਾ॥੧੧॥ਸੀਨਸਮਝਦਾਲਾਖੇਲੇ
ਸਮਝਬਾਜੀਨਹੀਜਾਂਦਦਾਤੁਜਕਬਾਬਦਾਬੁੰ॥

ਭੁੱਠੀਆਂ ਨਸੇ ਤਾਂ ਨਦੀ ਚੜ੍ਹੇ ਜੇ ਹੜਾ ਜਾਏ ਸੂਤਿਆ
 ਅਰਕ ਗੁਲਾਬ ਫਾਂਗੂ ॥ ਨਸਾਲ ਰਿਆਇ ਸਦਾ
 ਜਿਸ ਤਾਂ ਈ ਪਿਆ ਤੜਫ ਦਾ ਤੇੜ ਸਰਾਬ ਫਾਂਗੂ ॥ ਮੇ
 ਜ ਦਿਲ ਤੂੰ ਹਾਂ ਸਲੀਸ ਮਸ਼ੁਸਾਰੀ ਪਿਛੇ ਦਸ ਜਬਾਬ
 ਹਸਾਬ ਫਾਂਗੂ ॥ ੧੨ ॥ ਸੀਨੋ ਸੇਕ ਜਾਂ ਜਾਰਿਆ ਸਚ
 ਫਾਲਾ ਲਗਾਰਿਆਂ ਨਦਾ ਕੋ ਰੜਾਸਾੜ ਕਰ ਕੇ ॥ ਹੋ
 ਇਰਹਿਆ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਲਗਾ ਦੇ ਖੰਢੇ
 ਨੈਨ ਉਘਾੜ ਕਰ ਕੇ ॥ ਮਨੋ ਰਾਜ ਦੀ ਫੇਜ ਮੈ ਕੂਫੇ
 ਈ ਗੋਲਾਰੇ ਬਦਾ ਚਲਿਆ ਤਾੜ ਕਰ ਕੇ ॥ ਮੈ ਜਦਿ
 ਲਹੈ ਦਿਲ ਕੁਸਾ ਦੋਹੇਇਆ ਕੁਆੜਾ ਭਰਮ ਦਾ ਟੁ
 ਟਿਆ ਕਾੜ ਕਰ ਕੇ ॥ ੧੩ ॥ ਸੁਆਦ ਸਬਰ ਦੀ ਸਿਫ

ਤਹੈਸਹੀਸਾਰੀਪਰੁਦਿਚਇਹਕਿਸੇਦਰਦੇਸਹੁਦੀ
ਰੂਹਹਿਲਦੀਨਹੀਹਲਾਏਜਗਾਖਰਤਬਿਚਾਰੀ
ਆਂਨਸਰੇਸਹੁਦੀ॥ਜੱਤਸੱਤਸੀਤੇਖਦੇਦਿਚਪੂਰ
ਨਏਹੋਆਰਫਾਂਕਾਰਹਮੇਸਹੁਦੀ॥ਸੋਜਦਿਲਤੂਜਾ
ਫਲੈਸਹੀਸਾਦਕਨਹੀਬਿਦਗੀ॥ਦਿਚਕਲੇਸਹੁਦੀ
੧੪॥ਜੁਆਦਜਰਬਤਕਸੀਮਨਾਂਜੇੜਬਾਕੀਜਿਥੇ
ਲਗੀਹੈਸੁੰਨਸਮਾਧਬੇਲੀ॥ਨਹੀਇਸਤੀਪੁਰਸ
ਦਾਭਾਸਗਹਿਦਾਮਿਟਜਾਂਮਦੀਕੁਲਉਪਾਧਬੇਲੀ
ਨਹੀਹਮਤੇਤੁਮਜਹਮੂਲਕੋਈਓਥੇਦਸਕੀਹੋਰੁ
ਬਿਆਧਬੇਲੀ॥ਸੋਜਦਿਲਜਕੀਨਦੇਨਾਲਜਾਣੀ
ਨਿਰਾਕਾਰਦੀਸਾਰਮੇਸਾਧਬੇਲੀ॥੧੫॥ਤੇਇਤਾ

ਲਬਾਲਈਤਲੀਮਐਸੀਜਿਸਦਿਚਨਾਰਹੇਫਸਾ
 ਦਕੋਈ। ਨਹੀਆਵਦਾਜਾਵਦਾਰਹੇਬਾਕੀਐਸੀ
 ਬਿਨਕੇਬੈਠਬੁਨਿਆਦਕੋਈ। ਸਚੇਨਾਂਮਦੇਬਿਚ
 ਸਮਾਂਦਦਾਜਾਂਨਹੀਬਸਦਾਨਹੀਬਰਬਾਦਕੋਈ। ਮੌਜ
 ਦਿਲਹੋਹਅਮਰਅਫੁਰਹੋਕੇਕਦੇਅੰਤਨਾਂਨਹੀਜਹ
 ਆਦਕੋਈ॥੧੬॥ ਜੋਇਜੁਲਮਦੀਬਾਤਇਕੁਹੋਰਭਾ
 ਈਪਿਆਮੂਲਤੇਬਧਾਬਿਆਜਇਸਨੂੰ। ਕਰੇਨੂਰਨੂੰ
 ਸਹੀਕਿਉਬੈਠਕਰਕੇਨਹੀਮੁਕਦਾਖਾਕੀਦਾਕਾਜਇ
 ਸਨੂੰ। ਰਿਹਾਫਸਖਿਆਲਬਗਾਰਅੰਦਰਕੇਸੇਮਿ
 ਲੇਗਾਨੂਰੀਦਾਤਾਜਇਸਨੂੰ। ਮੌਜਦਿਲਹਕੀਕੰਤੀ
 ਹਕੁਮਿਲਿਆਕਰਰਿਹਾਖਰਾਬਇਹਪਾਜਇਸਨੂੰ

੧੭) ਅੰਨ ਅਸਕਾਂ ਆਰਫਾਂ ਜਾਇਆਂ ਜੋ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ
ਨਾ ਪਾਰ ਉਰਾਰ ਓਹੋ। ਚਸਮਾਂ ਲਗੀਆਂ ਆਂ ਮਦੀਚੈ
ਨ ਅੰਸੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਬਿਚ ਬਜਾਰ ਓਹੋ। ਅਕਲ
ਸਕਲ ਸੇਪਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਗਾਰ ਜਹਾਂ ਬਜਦੀ ਨਾ ਮਦੀ
ਤਾਰ ਓਹੋ। ਮੌਜ ਦਿਲਏ ਹਮੁਰ ਸਦੋਂ ਗਹੁ ਮਿਲਦਾ ਸਿ
ਰ ਸੋਫ ਕੇ ਬਦਜ ਬਪਾਰ ਓਹੋ। ੧੮) ਗੋਨਰੀ ਮਤੇਗ
ਰਜਦੀ ਫੈਂਕੁ ਗਠੜੀ ਬਦਰਹੁ ਨਾ ਭਾਰ ਬਰਦਾਰ ਬੇ
ਲੀ। ਬਿਚ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਬਕੀ ਮਤੀ ਹੈਂ ਲਵੇਂ ਸਾਰ ਜੇਹੋ
ਏ ਸਰਦਾਰ ਬੇਲੀ। ਪੁਜੇ ਦਾਹਨਾ ਕਾਲ ਜੀ ਜਾਲ ਸੀ
ਦੀ ਹੋਏ ਜੀਂਦ ਦਾ ਦਿਲੋਂ ਮੁਰਦਾਰ ਬੇਲੀ। ਮੌਜ ਦਿਲ
ਨਾ ਬੇਫਦੀ ਜਾਇਰ ਤੀਚੜ ਗਿਆ ਮਨ ਸੂਰਹੋ ਦਾਰ

ਬੇਲੀ॥੧੯॥ਫੇਫੇਹਮਦੇਨਾਲਇਹਖੂਬਸਮਝੀਜੇ
 ਹੜਾਅਬਸੁਫਾਲਜਵਾਬਹੁੰਦਾ॥ਸੁਲੀਚਾੜਦਿਤਾ
 ਵਲੀਜਿਸਦੇਲੇਕਿਉਂਨਹੀਸੀਓਸਅਜਾਬਹੁੰਦਾ॥
 ਕਰਦਾਂਗਡੀਆਂਤੇਤੀਰੀਛੇਦਕਰਦੇਕਿਆਕਿਆ
 ਇਹਉਸਦੇਬਾਬਹੁੰਦਾ॥ਸਿੰਜਦਿਲਸੁਣਾਇਕੇਹਾਲੁ
 ਸਾਰਾਫੇਰਸੁਖਨਦਾਕਰਨਸਫਾਬਹੁੰਦਾ॥੨੦॥ਕਾ
 ਫਕੋਲਇਹਬਹੁਤਬਾਰੀਕਜੇਹਾਕਦਰਇਸਦੀਪਾ
 ਵਲੀਦੁਰਬੇਲੀ॥ਅਦਲਸਚੁਤੇਝੂਠਦਾਦੇਲੱਜਤ
 ਪਹਿਲੇਆਪਲੀਕਢਕਸੂਰਬੇਲੀ॥ਖਾਕੀਜਿਸੁਮ
 ਸੇਬੇਅਮੇਦਹੋਕੇਲਗਾਰਹੇਜਾਂਰੂਹਬਿਚਨੂਰਬੇਲੀ॥
 ਸਿੰਜਦਿਲਾਇਉਂਮਰਤਬੇਸਚਬਾਲੇਨਹੀਮੰਨਦਾਦ

ਰਦਜਤੂਰਬੇਲੀ॥੨੧॥ਕਾਫਕਰਮਕਰੋੜਨਾਪਹੁ
ਚਸਕੇਕਰੀਸਮਝਕੇਪਰਨਾਪਰੋਖੁਐਸਾ॥ਖਸਖਾ
ਸਸਮਾਂਨਨਾਂਹਈਛਿਦ੍ਰਨਿਰਾਕਾਰਨਿਰਦੈਰਨਿਰਦੇ
ਖੁਐਸਾ॥ਮਿਟਜਾਂਦਸਿਕਲਪਦਿਕਲਪਸਾਰੇਸਚਭੂ
ਠਨਾਰਹੇਸਿਤੋਖੁਐਸਾ॥ਮੋਜਾਦਿਲਨਾਂਗਿਆਂਨਅਗਿ
ਆਂਨਉਥੇਦੀਮਮਾਰਨਾਬਦੇਨਾਮੋਖੁਐਸਾ॥੨੨॥ਲਾਮ
ਲਹਿਕੇਦਿਲੋਂਭਰਾਂਤਅਬਲਫੇਰਜਾਏਜੇਆਰਫਾਂਬਲ
ਬੇਲੀ॥ਕਰੇਂਆਸਨਰਾਸਦੇਪਾਫਲੇਦੀਰੀਦੁਬਹੇਂਮਕ
ਸਦਦਾਮਲਬੇਲੀ॥ਸਮਾਪਾਇਕੇਅਕਸਮਿਲਜਾ
ਏਆਪੇਰਿਦੇਰਾਂਮਜੇਰਹੇਂਅਚਲਬੇਲੀ॥ਮੋਜਾਦਿਲ
ਇਹੁਸੁਹਬਤੋਂਫੈਜਹੁਦਾਭੂਠੀਜਾਦਨਦਾਂਨਨਾਂਗਲ

ਬੇਲੀ॥੨੩॥ਮੀਮਮੰਨਦਾਨਹੀਓਹਸਚੁਰਤੀਰਹਿਦੀ
 ਰੋਜੁਕੁਸੀਰਾਦੀਲਾਗਾਜਿਸਨੂੰ॥ਖਸਲਤਹੀਸਦੀਨ
 ਹੀਹੈਵਾਂਨਜਾਏਨੂੰਗੇਮਾਰਦੇਦਿਸਦੇਕਾਰਾਜਿਸਨੂੰ॥
 ਕਹੇਕੁਲਬਕਬਾਸਇਹਗਾਉਲਪਕਾਪਰਖਲਆਉ
 ਫਨਾਰੀਰਾਦੇਰਾਗਾਜਿਸਨੂੰ॥ਮੇਜਦਿਲਹੈਤਿਸਦਾਮਗ
 ਜਰੀਦਾਨਹੀਲਪਟਗੁਲਾਬਦੇਬਾਗਾਜਿਸਨੂੰ॥੨੪॥
 ਨੂਨਨੇਹੁਜੇਕਰੇਤਾਂਨਜਰਖੁਲੇਹੋਇਰਿਹਾਹੈਕੁਲਸਮਾ
 ਰਅੰਦਰਾਸਤੇਦੀਪਨੋਂਖੰਡਤੋਲੋਕਾਬਿਚੇਖਬਰਗੋਬ
 ਦੀਖਿਆਲਗੁਜਾਰਅੰਦਰਾਪੜਦਾਗਫਲਤੇਚੋਕ
 ਦਾਂਨਹੀਗਾਫਲਖੋਇਆਜਤਨਬਰੋਗਦਿਲਦਾਰਅੰ
 ਦਰਾਮੇਜਦਿਲਤ੍ਰਿਸੀਨੇਨੂੰਸਾਫਕਰਕੇਕਰੀਰਬਦਾ

ਨਿਤ ਦੀਦਾਰ ਅੰਦਰ ॥੨੫॥ ਫਾਉ ਫਾਸ ਤੇ ਏਸ ਨਗਾਹਿ
ਹੋਵੇ ਕਰ ਰਹੇ ਹੈਂ ਕਈ ਤਲ ਪਟ ਬੇਲੀ ॥ ਕੋਈ ਸਿਖ ਹਜਰਾ
ਇਤਾਂ ਕਰੇ ਕਾਮ ਫੋਕੋਈ ਕਰੇ ਨਜ਼ੁਮ ਦਾਰ ਟ ਬੇਲੀ ॥ ਗਏ
ਉਲਝ ਅਨੇ ਕਾ ਅਫਸੋਸ ਆਲਮ ਰਹੇ ਬਿਚ ਅਗਿਆਨ
ਦੇ ਅਟ ਬੇਲੀ ॥ ਮਿੱਝ ਦਿਲ ਕਿਉਂ ਦਿਲ ਦਾ ਬੇਹਰ ਖੁਲੇਸ
ਹਿੰਦਾ ਨਹੀ ਜੇਸ ਬਦ ਦੀਸ ਟ ਬੇਲੀ ॥੨੬॥ ਹੇ ਹੋਂਦ ਦਾ ਹੋ
ਜਜਮਾਲ ਉਸਨੂੰ ਲੈਂਦਾ ਉਸਹੀ ਤਰਫ ਦਾ ਸਾਸ ਜੇਹੜਾ
ਇਕਦੀ ਮਨਾਂ ਜਾਂਦਾ ਮੂਲੁ ਖਾਲੀ ਕਰੇ ਨਾਂ ਮਦੇ ਬਿਚਨ
ਫਾਸ ਜੇਹੜਾ ॥ ਕਰੁ ਆਸ ਰੇ ਬਿਚ ਅਨਾਦਿ ਨਿਸਚਾ ਮਿ
ਟ ਜਾਏ ਬੋਲੇ ਟਾਵਿਸ ਫਾਸ ਜੇਹੜਾ ॥ ਮਿੱਝ ਦਿਲ ਨਾਂ ਲੋਗ
ਦਾ ਦਾਗ ਉਸਨੂੰ ਹੈ ਗਾਮੁ ਧਸ ਰੂਪ ਅਕਾਸ ਜੇਹੜਾ ॥੨੭॥

॥ ਲਾਮਲਖਤਾਲਈਅਲਖਵਾਲੀਗਾਲਬਪੇਲਨਾਂਤੁ
 ਧਤੇਆਠਬੇਲੀ ॥ ਜਿਤਕਾਂਮਕ੍ਰੇਧਤੇਲੋਭਮੋਹਿਕਰੀਮਾ
 ਰਹਿਕਾਰਨੂੰਪਾਠਬੇਲੀ ॥ ਆਸਾਨਾਲਤਿਸਨਾਹਈਚਿ
 ਤਾਇਨਾਂਮਾਰੁਗਿਆਨਦੇਕਾਠਬੇਲੀ ॥ ਸੋਜਦਿਲਖਤਾ
 ਬਨਦਾਂਨਦਾਤਾਂਦਿਲੋਂਮਾਰਦਾਸੋਜਦੀਠਾਠਬੇਲੀ ॥ ੨੮
 ॥ ਅਲਫਏਸਹੈਮੁਰਤਬੇਪਹੁਚਿਆਓਹੁਭਇਆਆ
 ਇੜਤੀਬਰਬੇਰਾਗਾਜਿਸਨੂੰ ॥ ਮਗਰਰਸਮਨਾਂਭਸ
 ਮਹੋਜਾਏਆਂਲਮੋਰੇਸਨਹੋਇਗਿਆਨਚਰਾਗਾਜਿਸਨੂੰ
 ਰਹੇਮਸਤਬੇਖਬਰਬੇਖਤਰਆਸਕਲਗਾਜਾਏਪ੍ਰੇਮ
 ਦੀਜਾਗਾਜਿਸਨੂੰ ॥ ਸੋਜਦਿਲਨਾਮਾਇਆਦੀਭਾਹਿਤਿ
 ਸਨੂੰਕਹਿਦੇਸੁਧਬ੍ਰਹਮਬੇਦਾਗਾਜਿਸਨੂੰ ॥ ੨੯ ॥ ॥ ਯੇਯਾ

੧੨੦

੦

੦

ਰਦਾਯਾਰਹੋਜਾਏਂਵਾਸਲਪਹਿਲੇਪੰਜਾਂਦੀਬੰਨਜ
ਮਾਤਬੇਲੀ।ਖੁਦੀਛੋਡਬੇਖੁਦੋਖੁਦੋਵੇਂਪੀਵੇਂਅ
ਸਲੀਆਬਹਿਆਤਬੇਲੀ।ਜਦੋਆਂਨਤਾਸੀਰਨੂੰ
ਅਸਰਹੋਵੇਹੋਇਜਾਂਫਦੀਤੁਰਤਨਜਾਤਬੇਲੀ।ਮੌਜ
ਦਿਲਜਾਂਦਿਲਮੇਂਦਿਲਮਿਲਿਆਮਿਲੀਜਾਤਮੇਜਾ
ਤਹੋਜਾਤਬੇਲੀ॥੩੦॥ਸਾਜਨਸਾਦਕਅਰਜਾਂਕਰ
ਦੇਅਪਨੀਕਹੋਕਹਾਨੀਮੇਹਰਫਾਂਨੀ।ਰਿਆਨਹੋਇ
ਨਾਂਇਸਬਿਧਸਾਨੂੰਗਹਿੰਦੇਆਪਸਲਾਨੀਨਹੀਮਕਾਂਨੀ।
ਤਬਇਹੋਬੇਲਬਦਾਏਆਰਫਕਹਿੰਦਾਸੁਖਨੁਜੁਬਾਂ
ਨੀਦੁਨੀਆਂਫਾਂਨੀ।ਭੁਗਫਾਂਨਦਾਸਹੈਨਾਮਾਂਅਸਲੀਇ
ਸਮਖਤਾਬੀਜਾਨੀਮੌਜਦਿਲਾਦਿਲਦਾਨੀ॥੩੧॥ਕ

ਬਿਤਾ॥ ਸ੍ਰੀਗਾੜਾਂਦੀਜੂਹਬਿਚਢਾਬਦੇਕਨਾਰੇਪਰ
 ਸੁਖਨਇਹਸਾਰਹੈਂਨਦਾਂਨਕਹੇਮੋਜਾਦਿਲਾ॥ ਦੁਐਤੋਕੇ
 ਉਠਾਇਕੇਅਦੁਤੀਕੇਮਕਾਂਨਪਰਜਾਤਪਾਤਭੇਖਨਾਂ
 ਬਦਾਫਟਹੋਤਿਲਾ॥ ਸਰਬਸੁਆਂਗਾਦਿਖੇਖੇਲਦਾਨ
 ਰੇਸਹੋਇਭਰਮਉਠਾਇਨਿਰਪੱਖਦਰਵੇਸਮਿਲਾ॥ ਅ
 ਮਲਕਮਾਏਜੇਹੜੇਕਹੇਭਗਵਾਂਨਦਾਸਆਵੇਨਾਂਨਦਾ
 ਨਨੇੜੇਆਫਤਆਜਿਲਾ॥ ੩੨॥ ਸੋਏਯਾ॥ ਸੁਖਨਲਸਾ
 ਰਬਹਾਰਕਹੀਗੁਲਜਾਰਸਹੀਇਹਹੈਬੁਕਰਾ॥ ਸੋਤ
 ਕਰੀਰਤਹਰੀਰਕਰੀਤਸਰੀਹਰਰੀਹਮਜੋਫੁਕਰਾ॥ ਸੇ
 ਹਤਸੈਰਇਹਪੇਰਪੈਪੇਰਕਰੇਂਗਾਰਠੈਰਹੋਏਂਤੁਕਰਾ॥
 ਅਮਨਕੇਚਮਨਮੇਗਮਨਹੂਏਜਬਦਾਸਭਗਵਾਂਨਕੀ

ਓਸੁਕਰਾ॥੩੩॥ਦੋਹਰਾ॥ਭਗਵਾਂਨਦਾਸਗੁਰਚਾਹੀ
ਏਜੈਸੇਆਹਨਗਰਾ॥ਪਕੜਹਥੇੜਾਰਿਆਨਕਾਸਿ
ਧੇਦੇਵੇਕਰਾ॥੧॥ਦੋਹਰਾ॥ਭਗਵਾਂਨਦਾਸਭੂਲਨਿ
ਕਲੇਜੇਗੁਰਮਿਲੇਲੁਹਾਰਾ॥ਰੇਤੀਪਕੜਰਿਆਨਕੀ
ਲਾਹੇਤੁਰਤਜੀਗਾਰਾ॥੨॥ਦੋਹਰਾ॥ਭਗਵਾਂਨਦਾਸ
ਭੂਲਅਬਨਾਂਹੈਗੁਰਜਾਤਅਜਾਤਾ॥ਜਿਉਂਕਾਹੀਤਿਉ
ਹੈਰਿਹਾਪੀਤਾਆਬਹਿਆਤਾ॥੩॥ਦੋ॥ਭਗਵਾਂਨਦਾਸ
ਗੁਰਮੰਨੀਏਕਾਮਲੰਫਲੀਫਕੀਰਾ॥ਰਸਤੇਰਸਤੇਜਾਂ
ਫਦਾਦੇਵੇਛੇਡਸਰੀਰਾ॥੪॥ਦੋਹਰਾ॥ਭਗਵਾਂਨਦਾ
ਸਗੁਰਗਿਆਤਸੇਮੇਸੇਕੀਓਚਲਾਵਾ॥ਪ੍ਰਾਣਾਦੀਗ
ਠਖੋਲਕੇਬਾਣੀਸੇਨਿਰਬਾਵਾ॥੫॥ਦੋ॥ਬੀਰੀਸੈਹਰ

ਸੇਸੀਲੋਦੇਪਛਮਓਰਪਛਾਨ॥ਯਾਦਗਾਰਤਹਗੁ
 ਰਕੀਗੋਬਿੰਦਪੁਰਹੀਂਦਰਮਿਆਨ॥੬॥ਦੋਹਰਾ॥ਸ੍ਰੀ
 ਜਫਾਹਰਮ੍ਰਿਗੀਂਦਕੇਬਾਰਬਾਰਪਰਨਾਮ॥ਜਿਨਕੇਹੋ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿਸੇਜਾਂਨਿਓਨਾਮੀਨਾਮ॥੭॥ਦੋਹਰਾ॥ਕਹਿਮੁ
 ਖਉਪਮਾਹੋਂਕਰੇਂਸਤਿਗੁਰਗੁਣੀਨਿਧਾਨ॥ਮੇਜੈਸੇਮ
 ਤਿਮੰਦਕੇਕੀਨੋਆਤਮਗਿਆਨ॥੮॥ਦੋਹਰਾ॥ਸ੍ਰੀਜ
 ਫਾਹਰਮ੍ਰਿਗੀਂਦਕੇਗੁਰਕੇਭੀਪਰਨਾਮ॥ਗੁਰਕੇਭਈਪ੍ਰਾ
 ਪਤੀਮਿਲਓਹੈਮੋਹਿਰਾਮ॥੯॥ਦੋਹਰਾ॥ਬਿਚਹਜੂਰੀ
 ਮਰਤਬੇਰਹਿੰਦੇਸੁਬਹਾਸਾਮ॥ਸਤਿਗੁਰਕੇਗੁਰੁਅੰਝੀ
 ਆਹੀਬੀਰਚੰਦਜੀਨਾਂਮ॥੧੦॥ਦੋਹਰਾ॥ਆਤਮਖੰ
 ਡਬੰਕਾਰਬਿੰਦਸੰਮਤਬਿਕ੍ਰਮਰਾਇ॥ਭਗਵਾਂਨਦਾ

ਸਅਥੋਸੋਜਦਿਲਦੀਨੀਕਲਮਠਗਇ॥੧੧॥ਏ॥
॥ਬੇ^੪ਦ^੩ਬ^੪ਚਨਜੁਗਅੰਕਲਾਸੀਮਤੁਨਾਨਕਸਾਹਿ॥ਭ
ਗਵਾਂਨਬਲਾਸਸਮਾਪਤੀਪਾਥਿਸਰਾਮਪਨਾਹਿ॥
ਸੀਮਤਨਾਨਕਸਾਹਿ੪੩੪॥

